அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் **A+(CGPA: 3.64)** தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

Online Programmes

எம்.ஏ., தமிழ்

முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்

235112

அற இலக்கியங்களும் சமய இலக்கியங்களும்

Author:

Dr.M.CHITHAMBARAM, *Associate Professor in Tamil, Tamil Research Centre, Alagappa Govt Arts College, Karaikudi – 630003.*

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

Reviewer : Dr. V.Thiruveni, *Assistant Professor in Tamil & Research Supervisor, PPR- Coordinator- All Tamil Programmes- DDE Directorate of Distance Education, Alagappa University- Karaikudi-630003, Tamilnadu.India.*

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.
E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)
Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999
Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi-110044
• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-484/Preparation and Printing of Course Materials/2019 Dated 08.07.2019 Copies 1000

எம்.ஏ.,தமிழ் - முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்.

தாள் 31912 - அற இலக்கியங்களும் சமய இலக்கியங்களும்

பாடத் திட்டம் - பொருளடக்கம்

நோக்கம்:

மாணவா்களுக்கு அற இலக்கியங்களைப் பற்றியும் சமய இலக்கியங்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்து அதன் வழி நடக்க முயற்சி செய்தல்

பிரிவு – 1 : பதினெண்கீழ்க்கணக்கு - அறம் (திருக்குறள்)

கூறு 1 : திருக்குறள் : அறத்துப்பால் - முதல் மூன்று அதிகாரங்கள்
கூறு 2 : திருக்குறள் : பொருட்பால் - முதல் மூன்று அதிகாரங்கள்
கூறு 3 : திருக்குறள் : காமத்துப்பால் - முதல் மூன்று அதிகாரங்கள்

பிரிவு – 2 : பதினெண்கீழ்க்கணக்கு - அறம் (திருக்குறள் நீங்காலாக)

கூறு 4 : நாலடியார் : நட்பாராய்தல் கூடா நட்பு
கூறு 5 : பழமொழி :கல்வி, கல்லாதார் , அறிவுடைமை
கூறு 6 : ஓளவையார் : நல்வழி (முதல் 20 பாடல்கள்)
கூறு 7 : இன்னா நாற்பது : முதல் பத்து பாடல்கள
கூறு 8 : இனியவை நாற்பது : முதல் பத்து பாடல்கள்,

பிரிவு – 3 : பக்தி - இடைக்காலம்

கூறு 9 : காரைக்கால் அம்மையார் : திரு. இரட்டை மணிமாலை – அப்பா்:போற்றித் திருத்தாண்டகம் - சம்பந்தா் : திருநீற்றுப் பதிகம் கோளறு பதிகம் - மணிவாசகா் :சிவபுராணம்.
கூறு 10 : நம்மாழ்வாா் : முதல் பத்து – உயா்வு அற என்னும் முதல் திருவாய் மொழியும் வீடுமின்என்னும் இரண்டாம் திருமொழியும்
ஆண்டாள் : திருமணக் கனவை உரைத்தல் வலம்புரிக்குக் கிடைத்த பேறு – குலசேகராழ்வாா் : ஊனேறு – திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்.

பிரிவு – 4 : பக்தி – பிற்காலம்

கூறு 11 : பட்டினத்தாா் : திருவிடை மருதூா் மும்மணிக்கோவை –
திருமூலா் : அறஞ்செய்வான் திறம், அறம் செய்யான் திறம்.
கூறு 12 : தாயுமானவா் : பரிபூரணானந்தம் பாடல்கள் - வள்ளலாா் : தெய்வமணி மாலை
கூறு 13 : குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு : பராபரக்கண்ணி
கூறு 14 : தேசிய விநாயகம் பிள்ளை : ஆசிய ஜோதி

மாதிரி வினாத்தாள்-1

மாதிரி வினாத்தாள்-2

மாதிரி வினாத்தாள்-3

பிரிவு – 1
பதினெண்கீழ்க்கணக்கு
- அறம் (திருக்குறள்)

குறிப்பு

கூறு: 1 திருக்குறள் அறத்துப்பால் - முதல் மூன்று அதிகாரங்கள்

நோக்கம்: நீதிநூல்களுள் திருக்குறள் பெறும் இடத்தினை அறிதல் - திருக்குறளின் அமைப்பு முறை பற்றித் தெளிதல் - திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்துப் பெறும் இடத்தினை அறிந்து பயன்பெறல் - கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தின் பொருள்களை அறிந்து பயன்கொள்ளல் - வான் சிறப்பு அதிகாரத்தின் கருத்துகளை உணர்தல் - இயற்கையின் ஒரு கூறாகிய மழையினைப் போற்றிப் பயன் கொள்ளல் பற்றித் தெளிதல் - நீத்தார் பெருமையின் சிறப்புகளை உணர்தல்.

தமிழின் தலைசிறந்த நூல் திருக்குறள். அதனை உலகப் பொதுமறை என்று அழைக்கிறோம். குறள் காலத்தால் அழியாத உலகளக்கும் ஆற்றல் பெற்றது.

தமிழரின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் உலகம் வியந்துரைக்கின்றது. எனில் அதற்கு தமிழிலக்கியம் முதன்மைச் சான்றாகும். தமிழகத்தின் மயிலாப்பூரில் தோன்றியவராகக் கருதப்படும் திருவள்ளுவர் மானுட சமூகத்தின் தலைசிறந்த புலமைப் பெரியோர்களில் ஒருவராக குறிக் கருதப்படுகிறார். ஒட்டு மொத்த மனித சிந்தனையின் சிறந்த பிரிவு எனத் திருக்குறள் போற்றப்படுகிறது.

திருக்குறள் ஓர்இனத்தையோ சாதியையோ, சமயத்தையோசமயப்பிரிவையோ அரசையோ ஆளும் வர்க்கத்தையோ குறிப்பிடாமல் அல்லது உயர்த்தியோ தாழ்த்தியோ பேசாமல் விட்டுள்ளதை குறளின் மிகப்பெரிய சிறப்பம்சமாகக் கருதமுடியும். தமிழ் என்ற சொல்லைக்கூட திருக்குறளில் காணமுடியவில்லை. திருக்குறளை தலைமகன் இல்லாத நீதிநூல் என்றும் குறளை வகைப்படுத்தமுடியும்.

தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் படி ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவ நூல் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு பிரிவுகளை உள்ளடக்கி இருத்தல் வேண்டும். வள்ளுவர் வீடு பற்றிக்கூறாமல் விடுத்துள்ளார் அறம், பொருள்,இன்பம் என்பன பற்றி கூறியவர் இந்த

மூன்று கட்டங்களையும் தாண்டிச் செல்பவன் தானாகவே வீடு பேறு அடைவான் என்று அவர் கூறாமல் விளங்கவைத்துள்ளார்.

குறிப்பு

ஓவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பத்துக்குறள் பாக்களைக் கொண்ட133 அத்தியாயங்கள் குறள் நூலில் காணப்படுகின்றன. மொத்தம் 2,660 வரிகளைக்கொண்ட 1330 குறள் பாக்கள் இருப்பது கண்கூடு பெரும்பாலான குறள் பாக்களின் முதல் வரிகளில் ஏழு சொற்கள் இருப்பதால் அணுவைத் துளைத்து ஏழு கடலைப்புகுத்திய குறள் என்று அவ்வையார் அதைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

திருக்குறளின் முதலாம் பகுதி இல்லறம் தொட்டு துறவறம் பற்றிய சிறப்பைக் கூறுகிறது. முதற்பாலாம்அறத்துப் பாலில் 38 அதிகாரங்கள் உள்ளன. அரசநெறி, அரச மாண்பு, போர்த்தந்திரம் உள்ளடங்கலான செய்திகளை குறளின் இரண்டாம் பகுதி கூறுகிறது. இதில் 70 அதிகாரங்கள் அமைந்த இப்பகுதிபொருட்பால் என்று அழைக்கப்படுகிறது, குறளின் மூன்றாம் பகுதி ஆடவர், மகளிர் இடையிலான காதல், இல்லறம் தொடர்பான நெறிகளைக் கூறுகிறது.காமத்துப்பால் எனப்பெறும் இப்பகுதியில் 25 அதிகாரங்கள்காணப்படுகின்றன, மேற்கூறிய இரண்டாம்பாகக் குறள் பாக்கள் அரசர்களுக்கும் படைத்துறையினருக்கும் மாத்திரம் உரியதன்று. உலக வாழ்வில் ஈடுபடும் பொதுமக்கள் உள்ளடங்கலான அனைவருக்கும் பொருத்தமான கருத்துக்கள் அவற்றில் செறிந்துள்ளன.ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்திருப்போரும் வரலாற்று ஆசிரியர்களும் இரண்டாம் பாகக் குறள்பாக்களை இன்றும் துருவி ஆய்ந்து வருகின்றனர்.

இத்தனை சிறப்புக்கள் வாய்ந்த குறள் நூலின் உண்மையான பெயரும் அதன் ஆசிரியர் திருவள்ளுவரின் உண்மையான பெயரும் இன்று வரை தெரியவரவில்லை. குறள் என்பது காரணப்பெயர் சிறியது சுருக்கமானது குறுகலானது என்பது குறள் என்ற சொல்லின் பொருள் அதேபோல் வள்ளுவர் என்பதும் குலப்பெயர் என்று ஆய்வாளர்கள் உரைக்கின்றனர்.

தமிழிலக்கியங்களில் மிகக் அதிகமாக பிறமொழிகளுக்கு மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட ஒரே நூல் என்ற சிறப்பு திருக்குறளுக்கு உண்டு. திருக்குறளை ஆங்கில மொழிக்கு மாற்றிய ஜீ. யூ. போப் என்ற தமிழில் புலமை பெற்ற ஆங்கிலேயர் தனது குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்குச்செய்த முகவுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.'குறள் ஒரு தனித்துவமான நூல்.அதை வடமொழியில் இருந்து மாற்றப்பட்ட நூல் என்று கூறுவது மிகப் பெருந்தவறு. குறள் தூயதமிழில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. வடமொழிக் கலப்பு சிறிதளவும் இல்லை. ஜீ. யூ. போப் தனது மொழி பெயர்ப்பை ஆங்கிலக்

கவிதை நடையில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.அவருக்குப் பின் வந்த பல அறிஞர்கள் ஆங்கில மொழிக்குத் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

அறத்துப்பால்:

குறிப்பு

திருக்குறளின் அறத்துப்பாலில் "பாயிரவியல்" 4 அதிகாரங்களும் பாயிரவியலைத் தொடர்ந்து முதலாவதாக 20 அதிகாரங்களுடன் "இல்லறவியல்" அடுத்து13 அதிகாரங்கள் கொண்ட துறவறவியல் இறுதியில் "ஊழ்" என்னும் ஒரே அதிகாரம் கொண்ட "ஊழியல்" என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளில் ஒரே ஒரு அதிகாரம் உடைய இயல் "ஊழியல்" மட்டுமே. முதற்பாலாகிய அறத்துப்பாலில் மொத்தம் 38 அதிகாரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கடவுள்வாழ்த்து:

அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக் கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை என அறிக. என்னை? சத்துவம் முதலிய குணங்களான் மூன்று ஆகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான் மூவராகிய முதற் கடவுளோடு இயைபு உண்டு ஆகலான். அம்மூன்று பொருளையும் கூறுதலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமை ஆகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினார் என உணர்க என்பது பரிமேழலகர் உரைக்குறிப்பாம்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு (1)

எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரம் ஆகிய முதலை உடையன. அது போல இவ் உலகம் ஆதிபகவன் ஆகிய முதலை உடைத்து. இது தலைமை பற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டு உவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி மாத்திரை ஆகிய இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வான் முற்றும் உணர்தலானும் கொள் என்பார் பரிமேழலகர். தமிழ் எழுத்திற்கே அன்றி வட எழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, "எழுத்து" எல்லாம் என்றார். ஆதிபகவன் என்னும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூல் முடிபு. "உலகு" என்றது ஈண்டு உயிர்கள் மேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூற வேண்டுதலின், "ஆதிபகவன் முதற்றே" என உலகின் மேல் வைத்துக் கூறினார். கூறினார் எனினும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவன் என்பது கருத்தாகிற்று. இப்பாட்டால் முதற்கடவுளது உண்மை கூறப்பட்டது.

குறிப்பு

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள் : எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோல உலகம் கடவுளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின் (2)

எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக்கல்வி அறிவான் ஆய பயன் யாது? மெய்யுணர்வினை உடையவனாகிய இறைவனின் நல்ல தாள்களைத் தொழார் ஆயின்? (எவன் என்னும் வினாப்பெயர் என் என நின்றது. ஆய்,ஈண்டு இன்மை குறித்து நின்றது. "கொல் என்பது அசைநிலை. பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து ஆகலின் "நற்றாள்'' என்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன் தாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தல் என்பது இதனான் கூறப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள் : தூய அறிவுவடிவாக விளங்கும் இறைவனுடைய நல்ல திருவடிகளைத் தொழாமல் இருப்பாரானால் அவர் கற்ற கல்வியினால் ஆகிய பயன் என்ன?

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ் வார் (3)

மலரின் கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தவர் எல்லா உலகிற்கும் மேலான வீட்டு உலகில் அழிவின்றி வாழ்வார். (அன்பால் நினைப்பவரின் உள்ளமாகிய தாமரையில் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின் 'ஏகினான்' என இறந்த காலத்தில் கூறினார்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள் : அன்பரின் அகமாகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் சிறந்த திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர் வீட்டுலகில் நிலைத்து வாழ்வார்

வேண்டுதல்வேண் டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு

யாண்டும் இடும்பை இல (4)

ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல்லாத இறைவனின் அடியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எக்காலத்தும் பிறவித் துன்பங்கள் வாராது. (பிறவித் துன்பங்களாவன : தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிற உயிர்களைப் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவும் என மூவகையான் வரும் துன்பங்கள். இறைவன் அடி சேர்ந்தார்க்கும் வேண்டுதலும் வேண்டாமை ஆகியஇரண்டும் இன்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

குறிப்பு

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத கடவுளின் திருவடிகளை பொருந்தி நினைக்கின்றவர்க்கு எப்போதும் எவ்விடத்திலும் துன்பம் இல்லை.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு (5)

மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை, தீவினை என்னும் இரண்டு வினையும்இறைவனது மெய்ம்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து உளவாகாது. இத் தன்மைத்து என ஒருவராலும் கூறப்படாமையின் அத்தகைய இச்சையை 'இருள்' என்றும், நல்வினையும் உயிர் பிறத்தற்கு காரணமாகலான் 'இருவினையும் சேரா' என்றும் கூறினார் வள்ளுவர். இறைமைக் குணங்கள் இல்லாதவரை உடையர் எனக்கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேராவாகலின், அவை முழுமையும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள் சேர் புகழ் எனப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்:கடவுளின் உண்மைப் புகழை விரும்பி அன்பு செலுத்துகின்றவரிடம் அறியாமையால் விளையும் இருவகை வினையும் சேர்வதில்லை.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் பொறிகளை வழியாக உடைய ஐந்து அவாவினையும் அறுத்த இறைவனது மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் நின்றார்பிறப்பு இன்றி எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார். புலன்கள் ஐந்து ஆகலான், அவற்றின்கண் செல்கின்ற அவாவும் ஐந்து ஆயிற்று. ஒழுக்க நெறி ஐந்தவித்தானால் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது.

மேற்கண்ட நான்கு பாட்டிலும் இறைவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், அவன் நெறி நிற்றலும் செய்தார் வீடு பெறுவர் என்பது கூறப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: ஐம்பொறி வாயிலாக பிறக்கும்வேட்கைகளைஅவித்த இறைவனுடைய பொய்யற்ற ஒழுக்க நெறியில் நின்றவர் நிலைபெற்ற நல்வாழ்க்கை வாழ்வர்

மேற்கண்ட நான்கு பாட்டிலும் இறைவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், அவன் நெறி நிற்றலும் செய்தார் வீடு பெறுவர் என்பது கூறப்பட்டது.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்

மனக்கவலை மாற்றல் அரிது (7)

குறிப்பு

ஒருவகையானும் தனக்கு நிகர் இல்லாத இறைவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கு அல்லது மனத்தின்கண் தோன்றும் துன்பங்களை நீக்குதல் என்பது இயலாது. இறைவனின் தாள் சேராதார் பிறவிக்கு ஏது ஆகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்ற இயலாது ஆதலின், பிறந்து இறந்து அவற்றான் வரும் துன்பங்களுள் அழுந்துவர் என்பதாம்.இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: தனக்கு ஒப்புமை இல்லாததலைவனுடைய திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர் அல்லாமல் மற்றவர்க்கு மனக்கவலையை மாற்ற முடியாது.

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்

பிறவாழி நீந்தல் அரிது (8)

அறக்கடல் ஆகிய அந்தணனது தாள் ஆகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது அதனின் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. அறம், பொருள், இன்பம் என உடன் எண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப் பொருளும், இன்பமும் பிற எனப்பட்டன. பல்வேறு வகைப்பட்ட அறங்கள் எல்லாவற்றையும் தனக்கு வடிவமாக உடையான் ஆகலின்,'அறஆழி' அந்தணன் என்றார். "அறஆழி" என்பதனைத் தரும சக்கரம் ஆக்கி,'அதனை உடைய அந்தணன்' என்று உரைப்பாரும் உளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே அழுந்துவர் ஆகலின்,'நீந்தல் அரிது' என்றார். இஃது ஏகதேச உருவகம் ஆகும்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: அறக்கடலாக விளங்கும் கடவுளின் திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர் அல்லாமல் மற்றவர் பொருளும் இன்பமுமாகிய மற்ற கடல்களைக் கடத்தல் இயலாது.

கோளில் பொறியின் குணமிலவே எண்குணத்தான்

தாளை வணங்காத் தலை (9)

தத்தமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்கை இல்லாத பொறிகள் போலப் பயன்படுதலுடைய அல்ல எண் வகைப்பட்ட குணங்களை உடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள் தத்தமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்கை இல்லாத பொறிகள் போலப் பயன்படுதலுடையன அல்ல. எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தன் ஆதல், தூய உடம்பினன் ஆதல், இயற்கை உணர்வினன் ஆதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவு இல் ஆற்றல் உடைமை, வரம்பு இல் இன்பம் உடைமை என இவை.இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. 'அணிமா' வை முதலாக உடையன எனவும்,'கடை இலா அறிவை' முதலாக உடையன எனவும்

உரைப்பாரும் உளர். காணாத கண் முதலியன போல வணங்காத தலைகள் பயன் இல எனத்தலைமேல் வைத்துக் கூறினார். கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயன் இல என்பதும் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இவை மூன்று பாட்டானும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும் செய்யாவழிப் படும் குற்றம் கூறப்பட்டது.)

குறிப்பு

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: கேட்காதசெவி பார்க்காத கண் போன்ற எண் குணங்களை உடைய கடவுளின் திருவடிகளை வணங்காதவரின் தலைகள் பயனற்றவைகளாம்.

மேற்கண்ட மூன்று பாட்டிலும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும் செய்யாவழிப் படும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார் (10)

இறைவன் அடி என்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவி ஆகிய பெரிய கடலை நீந்துவர். அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுள் அழுந்தித் துன்புறுவர். காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் கரை இன்றி வருதலின்,'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்றார். சேர்ந்தார் என்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவன் அடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவி அறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்குப் அஃது அறாமையும் ஆகிய இரண்டும் இதனான் நியமிக்கப்பட்டன.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்:இறைவனுடைய திருவடிகளை பொருந்தி நினைக்கின்றவர் பிறவியாகிய பெரிய கடலைக் கடக்க முடியும். மற்றவர் கடக்க முடியாது.

வான்சிறப்பு:

அஃதாவது ,அக்கடவுளது ஆணையான் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்

தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று (11)

மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலால் அம்மழை தான் உலகிற்கு அமிழ்தம் என்று உணரும் பான்மையை உடைத்ததாகும். 'நிற்ப' என்பது 'நின்று' எனத் திரிந்து நின்றது. இவ்விடத்து 'உலகம்' என்றது உலகின்கண் உள்ள உயிர்களைக் குறித்து வந்தது. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு

இடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல் ஆகும். அமிழ்தம் உண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை "அமிழ்தம் என்று உணர்க என்பார் பரிமேழலகர்.

குறிப்பு

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: மழை பெய்ய உலகம் வாழ்ந்து வருவதால் மழையானது உலகத்து வாழும் உயிர்களுக்கு அமிழ்தம் என்று உணரத்தக்கதாகும்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய தூஉம் மழை (12)

உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை உளவாக்கி அவற்றை உண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராய் உண்ணப்படுதல். சிறப்பு உடைய உயர்திணை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃது ஒக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின் அவை வழங்கி வருதலுடையவாயின என்பதாம்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: உண்பவர்க்குத் தக்க உணவுப் பொருள்களை விளைவித்துத் தருவதோடு பருகுவோர;க்குத் தானும் ஓர் உணவாக இருப்பது மழையாகும்.

விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து

உள்நின் றுடற்றும் பசி (13)

மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்கும் ஆயின் கடலால் சூழப்பட்ட அகன்ற உலகத்தின்கண் நிலை பெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. கடலுடைத்தாயினும் அதனால் பயன் இல்லை என்பார்,'விரி நீர் வியன் உலகத்து' என்றார். உணவு இன்மையின் பசியால் உயிர்கள் இறக்கும் என்பதாகும்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: மழைபெய்யாமல் பொய்படுமானால் கடல்சூழ்ந்த அகன்றஉலகமாகஇருந்தும் பசி உள்ளே நிலைத்து நின்று உயிர்களை வருத்தும்.

ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயல்என்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால் (14)

உழவர் ஏரான் உழுதலைச் செய்யார். மழை என்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின் குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது. உணவு இன்மைக்குக் காரணம் கூறியதாம்.

குறிப்பு

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: மழை என்னும் வருவாய் வளம் குன்றி விட்டால் உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்கும் உழவரும் ஏர் கொண்டு உழமாட்டார்.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதும் அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன் கெடுத்தாற் போல எடுப்பதும் எல்லாம் வல்லது மழை. கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற்கு உரியார் மக்கள் ஆதலின்,'கெட்டார்க்கு என்றார்''எல்லாம்' என்றது, அம்மக்கள் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்தல் எடுத்தல்கள் தாம் பலவாதல் நோக்கி. 'வல்லது' என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. இது மழையினது ஆற்றல் கூறியது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: பெய்யாமல் வாழ்வைக் கெடுக்க வல்லதும் மழை மழையில்லாமல் வளம் கெட்டு நொந்தவர்க்கும் துணையாய் அவ்வாறே காக்க வல்லதும் மழையாகும்.

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே

பசும்புல் தலைகாண் பரிது (16)

மேகத்தின் துளி வீழின் காண்பது அல்லது வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையும் காண்டல் அரிது. விசும்பு ஆகு பெயர். 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவு சிறப்பு உம்மை விகாரத்தால்தொக்கது. ஓர் அறிவு உயிரும் இல்லை என்பதாகும்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: வானத்திலிருந்து மழைத்துளி வீழ்ந்தால் அல்லாமல் உலகத்தில் ஓரறிவுயிராகிய பசும்புல்லின் தலையையும் காண முடியாது.

நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி

தான்நல்கா தாகி விடின் (17)

மேகம் தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கண் பெய்யாது விடுமாயின் அளவில்லாத கடலும் தன் இயல்பு குறையும். உம்மை சிறப்பு உம்மை. தன் இயல்பு குறைதலாவது நீர் வாழ் உயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையும் ஆம். ஈண்டுக் குறைத்தல் என்றது முகத்தலை. அது 'கடல்குறை படுத்தநீர் கல் குறைபட வெறிந்து'(பரி.பா.20) என்பதனாலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டும் என்பதாம். இவை ஏழு பாட்டானும் உலகம் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்தபொருள்: மேகம் கடலிலிருந்து நீரைக்கொண்டு அதனிடத்திலேயே பெய்யாமல் விடுமானால், பெரிய கடலும் தன் வளம் குன்றிப் போகும்.

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு (18)

மழை பெய்யாதாயின் தேவர்கட்கும் இவ்வுலகில் மக்களால் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: மழை பெய்யாமல் போகுமானால் இவ்வுலகத்தில் வானோருக்காக நடைபெறும் திருவிழாவும் நடைபெறாது நாள் வழிபாடும் நடைபெறாது.

தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின் (19)

வானம் வழங்காது எனின் அகன்ற உலகின்கண் தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டு அறமும் உளவாகாது. தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடும் கொடுத்தல். தவம் ஆவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின் மேலும் நின்றன.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: மழை பெய்யவில்லையானால் இந்த பெரிய உலகத்தில் பிறர் பொருட்டு செய்யும் தானமும் தம் பொருட்டு செய்யும் தவமும் இல்லையாகும்.

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு (20)

எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரை இன்றி உலகியல் அமையாது ஆயின்; அந்நீர் இடையறாது ஒழுகும் ஒழுக்கும் வானை இன்றி அமையாது. பொருள் இன்பங்களை “உலகியல்“ என்றார், அவை இம்மைக்கண்ண ஆகலின், இடையறாது ஒழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல், நீர் இன்று அமையாது உலகு என்பது எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின்,அது போல ஒழுக்கும் வான் இன்று அமையாமை தெளியப்படும் என்பார்,‘நீர் இன்று அமையாது உலகம் எனின்’ என்றார். இதனை ‘நீரை இன்றி அமையாது உலகு ஆயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையை இன்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாது’ என உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொருள் இன்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: எப்படிப்பட்டவர்க்கும் நீர் இல்லாமல் உலக வாழ்க்கை நடைபெறாது என்றால் மழை இல்லையானால் ஒழுக்கமும் நிலைபெறாமல் போகும்.

குறிப்பு

நீத்தார் பெருமை:

அஃதாவது,முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ் அறமுதற்பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் அவர் ஆகலின், இது வான் சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து

வேண்டும் பனுவல் துணிவு (21)

தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமியது என விரும்பும் நூல்களது துணிவு. தமக்கு உரிய ஒழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாது ஒழுக அறம் வளரும். அறம் வளரப் பாவம் தேயும். பாவம் தேய அறியாமை நீங்கும். அறியாமை நீங்க நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டு உணர்வும் அழிதன் மாலையவாய இம்மை மறுமை இன்பங்களின் உவர்ப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும். அவை தோன்ற வீட்டின் கண் ஆசை உண்டாம். அஃது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணம் ஆகிய 'பயன்இல்' முயற்சிகள் எல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம். அஃது உண்டாக,மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்று ஆகிய 'எனது' என்பதும், அகப்பற்று ஆகிய 'யான்' என்பதும் விடும். ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம் முறையே உவர்த்து விடுதல் எனக் கொள்க. 'பனுவல்' எனப் பொதுபடக் கூறிய அதனான் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமய நூல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவு என்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவல்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: ஒழுக்கத்தில் நிலைத்து நின்று பற்று விட்டவர்களின் பெருமையைச் சிறந்ததாக போற்றி கூறுவதே நூல்களின் துணிவாகும்.

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று (22)

இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவு என்று எண்ணால் கூறி அறியலுறின் அளவுபடாமையான் இவ்வுலகத்துப் பிறந்து இறந்தாரை எண்ணி, இத்துணையர் என அறியலுற்றாற் போலும்.

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்

பெருமை பிறங்கிற் றுலகு (23)

பிறப்பு வீடு என்னும் இரண்டனது துன்ப இன்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து அப்பிறப்பு அறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையேஉலகின்கண் உயர்ந்தது.

குறிப்பு

இவை மூன்று பாட்டினுள் நீத்தார் பெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கது என்பது உணர்த்தப்பெற்றது.

பற்றுக்களைத் துறந்தவர்களின் பெருமையை அளந்து கூறுதல் உலகத்தில்இதுவரை பிறந்து இறந்தவர்களைக் கணக்கிடுவதைப்போன்றது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: பிறப்பு வீடு என்பன போல் இரண்டிரண்டாக உள்ளவைகளின் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து அறத்தை மேற்கொண்டவரின் பெருமையே உலகத்தில் உயர்ந்தது.

உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்

வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து

திண்மை என்னும் தோட்டியால் பொறிகள் ஆகிய யானை ஐந்தினையும் தத்தம் புலன்கள்மேல் செல்லாமல் காப்பான் எல்லா நிலத்திலும் மிக்கது என்று சொல்லப்படும் வீட்டு நிலத்திற்கு ஓர் வித்து ஆகும். இ∴து ஏகதேச உருவகம்.

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார் கோமான்

இந்திரனே சாலுங் கரி (25)

புலன்களில் செல்கின்ற ஆசை ஐந்தனையும் அடக்கினானது வலிமைக்கு அகன்ற வானத்துள்ளார் இறைவன் ஆகிய இந்திரனே சிறந்த சான்றாம். தான் ஐந்து புலன்களையும் அவியாது சாபம் எய்தி நின்று, அவித்தவனது ஆற்றல் உணர்த்தினான் ஆகலின்,'இந்திரனே சாலும் கரி' என்றார் வள்ளுவர்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: ஐந்து புலன்களாலாகும் ஆசைகளை ஒழித்தவனுடைய வல்லமைக்கு வானுலகத்தாரின் தலைவனாகிய இந்திரனே போதுமான சான்று ஆவான்.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார் (26)

ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கு எளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர். அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர் ஆவர். செயற்கு எளியன மனம்

வேண்டியவாறே அதனைப் பொறி வழிகளால் புலன்களில் செலுத்தலும், வெ.ஃ.கலும், வெகுள்தலும் முதலாயின ஆகும். செயற்கு அரிய ஆவன, இமயம்,நியமம் முதலாய எண்வகை யோக உறுப்புகள்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள் செய்வதற்கு அருமையான செயல்களைச் செய்ய வல்லவரே பெரியோர் செய்வதற்கு அரிய செயல்களைச் செய்யமாட்டாதவர் சிறியோர் ஆவர்.

சுவையொளி ஊறோசை நாற்றமென் றைந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே உலகு (27)

சுவையும், ஒளியும், ஊறும், ஓசையும், நாற்றமும் என்று சொல்லப்பட்ட தன் மாத்திரைகள் ஐந்தனது கூறுபாட்டையும் ஆராய்வான் அறிவின்கண்ணதே உலகம்.

அவற்றின் கூறுபாடு ஆவன பூதங்கட்கு முதல் ஆகிய அவைதாம் ஐந்தும், அவற்றின்கண் தோன்றிய அப்பூதங்கள் ஐந்தும், அவற்றின் கூறு ஆகிய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதும் ஆம். 'வகைதெரிவான் கட்டு' என உடம்பொடு புணர்த்ததனால், தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற் கருவிஆகிய மான் அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதல் ஆகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையும் தெரிதல் ஆவது, மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றியது அன்மையின் பகுதியே ஆவதல்லது விகுதி ஆகாது எனவும், அதன்கண் தோன்றிய மானும், அதன்கண் தோன்றிய அகங்காரமும், அதன்கண் தோன்றிய தன் மாத்திரைகளும் ஆகிய ஏழும், தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் , தங்கண் தோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலும் உடைய எனவும், அவற்றின்கண் தோன்றிய மனமும், ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும், பூதங்களும் ஆகிய பதினாறும் தங்கண் தோன்றுவன இன்மையின் விகுதியே ஆவதல்லது பகுதி ஆகா எனவும், புருடன், தான் ஒன்றில் தோன்றாமையானும் தன்கண் தோன்றுவன இன்மையானும் இரண்டும் அல்லன் எனவும், சாங்கிய நூலுள் ஓதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ் விருபத்தைந்துமல்லது உலகு எனப் பிறிதொன்று இல்லை என உலகினது உண்மை அறிதலின், அவன் அறிவின்கண்ண தாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பெருமைக்கு ஏது ஐந்து அவித்தலும், யோகப் பயிற்சியும், தத்துவ உணர்வும் என்பது கூறப்பட்டது.)

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று சொல்லப்படும் ஐந்தின் வகைகளையும்ஆராய்ந்து அறிய வல்லவனுடைய அறிவில் உள்ளது உலகம்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும் (28)

நிறைந்த மொழியினை உடைய துறந்தாரது பெருமையை நிலவுலகத்தின்கண் அவர் ஆணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக் காட்டும். இவற்றுள் நிறைமொழி என்பது அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களை பயந்தே விடும் மொழி.

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்: பயன் நிறைந்த மொழிகளில் வல்ல சான்றோரின் பெருமையை உலகத்தில் அழியாமல் விளங்கும் அவர்களுடைய மறைமொழிகளே காட்டி விடும்.

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயுங் காத்தல் அரிது. (29)

துறவு, மெய்யுணர்வு, அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்கள் ஆகிய குன்றின் முடிவின்கண் நின்ற முனிவரது வெகுளிதான் உள்ள அளவு கணமே ஆயினும், வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது. (சலியாமை, பெருமை குறித்த குணங்களைக் குன்றாக உருவகம் செய்தார். அநாதியாய் வருகின்றவாறு பற்றி ஒரோ வழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலின்,கணம் ஏயும் என்றும், நிறைமொழி மாந்தர் ஆகலின்,'காத்தல் அரிது' என்றும் கூறினார்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: நல்ல பண்புகளாகிய மலையின்மேல் ஏறி நின்ற பெரியோர் ஒரு கணப்பொழுதே சினம் கொள்வார் ஆயினும் அதிலிருந்து ஒருவரைக் காத்தல் அரிதாகும்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அவர் ஆணை கூறப்பட்டது.

அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற் றெவ்வுயிர்க்கும்

செந்தண்மை பூண்டொழுக லான் (30)

எல்லா உயிர்கள் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டு ஒழுகலான் அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தில் நின்றவர். பூணுதல் விரதமாகக் கோடல். 'அந்தணர்' என்பது அழகிய தட்பத்தினை உடையார் என ஏதுப்பெயர் ஆகலின், அஃது அவ்வருளுடையார் மேலன்றிச் செல்லாது என்பது கருத்து. அவ்வாறு ஆணையுடையாராயினும் உயிர்கண்மாட்டு அருளுடையர் என்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: எல்லா உயிர்களிடத்திலும் செம்மையான அருளை மேற்கொண்டு ஒழுகுவதால் அறவோரே அந்தணர் எனப்படுவோர் ஆவர்

பயிற்சி வினாக்கள்:

கடவுள்வாழ்த்து

1.யாருக்கு எப்போதும் துன்பம் இல்லை?

விருப்பு,வெறுப்பு இல்லாத கடவுளின் திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர்க்கு எப்போதும் எவ்விடத்திலும் துன்பம் இல்லை.

2.யாருடைய மனக்கவலையை மாற்ற முடியாது?

தனக்கு ஒப்புமை இல்லாத தலைவனுடைய திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவரை அல்லாமல் மற்றவருடைய மனக்கவலையை மாற்ற முடியாது.

3.யாருக்கு அவருடைய கல்வியினால் பயன் இல்லை?

தூய அறிவு வடிவாக விளங்கும் இறைவனுடைய நல்ல திருவடிகளைத் தொழாமல் இருப்பவர்க்கு, அவர் கற்ற கல்வியினால் பயன் இல்லை.

4.உலகம் எதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது?

எழுததுக்கள் எல்லாம் அகரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன.அதுபோல் உலகம் கடவுளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

வான்சிறப்பு

1.உலகத்து வாழும் உயிர்களுக்கு அமிழ்தம் எது?

மழை பெய்ய உலகம் வாழ்ந்து வருவதால் மழையானது உலகத்து வாழும் உயிர்களுக்கு அமிழ்தம் என்று உணரத்தக்கதாகும்.

2.எப்பொழுது உழவர் ஏர் கொண்டு உழமாட்டார்?

மழை என்னும் வருவாய் வளம் குன்றிவிட்டால் உணவு பொருள்களை உண்டாக்கும் உழவரும் ஏர் கொண்டு உழமாட்டார்

3.பசும்புல்லை எப்பொழுது காண முடியாது?

வானத்திலிருந்து மழைத்துளி வீழ்ந்தால் அல்லாமல் உலகத்தில் ஓரறிவு உயிராகிய பசும்புல்லின் தலையையும் காண முடியாது.

4.தானமும் தவமும் எப்பொழுது இல்லாமற் போகும்?

மழை பெய்யவில்லையெனில் இந்த பெரிய உலகத்தில் தானமும் தவமும் இல்லாமற் போகும்.

குறிப்பு

நீத்தார் பெருமை

குறிப்பு

1.நூல்களின் துணிவு எது?

ஒழுக்கத்தில் நிலைத்து நின்று பற்று விட்டவர்களின் பெருமையைச் சிறந்ததாகப் போற்றி கூறுவதே நூல்களின் துணிவாகும்.

2.யார் மேலான வீட்டிற்க்கு விதை போன்றவன்?

அறிவு என்னும் கருவியினால் ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளை அடக்கி காக்க வல்லவன் மேலான வீட்டிற்கு விதை போன்றவன்.

3.யாருடைய அறிவில் உள்ளது உலகம்?

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று சொல்லப்படும் ஐந்தின் வகைகளையும் ஆராய்ந்து அறிய வல்லவனுடைய அறிவில் உள்ளது உலகம்.

4.அந்தணர் எனப்படுவோர் யார்?

எல்லா உயிர்களிடத்திலும் செம்மையான அருளை மேற்கொண்டு ஒழுகுவதால் அறிவோரே அந்தணர் எனப்படுவோர் ஆவர்

கூறு 2 : திருக்குறள் : பொருட்பால் - முதல் மூன்று அதிகாரங்கள்

நோக்கம்: திருக்குறளில் பொருட்பால் பெறும் இடத்தினை அறிதல் - இறைமாட்சி அதிகாரம் உணர்த்தும் செய்திகளை அறிந்து தெளிதல் - கல்வியின் இன்றியமையாமையை அறிதல் - கல்வி கற்றலின் சிறப்பினை உணர்தல் - கல்லாமையின் இழிநிலையை அறிதல்

பொருட்பாலில் அரசு இயல், அமைச்சு இயல், ஒழிபு இயல் ஆகிய இயல்கள் இருக்கின்றன, அரசு இயலில் 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன. அமைச்சு இயலில் 32 அதிகாரங்களும், ஒழிபு இயலில் 13 அதிகாரங்களுமாக மொத்தம் 70 அதிகாரங்கள் உள்ளன.

இறைமாட்சி:

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள் , உலக பாலர் உருவாய் நின்று உலகம் காத்தலின் இறை என்றார் : 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும் (திருவாய் 4,4,8) - (திருவாய் 34,8) என்று சான்றோரும் பணித்தார்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்

உடையான் அரசரு ளேறு (381)

படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணும் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்கங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஏறு போல்வான். (ஈண்டுக் 'குடி' என்றது, அதனை உடைய நாட்டினை. கூழ் என்றது, அதற்கு ஏதுவாகிய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பதே முறையாயினும் ஈண்டுச் செய்யுள் நோக்கிப் பிறழ வைத்தார். 'ஆறும்' உடையான் என்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இல்வழியும் அரசநீதி செல்லாது என்பது பெற்றாம்.

வடநூலார் இவற்றிற்கு'அங்கம்'எனப்பெயர்கொடுத்ததும் அது நோக்கி. 'ஏறு' என்பது உபசார வழக்கு.இதனால் அரசற்கு அங்கமாவன இவை என்பதும், இவைமுற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிற்கு ஏது என்பதும் கூறப்பட்டன.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்று கூறப்படும் ஆறு அங்கங்களையும் உடையவனே அரசருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவன்.

அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்

எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு(382)

அரசனுக்கு இயல்பாவதுஅஞ்சாமை கொடையும், அறிவும், ஊக்கமும், என்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல்.

ஊக்கம் : வினை செய்தற்கண் மன எழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து. ஈகை படைக்கு உரித்து. ஏனைய வினைக்கு உரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனைய அடங்கி வரும். அவற்றுள் இவை அடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பல ஆமாகலின், இவை எப்பொழுதும் தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டும் என்பார்'எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு' என்றார்.

இக்குறட்பாவின் தெளிந்த பொருள்: அஞ்சாமை,ஈகை, அறிவுடைமை, ஊக்கமுடைமை இந்த நான்கு பண்புகளும் குறைவு படாமல் இருத்தலே அரசனுக்கு இயல்பாகும்.

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை அம்மூன்றும்

நீங்கா நிலனாள் பவற்கு

செயல்களில் விரைவுடைமையும், அவை அறிதற்கு ஏற்ற கல்வியுடைமையும், ஆண்மை உடைமையும் ஆகிய இம்மூன்று குணமும் ஒருகாலும் நீங்காது நலைபெறல் வேண்டும். (கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது, ஒன்றனையும் பாராது கடிதில் செய்வது ஆகலின்,அஃது ஈண்டு உபசார வழக்கால் "துணிவு" எனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை. இவற்றுள் கல்வி ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து. ஏனைய வினைக்கு உரிய. "நீங்கா"

என்பதற்குமேல் எஞ்சாமைக்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க என்பகார் பரிமேழலகர்.

காலம் தாழ்த்தாத தன்மை, கல்வியுடைமை, துணிவுடைமை இந்த மூன்று பண்புகளும் நிலத்தை ஆளும் அரசனுக்கு நீங்காமல் இருக்க வேண்டியவை.

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மான முடைய தரசு (384)

தனக்கு ஒதிய அறத்தின் வழுவாது ஒழுகி, அல்லவை நீக்கி வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வு இன்மையினை உடையான் அரசன். (அவ் அறமாவது , ஓதல், வேட்டல்,ஈதல் என்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல் உயிரோம்பல், பகைத்திறம் தெறுதல் என்னும் சிறப்புத்தொழிலினும் வழுவாது நிற்றல். மாண்ட, "அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" (புறநா. 55) - என்பதனால், இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதல் அறிக. அல்லவை, கொலை , களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தின் நீக்குதற்கு, "மறன் இழுக்கா மானம்" என்றார். அஃதாவது, "வீறின்மையின் விலங்காம் என மதவேழமும் எறியான் - ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர் மிச்சில் என்று எறியான் - மாறன்மையின் மறம்வாடும் என்று இளையாரையும் எறியான் - ஆறன்மையின் முதியாரையும் எறியான் அயில் உழவன் (சீவக. மண்மக.159) எனவும் , அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வேல் ஓச்சான்.(பு.வெ. வஞ்சி. 20) எனவும் சொல்லப்படுவது. அரசு: அரசனது தன்மை : அஃது உபசார வழக்கால் அவன்றன்மேல் நின்றது.)

தெளிந்த பொருள்:ஆட்சி முறைக்கு உரிய அறத்தில் தவறாமல் அறம் அல்லாதவற்றை நீக்கி வீரத்தில் குறைபடாத மானத்தை உடையவனே சிறந்த அரசன் ஆவான்.

இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலுங் காத்த

வகுத்தலும் வல்ல தரசு (385)

தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேல் உளவாக்கலும்,அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும்,தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும்,காத்தவற்றை அறம், பொருள், இன்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன் ஆவான். (ஈட்டல், காத்தல் என்றவற்றிற்கு ஏற்ப, இயற்றல்என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன:மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன : பகைவரை அழித்தலும், திறை கோடலும், தன் நாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறர் என்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார் வினைசெய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோர் என்று இவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும்,

யானை, குதிரை, நாடு, அரண் என்று இவற்றிற்கும், பகையொடு கூடலின் பிரிக்கப்படுவார்க்கும்,தன்னில்பிரிதலின் கூட்டப்படுவார்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும்,மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்காமுதலிய செய்தற்கும், ஐம்புலன்களான் நுகர்வனவற்றிற்கும் கொடுத்தலைஇன்பப் பொருட்டாகவும் கொள்க. இயற்றல் முதலியதவறாமல் செய்தல் அரிதாகலின்,'வல்லது' என்றார்.

குறிப்பு

இவை நான்கு பாட்டாலும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

தெளிந்த பொருள்.பொருள் வரும் வழிகளை மேன்மேலும் இயற்றலும், வந்த பொருள்களைச் சேர்த்தலும், காத்தலும், காத்தவற்றை வகுத்துச் செலவு செய்தலும் வல்லவன் அரசன்.

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்

மீக்கூறும் மன்னன் நிலம் (386)

முறை வேண்டினார்க்கும் குறை வேண்டினார்க்கும் காண்டற்கு எளியனாய், யாவர் மாட்டும் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனும் ஆயின் அம் மன்னனது நிலத்தை உலகம் எல்லா நிலங்களிலும் உயர்த்துக் கூறும். (முறை வேண்டினார், வலியரான் நலிவு எய்தினார். குறை வேண்டினார், வறுமையுற்று இரந்தார். காண்டற்கு எளிமையாவது, பேர் அத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வி உடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல்: கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறும் எனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. மீக்கூறுதல் "இவன் காக்கின்ற நாடு பசி, பிணி, பகை முதலிய இன்றி யாவர்க்கும் பேரின்பம் தருதலின் தேவருலகினும் நன்று' என்றல். 'உலகம்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

தேளிந்த பொருள்: காண்பதற்கு எளியவனாய்க் கடுஞ்சொல் கூறாதவாய் இருந்தால் அந்த மன்னனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாட்டை உலகம் புகழும்.

இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால்

தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு (387)

இனியச் சொற்களுடன் தக்கவர்க்குப் பொருளை உதவிக் காக்க வல்ல அரசனுக்கு இவ்வுலகம் தன் புகழோடு தான் கருதியபடி அமைவதாகும்.

தான் முறை செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையும் செய்யும் அரசன் பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலால் மக்கட்குக் கடவுள் என்று வேறு வைக்கப்படும். (முறை: அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. "பிறர்" என்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறு வைத்தல்: மக்களிற் பிரித்து உயர்த்து வைத்தல்.)

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும் (388)

குறிப்பு

இடிக்கும் துணையாயினார் சொற்களைத் தன் செவி பொறாதாகவும். விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது,குடைநிழற் கண்ணே தங்கும் உலகம். ("செவி கைப்ப" என்றதற்கு ஏற்ப, இடிக்குந் துணையாயினார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமேல் ஏற்றிக் "கைப்ப" என்றார். பண்பு உடைமை : விசேட உணர்வினராதல். அறநீதிகளில் தவறாமையின், மண் முழுதும் தானே ஆளும் என்பதாம்.)

தெளிந்த பொருள்:நீதி முறை செய்து குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்களுக்கு தலைவன் என்றுக் கருதித் தனியே மதிக்கப்படுவான்.

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்

கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு (389)

இடிக்கும் துணையாயினார் சொற்களைத் தன் செவி பொறாதாகவும். விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது, குடைநிழற் கண்ணே தங்கும் உலகம். ("செவி கைப்ப" என்றதற்கு ஏற்ப, இடிக்குந் துணையாயினார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமேல் ஏற்றிக் "கைப்ப" என்றார். பண்பு உடைமை : விசேட உணர்வினராதல். அறநீதிகளில் தவறாமையின், மண் முழுதும் தானே ஆளும் என்பதாம்.)

தெளிந்த பொருள்.குறைகூறுவோறின் சொற்களைக் செவிகைக்கும் நிலையிலும் பொறுக்கின்ற பண்பும் உடைய அரசனது குடைநிழலில் உலகம் தங்கும்.

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்

உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி

வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தலையளி செய்தலும், முறை செய்தலும், தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலும் ஆகியஇந்நான்கு செயலையும் உடையான்,வேந்தர்க்கு எல்லாம் விளக்கு ஆகும். (தலையளி - முகம் மலர்ந்து இனிய கூறல், செவ்விய கோல்போறலின், "செங்கோல்" எனப்பட்டது. "குடி ஓம்பல்" எனஎடுத்துக் கூறியமையால், தளர்ச்சி பெற்றாம். அஃதாவது,ஆறில் ஒன்றாய பொருள் தன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின், அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல் வேண்டின்இழத்தலும் ஆம். சாதி முழுதும் விளக்கலின், விளக்குஎன்றார். ஒளி - ஆகுபெயர். இவை ஐந்து பாட்டானும் மாட்சியும்பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள்.கொடை, அருள், செங்கோல் முறை தளர்ந்த குடிமக்களைக்காத்தல் ஆகிய நான்கும் உடைய அரசன் அரசர்க்கெல்லாம் விளக்கு போன்றவன்.

கல்வி:

குறிப்பு

அ.ஃதாவது, அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல், அவையாவன, அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர்படைக்கலம் என்ற இவற்றின் நூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையன் ஆயக்கால் தன்னுயிர்க்கே அன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் நோக்கி, இ.ஃது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் பொதுப்படக் கூறுகின்றார் . மேல் தூங்காமை கல்வி (குறள் . 383) எனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இ.ஃது இறை மாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது .

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக (391)

ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைப் பழுதறக் கற்க, அங்ஙனம் கற்றால், அக்கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. ("கற்பவை" என்றதனால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் உணர்த்துவன அன்றிப் பிற பொருள் உணர்த்துவன, சின்னாள் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா என்பது பெற்றாம். கசடறக் கற்றலாவது: விபரீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது: இல்வாழ்வுழிக் "கருமமும் உள்படாப் போகமும் துவ்வாத், தருமமும் தக்கார்க்கே செய்த"லினும் (நாலடி. 250)துறந்துழித் தவத்தான் மெய் உணர்ந்து அவா அறுத்தலினும் வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயின்கற்றல் வேண்டும் என்பதூஉம், அவனால் கற்கப்படும்நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனால் பயனும்இதனாற் கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள்,கல்வி கற்க நல்ல நூல்களைக் குற்றமறக் கற்க வேண்டும், அவ்வாறு கற்ற பிறகு கற்ற கல்விக்கு தக்கவாறு நெறியில் நிற்க வேண்டும்.

எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு (392)

அறியாதார் எண் என்று சொல்லுவனவும் மற்றை எழுத்து என்று சொல்லுவனவும் ஆகிய கலைகள் இரண்டினையும், அறிந்தார் சிறப்புடை உயிர்கட்குக் கண் என்று சொல்லுவர். (எண் என்பது கணிதம். அது கருவியும் செய்கையும் என இருவகைப்படும். அவை ஏரம்பம் முதலிய நூல்களுள் காண்க. எழுத்து எனவே, அதனோடு ஒற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும்,அறமுதற்பொருள்களைக்

குறிப்பு

காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண் எனப்பட்டன.அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய அல்லாதன எண்ணி. நீதி வழுவா நிலைமையவால் - மாதே, அறமார் பொருள் இன்பம் வீடுஎன்று இவற்றின் , திறமாமோ எண்ணிறந்தால் செப்பு". "எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பான் ஆகும், மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முதல் நூல் பொருள் உணர்ந்து , கட்டறுத்து வீடு பெறும்". இவற்றான் அறிக. "என்ப" என்பவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர். பின்னது உயர்திணைப் பன்மை வினை. அறியாதார், அறிந்தார் என்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடைய உயிர் என்றது மக்கள் உயிருள்ளும் உணர்வு மிகுதி உடையதனை. இதனால் கற்கப்படும் நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றது இன்றியமையாமையும் கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள்: எண் என்று சொல்லப்படுவன எழுத்து என்று சொல்லப்படுவன ஆகிய இரு வகைக் கலைகளையும் வாழும் மக்களுக்குக் கண்கள் என்று கூறுவர;.

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்(393)

கண்ணுடையர் என்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரேமற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர் (தேயம்இடையிட்டவற்றையும் காலம் இடையிட்டவற்றையும் காணும் ஞானக்கண்உடைமையின் கற்றாரைக் கண்ணுடையர் என்றும் அஃதின்றி நோய்முதலியவற்றால் துன்பம் செய்யும் ஊனக்கண்ணேஉடைமையின், கல்லாதவரைப் புண்ணுடையர் என்றும் கூறினார்.மேல் கண்ணன்மை உணரநின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மைகூறியவாற்றான்,பொருள் நூல்களையும் கருவிநூல்களையும்கற்றாரது உயர்வும், கல்லாதாரது இழிவும் இதனான் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள். கண்ணுடையவர் என்றுக் கூறப்படுபவர் கற்றவரே கல்லாதவர்முகத்தில் இரண்டு புண் உடையவர் ஆவார்

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில் (394)

யாவரையும். அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து, இனி இவரை யாம் எங்ஙனம் கூடுதும்? என நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து, கற்றறிந்தாரது தொழில். (தாம் நல்வழி ஒழுகல் பிறர்க்கு உறுதி கூறல் என்பன இரண்டும் தொழில் என ஒன்றாய் அடங்குதலின், "அத்தன்மைத்து" என்றார். அத்தன்மை: அப்பயனைத் தரும் தன்மை. நல்லொழுக்கம் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும் உறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வு எதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும் கற்றார்மாட்டு

எல்லாரும் அன்புடையராவர் என்பதாம். இதனால் கற்றாரது உயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள்.மனம் மகிழும் படியாகக் கூடிப்பழகி இனி இவரை எப்போது காண்போம் என்று வருந்தி நினைக்கும் படியாகப் பிரிதல் புலவரின் தொழிலாகும்.

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்

கடையரே கல்லா தவர் (395)

செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறு போலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று நின்றும் கற்றார் தலையாயினார். அந்நிலைக்கு நாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றும் இழிந்தாரேயாவர். (உடையார், இல்லார் என்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையால் தாழ்தல். கடையர் என்றதனான், அதன் மறுதலைப் பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானம் நோக்க மெய்யாய கல்வி இழந்தார் பின் ஒரு ஞான்றும் அறிவுடைய ராகாமையின், “கடையரே“ என்றார். இதனால் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள்:செல்வர் முன் வறியவர் நிற்பது போல் (கற்றவர்முன்) ஏங்கித் தாழ்ந்து நின்றும் கல்வி; கற்றவரே உயர்ந்தவர் கல்லாதவர் இழிந்தவர்.

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு (396)

மணலின்கண் கேணி தோண்டிய அளவிற்றாக ஊறும், அதுபோல மக்கட்கு அறிவு கற்ற அளவிற்றாக ஊறும். (ஈண்டுக் “கேணி“ என்றது, அதற்கண் நீரை. “அளவிற்றாக“ என்றது, அதன் அளவும் செல்ல என்றவாறு. சிறிது கற்ற துணையான் அமையாது, மேன்மேல் கற்றல் வேண்டும் என்பதாம். இ∴து ஊழ் மாறு கொள்ளாவழியாகலின், மேல் “உண்மை அறிவே மிகும்” (குறள் .373) என்றதனோடு மலையாமை அறிக.)

தெளிந்த பொருள் : மணலில் உள்ள கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும் அதுபோல் மக்களின் கற்ற கல்வியின் அளவிற்கு அறிவு ஊறும்.

யாதானும் டாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்

சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு

கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் தன்னூருமேயன்றி, யாதானும் ஒரு நாடும் நாடாம், யாதானும் ஓர் ஊரும் ஊர் ஆகும் இங்ஙனமாயின், ஒருவன் தான் இறக்கும் அளவும் கல்லாது கழிகின்றது என் கருதி? (உயிரோடு

சேறலின், “சாம்துணையும்“ என்றார். பிறர் நாடுகளும் ஊர்களும் தம்போல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கு ஏதுவாகலின் கல்வி போலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதும் செய்க என்பதாம்.)

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்: கற்றவனுக்கு தன் நாடும் ஊரும் போல வேறு எதுவாயினும் நாடாகும் ஊராகும்

ஆகையால் ஒருவன் சாகும்வரையில் கல்லாமல் காலங்கழிப்பது ஏன்.

ஒருமைக்கண் தான்ணற்ற கல்வி ஒருவற்

கெழுமையும் ஏமாப் புடைத்து (398)

ஒருவனுக்கு, தான் ஒரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி, எழுபிறப்பினும் சென்று உதவுதலை உடைத்து. (வினைகள்போல உயிரின்கண் கிடந்து அது புக்குழிப் புகும் ஆகலின், “எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து“ என்றார். எழுமை - மேலே கூறப்பட்டது(குறள் 62). உதவுதல் - நன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.)

தெளிந்த பொருள்:ஒரு பிறப்பில் தான் கற்றக் கல்வியானது அப்பிறப்பிற்கு மட்டும் அல்லாமல் அவனுக்கு ஏழுபிறப்பிறப்பிலும் உதவும் தன்மை உடையது.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார் (399)

தாம் இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகம் இன்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி, கற்றறிந்தார் கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். (தாம் இன்புறுதலானது, நிகழ்வின் கண் சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான் இடையறாத இன்பம் எய்துதல். உலகு இன்புறுதலாவது: “இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதன எல்லாம் அறியப்பெற்றோம்“ என்றும் “யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேம்“ (புறநா. 191) என்றும் உவத்தல். செல்வமாயின்,ஈட்டல் காத்தல் இழத்தல் என்ற இவற்றான் துன்புறுதலும், பலரையும் பகை யாக்கலும் உடைத்து என அறிந்து, அதனைக் காமுறாமையின் “கற்றறிந்தார்“ என்றும், கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோலத்தாம் இன்புறுதற்கு உலகு இன்புறுதல் பிறவாற்றான் இன்மையின் அதனையே காமுறுவர் என்றும் கூறினார்.)

தெளிந்த பொருள்: தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமான கல்வியால் உலகமும் இன்புறுவதைக் கண்டு கற்றறிந்த அறிஞர் மேன்மேலும் (அக் கல்வியையே) விரும்புவர்.

கேடில் விழுச் செல்வங் கல்வி யொருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை (400)

ஒருவனுக்கு இழிவு இல்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி, அ.்.து ஒழிந்த மணியும் பொன்னும் முதலாயின செல்வமல்ல. (அழிவின்மையாவது : தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசர் என்ற இவரால் கொள்ளப்படாமையும் வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையும் ஆம். சீர்மை : தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி , பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டும் இன்மையின், அவற்றை "மாடு அல்ல" என்றார். இவை ஐந்து பாட்டானும் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.)

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்:ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே ஆகும். கல்வியைத் தவிர மற்ற பொருள்கள் (அத்தகைய சிறப்புடைய) செல்வம் அல்ல.

கல்லாமை:

அ.்.தாவது , கற்றலைச் செய்யாமை என்றது, அதினின் ஆய இழிபினை. கல்விச் சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தால் கூறிய துணையான் முற்றுப்பெறாமை நோக்கி, எதிர்மறை முகந்தானு கூறுகின்றாதாகலின் இது கல்வியின், பின் வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய

நூலின்றிக் கோட்டி கொளல் (401)

அரங்கினை இழையாது வட்டாடினாற்போலும், தான் நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல். (அரங்கு - வகுத்ததானம். வட்டாடல்: உருண்டை உருட்டல். இவை "கட்டளையன்ன வட்டரங்கு இழைத்துக் கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும்" (நற்.3) என்பதனான் அறிக. நிரம்புதல்: அறிய வேண்டுவன எல்லாம் அறிதல். "கோட்டி" என்பது ஈண்டு ஆகுபெயர். "புல்லா எழுத்தின் பொருளில் வறுங்கோட்டி" (நாலடி.155) என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப்படா என்பதாம்.)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டும்

இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று (402)

கல்வியில்லாதான் ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்று சொல்லுதலை அவாவுதல்,இயல்பாகவே முலை இரண்டும் இல்லாதாள் ஒருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும். ("இனைத்தென அறிந்த சினை" (தொல்.சொல்.33) ஆகலின், தொகையோடு முற்று உம்மை கொடுத்தார். சிறிதும் இல்லாதாள் என்பதாம். அவாவியவழிக் கடைப் போகாது, போகினும் நகை விளைக்கும் என்பதாயிற்று.)

தெளிந்த பொருள்கற்றவரின் அவையில் கல்லாதவன் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புதல் முலை இரண்டும் இல்லாதவள் பெண் தன்மையை விரும்பினாற் போன்றது.

குறிப்பு

கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்

சொல்லா திருக்கப் பெறின் (403)

கல்லாதவரும் மிக நல்லராவர், தாமே தம்மையறிந்து கற்றார் அவையின்கண் ஒன்றனையும் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். (உம்மை - இழிவுசிறப்பு உம்மை, தம்மைத்தாம் அறியாமையின் அது கூடாது என்பார், "பெறின்" என்றும் கூடின் ஆண்டுத்தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் "நனிநல்லர்" என்றும் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் கல்லாதார், அவைக்கண் சொல்லுதற்கு உரியரன்மை கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள்:கற்றவரின் முன்னிலையில் ஒன்றையும் சொல்லாமல் அமைதியாக இருக்கப் பெற்றால் கல்லாதவர்களும் மிகவும் நல்லவரே ஆவார்

கல்லாதான் ஒட்பங் கழியநன் றாயினுங்

கொள்ளார் அறிவுடை யார் (404)

கல்லாதவனது அறிவு ஒரோவழி நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார்.

தெளிந்த பொருள்:கல்லாதவனுடைய அறிவு ஒருக்கால் மிக நன்றாகஇருந்தாலும் அறிவுடையோர் அதனை அறிவின் பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து

சொல்லாடச் சோர்வு படும் (405)

நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் யான் அறிவுடையேன் எனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்புஅவற்றைக்கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். ("கற்றவன்" என்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானும் ஓர் வார்த்தை சொல்லும் துணையுமே நிற்பது சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்து விடும் என்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டானும் கல்லாதாரது இயற்கையறிவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள்,கல்லாதவன் ஒருவன் தன்னைத்தான் மகிழ்ந்து பேசும் மதிப்பு (கற்றவரிடம்)

கூடிபேசும் போது அப்பேச்சினால் கெடும்.

உளரென்னும் மாத்திரைய ரல்லால் பயவாக்

களரனையர் கல்லா தவர் (406)

கல்லாதவர், உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளர் என்று சிலர் சொல்லும் அளவினர் ஆதல் அன்றிதமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர் நிலத்தோடு ஒப்பர். (களர் தானும் பேணற்பாடு அழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்கு மதிக்கற்பாடு அழிந்து, பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவார் என்பதாம். இதனான் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.)

குறிப்பு

கல்லாதவர் உயிரோடிருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படும் அளவினரே அல்லாமல் ஒன்றும் விளையாத களர் நிலத்திற்கு ஒப்பாவர்

நுண்மாண் நுழைபுல மில்லான் எழினலம்

மண்மாண் புனைபாவை யற்று (407)

நுண்ணியதாய், மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களினும் சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும், சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்தபாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும் போலும். (அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது, பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும்மறவாமையும் முதலாயின. “பாவை“ ஆகுபெயர். “உருவின்மிக்கதோர் உடம்பது பெறுதலும் அரிது” (சீவக. முத்தி. 154)ஆகலான், எழில் நலங்களும் ஒரு பயனே எனினும், நூலறிவுஇல்வழிச் சிறப்பில என்பதாம். இதனால் அவர்வடிவழகால் பயன் இன்மை கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள் :நுட்பமானதாய் மாட்சியுடையதாய் ஆராய வல்லவான அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியான அழகு மண்ணால் சிறப்பாகப் புனையப்பட்ட பாவை போன்றது.

நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே

கல்லார்கண் பட்ட திரு (408)

கல்லாதார் மாட்டு நின்ற செல்வம். (இழிவு சிறப்பு உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தம்தம் நிலையின் அன்றிமாறி நிற்றலால் தாம் இடுக்கண்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும், திரு கல்லாரைக் கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான், “வறுமையினும் திரு இன்னாது” என்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள்:கல்லாதவனிடம் சேர்ந்துள்ள செல்வமானது கற்றறிந்த நல்லவரிடம் உள்ள வறுமையைவிட மிகத்துன்பம் செய்வதாகும்.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்

கற்றா ரனைத்திலர் பாடு (409)

குறிப்பு

கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக்கண் பிறந்தாராயினும் தாழ்ந்த சாதிக்கண் பிறந்து வைத்தும் கற்றாரது பெருமை அளவிற்றாய பெருமையிலர். (உடலோடு ஒழியும் சாதி உயர்ச்சியினும் , உயிரோடு செல்லும் கல்வி உயர்ச்சி சிறப்புடைத்து என்பதாம். இதனான் அவர் சாதி உயர்ச்சியால் பயனின்மை கூறப்பட்டது.)

தெளிந்த பொருள்:கல்லாதவர் உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவராக இருப்பினும் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தும் கல்வி கற்றவரைப் போன்ற பெருமை இல்லாதவரே.

விலங்கொடு மக்க ளனையர் இலங்குநூல்

கற்றாரோ டேனை யவர் (410)

அறிவு விளங்குதற்குக் காரணமான நூல்களைக் கற்றவரோடு கல்லாதவர் மக்களோடு விலங்குகளுக்கு உள்ள அவ்வளவு வேற்றுமை உடையவர்

விலங்கொடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத் தீமையுடையர்; விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். (இலங்குநூல்: சாதிப் பெயர். விளங்குதல்: மேம்படுதல். விலங்கின்மக்கட்கு ஏற்றமாய உணர்வு மிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பினர்அல்லர் என்பதாம். மயக்க நிரல் நிரை. இதனால்அவர் மக்கட்பிறப்பால் பயன் எய்தாமை கூறப்பட்டது.

இறைமாட்சி:

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.அரசனுக்கு எது இயல்பு?

அஞ்சாமை,ஈகை, அறிவுடமை, ஊக்கமுடைமை இந்த நான்கு பண்புகளும் குறைவு படாமல் இருத்தல் அரசனுக்கு இயல்பாகும்.

2.எத்தகைய அரசன் வல்லவன்?

பொருள் வரும் வழிகளை மேன்மேலும் இயற்றலும், வந்த பொருள்களைச் சேர்த்தலும், காத்தலும், காத்தவற்றை வகுத்துச் செலவு செய்தலும் வல்லவன் ஆவான்.

3.எத்தகைய மன்னவன் தனியே மதிக்கப்படுவான்?

நீதி முறை செய்து குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்களுக்கு தலைவன் என்று கருதி தனியே மதிக்கப்படுவான்.

4.எத்தகைய அரசன் அரசர்க்கெல்லாம் விளக்கு போன்றவன்?

கொடை, அருள், செங்கோல் முறை தளர்ந்த குடிமக்களைக் காத்தல்

ஆகிய நான்கும் உடைய அரசன் அரசர்க்கெல்லாம் விளக்கு போன்றவன்.

குறிப்பு

கல்வி:

1.கல்வி கற்க எவையெல்லாம் செய்ய வேண்டும்?

கல்வி கற்க நல்ல நூல்களைக் குற்றமறக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற பிறகு கற்ற கல்விக்குத் தக்கவாறு நெறியில் நிற்க வேண்டும்.

2.புலவரின் தொழில் யாது?

மகிழும் படியாகக் கூடிப் பழகி (இனி இவரை எப்போது காண்போம் என்று) வருந்தி நினைக்கும் படியாகப் பிரிதல் புலவரின் தொழிலாகும்.

3.மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அறிவு ஊறும்?

மணலில் உள்ள கேணியில் தோண்டும் அளவிற்கு நீர் ஊறும். அதுபோல மக்களின் கற்ற கல்வியின் அளவிற்கு அறிவு ஊறும்.

4.அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் எது?

ஒருவனுக்கு அறிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வி. ஆகும் கல்வியைத் தவிர மற்ற பொருள்கள் (அத்தகைய சிறப்புடைய) செல்வம் அல்ல.

கல்லாமை:

1.கல்லாதவர்களும் எப்போது நல்லவர் ஆவார்?

கற்றவரின் முன்னிலையில் ஒன்றையும் சொல்லாமல் அமைதியாக இருக்க பெற்றால் கல்லாதவர்களும் மிகவும் நல்லவர் ஆவார்.

2.கல்லாதவர் எதற்கு ஒப்பாவர்?

கல்லாதவர் உயிரோடிருக்கின்றார் என்று சொல்லப்படும் அளவினரே அல்லாமல் ஒன்றும் விளையாத களர் நிலத்திற்கு ஒப்பாவர்

3.கல்லாதவனிடம் உள்ள செல்வம் எத்தகையது?

கல்லாதவனிடம் சேர்ந்துள்ள செல்வமானது கற்றறிந்த நல்லவரிடம் உள்ள வறுமையை விட மிகத்துன்பம் செய்வதாகும்.

4.கல்லாதவர் யாரைப் போல பெருமை இல்லாதவர்?

குறிப்பு

கல்லாதவர் உயர்ந்த குடியில்பிறந்தவராக இருப்பினும்,தாழ்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தாலும் கல்விகற்றவரைப்போல் பெருமை இல்லாதவர்.

நோக்கம்: திருக்குறளில் காமத்துப்பால் பெறும் இடத்தினைத் தெளிதல் - வாழ்வியலில் அறவழி இன்பம் துய்த்தலின் இன்றியமையாமையை அறிதல் - தகையணங்குறுத்தல் அதிகாரம் கூறும் செய்திகளை அறிதல் --தலைவன் குறிப்பறியும் தன்மைகளை அறிதல் - புணர்ச்சி மகிழ்தலின் தன்மைகளை உணர்தல்

காமத்துப்பால்:

கடைசிப்பாலாகிய "இன்பத்துப்பால்" அல்லது "காமத்துப்பாலில்" களவியல் மற்றும் கற்பியல் என இரண்டு இயல்கள்.களவியலில் 7 அதிகாரங்களும், கற்பியலில் 18 அதிகாரங்களுமாக மொத்தம் 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன.

தகை அணங்குறுத்தல்:

அஃதாவது, பொழில் விளையாட்டு விருப்பான் ஆயம் நீங்க , அதன்கண் தமியளாய் நின்றாளை, வேட்ட விருப்பான் இளையார் நீங்கத் தமியனாய் வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன், அவள் வனப்புத் தன்னை வருத்தம் உறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது , கண்ணுற்ற பொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கண் கூறப்பட்டது.

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை

மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு (1081)

குறிப்பு

தலைமகள் உருவு முதலியன முன் கண்டறிவன அன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.) இக்கனவிய குழையை உடையாள்இப் பொழிற்கண் உறைவாளோர் தெய்வமகளோ? அன்றி ஒரு மயில் விசேடமோ? அன்றி ஒருமானுட மாதரோஇவளை இன்னள் என்று துணியமாட்டாது என் நெஞ்சு மயங்கா நின்றது. (ஓ - அசை. ஆய் மயில்: படைத்தோன் விசேடமாக ஆய்ந்து படைத்த மயில்: மயிற் சாதியுள் தெரிந்தெடுத்த மயில் என்றும் ஆம். 'கனங்குழை' ஆகுபெயர். 'கணங்குழை' என்ற பாடம் ஓதி,'பலவாய்த் திரண்ட குழை' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

எழுதலாகா உருவும், தன் வருத்தமும் பற்றி 'அணங்குகொல்' என்றும், சாயலும் பொழில்வயின் நிற்றலும் பற்றி, "ஆய்மயில்கொல்" என்றும், தன் நெஞ்சம் சென்றமையும் அவள் எதிர்நோக்கியவாறும் பற்றி 'மாதர்கொல்' என்றும் கூறினார்.)

தெளிந்த பொருள்:தெய்வப் பெண்ணோ! மயிலோ, கனமான குழை அணிந்த மனிதப் பெண்ணோ, என் நெஞ்சம் மயங்குகின்றதே.

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு

தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து (1082)

மானுட மாதராதல் தெளிந்த தலைமகன் அவள் நோக்கினானாய வருத்தம் கூறியது.)

இப்பெற்றித்தாய வனப்பினை உடையாள் என் நோக்கிற்கு எதிர் நோக்குதல், தாக்கி வருத்துவதோர் அணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையும் கொண்டு வந்தாற் போலும் தன்மையை உடைத்து. (மேலும், "அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்" என்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர் நோக்குதல்என்றமையின், அது குறிப்பு நோக்காயிற்று. வனப்பால் வருந்துதல் மேலும் குறிப்பு நோக்கால் வருந்துதல் கூறியவாறு. "நோக்கினாள்" என்பதற்கு "என்னால் நோக்கப்பட்டாள்" என்று உரைப்பாரும் உளர்.)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்

பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு (1083)

கூற்றென்று நூலோர் சொல்வதனைப் பண்டு கேட்டு அறிவதல்லது கண்டறியேன்; இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் அது பெண்தகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்களை உடைத்து. (பெண்தகை: நாணம்,மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளான் அறியப்பட்டன. அமர்த்தல்: அமர் செய்தல், பெயரடியாய வினை. பெண்தகையால் இன்பம் பயத்தலும் உண்டேனும் துன்பம் பயத்தல் மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான்.)

தெளிந்த பொருள்: எமன் என்று சொல்லப்படுவதை முன்பு அறியேன், இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், அது பெண் தன்மையுடன் போர் செய்யும் பெரிய கண்களை உடையது

கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்

குறிப்பு

பேதைக் கமர்த்தன கண் (1084)

பெண் தகையை உடைய இப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள்; தம்மைக் கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்திருந்தன. (அமர்த்தல்: மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் ஏலாது கொடியவாயிருந்தன என்பதாம்.)

தெளிந்த பொருள்:பெண்தன்மை உடைய இந்தப் பேதைக்குக் கண்கள் கண்டவரின் உயிரை உண்ணும் தோற்றத்தோடு கூடி ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டிருந்தன.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்

நோக்கமிம் மூன்றும் உடைத்து (1085)

என்னை வருத்துதல் உடைமையான் கூற்றமோ என்மேல் ஓடுதல் உடைமையான் கண்ணோ இயல்பாக வெருவுதலுடைமையான் பிணையோ? அறிகின்றிலேன். இம் மடவரல் கண்களின் நோக்கம் இம்மூன்றின் தன்மையையும் உடைத்தாயிரா நின்றது. (இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்றது என்பதாம். தொழில்பற்றி வந்த ஐயநிலை உவமம்.)

எமனோ.கண்ணோ,பெண்மானோ, இந்த இளம் பெண்ணின் பார்வை இந்த மூன்றின் தன்மையும் உடையதாக இருக்கிறது,

கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கஞர்

செய்யல மன்னிவள் கண் (1086)

பிரியா நட்பாய கொடும் புருவங்கள்தாம் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயினஅவற்றைக் கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுங்கும் துயரைச் செய்யமாட்டா. (நட்டாரைக் கழறுவார்க்குத் தாம் செம்மையுடையராதல் வேண்டலின் 'கோடா' என்றும், செல்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்று விலக்குங்காலும் சிறிது இடைபெறின் அது வழியாக வந்து அஞர் செய்யுமாகலின் "மறைப்பின்" என்றும் கூறினான். நடுங்கு அஞர் - நடுங்கற்கு ஏதுவாய அஞர். 'தாம் இயல்பாகக் கோடுதல் உடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடிக்கமாட்டா' வாயின என்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.)

தெளிந்தபொருள்: வளைந்த புருவங்கள் கோணாமல் நேராக இருந்து மறைக்குமானால்,இவளுடைய கண்கள் யான் நடுங்கும் படியான துன்பத்தைச் செய்யமாட்டா.

குறிப்பு

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படாம் மாதர்

படாஅ முலைமேல் துகில் (1087

அவள் முலைகளினாய வருத்தம் கூறியது.

இம் மாதர் படாமுலைகளின் மேலிட்ட துகில் அவை கொல்லாமல் காத்தலின் கொல்வதாய மதக்களிற்றின் மேலிட்ட முகபடாத்தினை ஒக்கும். (கண்ணை மறைத்தல் பற்றிக் “கட்படாம்“ என்றான். துகிலான் மறைத்தல் நாணுடை மகளிர்க்கு இயல்பாகலின், அத்துகிலூடே அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையும் கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனி எஞ்ஞான்றும் சாய்வில எனக் கருதிப் “படாமுலை“ என்றான். உவமை சிறிது மறையாவழி உவை கொல்லும் என்பது தோன்ற நின்றது.)

தெளிந்த பொருள்:மாதருடைய சாயாத கொங்கைகளின் மேல் அணிந்த ஆடை, மதம் பிடித்த யானையின் மேல் இட்ட முகப்படாம் போன்றது.

ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்

நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு (1088)

நுதலினாய வருத்தம் கூறியது.

போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க் கேட்டு அஞ்சுதற்கு ஏதுவாய என் வலிஇம்மாதரது ஒள்ளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்து விட்டது. (“மாதர்“ என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. “ஞாட்பினுள்“ என்றதானல், பகைவராதல் பெற்றாம்.. “பீடு“ என்ற பொதுமையான் மனவலியும் காய வலியும் கொள்க. “ஓ“ என்னும் வியப்பின்கண் குறிப்பு அவ் வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையும் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கு இரங்கலின், தற்புகழ்தல் அன்றாயிற்று.)

தெளிந்த பொருள்: போர்க்களத்தில் பகைவரும் அஞ்சுதற்கு காரணமான என் வலிமை, இவளுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றிக்குத் தோற்று அழிந்ததே.

பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்

கணியெவனோ ஏதில தந்து (1089)

அணிகலத்தானாய வருத்தம் கூறியது.

புறத்து மான் பிணை ஒத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையும் உடையாளாய இவட்கு ஒற்றுமை உடைய இவ்வணிகளே அமைந்திருக்க

வேற்றுமையுடைய அணிகளைப் படைத்து அணிதல் என்ன பயனுடைத்து? (மடநோக்கு - வெருவுதல்உடைய நோக்கு. “இவட்குப் பாரமாதலும் எனக்கு அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலர்“ என்பதாம்.)

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்: பெண்மானைப் போன்ற இளமைப் பார்வையும் நாணமும் உடைய இவளுக்கு ஒரு தொடர;பும் இல்லாத அணிகளைச் செய்து அணிவது ஏனோ.

உண்டார்க ணல்லது அடுநறாக் காமம்போல்

கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று (1090)

தலைமகள் குறிப்பறிதல் உற்றான் சொல்லியது.

அடப்படும் நறா தன்னை உண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது காமம்போலக் கண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தல் உடைத்தன்று. (அடுநறா: வெளிப்படை. “காமம்“ என்றது ஈண்டு அது நுகர்தற்கு இடனாகியாரை. “கண்டார்கண்“ என்னும் ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. மகிழ் செய்தற்கண் காமம் நறவினும் சிறந்ததே எனினும், இவள் குறிப்பு ஆராய்ந்து அறியாமையின், “யான் அதுபெற்றிலேன்“ எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. “அரிமயிர்த் திரள் முன்கை“(புறநா.11)என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப் போல.)

தெளிந்த ொருள்கள், தன்னை உண்டவரிடத்தில் அல்லாமல் காமத்தைப் போல் தன்னைக் கண்டவரிடத்தில் மயக்கத்தை உண்டாக்குவதில்லையே.

குறிப்பறிதல்:

அஃதாவது , தலைமகன் தலைமகள் குறிப்பினை அறிதலும் , தோழி குறிப்பினை அறிதலும், அவள்தான் அவ்விருவர் குறிப்பினையும் அறிதலுமாம் . தகை அணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுங்கால் இது வேண்டுமாகலின், தகை அணங்கு உறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.நோக்கினாலும் நாணினாலும் அறிந்தது.

யான் நோக்கா அளவில் தான் என்னை அன்போடு நோக்கினாள் நோக்கி ஒன்றனை யுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள் அக்குறிப்பு இருவேமிடையும் தோன்றிய அன்புப்பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வார்த்த நீராயிற்று. (அஃது என்னும் சுட்டுப்பெயர், அச்செய்கைக்கு ஏதுவாய குறிப்பின்மேல் நின்றது. யாப்பினான் ஆயதனை, “யாப்பு“ என்றார். ஏகதேச உருவகம்.

இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு

நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து (1091)

தலைமகன் தலைமகள் உளப்பாட்டுக் குறிப்பினை அவள் நோக்கினான் அறிந்தது. இவளுடைய உண்கண் அகத்தாய நோக்கு இது பொழுது என்மேல் இரண்டு நோக்காயிற்று. அவற்றுள் ஒரு நோக்கு என்கண் நோய் செய்யும் நோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு. (உண்கண்: மையுண்ட கண். நோய் செய்யும் நோக்கு அவள் மனத்தினாய நோக்குத் தன்கண் நிகழ்கின்ற அன்பு நோக்கு. நோய் செய்யும் நோக்கினைப் பொதுநோக்கு என்பாரும் உளர்,அது நோய் செயின் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமை அறிக.அவ் வருத்தந்தீரும் வாயிலும் உண்டாயிற்று என்பதாம்.)

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்:இவளுடைய மை தீட்டிய கண்களில் உள்ளது இருவகைப்பட்ட நோக்கமாகும், அவற்றுள் ஒரு நோக்கம் நோய் செய்யும் நோக்கம், மற்றொன்று அந் நோய்க்கு மருந்தாகும்.

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்

செம்பாகம் அன்று பெரிது (1092)

இதுவும் அது.

இவள் கண்கள் யான் காணாமல் என்மேல் நோக்குகின்ற அருகிய நோக்கம் மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாதி அளவன்று, அதனினும் மிகும். (தான் நோக்கியவழி நாணி இறைஞ்சியும்,நோக்காவழி உற்று நோக்கியும் வருதலான், “களவுகொள்ளும்“ என்றும், அ∴து உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின், இனிப் “புணர்தல் ஒருதலை“என்பான் “செம்பாகம் அன்று, பெரிது“ என்றும் கூறினான்.)

தெளிந்த பொருள்:கண்ணால் என்னை நோக்கிக் களவு கொள்கின்ற சுருங்கிய பார்வை காமத்தில் நேர் பாதி அன்று, அதைவிடப் பெரிய பகுதியாகும்.

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அ∴தவள்

யாப்பினுள் அட்டிய நீர் (1093)

நாக்கினாலும் நாணினாலும் அறிந்தது.

யான் நோக்கா அளவில் தான் என்னை அன்போடு நோக்கினாள் நோக்கி ஒன்றனை யுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள். அக்குறிப்பு இருவேமிடையும் தோன்றிய அன்புப்பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வார்த்த நீராயிற்று. (அ∴து என்னும் சுட்டுப்பெயர், அச்செய்கைக்கு ஏதுவாய குறிப்பின்மேல் நின்றது. யாப்பினான் ஆயதனை, “யாப்பு“ என்றார். ஏகதேச உருவகம்.)

தெளிந்த பொருள்என்னை நோக்கினாள்,யான் கண்டதும் நோக்கித் தலைகுனிந்தால், அது அவள் வளர;க்கும் அன்பினுள் வார;க்கின்ற நீராகும்.

குறிப்பு

யானோக்கும் காலை நிலனோக்கும் நோக்காக்கால்

தான் நோக்கி மெல்ல நகும் (1094)

நாணினாலும் மகிழ்ச்சியினாலும் அறிந்தது.

யான் தன்னை நோக்குங்கால் தான் எதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும். அ.்.து அறிந்து யான் நோக்காக்கால் தான் என்னை நோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழா நிற்கும். (மெல்ல வெளிப்படாமல், மகிழ்ச்சியால் புணர்தற் குறிப்பு இனிது விளங்கும். "மெல்ல நகும்" என்பதற்கு முறுவலிக்கும் என்று உரைப்பாரும் உளர்.)

தெளிந்த பொருள்: யான் நோக்கும் போது அவள் நிலத்தை நோக்குவாள், யான் நோக்காத போது அவள் என்னை நோக்கி மெல்லத் தனக்குள் மகிழ்வாள்.

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்

சிறக்கணித்தாள் போல நகும் (1095)

இதுவும் அது குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் துணையல்ல; ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும் - ஒரு கண்ணைச் சிறங்கணித்தாள் போல என்னை நோக்கிப் பின் தன்னுள்ளே மகிழா நிற்கும். (சிறக்கணித்தாள் என்பது செய்யுள் விகாரம், சிறங்கணித்தல்: சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமையின், "போல"என்றான். "நோக்கி" என்பது சொல்லெச்சம். இனிஇவளை எய்துதல் ஒருதலை என்பது குறிப்பெச்சம்.)

தெளிந்த பொருள்:என்னை நேராகக் குறித்துப் பார்க்காத அத் தன்மையே அல்லாமல், ஒரு கண்ணைச் சுருக்கினவள் போல் என்னைப் பார்த்து தனக்குள் மகிழ்வாள்.

உறாஅ தவர்போற் சொலினும் செறாஅர்சொல்

ஒல்லை உணரப் படும்(1096)

இதுவும் அது.

பின் இனிதாய் முன் இன்னாதாய சொல்லும் அகத்துச் செறாதிருந்தே புறத்துச் செற்றார் போன்ற வெகுளி நோக்கும் நொதுமலர் போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன. (குறிப்பு: ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒரு பயன் குறித்துச் செய்கின்றன இயல்பல்ல ஆகலான், இவற்றிற்கு அஞ்ச வேண்டா என்பதாம்.)

குறிப்பு

தெளிந்த பொருள்:புறத்தே அயலார் போல் அன்பில்லாத சொற்களைச் சொன்னாலும், அகத்தே பகையில்லாதவரின் சொல் என்பது விரைவில் அறியப்படும்.

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்

உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு (1097)

இதுவும் அது.

பின் இனிதாய் முன் இன்னாதாய சொல்லும்,அகத்துச் செறாதிருந்தே புறத்துச் செற்றார் போன்ற வெகுளி நோக்கும் நொதுமலர் போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன. (குறிப்பு: ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒரு பயன் குறித்துச் செய்கின்றன இயல்பல்ல ஆகலான், இவற்றிற்கு அஞ்ச வேண்டா என்பதாம்.)

தெளிந்த பொருள்:பகை கொள்ளாத கடுஞ்சொல்லும், பகைவர; போல் பார்க்கும் பார்வையும் புறத்தே அயலார் போல் இருந்து அகத்தே அன்பு கொண்டவரின் குறிப்பாகும்.

அசையியற் குண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும் (1098)

தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக் கண்டு தலைமகன் கூறியது.

என்னை அகற்றுகின்ற சொற்கு ஆற்றாது யான் இரந்து நோக்கியவழி அ.்.து அறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்ல நகாநின்றாள் அதனால் நுடங்கியஇயல்பினை உடையாட்கு அந்நகையின்கண் தோன்றுகின்றதோர் நன்மைக் குறிப்பு உண்டு. (ஏர்: ஆகுபெயர். "அக்குறிப்பு இனிப் பழுதாகாது" என்பதாம்.)

தெளிந்த பொருள்யான் நோக்கும் போது அதற்காக அன்பு கொண்டவனாய் மெல்லச்சிரிப்பாள், அசையும் மெல்லிய இயல்பை உடைய அவளுக்கு அப்போது ஓர் அழகு உள்ளது.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே உள (1099)

தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது

முன்னறியாதார் போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தான் நோக்குதல் இக்காதலையுடையர் கண்ணே உளவாகாநின்றன. (பொது நோக்கு : யாவர் மாட்டும் ஒரு தன்மைத்தாய நோக்குதல் தொழில் ஒன்றேயாயினும், இருவர்கண்ணும் நிகழ்தலானும், ஒருவர்கண்தானும் குறிப்பு வேறுபாட்டால் பலவாம் ஆகலானும், "உள" எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் "மது மறைந்துண்டார் மகிழ்ச்சிபோல

உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின்" (இறையனார்-8) அதுபற்றிக் "காதலார்" என்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் "ஏதிலார் போல" என்றும் கூறினாள்.

புறத்தே அயலார்போல் அன்பில்லாத பொது நோக்கம் கொண்டு பார்த்தல், அகத்தே காதல் கொண்டவரிடம் உள்ள இயல்பாகும்.

கண்ணொடு கண்இணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்

என்ன பயனும் இல (1100)

இதுவும் அது

காமத்திற்கு உரிய இருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர் கண்கள் நோக்கால் ஒக்குமாயின் அவர் வாய்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனும் உடைய அல்ல. (நோக்கால் ஒத்தல்: காதல் நோக்கினவாதல். வாய்ச் சொற்கள்: மனத்தின்கண் இன்றி வாயளவில் தோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லும் கேட்டு உலகியல்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர் சொல்லுமாவன: அவள் புனங்காவல் மேலும், அவன் வேட்டத்தின் மேலும் சொல்லுவன. பயனில் சொற்களாகலின்,இவை கொள்ளப்படா என்பதாம். இவை புணர்தல் நிமித்தம்.)

தெளிந்த பொருள்:கண்களோடு கண்கள் நோக்காமல் ஒத்திருந்து அன்பு செய்யுமானால் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல்லாமற் போகின்றன.

புணர்ச்சி மகிழ்தல்:

அஃதாவது, அங்ஙனம் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல் .அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்

ஒண்தொடி கண்ணே உள (1101)

இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதிக்கண் சொல்லியது.

கண்ணால் கண்டும் செவியால் கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கால் மோந்தும் மெய்யால் தீண்டியும் அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலனும் இவ்வொள்ளிய தொடியை உடையாள் கண்ணே உளவாயின. (உம்மை, முற்று உம்மை, தேற்றேகாரம்: வேறிடத்து இன்மை விளக்கி நின்றது.வேறுவேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களான் அனுபவிக்கப்படுவன ஒரு காலத்து இவள் கண்ணே அனுபவிக்கப்பட்டன என்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப் பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் ஈண்டு அடக்கிக் கூறப்பட்டன.)

தெளிந்த பொருள்கண்டும்,கேட்டும்,உண்டும்,முகர்ந்தும்,உற்றும்,அறிகின்ற ஐந்து புலன்களாகிய இன்பங்களும் ஒளிபொருந்திய வளையல்அணிந்த இவளிடத்தில் உள்ளன.

குறிப்பு

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை

தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து (1102)

இடந்தலைப் பாட்டின்கண் சொல்லியது

வாதம் முதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாய இயல்பினையுடையனவாம்; அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினை உடையாள் தன்னினாய பிணிக்கு மருந்தும் தானேயாயினாள். (இயற்கைப் புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினான் ஆகலின் "தன்நோய்" என்றும், அவ்வருத்தந் தமியாளை இடத்து எதிர்ப்பட்டுத், தீர்ந்தானாகலின் "தானே மருந்து" என்றும் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றால் தீரப்பெற்றிலம் என்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண் வந்தது.)

தெளிந்த பொருள்நோய்களுக்கு மருந்து வேறு பொருள்களாக இருக்கின்றன, ஆனால் அணிகலன் அணிந்த இவளால் வளர;ந்த நோய்க்கு இவளே மருந்தாக இருக்கின்றாள்.

தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்

தாமரைக் கண்ணான் உலகு (1103)

நிரதிசய இன்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இன்னையாதல் தகாது என்ற பாங்கற்குத் தலைவன் சொல்லியது.)

ஐம்புலன்களையும் நுகர்வார்க்குத் தாம் விரும்பும் மகளிர் மெல்லிய தோளின்கண் துயிலும் துயில் போல வருந்தாமல் எய்தலாமோஅவற்றைத் துறந்த தவயோகிகள் எய்தும் செங்கண்மால் உலகம். (ஐம்புலன்களையும் நுகர்வார் என்னும் பெயர் அவாய் நிலையான் வந்தது. "இப்பெற்றித்தாய துயிலை விட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்த வேண்டுதலின், எம்மனோர்க்கு ஆகாது" என்னும் கருத்தால், "இனிதுகொல்" என்றான். இந்திரன் உலகு என்று உரைப்பாரும் உளர். தாமரைக்கண்ணான் என்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அ.்.து உரையன்மையறிக.)

தெளிந்த பொருள்:தாமரைக் கண்ணனுடைய உலகம், தாம் விரும்பும் காதலியரின் மெல்லிய தோள்களில் துயிலும் துயில் போல் இனிமை உடையதோ.

நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்

தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள் (1104)

குறிப்பு

(தோழியிற் கூட்டத்து இறுதிக்கண் சொல்லியது) வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே - மிக இனியவாய பொருள்களைப் பெறாது அவற்றின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்த பொழுதின்கண் அவையவை தாமே வந்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல இன்பஞ் செய்யும்; தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள் - எப்பொழுதும் பெற்றுப் புணரினும், பூவினை அணிந்த தழைத்த கூந்தலின் யுடையாள் தோள்கள். (தோடு: ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு,பாங்கற்கூட்டத்துக்கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்க, பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ்வாராமை பற்றி இவ்வாறு கூறினான். தொழிலுவமம்.)

தெளிந்த பொருள்:நீங்கினால் சுடுகின்றது, அணுகினால் குளிர்ச்சியாக இருக்கின்றது, இத்தகைய புதுமையானத் தீயை இவள் எவ்விடத்திலிருந்து பெற்றாள்.

வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே

தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள் (1105)

இதுவும் அது

தன்னைப் பெறாது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுந்தோறும் தளிர்க்கும் வகை தீண்டுதலான் இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோர் அமிழ்தினால் செய்யப்பட்டன. (ஏதுவாகலான் தீண்டல் அமிழ்திற்கு எய்திற்று. வாடிய உயிரைத் தளிர்ப்பித்தல் பற்றி, "அவை அமிழ்தின் இயன்றன" என்றான். தளிர்த்தல் - இன்பத்தால் தழைத்தல்.)

தெளிந்த பொருள்:மலரணிந்த கூந்தலை உடைய இவளுடைய தோள்கள் விருப்பமான பொருள்களை நினைத்து விரும்பிய பொழுது அவ்வப் பொருள்களைப் போலவே இன்பம் செய்கின்றன.

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்

கமிழ்தின் இயன்றன தோள்(1106)

இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம் இல்லிருந்து தமது பாத்துண்ணும் இல்லறத்தோடு படல் வேண்டும் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம் இன்பம் பயத்தற்கண் தமக்குரிய இல்லின்கண் இருந்து உலகோர் தம்தாளான் வந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தம் கூற்றை உண்டாற் போலும். (தொழில் உவமம். "இல்லறஞ்செய்தார் எய்தும் துறக்கத்து இன்பம் எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தரும்" என வரைவு உடன்படான் கூறியவாறாயிற்று)

தெளிந்த பொருள்:பொருந்து போதெல்லாம் உயிர் தளிர்க்கும் படியாகத் தீண்டுதலால் இவளுக்கு தோள்கள் அமிழ்தத்தால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்பு

தம்மில் இருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்

அம்மா அரிவை முயக்கு (1107)

இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம் இல்லிருந்து தமது பாத்துண்ணும் இல்லறத்தோடு படல் வேண்டும் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம் இன்பம் பயத்தற்கண் தமக்குரிய இல்லின்கண் இருந்து உலகோர் தம்தாளான் வந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தம் கூற்றை உண்டாற் போலும். (தொழில் உவமம். "இல்லறஞ்செய்தார் எய்தும் துறக்கத்து இன்பம் எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தரும்" என வரைவு உடன்படான் கூறியவாறாயிற்று)

தெளிந்த பொருள்:அழகிய மா நிறம் உடைய இவளுடைய தழுவுதல், தம்முடைய வீட்டிலிருந்து தாம் ஈட்டிய பொருளைப் பகுந்து கொடுத்து உண்டார் போன்றது.

வீழும் இருவர்க் கினிதே வளியிடை

போழப் படாஅ முயக்கு (1108)

ஒத்த அன்புடைய நுமக்கு ஒரு பொழுதும் விடாத முயக்கமே இனியது என வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.

ஒரு பொழுதும் நெகிழாமையின் காற்றால் இடையறுக்கப்படாத முயக்கம் ஒருவரையொருவர் விழைவார் இருவர்க்கும் இனிதே. முற்று உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. "ஈண்டு இருவர் இல்லை இன்மையான், இ∴து ஒவ்வாது" என்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவு உடன்படான் கூறியவாறு.)

தெளிந்த பொருள்:காற்று இடையறுத்துச் செல்லாதபடி தழுவும் தழுவுதல், ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிய காதலர் இருவருக்கும் இனிமை உடையதாகும்.

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்

கூடியார் பெற்ற பயன் (1109)

கரத்தல் வேண்டாமையின், இடையறிவு இல்லாத கூட்டமே இன்பப் பயனுடைத்து என வரைவு கடாவியாட்குச் சொல்லியது.

புணர்ச்சி இனிதாதற் பொருட்டு வேண்டுவதாய ஊடலும், அதனை அளவறிந்து நீங்குதலும், அதன்பின் நிகழ்வதாய அப்புணர்ச்சிதானும் என இவை அன்றே வரைந்து கொண்டு காமத்தை இடைவிடாது எய்தியவர் பெற்ற பயன்கள்? ("ஆடவர்க்குப் பிரிவு என்பது ஒன்று உளதாதல் மேலும், அதுதான் பரத்தையர் மாட்டாதலும், அதனையறிந்து மகளிர் ஊடி நிற்றலும், அவவூடலைத் தவறு செய்தவர் தாமே தம் தவறின்மை கூறி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த அன்பினரய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினார் பெற்ற பயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிராய் உழுவலன்புடைய எமக்கு வேண்டா", என அவ்வரைந் தெய்தலை இகழ்ந்து கூறியவாறு.)

தெளிந்த பொருள்:ஊடுதல், ஊடலை உணர்ந்து விடுதல், அதன்பின் கூடுதல் ஆகிய இவை காதல் வாழ்வு நிறைவேறப் பெற்றவர் பெற்ற பயன்களாகும்.

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால் காமம்

செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு (1110)

புணர்ந்து உடன் போகின்றான் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை அறிய முன்னை அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றதுசிவந்த இழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவள்மாட்டுக் காதல். (களவொழுக்கத்திற் பல இடையீடுகளான் எய்தப்பெறாது அவாவுற்றான், இதுபொழுது நிரந்தரமாக எய்தப் பெற்றமையின், "செறிதோறும்"என்றார். அறிவிற்கு எல்லை இன்மையான், மேன்மேல் அறியஅறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறு போலச் செறிவிற்கு எல்லையின்றி, மேன்மேற் செறியச் செறிய முன்னைச் செறிவு செறியாமையாய் முடியாநின்றது எனத்தன் ஆராமை கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைமகட்கும் உண்டேனும் அவள்மாட்டுக் குறிப்பான் நிகழ்வதல்லது கூற்றான் நிகழாமை அறிக.)

தெளிந்த பொருள்:செந்நிற அணிகலன்களை அணிந்த இவளிடம் பொருந்துந்தோறும் காதல் உணர்தல்,நூற் பொருள்களை அறிய அறிய அறியாதமைக் கண்டாற் போன்றது.

தகை அணங்குதல்:

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.காதலியின் பார்வை எதைப் போன்றது?

நோக்கிய அவள் பார்வைக்கு எதிரே நோக்குதல் தானே தாக்கி வருந்தும் அணங்கு ஒரு சேனையையும் கொண்டு வந்து தாக்கினார் போன்றது.

2.இளம் பெண்ணின் பார்வை எத்தகையது?

எமேனா, கண்ணோ, பெண்மானோ இந்த இளம் பெண்ணின் பார்வை இந்த மூன்றின் தன்மையும் உடையதாக இருக்கிறது.

குறிப்பு

3.மாதர் அணியும் ஆடை எதைப் போன்றது?

மாதருடைய சாயாத கொங்கைகளின் மேல் அணிந்த ஆடை மதம் பிடித்த யானையின் மேல் இட்ட முகப்படாம் போன்றது.

4.பெண்ணிற்கு அணிகள் ஏன் தேவையில்லை?

பெண் மானைப் போன்ற இளமைப் பார்வையும் நாணமும் உடைய பெண்ணிற்கு ஒரு தொடர்பும் இல்லாத அணிகள் தேவையில்லை.

குறிப்பறிதல்:

1.பெண்களின் கண்களில் உள்ள இருவகைப்பட்ட நோக்கம் யாது?

பெண்ணுடைய மை தீட்டிய கண்களில் உள்ளது இரு வகைப்பட்ட நோக்கமாகும். அவற்றுள் ஒரு நோக்கம் நோய் செய்யும் நோக்கம். மற்றொன்று அந் நோய்க்கு மருந்தாகும்.

2.பெண் எப்பொழுது தனக்குள் மகிழ்வாள்?

காதலன் அவளை நோக்கும் போது அவள் நிலத்தை நோக்குவாள். காதலன் நோக்காத அவள் அவனை நோக்கி மெல்லத் தனக்குள் மகிழ்வாள்.

3.அகத்தே காதல் கொண்டவரிடம் உள்ள இயல்பு யாது?

புறத்தே அயலார்போல் அன்பில்லாத பொது நோக்கம் கொண்டு பார்த்தல், அகத்தே காதல் கொண்டவரிடம் உள்ள இயல்பு ஆகும்.

4.எப்பொழுது வாய்ச் சொற்கள் பயனில்லாமல் போகின்றன?

கண்களோடு கண்கள் நோக்காமல் ஒத்திருந்து அன்பு செல்லுமானால் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல்லாமற் போகின்றன.

புணர்ச்சி மகிழ்தல்:

1.பெண்ணிடம் உள்ள இன்பங்கள் யாவை?

கண்டும், கேட்டும், உண்டும், முகர்ந்தும், உற்றும் அறிகின்ற ஐந்து புலன்களாகிய இன்பங்களும் ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த பெண்களிடம் உள்ளன.

குறிப்பு

2.தாமரைக் கண்ணுடைய உலகம் எதைப் போன்றது?

தாமரைக் கண்ணனுடைய உலகம், தாம் விரும்பும் காதலியரின் மெல்லிய தோள்களில் துயிலும் துயில் போல் இனிமை உடையது.

3.பெண்ணுடைய தழுவுதல் எதைப் போன்றது?

அழகிய மாநிறம் உடைய பெண்ணுடைய தழுவுதல், தம்முடைய வீட்டிலிருந்து தாம் ஈட்டிய பொருளைப் பகுந்து கொடுத்து உண்பதைப் போன்றது.

4.காதல் வாழ்வு நிறைவேற்றப் பெற்றவர் பெற்ற பலன்கள் யாவை?

ஊடுதல், ஊடலை உணர்ந்து விடுதல், அதன்பின் கூடுதல் ஆகிய இவை காதல் வாழ்வு நிறைவேறப் பெற்றவர் பெற்ற பயன்களாகும்.

பிரிவு – 2 :
பதினெண்கீழ்க்கணக்கு –
அறம் (திருக்குறள் நீங்காலாக)

குறிப்பு

கூறு: 4 நாலடியார் : நட்பாராய்தல் கூடா நட்பு

நோக்கம்: அற இலக்கியங்களில் நீதிநூல்கள் பெறும் இடத்தினைத் தெளிதல் - நாலடியார் என்பதன் பெயர் முறைமையை அறிதல் - நாலடியாரின் பகுப்பு முறையினை அறிந்து பயன் கொள்ளல் - நட்பாராய்தலின் சிறப்பினை நாலடியாரின் வழி அறிதல் - கூடா நட்பின் தீமைகளை அறிந்து அதனின் நீங்கி வாழ்தலின் உயர்வினை அறிதல்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்படும் சிறப்புடையது நாலடியார்“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி”என்ற பழமொழியைக் அதன் பெருமையைச் சுட்டி நிற்கும். இதில் வரும்நாலும் என்ற சொல் நாலடியாரையும் இரண்டும் என்ற சொல் திருக்குறளையும் குறிக்கிறது. ஆலும், வேலும் பல்லுக்கு உறுதி அளிக்கிறது. அதுபோல் நாலடியாரையும், திருக்குறளையும் கற்றவர்கள் சொல்வன்மையும் உறுதியும் பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள். பொதுமறை என்று புகழ்பெற்ற திருக்குறளோடு ஒப்ப வைத்து எண்ணும் சிறப்புடையது நாலடியார் என்ற கருத்தையும் இப்பழமொழி விளக்கி நிற்கிறது.

அமைப்பும் உள்ளடக்கமும்:

நாலடியார் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக நானூறு வெண்பாக்களைக் கொண்ட நூல். நாலடி நானூறு என்றும் வழங்கப் பெறும் நூல். இந்நூல் சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது. திருக்குறளைப் போல் மூன்று பால் பகுப்புகளை உடையது. பதினொரு இயல்களும், நாற்பது அதிகாரங்களும் கொண்டது. அதிகாரத்துக்குப் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் நானூறு பாக்களைக் கொண்டது.

துறவுக்குச் சிறப்பிடம்:

அறத்துப்பாலில் துறவுநெறி அறங்களும், இல்லறநெறி அறங்களும்கூறப்படுகின்றன. சமண முனிவர்கள் இயற்றிய நூல் ஆதலின் துறவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலில் கூறப்படுகிறது. நிலையாமை பற்றிய கருத்துகளும் அழுத்தமாகக் கூறப்படுகின்றன.

குறிப்பு

இல்லறமும் பிறவும்:

இனிய இல்லறத்தைப் பற்றியும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. இல்லறத்திற்குப்பொருந்தாதவை எவை என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மக்கள் வாழ வேண்டிய பாங்கினைச் சொல்கிறது. கல்விச் சிறப்பையும், கற்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையையும் வலியுறுத்துகிறது. சான்றோர் இயல்பையும் பெருமையையும் எடுத்துரைக்கிறது.

பண்பிலார் இயல்பையும பட்டியலிடுகிற குறளின் அதிகாரப் பொருளோடு தொடர்புடைய கருத்தை ஒவ்வொரு குறளும் கூறுகிறது. ஆனால் நாலடியாரில் ஒரேகருத்தைப் பல அதிகாரங்களுள் வெவ்வேறு உவமைகளோடு கூறும் பாடல்கள் உள்ளன.

நூல் சிறப்பு:

சிறந்த உவமைகளை நாம் நாலடியாரில்

காணலாம்.பழமொழிகளாலும்,பழைய கதைகளாலும், உறுதிப் பொருள்களை வலியுறுத்துதலில் இந்நூல்ஈடிணையற்றது. அறத்தை உரைக்கும் போதும் அழகும் சுவையும் தோன்றக்கூறுகிறது. இயற்றியவர் முனிவராயினும் இலக்கியத்திற்குச் சுவையூட்டும் கற்பனை உணர்வையும் இவர்கள் கைவிடவில்லை.

கற்பனை:

அறிவொளியால் உலகத்தை அறநெறிப்படுத்தும்

பெரியோர்விரைவில்இறந்துபடுகின்றனர் அறிவிலிகளோ

நெடுங்காலம் வாழ்கின்றனர்இம்முரண்பாட்டின் காரணம் யாதென எண்ணிய புலவர் கூறுவதைப் பாருங்கள்.சாற்றை விரைவில் இழுத்துக் கொண்டு சக்கயை விட்டுவிடுதல் எவர்க்கும்இயல்பு.கூற்றுவனும்

சான்றோரை இளமையிலேயே எடுத்துக் கொண்டு மற்றோரை விட்டு விடுகிறான். இங்குப் புலவர் கூறிய காரணம் எதுவாகஇருப்பினும் சரியோ! தவறோ அதை நம்மால் ரசிக்காமல் இருக்க முடியாதுஇது போன்ற உலகியலை ஒட்டிய கற்பனைகளை நாலடியாரில் காணலாம்.

புழமொழிப் பயன்பாடு:

பொருள் விளக்கத்துக்காகப் பல பழமொழிகளும் ஆங்காங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மேன்மக்கள் என்றும் மேன்மக்களே, கயவர் எக்காலத்தும் கயவரே என்பதனைப் புலப்படுத்த,

கைக்குமாம் தேவரே தின்னினும் வேம்பு (நாலடி - 112)

ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு (நாலடி) 223

கற்கிள்ளிக் கையிழந்தற்று (336)

மகனறிவு தந்தையறிவு (367)

என்பன போன்ற பழமொழிகள் பலவற்றைக் காணலாம்.

குறிப்பு

இடைக்கால மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், தொழில், உணவு, மக்கள் பயன்படுத்திய நாழி, தூணி, பதக்கு முதலிய அளவு கருவிகள், காணி, முந்திரி முதலிய நில அளவைகள், காதம், யோசனை முதலிய தொலைவு அளவைகள் பிறன் மனை விழைந்தார்க்குக் கொலைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டமை,

இம்மை மறுமை உண்டு, வினைப்பயன் உண்டு, கூற்றுவன் பாசக்கயிற்றால் உயிர்களைப் பிணித்துக் கொண்டு செல்வான் என்ற நம்பிக்கைகள் இருந்தன என்பவை பற்றியும் அறிந்து கொள்கிறோம். இலக்கிய உலகில் நாலடியார் சிறந்ததோர் அற இலக்கியமாக விளங்குகிறது.

நட்பு:

நட்பின் பல நிலைகளை நட்பியலில் நாலடியார் விளக்குகிறது. திருக்குறளை அடியொற்றி, நட்பாராய்தல், கூடாநட்பு போன்ற அதிகாரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நட்பாராய்தல்:

நம் வாழ்க்கையின் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் காரணமாக அமையக் கூடியவர்கள் நண்பர்கள். எத்தகைய நட்பைப் போற்ற வேண்டும். யாருடைய நட்பை நிக்க வேண்டும் என்று வாழ்வு சிறக்க வழி கூறுகிறது,நாலடியார் யானையை ஒத்தவர்நட்பினை நீக்குக. நாயைப் போன்றவர் நட்பினைப் போற்றுக என்றும் போற்றுக என்றும் நண்பரைத் தேர்ந்தெடுக்கவழி கூறுகிறது.

பொருட்பால்:

நட்பாராய்தல்:

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்- யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும், எறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய்.

யானையை ஒத்த இயல்புடையாரது நேயத்தை நீக்கி, நாயை ஒத்த இயல்புடையாரது நேயத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்; ஏனென்றால், யானைபலநாள் பழகியிருந்தும் தன்னை வளர்த்த பாகனையேகுற்றங்கண்டு கொல்லும். ஆனால் நாயோ தன்னைவளர்த்தவன் சினத்தால் தன்மேல் வீசிய வேல்தன் உடம்பில் உருவி நிற்க அன்பினால் அவன்பால்வால் குழைத்து நிற்கும்.

குறிப்பு

பொருள்: பிழை பாராட்டாதஇயல்புடையாரை அறிந்து நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினும் நெஞ்சில்

சிலநாளும் ஒட்டாரோடு ஒட்டார்; பலநாளும்

நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ, தந்நெஞ்சத்

தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

பலநாளும் அருகிலிருந்து பழகினாராயினும் மனத்திற் சில நாளாயினும் நட்புப் பொருந்தாதவரோடு தெரிந்தோர்சேரமாட்டார்; தமது நெஞ்சத்தில் நட்புப்பொருந்தியவரோடு பிணிப்புண்ட தொடர்பு அவர்பலநாட்கள் அருகில்லாமல் நீங்கினாரென்றுகைவிடப் படுதலுண்டோ?

பொருள்: நெஞ்சுப் பிணிப்புஉடையாரோடு நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது

வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி - தோட்ட

கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை

நயப்பாரும் நட்பாரும் இல்.

மரங்களிற் பூக்கும் பூக்கள் முதலில்மலர்ந்து பின் தாம் உதிரும் வரையிற்குவியாமைபோலத் தலைநாளில் உள்ளம்மலர்ந்துபின் தமது முடிவு வரையிற் சுருங்காமல் விரும்பியதுவிரும்பியதாயிருப்பதே நட்புடைமையாம் அவ்வாறின்றி அகழ்ந்தெடுத்தநீர்நிலைகளிற் பூக்கும் இதழ்மிக்க பூக்கள்போல் தலைநாளில் மகிழ்பூத்து நாளடைவில்மனஞ்சுருங்கும் இயல்பினரை, விரும்புவாரும் நேசிப்பாரும் உலகில் இல்லை.

பொருள்:கூடிப் பின் பிரியாஇயல்பினரே நேசித்தற்குரியர்.

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனையர்; ஏனை

இடையாயார் தெங்கி னனையர் - தலையாயார்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே,

தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

நேயமுறைமையில் கீழோர் பாக்கு மரத்தின் இயல்பை ஒத்தவர் இடைத்தரமானவர்தென்னை மரத்தின் இயல்பை ஒத்தவர் ஏனைஉயர்ந்தோரெனப்படும் பழைமை கருதுவாரது நட்பு, மதிப்புமிக்க பனை மரத்தின் இயல்புபோன்று நேயம்ஊன்றிய போது ஊன்றியதேயாம்.

பொருள்:மேன்மேல் உதவிகளில்லாதபோதும் நட்புக் குறையாதவரிடமே நேயங்கொள்ளுதல்வேண்டும்.

நெடுகக் கவனித்தலால்பாக்குமரமும், இடையிடையே கவனித்தலால் தென்னைமரமும் முதலில் விதையிட்ட அளவோடு பனைமரமும்வளர்ந்து பயன்றருவனவாதலால், அவ்வாறுகவனித்தலுடைமையால் நேயம் நிலைபெறுவார்க்குமுறையே அவை உவமமாயின. 'நட்பில்" என்பதைஏனையோர்க்குங் கொள்க. ஏனைத் தலையாயார் எனத்தொடர்க. அருமை ,ஈண்டு மிகுதிப் பொருளதே, பனைக்குவிதை ஊன்றியதன்றி இறுதிகாறும் பிறிதேதுஞ்செய்யாமையின், 'இட்டஞான்றிட்டதே" எனப்பட்டது.நட்புக்குப் பழைமை கருதுதல் சிறந்தஇலக்கணமாதலின், தலையாயாரைத்தொன்மையுடையாரென்று மேலும் ஆசிரியர் விதந்துகூறினார். நட்பென்னும் உறுப்பினுள் பழைமைபாராட்டுதலை நாயனார் விதிமுகக் கூற்றுள்முதன்மைபெற வைத்து விளக்குதலும்,"நட்பிற்குறுப்புக் கெழுதகைமை; மற்றதற்குப்பாதல் சான்றோர் கடன் என்றதும்இக் கருத்தினால் ஆகும்.

குறிப்பு

கழுநீருட் காரட கேனும் ஒருவன்

விழுமிதாக் கொள்ளின் அமிழ்தாம் - விழுமிய

குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும் மேவாதார்

கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

கழுநீருட் பெய்து சமைத்த கறுத்த இலைக்கறியேனும்ஒருவன் அன்புடையதாகப் பெற்றால் அஃது அமிழ்தமாய்நன்மை தரும் சிறந்த தாளிப்புப் பொருந்தியதுவைத்த கறிகளோடு கூடிய வெண்ணிறமான நெல்லரிசியுணவேயாயினும் அன்பு பொருந்தாதவர்கையிலுள்ளதாய் உண்ணுதல் எட்டிக் காய்போல்வெறுப்புத் தருவதாகும்.

பொருள்: உள்ளன்போடு உதவுவோரிடமே நட்புச் செய்தல்வேண்டும்.

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போல் நன்கணிய ராயினும்

ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பென்னாம்?

சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டும், செய்விளைக்கும்

வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு.

நாய்க்காலின்சிறிய விரல்கள் நெருக்கமாயிருப்பதுபோல் மிகநெருக்கமுடையாராயினும் ஓர் ஈக்காலினளவும் உதவிசெய்யாதவரது நட்பு என்ன பயனுடையதாகும். கழனி, முழுமையும் விளைக்கும்

நீர்க்காலை ஒத்தஇயல்பினரது தொடர்பு தொலைவிலுள்ளதாயினும்அதனைத் தேடிச் சென்று அடைதல் வேண்டும்.

பொருள்:உதவும் இயல்பினரேநட்புச்செய்தற்குரியர்.

குறிப்பு

நாய்க்காற் சிறுவிரல்இழிவுக்காக வந்த உவமம். ஈக்கால்,ஈ என்னும்மிகச் சிறிய பறவையினது கால் ; இது சிறுமைக்குஎடுத்துக்காட்டுவதோர் அளவு. வேண்டும் என்பது ஏவல்கண்ணிய வியங்கோள், உம் ஈற்றான் வந்தது.வாய்க்காலின் இயல்பு. கழனியினிடமிருந்துஎஞ்ஞான்றுந் தான் ஓர் உதவி பெறுதலின்றாயினும்உற்ற நேரங்களில் தொலைவிலிருந்து தானேமுற்போந்து ஓடி வளம் உதவி அவ் வயல்முழுமையும்விளையச் செய்தல். நண்பரது இருப்பின்சேய்மை அவர் தொடர்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

மரீஇப் பலரோடு பன்னாள் முயங்கிப்

பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும்

பரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னா

மரீஇஇப் பின்னைப் பிரிவு.

பல நாள் பலரோடும் சேர்ந்து ஒத்துக்கலந்து பழகிப் பொருளாகத் தக்காரையே நட்புக்கொள்ளல் வேண்டும் ஏனென்றால் கடித்து உயிரை அழிக்கும் பாம்போடாயினும்கூடிப் பின்பு பிரிதல் இன்னாமையாகும்.

பொருள்:பலகால் நன்காராய்ந்தபின்னரே தக்காரோடு நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.

கூடா நட்பு:

பொருந்தாத நட்பினியல்பை விளக்குவது.

செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக

இறைத்துநீர் ஏற்றம் கிடப்பார், - கறைக்குன்றம்

பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட!

தங்கரும் முற்றுந் துணை.

கரிய மலைகள்பொங்கும் அருவிநீர் ஒழுகப்பெறுகின்ற நீரெல்லையையுடைய சிறந்த நாடனே! கட்டுக்கோப்புப் பிரிந்த பழங்கூரையையுடைய வீட்டிற்சேற்றையே அணையாகக் கொண்டு, ஒழுகும் நீரைஇறைத்தும் தம்மேல் ஏற்றும் தமது காரியம்முடியுமளவும் மக்கள் வருந்திக் கிடப்பர், (அதுபோற்பொறுக்க முடியாத குற்றங்களையுடைய

பொருந்தாநண்பரிடம் தம் காரியம் நிறைவேறுமளவு மட்டும்நல்லோர் மிக்க இடர்களோடு தொடர்புகொண்டிருப்பர்.)

பொருள்:கூடாநட்பினரை அகங்கலந்தநேயத்துக்கு உரியராக்காது விலக்குதல் வேண்டும்.

குறிப்பு

உவமம் பிறிது பொருள்புலப்படுத்தி நின்றமையின் இது, 'பிறிது மொழிதல்' என்னும் அணி ஆகும்.

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்

மாரிபோல் மாண்ட பயத்ததாம் - மாரி

வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட!

சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

வெண்ணிறமான மலையருவிகளையுடைய நாடனே!, - தக்கோர் நட்பு மிக்கமேம்பாடுடையதாய் மழைபெய்தாற் போற் சிறந்தபயன் உடையதாயிருக்கும், மாரி வறந்தக்காற்போலும் சிறந்தக்கால் சீரிலார் நட்பு.தகுதியில்லாதார் நட்பு மிகுந்தால் மழைபொய்யாதொழிந்தாற்போல் வாழ்க்கைவெறித்திருக்கும்.

பொருள்: கூடா நட்பினாற் பயன்சிறிதுமிராது.

மழைபெய்யாவிடின் வளம்இல்லாமையோடு வெயிலும் உறுத்து நிற்றல்போல்,கூடாநட்பினாற் பயனில்லாமையோடு இன்னலும்மிகுதியா யிருக்குமெனக்கொள்க. தக்கார் உதவிக்குமாரியை உவமை கூறினார்.அது கைம்மாறறியாக்கடப்பாடுடையதாகலின். 'மாரியன்ன வண்மையிற்சொரிந்து' என்றார் பிறரும். கூடாநட்பினரது நேயம் பலரது நேயமாய்ப்பெருகினாலென்றற்குச் 'சிறந்தக்கால்'எனப்பட்டது.

நுண்ணுணர்வி னாரொடு கூடி நுகர்வுடைமை

விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றல் - நுண்ணூல்

உணர்வில ராகிய ஊதிய மில்லார்ப்

புணர்தல் நிரயத்து ளொன்று.

நுட்பஉணர்வுடையாரோடு கலந்து பழகி யின்புறுதல்விண்ணுலகத்தின் இன்பமே போலும் விரும்பப்படும் மேன்மையினையுடையது.நுண்ணிய நூலுணர்வுமில்லாதவராகிய பயனிலாரொடுநேயங்கொள்ளுதல் நரகத்திற் சேர்தலை ஒக்கும்.

பொருள்:கல்வியும் அறிவுமில்லாதகூடாநட்பினரோடு சேர்தலாகாது.

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்

ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும் - அருகெல்லாம்

சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட!

பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

பக்கங்களிலெல்லாம் நீண்ட சந்தனச்சோலைகளின் சாரலையுடைய மலைநாடனே! பிணிப்பான நட்பில்லாதவரது தொடர்புவைக்கோலிற் பற்றிய தீப்போல் முதலிற்பெறுகுவதுபோலத் தோன்றிப் பின்பு சிறிது நேரமும்நிலைத்திராமற் கெடும்.

பொருள்:கூடா நட்பினரது நேயம்உள்ளப் பிணிப் பற்றதாகலின் விரைவில்நிலையாமற் கெடும்.

செய்யாத செய்துநாம் என்றலும் செய்வதனைச்

செய்யாது தாழ்த்துக் கொண் டோட்டலும் - மெய்யாக

இன்புறூஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கும் அந்நிலையே

துன்புறூஉம் பெற்றி தரும்.

பிறர் செய்யாத செயல்களை யாம் செய்துமுடிப்போம் என்று வீறு கூறுதலும், தன்னாற்செய்தற்குரியதை உடனே செய்து முடிக்காமற் காலந்தாழ்த்துக்கொண்டு நாளை ஓட்டுதலும், உண்மையில்இன்பம் உறுதற்குரிய இயல்புகளைப் பொருள்செய்யாதிருத்தலும் உடையார்க்கு, அம் மனப்பாங்கே அவர்துன்புறுதற்குரிய நிலைமைகளை வருவிக்கும்.

பொருள்: வீம்பு பேசுதல், சோம்பல்கொள்ளுதல், பொருள் செய்யாதிருத்தல் என்பனதுன்பந்தருதலின், அப் பண்புகளைத் தமக்கியல்பாகஉடைய கூடா நட்பினரோடு கூடாதிருத்தல் வேண்டும்.

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்

விரிநீர்க் குவளையை ஆம்பலொக் கல்லா

பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்

கருமங்கள் வேறு படும்.

ஒரு குளத்து நீரில் தோன்றிஒன்றாய் வளர்ந்தாலும் மணம்வீசும் இயல்புடையகுவளைமலர்களை ஆம்பல் மலர்கள் ஒவ்வாது. அதுபோலப் பெருந்தன்மையுடையாரது நட்பைப் பெறினும் அத்தன்மையில்லாதாருடைய செயல்கள் வேறாகவே நிகழும்.

பொருள்:கூடா நட்பினர் எவ்வளவுபழகினாலுந் தஞ் சிறுமைகளை விடாராகலின்அத்தகையவரோடு நேயங்கொள்ளலாகாது.

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை

நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்

குற்றிப் பறிக்கும் மலைநாட! இன்னாதே

ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

குறிப்பு

இளங்குரங்கு, பயற்றங்காயின் நெற்றைக்கண்டாற்போன்ற தன் விரல்களால் தன் எதிர்வந்ததந்தையின் கையைக் குத்தி விரியச்செய்து அதுவைத்திருந்த கனியைப் பறித்துக் கொள்கின்றமலைகளையுடைய நாடனே! அகங்கலந்த நேயங்கொள்ளாதாரது நட்புதுன்பமுடையதாகும்.

பொருள்:உள்ளம் ஒன்றுபடாதகூடாநட்பினரோடு நேயங்கொள்ளலாகாது.

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை

நட்டா னொருவன்கை நீட்டேனேல் - நட்டான்

கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க

நெடுமொழி வையம் நக.

நண்பனுக்கு இடுக்கண் உண்டானகாலத்தில் விரைந்து எனது பெறற்கரிய உயிரைநட்புச் செய்த அவ்வொருவன் கையில் நான்ஒப்படைக்கேனானால் தன் நண்பனின்காவலிலுள்ள மனைவியின் கற்புறுதியை நிலைகுலைத்ததீயோன் செல்லுந் தீக்கதிக்கு யான் செல்வேனாக அன்றியும் நிலைத்தபுகழினையுடைய உலகம் என்னை இகழ்வதாக.

பொருள்: பொருந்திய நண்பெனின்,உற்ற நேரத்தில் தன் நண்பர்க்கு உயிரையும்வழங்கல் வேண்டும்.

ஆன்படு நெய்பெய் கலனுள் அதுகளைந்து

வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ - தேம்படு

நல்வரை நாட! நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்

புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

தேன் உண்டாகின்ற உயர்ந்த மலைகளையுடைய நாடனே!இனியதறியும் பேரறிஞரது நட்பினின்றும்நீங்கிச் சிற்றறிவினாரோடு செய்யும் நட்பு, ஆனிடத்தில் உண்டாகும் நெய்யைப்பெய்திருந்த கலத்தில் அந்நெய்யை நீக்கிவேம்பின் விதையைக் காய்ச்சியெடுத்தவேப்பெண்ணெயைப் பெய்து வைத்தாற்போன்றதன்மையதாகும்.

பொருள்: இனிதறியாதபுல்லறிவினாரான கூடா நட்பினருடன் நேயஞ்செய்தலாகாது.

உருவிற் சுமைந்தான்கண் ஊராண்மை யின்மை

குறிப்பு

பருகற் கமைந்தபால் நீரளா யற்றே

தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுதல் நாகம்

விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

காட்சிக்கு இனியனாய் உருவமைந்த ஒருவனிடம் ஒப்புரவில்லாமை, பருகுதற்கு அமைந்த பாலில் நீர் கலந்திருந்தாற்போன்ற தன்மையதாகும். ஞானமுடையோர் தீய சார்புடையரோடு நட்புச் செய்தொழுகுதல் நாகப்பாம்பு பெட்டை விரியனோடு தவறாக இழைத்துவிட்டாற் போன்ற தன்மையுடையதாகும்.

பொருள்: ஒப்புரவும் மெய்யுணர்வுமில்லாத கூடா நட்பினருடன் கூடுதலாகாது.

ஊரவற்கு உதவியா யொழுகுமியல்பு ஊராண்மை யெனப்பட்டது. தெரிவு, இடருற்ற நேரங்களில் ஆழ்ந்து மெய்ம்மை தெரிந்தொழுகும் அறிவு. விரியனோடு கூடிய நாகம் தன்னியல்பு மாறித் தீயதாய்க் கெடுதலின், அஃதுவமையாயிற்று.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.கல்விச் செல்வத்தின் சிறப்பு யாது?

கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாதது. பிறரால் திருடப்படாதது. புகழைக் கொடுக்கும். அரசரே சினந்தாலும் பறிக்க இயலாது.

2.யானை போன்றவரின் நட்பை நீக்க வேண்டும். ஏன்?

தினம் உணவளிக்கும் பாகனையே கொல்லும் இயல்புடையது யானை, அது போன்ற இயல்புடையவர் நட்பை நீக்க வேண்டும்.

3.மூவகை மரங்களில் எவ்வகை மரங்களை மேன் மக்களுக்கு உவமைகூறுகிறது நாலடியார்? ஏன்?

பனைமரங்களை மேன்மக்களுக்கு உவமையாகக் கூறுகிறது. ஒருமுறை நீர் விட்டாலும் பயன்தரும் இயல்புடைய பனை மரங்களைப் போல் மற்றவர்க்கு உதவும் தன்மையினால் அவ்வாறு கூறுகிறது.

4.சான்றோர் இயல்புகளாக நாலடியார் குறிப்பிடுவன எவை?

அறிவுடையவர் மானம்உடையவர் இரத்தலை விரும்பாதவர் என்று குறிப்பிடுகிறது.

5.நாலடியார் - குறிப்புவரைக.

குறிப்பு

நாலடியார் நான்கு அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது. இது சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட நானூறு தனிப்பாடல்களின் தொகுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இதனால் இது நாலடி நானூறு எனவும் பெயர் பெறும்.இது திருக்குறளுக்கு இணையாகப் பேசப்படும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. வாழ்க்கையின் எளிமையான கருத்துகளை உவமானங்களாகக் கையாண்டு நீதி புகட்டுவதில் நாலடியார் தனித்துவம் போக விளங்குகிறது. நாலடியார் சமண முனிவர் நானூறு பேர் பாடிய வெண்பாக்களின் தொகுப்பாகும். நாலடியாரைத் தொகுத்தவர் பதுமனார் இயற்றப்பட்டக் காலம் சங்கம் மருவிய காலம்.

நாலடியார் பாடல்களின் எண்ணிக்கை கடவுள் வாழ்த்து, 1அறததுப்பால்130 பாடல்கள் (13 அதிகாரங்கள்) பொருட்பால் பாடல்கள் (26 அதிகாரங்ள்) காமத்துப்பால்: 10 பாடல்கள் (1 அதிகாரத்தில் மொத்தம்: 400 பாடல்கள் (40 அதிகாரங்கள்)

கூறு : 5 பழமொழி நானூறு: கல்வி, கல்லாதார் , அறிவுடைமை

நோக்கம்: அற இலக்கியங்களில் பழமொழிநானூறு பெறும் இடத்தினைத் தெளிதல் - பழமொழி நானூற்றின் அமைப்பு முறையினை அறிதல் - கல்வியின் இன்றியமையாமையை பழமொழிநானூற்றின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளல் - கல்வியின் சிறப்பினை பழமொழி நானூறு கொண்டு அறிதல் - கல்லாதாரின் இழிநிலையை அறிதல் - அறிவுடைமையின் சிறப்புகளையும் அறிவுடையார் பெரும் மாண்புகளையும் தெரிந்து பயன் கொள்ளல்:

இந்நூலிலுள்ள பாடல்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பழமொழியை அமைத்து, அதற்கு விளக்கம் கூறும் வகையில் ஆசிரியர் பாடியிருத்தலின், பழமொழி என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. மேலும் இந்நூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் பழமொழி நானூறு” என்றும் இது குறிக்கப் பெறும். இதன் ஆசிரியர் மூன்றுறை அரையனார்.

குறிப்பு

பழமொழியின் இலக்கியப்பெருமை:

தமிழ் இலக்கியங்களில் சிறப்பு வாய்ந்தவை திருக்குறளும், நாலடியாரும். இவற்றின் பெருமையை வெளிப்படுத்துகின்ற வகையிலும் பழமொழிகள் வழங்குகின்றன.

பழகு தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்

ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி

என்பவை குறளுக்கும் நாலடியாருக்கும் சிறப்பைத் தரும் பழமொழிகள். அதைப்போல, திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்று பழமொழிகளால் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

பழமொழி - அமைப்பும்சிறப்பும்:

பழமொழி என்ற சொல் - விளக்கம்

1. பழமையான மொழி - தொன்மையானது (அனுபவ மொழிகள்)

2. பழம் போன்ற மொழி - பழம் போல்இனிமையானது. சுவை உடையது. (இலக்கியச்சுவை)

3. பழம் போல் நன்மையளிப்பது (வாழ்க்கையில் நெறிப்படுத்துவது)

4. பழம் போல் நெகிழ்ந்த தன்மை - புரிந்து கொள்ள எளிமையானது.

என்கிற அனைத்துப் பொருளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. பழமொழி என்ற சொல் மிகவும் பொருளாழம் உடையது இல்லையா?

இலக்கணம்:

தொல்காப்பியர் பழமொழியை “முதுமொழி” என்று குறிப்பிடுகிறார்

அங்கதம் முதுசொலோடு(தொல். பொருள்.செய்:79)

இம்முதுமொழிக்குரிய இலகக்ணத்தைத் தொல்காப்பியர் வகுததும் தொகுததும்உரைக்கிறார்

நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்

எண்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம்

ஏது முதலிய முதுமொழி யென்ப(தொல். பொருள்.செய்:177)

இதன்பொருளாவது:

1.பழமொழி கூர்மையோடு திட்ப நுட்பம் உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

2.சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்க வேண்டும்.

3.சிறந்ததாக எளிமையாக அமைந்து இருக்க வேண்டும்.

4.குறித்த பொருள் ஒன்றினை வரையறுத்துக் கூற வேண்டும். ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தொல்காப்பியர் பழமொழிக்கு வகுத்த இலக்கணங்கள், இன்று பழமொழிக்கு மேலைநாட்டார் கூறும் விளக்கத்தோடுபொருந்துகின்றன என்பது வியப்பைத் தருகிறது.

தொல்காப்பியமும் பழமொழியும்:

மேற்கூறிய கருத்துகள் பெரும்பாலும் தொல்காப்பியர் கருத்துகளுடன் ஒத்துச் செல்கின்றன. தொல்காப்பியர் கூறிய பழமொழி இலக்கணங்களுக்கு ஏற்பவே பழமொழி நானூறு சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கிறது. எளிமையாக, அதே சமயம் கூர்மையாக,கூறவந்த கருத்தை வரையறுத்துச் சொல்வதாக இருக்கிறது. சுவையாக அமைந்து எக்காலத்தும் பயன்படுத்தும் வண்ணம் நின்று நிலவும் பெருமை உடையதாய் உள்ளது.

அமைப்பு:

முதல் இரண்டடிகளில் ஆசிரியர் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைக் கூறுவார்மூன்றாமடியில் ஆணையோ, பெண்ணையோ விளித்துக் கூறுதலைக் காணலாம். அதனைத் தொடர்ந்து நான்காம் அடியில் பழமொழியைக் காணலாம்.

வரலாற்று, புராணக் குறிப்புகள்:

பண்டைய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பல இந்நூலில் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம். மனுநீதிச் சோழன், பொற்கைப் பாண்டியன், பாரி, பேகன், கரிகாற் சோழன், சேரன் செங்குட்டுவன் ஆகியோரைப் பற்றிய செய்திகள் சில குறிக்கப்படுகின்றன. தவறு செய்த தன் மகனைத் தேரின் சக்கரத்தால் கொல்லும்படி ஆணையிட்ட, மனுநீதிச் சோழனைப் பற்றிக் கறவைக் கன்று ஊர்ந்தானைத் தந்தையும் ஊர்ந்தான் என்று பழமொழி கூறுகிறது.

தவற்றை நினைத்துத் தன் கைகுறைத்தான் தென்னவனும் முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும்

நரை முடித்துச் சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் (பழ-242)இராமாயண, மகாபாரதக் கதைக் குறிப்புகளும், மாவலி, வாமனன்,

மதுகைடவர் என்போரைப் பற்றிய புராணக் குறிப்புகளும் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

கல்வி:

குறிப்பு

கல்வியின் சிறப்பைப் பற்றி அறநூல்கள் கூறுகின்றன. அதைப்போல், பழமொழியும் கல்வியின் பெருமையைக் கூறுகின்றது. கற்றவர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு உண்டு. அறிவுடையவர் புகழ் நான்கு திசைகளிலும் சென்று பரவும். எனவே அறிவுடையவர்க்கு எந்த நாடும் அயல்நாடாகாது. அவர் சொந்த நாடேயாகும்.

தன் சொந்த ஊரில் இருப்பது போல இருக்க முடியும் ஆதலால் வழியில் உண்பதற்கு உணவு கொண்டு செல்ல வேண்டியதில்லை. இதனை, ஆற்றுணா வேண்டுவதில் என்று பழமொழி (4) கூறுகிறது.

அறிவுடைய ஒருவனை அரசனும் விரும்புவான். செல்கின்ற இடந்தோறும் அவன் பலராலும் உபசரிக்கப்படுவான். அவனுக்கு வேண்டுவன கிடைக்கும் என்று கல்வியின் சிறப்பும் உயர்வும் கற்றவர் சிறப்பும் உயர்வும் ஒருங்கே உணர்த்தப்படுவதைக் காணலாம்.

கற்றோர்சிறப்பு:

பல நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் அடக்கம் உடையவராய் இருப்பர். தம்மைப் புகழ்ந்து பேசமாட்டார்கள். நீர் நிறைந்த குடம் ஆரவாரம் செய்யுமோ? செய்யாதல்லவா? அதைப் போலவே நிறையக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் ஆரவாரம் செய்யமாட்டார்கள் என்பதை விளக்க வந்த பழமொழி.

நிறைகுடம் நீர்தளும்பல் இல் (பழ:9)

அறிவுடைமை:

அறிவுடையார் சிறப்புப்பற்றி,பழமொழி சிறப்பித்துக் கூறுகிறது,அறிவுச் செல்வம் சிறந்த செல்வம். பொன்னும், இரத்தினமும், சந்தனமும், மாலையும் போன்ற பிற அணிகள் யாவும் ஒருவனை அழகுறச் செய்கின்றன. எப்போது? அவன் அணிந்திருக்கின்ற ஆடை ஒழுங்காக இருக்கும் போதுதான். அதுபோல் அறிவாகியபெருமைஒருவனுக்குஆடைபோன்றது. அறிவாகிய பெருமை இல்லாதவன் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் பெருமை அடையமாட்டான்.

அணியெல்லாம் ஆடையின் பின் (பழ:26) என்ற பழமொழி இவ்வாறு அறிவுடைமையின் சிறப்பைப் பேசுகிறது.

வானில் ஆயிரம் நட்சத்திரங்கள் மின்னுகின்றன. ஒப்பற்ற ஒரு சந்திரனும் வானில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆயிரம் நட்சத்திர ஒளி ஒன்றுகூடினாலும், ஒரு சந்திரனைப் போல் ஒளி தந்துஉலகிற்குப் பயன்படாது. அறிவிலார் பலர் சேர்ந்தாலும் அறிவுடையான் ஒருவனுக்கு

நிகராகமாட்டார்கள் என்ற கருத்தை விளக்கும் பழமொழிப் பாடல் கீழ்க்கண்டதாகும்.

குறிப்பு

ஆயிரவ ரானும் அறிவிலார் தொக்கக்கால் மாயிரு ஞாலத்து மாண்(பு) ஒருவன் போல்கலாரர் பாய்இருள் நீக்கும் மதியம்போல் பல்மீனும் காய்கலா ஆகும் நிலா (பழ:27)

கல்லாதவர்:

இனி,கல்லாதவர் நிலைபற்றியும் பழமொழி எடுத்துரைக்கின்றது, நடக்க முடியாத முடவன் ஒருவன் ஊன்றுகோலை ஊன்றிக் கொண்டு எழுகிறான். எழுந்து என்ன செய்யப் போகிறான்? யானையோடு விளையாடப் போகிறானாம். நமக்கு நகைப்பாக இருக்கிறது. திகைப்பாக இருக்கிறது.ஆனால் அவன் அடையப் போவது அவமானமும் துன்பமுமே. இதுபோன்ற அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் தான் கல்லாதவர் கற்றவரோடு வாதம் செய்யின் அடைவர். இக்கருத்தைச் சொல்லும் பழமொழிப்பாடல் கீழ்க்கண்டதாகும்.

கல்லாதார்ஆற்றுவாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார் சொல்தாற்றுக் கொண்டு சுவைத்துஎழுதல் எற்றெனின் தானும்! நடவான் முடவன் பிடிப்(பு) ஊணியானையோடு ஆடல் உறவு (பழ:16)

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

பிண்டியின் நீழல் பெருமான் அடி வணங்கி,

பண்டைப் பழமொழி நானூறும் கொண்டு, இனிதா,

முன்றுறை மன்னவன், நான்கு அடியும் செய்து அமைத்தான்.

இன் துறை வெண்பா இவை.

அசோக மரத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருகக்கடவுளின் திருவடிகளைத் தொழுது பழைய பழமொழிகள் நானூறைத் தழுவி மூன்றுரை அரசர் இனிய பொருட்முறைகள் அமைந்த வெண்பாக்களாக்கி இந்நூ ற்பாட்டுக்களின் நான்கடியும் சுவை தோன்ற பாட்டமைத்தார் இறைவனை வணங்கி இப்பழமொழி நானூறும் பாடப்பெற்றன.

கடவுள்வணக்கம்

அரிது அவித்து, ஆசு இன்றுஉணர்ந்தவன் பாதம், விரி கடல் சூழ்ந்த வியன் கண் மா ஞாலத்து, உரியதனில் கண்டு உணர்ந்தார் ஒக்கமே - போல, பெரியதன் ஆவி பெரிது.

காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய முக்குற்றங்களையும் அருமைகாக கெடுத்தலாம். குற்றமின்றி முற்றும் அறிந்த கடவுளின் திருவடிகளையே அகன்ற கடலால் சூழப்பெற்ற அகன்ற இடத்தினையுடைய பெரிய இவ்வுலகில் உரிமைப் பொருளைப் போலக் கருதி அறிந்தவர்களது உயர்வே பேருடம்பினையுடைய ஆவியைப் போன்று பெரிது

குறிப்பு

ருத்து: கடவுளின் திருவடிகளை உரிமையாக வணங்கியவர்களது உயர்வே மிகச் சிறந்தது.

கல்வி

ஆற்றும் இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்

போற்றும் எனவும் புணருமே? - ஆற்றச்

சுரம் போக்கி உல்கு கொண்டார் இல்லையே இல்லை,

மரம் போக்கிக் கூலி கொண்டார்.

ஓடத்தைச் செலுத்தி நிறுத்தியபின் கூலியைப் பெறுபவர்கள் இல்லை. அவைபோல கல்வியைக் கற்றற்குரிய இளமையில் கல்லாதவன் முதுமையின்கண் கற்று வல்லவனாவான் எனவும் புணருமோ என்று சொல்லுதலும் கூடுமோ? இல்லை.

கருத்து: கற்றற்குரிய இளமைப் பருவங் கழிவதற்குமுன்னேகல்வி கற்க வேண்டும்.

சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால், சோர்வு இன்றிக்

கற்றொறும்,“கல்லாதேன்” என்று, வழி இரங்கி,

உற்று ஒன்று சிந்தித்து, உழந்து ஒன்று அறியுமேல்,

கற்றொறும் தான் கல்லாத வாறு.

கற்றவர் முன்பு ஒன்றைச் சொல்லுந்தோறும் குற்றம் உண்டாதலால் மனத்தளர்வின்றி கற்குந்தோறும் நான் கல்லாதவன் என்று கருதி கல்லா தொழிந்த நாட்களுக்கு வருந்தி மனம் பொருந்தி ஒருமைப்பட மீண்டும் மீண்டும் நினைத்து, உழன்று ஒன்று அறியுமேல் - வருந்தி அறிந்திராத ஒரு அறிவானாயின் பின்னும் நூல்களைக் கற்குந்தோறும் தான்கல்லாதவனாகவே நினைத்துக் கற்கக் கடவன்.

கருத்து: படிக்குந்தோறும் அறியாதவனாக நினைத்து ஒவ்வொருவனும் படிக்கவேண்டும்.

விளக்கு விலை கொடுத்துக் கோடல், விளக்குத்

துளக்கம் இன்று என்று அனைத்தும் தூக்கி

விளக்கு மருள் படுவது ஆயின், -மலைநாட! - என்னை

பொருள் கொடுத்துக் கொள்ளார் இருள்.

குறிப்பு

மலைநாட்டையுடையவனே விளக்கிற்கு வேண்டிய நெய் முதலியவற்றை விலைப்பணம் கொடுத்துக் கொள்வது விளக்கினால் பொருள் வேறுபாடுஇல்லை என்று விளக்கின் தன்மை முழுமையும் ஆராய்ந்தேயாகும் விளக்கு தெளிவாகக் காட்டாது தானே மழுங்குதலைச் செய்யின் பொருள் கொடுத்துப் பெற்ற அதனால் அவர்க்கு வரும் பயன் யாது? ஆதலால் பொருளைக் கொடுத்து இருளைக் கொள்ளார்.

கருத்து: ஞானநூல்களைக் கற்றல் வேண்டும்.

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் அ.்.து உடையார்

நால் திசையும் செல்லாத நாடு இல்லை; அந் நாடு

வேற்று நாடு ஆகா; தமவே ஆம்; ஆயினால்,

ஆற்று உணர வேண்டுவது இல்.

மிகுதியும் கற்கவேண்டிய நூல்களை அறிந்தவர்களே அறிவுடையார் எனப்படுவார் அவ்வறிவு படைத்தவர்களது (புகழ்) நான்கு திசையின் கண்ணும் பரவாத நாடுகளில்லை அந்த நாடுகள் அயல் நாடுக ளாகா அவ்வறிவுடையோர் நாடுகளேயாம் அங்ஙனமானால் வழியில் உண்பதற்கு உணவு (கட்டமுது) கொண்டு செல்ல வேண்டியதில்லை.

கருத்து: கற்றாருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு.

“உணற்கு இனிய இந் நீர் பிறிதுஉழி இல்

என்னும் கிணற்று அகத்துத் தேரைபோல் ஆகார்

கணக்கினை முற்றப் பகலும் முனியாது இனிது ஓதிக்

கற்றலின், கேட்டலே நன்று.

குடித்தற்கு இனிய உவர்ப்பில்லாத நன்னீர் வேறு இடங்களில் இல்லையென்று நினைக்கும் கிணற்றினுள்ளே வாழும் தவளையைப்போல் தாமுங் கருதாமல் நூல்களை நாள் முழுமையும் வெறுப்பின்றி இனிதாகப் படித்து அறிதலைக்காட்டினும் (அறிஞர்களிடம்) விரும்பிக் கேட்டலே நன்று. (கற்றலிற் கேட்டலே இனிது.)

கருத்து: தேரைபோ லாதலாவது தாம் விரும்பிச் செய்யும் கற்றதனாலன்றிக் கேட்டறிதலினாற் பயனில்லை என்று கருதுதல்.

“உரை முடிவு காணான்; இளமையோன்!” என்ற

நரை முது மக்கள் உவப்ப - நரை முடித்து,

சொல்லால் முறை செய்தான், சோழன்; - குலவிச்சை

குறிப்பு

கல்லாமல் பாகம் படும்.”

வழக்கினது முடிவான உண்மையை ஆராயும் அறிவு நிரம்பப் பெறாதவன் சிறுவயதினன் என்றிகழ்ந்த நரைமயிருள்ள முதியோர் இருவரும் மகிழும்படி நரைமயிரை முடியின்கண் முடித்து வந்து அவர்கள்கூறிய சொற்களைக் கொண்டே நீதி கூறினான் கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் சோழன் தத்தம் குலத்திற்குரிய அறிவு அந்நூல்களைக் கல்லாமலே இனிது அமையும்.

கருத்து: குலவித்தைகல்லாமலே அமையும்.

புலம் மிக்கவரைப் புலமை தெரிதல்

புலம் மிக்கவர்க்கே புலனாம்; - நலம் மிக்க

பூம் புனல் ஊர! - பொது மக்கட்கு ஆகாதே

பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால்.

நன்மை மிகுந்த அழகிய நீர்வளம் நிரம்பிய ஊரனே! பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கு இனமாகிய பாம்புகளே அறியுந் தன்மையுடையன. அதுபோல் அறிவிற் சிறந்தவர்களை அறிவினால் தெரிந்துகொள்ளும் திறம் (அவர்கள் போன்ற) அறிவிற் சிறந்தவர்களுக்கே விளங்கும் கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு விளங்காது,
கருத்து: கற்றோர் பெருமையைக் கற்றோர் அறிவார்

நல்லார் நலத்தை உணரின், அவரினும்

நல்லார் உணரப் பிறர் உணரார் - நல்ல

மயில் ஆடும் மா மலை வெற்ப! -மற்று என்றும்,

அயிலாலே போழ்ப, அயில்.

கண்களுக்கினிய மயில்கள் (தோகையை விரித்து ஓகையொடு) நடமாடும் சிறந்த மலைநாட்டையுடையவனே! எக்காலத்தும் அயில் அயிலாலே போழ்ப - இரும்பைக் கூரிய இரும்பினாலேயே பிளப்பர் அதுபோல கற்றவாறமைந்த நற்குணமுடையோர்களது அறிவின் நன்மையைஅறிவதாயின் அவர்களைவிடக்கல்வி ஒழுக்கங்களில் மிக்க அறிஞர்களே அதனை

அறிவார்கள் கல்வி ஒன்றே உடையஒத்தாரும் அவையின்றி இழிந்தாரும் அறியமாட்டார்கள்.

கருத்து: நல்லார் அறிவினை அவரினும் நல்லாரே அறிவர்.

குறிப்பு

கற்று அறிந்தார் கண்ட அடக்கம்; அறியாதார்

பொச்சாந்து தம்மைப் புகழ்ந்து உரைப்பர் - தெற்ற

அறை கல் அருவி அணி மலை நாட!

நிறை குடம் நீர் தளும்பல் இல்.

பாறைக் கற்களினின்றும் இழிகின்ற அருவிகளை (மாலையாக) அணிந்த மலைநாடடையுடையவனே! நீர் நிறைந்தகுடம் ஆரவாரித் தலைதல் இல்லை. நூல்களைக் கற்று அவைகளின் உண்மைகளை அறிந்தவர்கள் தமது வாழ்வில் அமைத்துக் கண்டனவே அடக்கத்திற்குரிய செயல்களாம். கற்றதோடமைந்து நூல் உண்மையையும் அனுபவ உண்மையையும் அறியாதார் மறந்து தங்களைத் தெளிவாக வாயாரப் புகழ்ந்து பேசுவர்.

கருத்து: கற்றறிந்தவர்கள்தங்களைப்புகழ்ந்துபேசமாட்டார்.

கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகந்தார் ஆகி,

பதிப்பட வாழ்வார் பழி ஆய செய்தல்,

மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு.

நல்ல நெறிகள் அமைந்த நூல்களை அறிந்து நூல்களின் விதிகளுக்கும் தமது வாழ்விற்கும் வேறுபாடு இல்லாதவர்கள் மாறுபட்டு எழுந்தோர்களுடைய நூலின் கொள்கைகளைத் தம் வன்மையால் வென்று தலைமைப் பேறுறவாழ்கின்ற அறிஞர்கள் இகழ்தற்குரிய செயல்களைச் செய்தல் திங்களின்கண் இலங்கும் களங்கம் போல் விளங்கித்தோன்றும்.

கருத்து: அறிவுடையோர் மாசுற்ற செயல்களைச் செய்வாராயின் அது களங்கம் போல் விளங்கித்தோன்றும்.

கல்லாதார்:

கற்றானும், கற்றார் வாய்க் கேட்டானும், இல்லாதார்

தெற்ற உணரார் பொருள்களை - எற்றேல்,

அறிவு இலான் மெய்த் தலைப்பாடு? பிறிது இல்லை

நாவல்கீழ்ப் பெற்ற கனி.

குறிப்பு

நூல்களைத் தாமே கற்றாயினும் கற்றவர்களிடம் கேட்டாயினும் கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் பொருள்களை - பொருள்களின் உண்மையைத் தெளிவாக அறியார்கள் கல்வி கேள்விகளின் அறிவு இல்லாதான் உண்மைப் பொருள்களை ஒருகால் அறிதல் எத்தன்மைத் தெனில் நாவல் மரத்தின் அடியில் தானே விழுந்த கனியைப் போல்வதன்றி கல்வி கேள்விகளுள் எதுவும் காரணமாக இல்லை .

கருத்து: கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் உண்மைப் பொருள்களை அறியமாட்டார்கள்.

கல்லாதான் கண்ட கழி நுட்பம் கற்றார் முன்

சொல்லுங்கால், சோர்வு படுதலால் - நல்லாய்

வினா முந்துறாத உரை இல்லை; இல்லை,

கனா முந்துறாத வினை.

நற்குணம் உடைய பெண்ணே! நூல்களைக் கல்லாதவன் அறிந்த மிக்க நுண்பொருள் நூல்களைக் கற்றார் முன்பு சொல்லும்பொழுது அப்பொருள் வலியிழத்தலால் வினாவானது முற்பட்டுத் தோன்றாத விடையில்லை; கனா முந்துறாதவினை இல்லை - கனாவானது முற்பட்டு நடவாத செயலும் இல்லை. (கல்வியின்றி விளங்கும் நுண்பொருளும் இல்லை.)

கருத்து: கல்லாதான் கண்ட நுண்பொருள்விளங்குதல் இல்லை.

கல்லாதான் கண்ட கழி நுட்பம் காட்டு அரிதால்

“நல்லேம் யாம்’ என்று ஒருவன் நன்கு மதித்தல் என்?

சொல்லால் வணக்கி, வெகுண்டு, அடுகிற்பார்க்கும்

சொல்லாக்கால் சொல்லுவது இல்.

நூல்களைக் கல்லாதவன் தான் நுண்மையுற அறிந்ததாக நினைக்கும் மிக்க நுண்பொருளை பிறருக்கு விளங்கும்படி எடுத்துக்காட்டுதல் இயலாது. (ஆனபின்) கல்வியும் சொல்வன்மையும் இல்லாத ஒருவன் நல்ல பொருள் விளக்கம் உடையேம் என்று தன்னைத் தானே மிகப் பாராட்டுதல் எக்காரணம் பற்றி? தமது சொற்களால் தவத்திற்குப் பகையாயினாரைப் பணியச்செய்து, பணியாராயின் சினந்து கொல்லுகின்ற முனிவர்களுக்கும் தாங் கருதியதை எடுத்துச்சொல்ல முடியாத விடத்து தவத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட ஆற்றல்கள் இலவாம்.

கருத்து; கற்றார்க்குச் சொல்வன்மை இன்றியமையாது வேண்டப்படும் பொருள்.

கல்வியான் ஆய கழி நுட்பம், கல்லார் முன்

சொல்லிய நல்லவும், தீய ஆம், - எல்லாம்

இவர் வரை நாட!-தமரை இல்லார்க்கு

நகரமும் காடு போன்றாங்கு.

எல்லாப் பொருள்களாலும் விரும்பப்படும் மலைநாட்டை உடையவனே! (முன்னர்ப் பெற்றிருந்து பின்னர் உறவினரை இல்லார்க்கு நகரமும் காட்டை ஒத்துத் துன்பம் பயத்தல்போல நூல்களைக் கற்றதனாலாய மிக்க நுண்பொருள்களுள் நூல்களைக் கல்லார் முன்பு கூறிய நல்லனவும் பொருளற்றனவாகத் தீயவாய் முடியும்.

கருத்து: கற்றார் கல்லார் அவையின்கண் சிறந்த பொருள்களைக் கூறாதிருக்கக்கடவர்

கல்லாதவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கது ஓர்

பொல்லாதது இல்லை; ஒருவற்கு - நல்லாய்!

இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவு இல்லை; இல்லை,

ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.

நற்குணமுடைய பெண்ணே! தத்தம் நிலைக்கு ஒதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினின்றும் வழுவுதலின் மிக்க தாழ்வு ஒருவற்கு இல்லை தத்தம் நிலைக்கு ஒதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை உடையராதலின் மிக்க உயர்வு ஒருவற்கு இல்லை, (ஆகையால்) கல்வியறிவு உடைய ஒருவனுக்கு நூல்களைக் கல்லாதவரிடத்து விரிததுக்கூறும்; கட்டுரையின் மிகக்தோர் பொல்லாதது இல்லை — கட்டுரையைப் பார்க்கிலும் தீமைதருஞ் செயல் பிறிதொன்றில்லை.

கருத்து: கற்றார் கட்டுரை, கல்லாதாரிடைப் பொல்லாதாகவே முடியும்.

கற்று ஆற்றுவாரைக் கறுப்பித்து, கல்லாதார்

சொல் தாற்றுக் கொண்டு சுவைத்து எழுதல் - எற்று எனின்

தானும் நடவான் முடவன், பிடிப்பூணி,

யானையோடு ஆடல் உறவு.

குறிப்பு

குறிப்பு

அறியாதவர்கள் நூல்களைக் கற்று (அவைகளிற் கூறியபடி) செயலிற் செய்வாரைக் கோபமூட்டி சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு (மன எழுச்சியால் அவரோடு மாறுகொண்டு) மிக்கு எழுதல் எத்தன்மைத்தெனின் தானும் நடக்கமுடியாதவனாகிய காற்கூழையன் ஊன்றுகோலை ஊன்றி யானையோடு விளையாடல் உறுதலோடு ஒக்கும். கருத்து: கல்லார் கற்றாரோடு வாதஞ் செய்யின் அவமானம் அடைவர்.

அறிவுடைமை:

அறிவினால் மாட்சி ஒன்று இல்லா ஒருவன்

பிறிதினால் மாண்டது எவனாம் - பொறியின்

மணி பொன்னும், சாந்தமும், மாலையும், மற்று இன்ன

அணி எல்லாம், ஆடையின் பின்.

சாணையாற் கழுவுதலையுடைய இரத்தினாபரணமும் பொன்னாபரணமும் கலவையும் பூமாலையும் இவைபோன்ற பிற அணிகள் யாவும் அழகுறச் செய்வதில் உடையின் பின்னேவைத்து எண்ணத்தக்கனவாம். ஆதலால் அறிவினாலாகிய பெருமை ஒருசிறிதும் பெறாத ஒருவன் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் மாட்சிமையுடையதனால் அவனுக்கு என்ன பெருமையைக் கொடுக்கும்?

கருத்து: செல்வம்உடையோரினும் அறிவுடையாரே சிறந்தோர் ஆவர்

ஆயிரவ ரானும் அறிவிலார் தொக்கக்கால்,

மா இரு ஞாலத்து மாண்பு ஒருவன் போல்கலார்

பாய் இருள் நீக்கும் மதியம்போல், பல் மீனும்,

காய்கலா ஆகும் நிலா.

பரவிய இருளைப் போக்கும் சந்திரனைப்போல் பல விண்மீன்கள் ஒன்றுகூடினும் நிலவை எரிக்கமாட்டா. (அதுபோல) அறிவு இல்லாதவர்கள் ஆயிரம் பேர் திரண்டனராயினும் பெருமையை உடைய பெரிய இவ்வுலகின் கண் அறிவினால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவனைப்போல் விளங்கார்

கருத்து: அறிவிலார் பலர் திரண்டாலும் அறிவுடையான் ஒருவனைஒவ்வார்

நற்கு அறிவு இல்லாரை நாட்டவும் மாட்டாதே,

சொல் குறிகொண்டு துடி பண்ணுறுத்ததுபோல்

வெற்பு அறைமேல் தாழும் விலங்கு அருவி நல் நாட!

கற்றறிவு போகா கடை.

மலையினின்றும் பாறையின்மேல் விழும் விளங்குகின்ற அருவி பாயும் நல்ல நாட்டை உடையவனே! சொல்லால் குறிக்கப்படும் பொருளை உடுக்கையைக் கொண்டு (அதன் கண்) பண் உண்டாக்குவதைப்போல மிகவும்இயற்கையறிவு இல்லாரை கல்வி யறிவைப் போதித்ததனால் சிறந்தவனாக நிலைநாட்ட முடியாது. (ஆகையால்) நூல்களைக் கற்றலால் ஆகிய அறிவு முற்றிலுஞ்செல்லாது.

குறிப்பு

கருத்து: கல்வியறிவோடு இயற்கை யறிவும் உடையான் சிறந்து விளங்குவான்.

ஆணம் உடைய அறிவினார் தம் நலம்

மானும் அறிவினவரைத் தலைப்படுத்தல்,

மான் அமரக் கண்ணாய்! - மறம் கெழு மாமன்னர்

யானையால் யானை யாத்தற்று.

மான் விரும்பும் கண்ணை உடையாய் மனத்திட்பம் உடைய அறிஞர்கள் தம்மைக் கல்வி யறிவால் ஒத்த வீரம் பொருந்திய பேரரசர்கள் யானையைக் கொண்டு யானைகளைப் பிடித்ததனோ டொக்கும்.

கருத்து: அறிவுடையார் அறிவுடையாரையே சேர்த்துக் கொள்வர்.

தெரிவு உடையாரோடு, தெரிந்து உணர்ந்து நின்றார்

பரியாரிடைப் புகார் பண்பு அறிவார் மன்ற

விரியா இமிழ் திரை வீங்கு நீர்ச் சேர்ப்ப

அரிவாரைக் காட்டார் நரி.

பரவி ஒலிகக்கின்ற அலைகள் மிகுதியும் உடைய கடற்கரையை உடையவனே!

நெல்லரிவோர்களுக்கு (அவ்வேலை கொடும்படி) நரியைக் காண்பியார் (அதுபோல்) ஆராய்ச்சி உடையாருடன் ஆராய்ந்து உண்மை கண்டுணர்ந்தார் நுண்ணறிவு இல்லாரிடம் செல்லார் அவர் குணங்களை ஒருதன்மையாக அறிவார் ஆதலான்.

கருத்து: அறிவுடையார் தம் போன்றாரை அறிவிலாரிடம் அழைத்துச் செல்லார்

பொற்பவும் பொல்லாதனவும், புணர்ந்திருந்தார்

சொல் பெய்து உணர்த்துதல் வேண்டுமோ?-விற் கீழ்

அரி தாய்ப் பரந்து அகன்ற கண்ணாய் - அறியும்,

குறிப்பு

பெரிது ஆள் பவனே பெரிது.

வில்லைப்போன்ற புருவத்தின்கீழ்ச் செவ்வரி படர்ந்திருக்கின்ற மிகவும் அகன்ற கண்ணை உடையாய்! நன்மையையும் தீமையையும் நிரல்படப் புனைந்து மருங்கு இருந்தார் சொற்களால் கூறவும் வேண்டுமோ? எல்லாவற்றையும் தன்வயமாக நடத்தும் அவனே நன்மை தீமைகளை மிகவும் அறிவான்.

கருத்து: கற்றறிந்தவன் எல்லாவற்றையும் தானே பகுத்தறிந்துநடப்பான்.

பரந்த திறலாரைப் பாசி மேல் இட்டு,

கரந்து மறைக்கலும் ஆமோ? -நிரந்து எழுந்து

வேயின் திரண்டதோள், வேற்கண்ணாய்! விண் இயங்கும்

ஞாயிற்றைக் கைம் மறைப்பார் இல்.

நிரல்பட உயர்ந்து மூங்கில் போன்ற திரண்ட தோள்களையும் வேல்போன்ற கண்களையும் உடைய பெண்ணே! வானிற் செல்லும் சூரியனைக் கையால் மறைப்பவர்கள் இல்லை (மறைக்க முடியாது.) (அதுபோல) மிகுந்த அறிவு ஆற்றல் உடையவர்களை பாசியைப்போன்ற அடாத சில சொற்களையும் செயல்களையும் அவர் மேலிட்டு அவர் புகழை மறைத்து ஒளிக்கவும் முடியுமோ? (மறைக்க முடியாது.)

கருத்து: அறிவுடையார் புகழைமறைப்பின் மறைபடாது என்பதாம்.

அரு விலை மாண் கலனும், ஆன்ற பொருளும்,

திருஉடையராயின், திரிந்தும்-வருமால்

பெரு வரை நாட! பிரிவு இன்று, அதனால்

திருவினும் திட்பம் பெறும்.

பெரிய மலைநாட்டை உடையவனே! செல்வம் உடையவர்களுக்கு ஆயின் (அவர்தம்) அரிய விலையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட பூண்களும் நிறைந்த செல்வமும் நிலைபெறாது மாறி வரும் இயல்பை உடையன (அறிவுச் செல்வம் உடையோர;க்கு ஆயின் அவர; தம் செல்வம்) பிரிதலில்லை அத்தன்மையால் செல்வத்தினும் அறிவே உயர்வைப் பெறும்.

கருத்து: அறிவுச்செல்வம் பொருட்செல்வம்போல் பிரிதலில்லாமையால் அதனையேதேடுதல் வேண்டும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.பழமொழி நானூற்றின் ஆசிரியர் யார்?

முன்றுறையரையனார்

2.நிறைகுடம் நீர் தளும்பல் இல் என்ற பழமொழி விளக்கும் கருத்து யாது?

நிறையக் கற்றவர்கள் அடக்கத்துடன் இருப்பர்.

3.தானும் துய்க்காமல் மற்றவர்க்கும் கொடுக்காமல் ஒருவன் வைத்திருக்கும் செல்வம் எதைப் போன்றது?

நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம்.

4.கல் தேயும் தேயாது சொல்' என்பதன் மூலம் நூலாசிரியர் எந்தக் கருத்தை விளக்குகிறார்?

மலைகள் தேய்வடையும். ஆனால் பழிச்சொல் மறைவதில்லை. எனவே தனக்குக் கேடு வருவதாக இருந்தாலும் ஒருவன் பழி உண்டாக்கக் கூடிய செயல்களைச் செய்யக் கூடாது. இக்கருத்தையே நூலாசிரியர் விளக்குகிறார்

கூறு 6 : ஔவையார் : நல்வழி (முதல் 20 பாடல்கள்)

நோக்கம்:அவ்வையார் பற்றிய செய்திகளை அறிதல் - அவ்வையார் குறித்த வரலாற்றுச் செய்திகளை அறிந்து நல்வழி பாடிய அவ்வையார் யார் என்பதனைத் தெளிதல் - நல்வழியின் அமைப்பு முறையினை அறிதல் - நல்வழி உணர்த்தும் செய்திகளை அறிந்து அதன் வாழ்க்கையில் பின்பற்றி பயன் எய்தலின் தன்மையை அறிதல்.

அவ்வையார் என்ற பெயரில் தமிழகத்தில் ஒரு பெண் பால் புலவர் இருந்துள்ளார். என்பது வெளிப்படையான உண்மை. ஆனால் அவ்வையார் என்ற பெயரில் நான்கு புலவர்கள் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் இருந்திருப்பதாக வரலாற்று ஆய்வாளாகள் கருதுகின்றனர்.

முதலாவதாக வாழ்ந்தவர் சங்ககால அவ்வையார் இவர் தொண்டை நாட்டு மன்னர் அதியமானுக்கு நல்ல நண்பர். நீண்டநாள் வாழ்வைத் தரும் நெல்லிக்கனியை மன்னர் அதியமான் தான் உண்ணாது அவ்வை

குறிப்பு

நீண்டநாள் வாழவேண்டும் எனக் கருதி கொடுத்தார் என்பது வரலாற்றுக்கதை. இந்த அவ்வையார் சங்க இலக்கியத்தில் 59 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

பக்திக்கால் இறுதியில் விநாயகர் அகவலைப் பாடியவர் இரண்டாவது அவ்வையார். இவர் பாடிய விநாயகர்அகவலைத்தான் விநாயகரை வழிபடுபவர்கள் முதல் நூலாகக் கொள்வார். இது மிகுந்த பக்திச் சுவையுடைய நூல். ஆழ்ந்தபொருளுடையது. அதற்குப் பலர் பல விளக்கங்கள் எழுதியுள்ளனர்.

மூன்றாவது அவ்வையார், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி போன்ற நீதி நூல்களைப் பாடியவர் சங்ககால அவ்வையார் அரசர்களோடு பழகி வாழ்ந்தவர். இரண்டாம்அவ்வையார் பக்தர்களோடு வாழ்ந்தவர் மூன்றாம் அவ்வையார் குழந்தைகளோடு வாழ்ந்தவர் குழந்தைகளுக்காக நீதி நூல்களை எழுதியவரர் சிறுவயதில் மனப்பாடம் செய்து கொண்டு, வயதான பின்பு பொருளைத் தெளிவாக உணரும் நிலையில் அமைந்தவை இவர் பாடல்கள்.

நான்காவது அவ்வையார் தனிப்பாடல்கள் மிகுதியாகப் பாடியவரர் முருகன் குழந்தை நிலையில் சுட்ட பழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்று அவ்வைப்பாட்டியிடம் கேட்க, அவன் மரத்தை உலுப்ப, பழங்கள் மண்ணில் விழ, பழத்திலுள்ள மண்ணை நீக்க அவ்வை ஊத, பழம் சுடுகிறதா? பாட்டி, என்ற கதையுடன் தொடர்புடைய அவ்வையார் இவர் மிகச் சிறந்த கருத்துள்ள தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்

வாழ்க்கைக்கு நல்ல வழியைக் காட்டும் நூல் என்றதால் இப்பெயர் பெற்றது. கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 41 வெண்பாக்களையுடைய நூல்.

கடவுள்வாழ்த்து:

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை

நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்

துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்

சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியாகிய விநாயகப்பெருமானே! பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் கலந்து நான் தருகிறேன். இந் நான்கிற்குப் பதிலாக சங்கத்தமிழ் மூன்றினையும் தா என்று வேண்டி நிற்பார் ஔவையார்.

குறிப்பு

நூல்:

புண்ணியம் ஆம் பாவம் போம் போன நாள் செய்த அவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை; எச்சமயத்தார் சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

மண்ணில் பிறந்தவர் வைத்திருக்கும் பொருள் போன பிறவியில் செய்த புண்ணியம் பாவம் என்னும் இரண்டே. இதைத் தவிர வேறு இல்லை என்று எல்லாச் சமயங்களும் கருதிப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றன. எனவே தீமைகளை விலக்கித் தள்ளிவிட்டு நன்மை தரும் செயல்களைச் செய்வோம். அதனால் புண்ணியம் பெருகும். பாவம் போய்விடும். அடுத்த பிறவிக்கு முதலாக இருக்கும்.

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை; சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோரர் இடாதார்இழி குலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ள படி.

பட்டறிவு கண்டு வைத்துள்ளபடியும், நீதி தவறாத நெறிமுறைப்படியும் பறைசாற்றினால், இந்த உலகில் இருப்பவை இரண்டே சாதியைத் தவிர வேறு இல்லை. இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பவர்கள் பெரியோர் ஆவர், அவர்கள் உயர்ந்த சாதி. கொடுக்காதவர்கள் தாழ்ந்த சாதி.

இடும்பைக்கு இடும்பை இயல்பு உடம்பு இது அன்றே
இடும் பொய்யை மெய் என்று இராதே - இடும் கடுக
உண்டாயின் உண்டாகும் ஊழில் பெரு வலி நோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

இந்த உடம்பே துன்பத்துக்கெல்லாம் பெரும் துன்பமாக இருக்கிறது அல்லவா? இது பொய்யான உடம்புதானே. இதனை மெய் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருக்கலாமா? கூடாது. ஊழ்தான் இதனை இட்டுக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நல்லூழ் இருந்தால் இதுநன்றாக இருக்கும்.

இதற்கு ஊழே பெரிய வலிமை. நோய் இந்த உடம்பிற்கு இடும்பை. இதனைவிளங்கிக்கொண்டு வாழ்வதுதான் வீடுபேறு. இந்த வீடுபேற்றினைப் பெற்று வாழ்பவர்களை உலகம் கொண்டாடும்.

எண்ணி ஒரு கருமம் யார்க்கும் செய்ய ஒண்ணாது

புண்ணியம் வந்து எய்த போது அல்லால் - கண் இல்லான்

மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்குமே

ஆங்காலம் ஆகும் அவர்க்கு.

எண்ணி ஒரு செயலை யாராலும் செய்துமுடிக்க இயலாது, செய்துமுடிக்கும் செயலெல்லாம் அவன் செய்த புண்ணியத்தால் நிறைவேறியது. கண் தெரியாத ஒருவன் தன் கையிலிருந்த தடியை வீசி மாங்காய் விழுவது போன்று அது நிறைவேறும். அது அவனுக்கு ஆகும் காலம். ஆகு ஊழால் தோன்றும் அசைவு இன்மை, கைப்பொருள் போகு ஊழால் தோன்றும் மடி.

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா

பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - இருந்து ஏங்கி

நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரம் தாம் நினைத்து

துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

வருத்தப்பட்டு முயன்று அழைத்தாலும் நமக்குச் சேரவேண்டியவை அல்லாதன நமக்கு வந்து சேர்வதில்லை. நம்மிடம் வந்து பொருந்த வேண்டியவை நம்மை விட்டுப் போகவேண்டும் என்றால் போவதும் இல்லை. அப்படி இருக்கும் போது ஒன்றை அடையவேண்டும் என்னும் ஏக்கத்தோடு நெஞ்செல்லாம் புண்ணாகும்படி நெடுந்தூரம் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்து சாவதே மாந்தரின் தொழிலாகப் போய்விட்டது.

உள்ளது ஒழிய ஒருவர்க்கு ஒருவர் சுகம்

கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் வெள்ளக்

கடல் ஓடி மீண்டு கரையேறினால் என்

உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

ஒருவருக்கென்று உள்ளது அவரது உடல், உயிர் இவற்றில் முளையாக ஊறிக் கிடக்கும் ஊழ் ஆகியவற்றை அன்றி ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொள்ளத்தக்க சுகம் வேறொன்றும் இல்லை. வெள்ளத்திலோ, கடலிலோ ஓடியோ, இழுத்துச் சென்றோ மீண்டு வரையேறினாலும் அவரவர் உடலில்தான் சுகம் காணமுடியும். ஆண்

குறிப்பு

பெண் உறவில்கூடத் தருவது மற்றொருவராயினும் சுகம் காண்பது அவரவர் உடலோடு வாழும் உயிர்தான்.

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு

பொல்லாப் புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்

அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆம் கமல நீர் போல்

பிரிந்திருப்பர் பேசார் பிறர்க்கு.

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால்இவ் உடம்பு பொல்லாப் புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை, நல்லார் அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆங்க மலம் நீர் போல் பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு இப்படி அப்படி எப்படி என்று எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால், இந்த உடம்பானது பொல்லாப் புழு மலிந்திருக்கும் நோய் ஆகும். நல்லவர்கள் இதனை அறிந்துகொண்டிருப்பர் ஆதலினால்இதனைப் பிறிதென்றே எண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். உடலிலிருந்து பிரியும் மலம், சிறுநீர் ஆகியவற்றை பற்றி யாரும் பேசுவதில்லை.அது போல இந்த உடம்பு இவ்வளவு அழகு, இவ்வளவு இன்பம் என்று யாரும் பேசமாட்டார்கள். குரம்பை - உடம்புக்கூடு.

பொல்லாப் புழு என்றது உடம்பிலுள்ள செல் - அணுக் கூறுகளை. தெம்பு, சோர்வு போன்ற உணர்வுகளை எண்ணிப்பாத்த ஔவை ஏதோ புழு நெண்டுகிறது என்று கண்டுணர்ந்துகூறியிருக்க வேண்டும். அல்லது குடலானது புழு போன்று இருப்பதை எண்ணியிருக்க வேண்டும்.

ஈட்டும் பொருள் முயற்சி எண்ணிறந்த ஆயினும் ஊழ்

கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்

மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர் கேண்மின்

தரியாது காணும் தனம்.

பொருள் ஈட்டும் முயற்சி கணக்கில் அடங்காத பலவாயினும் கைக்கூடுவது ஊழின் அளவே நிகழும். அதற்கு மேல் செல்வம் சேராது. தேடிய செல்வத்தால் மரியாதை காணும் மகிமை பொருந்திய உலக மக்களே! இதனைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். அந்தச் செல்வமும் ஒருவரிடம் நிலையாகத் தரித்துஇருப்பதில்லை.

ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசுடும் அந்நாளும் அவ்ஆறு

ஊற்றுப் பெருக்காம்உலகு ஊட்டும் - ஏற்றவர்க்கு

நல்ல குடிப் பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்

குறிப்பு

இல்லை என மாட்டார் இசைந்து.

ஆற்றில் வரும் மழைவெள்ளத்தின் வரத்து அற்றுப்போயிற்று. ஆற்று மணல் நடப்பவரின் காலடியைச் சுடுகிறது. அப்படிப்பட்ட காலத்திலும் ஊற்று வெள்ளம் வந்து உலகுக்கு நீரை ஊட்டும். நல்ல குடியில் பிறந்த மேன்மக்களும் அப்படித்தான். தம் செல்வத்தை இழந்து வறுமையில் வாடினாலும் மனம் ஒப்பி இல்லை என்று சொல்லமாட்டார்கள்.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்

மாண்டார் வருவாரோ? மாநிலத்தீர் - வேண்டாம்

நமக்கும் அது வழியே; நாம் போம் அளவும்

எமக்கு என் என்று இட்டு உண்டு இரும்.

இறந்தவரை எண்ணி ஆண்டுக்கணக்கில் அழுது புரண்டாலும், இறந்தவரின் நினைவுநாள் ஆண்டு அண்டு தோறும் வரும்போதெல்லாம் இறந்தவரை நினைத்துக்கொண்டு அழுது அழுது புரண்டாலும், மாண்டு போனவர் திரும்பி வருவது இல்லை. மாயிலத்தில் உள்ளவர்களே! அழவேண்டாம். நமக்கும் அவர் போன அதே வழிதான். எனவே, எனக்கு இவை எதற்கு என்று எண்ணி மற்றவர்களுக்கு உணவிட்டுத் தானும் உண்டு வாழ்ந்துகொண்டிருங்கள். நாம் போகும் வரை இட்டும் உண்டும் வாழ்ந்து கொண்டிருங்கள்.

ஒரு நாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்

இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - ஒரு நாளும்

என் நோவு அறியாய் இடும்பை கூர் என் வயிறே!

உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

என் வயிறே! இன்று உணவுகிடைக்கவில்லை. இன்று ஒரு நாளைக்கு மட்டும் சாப்பிடாமல் இரு என்று சொன்னால் இருக்கமாட்டேன் என்கிறாய். வயிற்றுப் பசி கிள்ளுகிறது. இன்று நிறைய உணவு கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு நாளைக்குச் சாப்பிட்டுக்கொள் என்று சொன்னாலும்சாப்பிடமாட்டேன் என்கிறாய். உணவுக்காக நான் போராடும் துன்பம் உணவுக்குத் தெரியவில்லை. உடம்புத் துன்பத்தை அதிகமாக்கிக்கொண்டேஇருக்கிறாய். அதனால் வயிறே! எப்படியும் உன்னோடு நிம்மதியாக வாழமுடியவில்லை.

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசு அறிய

வீற்றிருந்த வாழ்வும் வீழும் அன்றே - ஏற்றம்

குறிப்பு

உழுது உண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு இல்லை கண்டீர்

பழுது உண்டு வேறு ஓர் பணிக்கு.

ஆற்றங்கரையில் ஆற்றுநீரை உண்டுகொண்டு வளமோடு இருந்த மரமும் ஒருநாள் விழுந்துவிடும். அரசனே எண்ணிப் பார்க்கும்படி பெருமிதத்தோடு வாழ்ந்த வாழ்வும் ஒருநாள் விழுந்துவிடும். பின் எதுதான் விழாது என்கிறீர்களா? உழுது, அதன் விளைச்சலை உண்டு வாழ்தலே ஏற்றம். பெருமை. இதற்கு ஒப்பான வாழ்வு வேறு எதுவும் இல்லை. வேறு எந்தப் பணியாக இருந்தாலும் அதற்குப் பழுது உண்டு.

ஆவாரை யாரே அழிப்பார்? அது அன்றிச்

சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்? ஓவாமல்

ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவர்?

மெய் அம்புவி அதன் மேல்.

நன்மை அடைபவரை யாரால் அழிக்கமுடியும்? சாவாரை யாரால் தடுக்கமுடியும்? பிச்சை எடுப்பவரை யாரால் விலக்கமுடியும்? உலகில் இவை நிகழத்தான் செய்யும். ஓவாமல் சளைக்காமல்.

பிச்சைக்கு மூத்தகுடி வாழ்க்கை பேசுங்கால்

இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை - சீச்சி

வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது

உயிர் விடுகை சால உறும்.

பிச்சை எடுக்கும் வாழ்க்கை மிகமிக இழிவு. அந்த வாழ்க்கைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை எது தெரியுமா? சொல்கிறேன் கேள். பலப்பல ஆசைகளைக் காட்டி கேட்போர் மனத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடித்து நப்பாசை கொள்ளும்படிச் செய்து அவர்கள் தரும் பொருளால் தன் வயிற்றை வளர்த்தல் ஆகும். சீச்சீ! இப்படி வாழ்வது மானக்கேடு. இந்த மானக்கேட்டோடு வாழ்வதைக் காட்டிலும் தன் உயிரை விட்டுவிடுவது மேலானது.

சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு

அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை - உபாயம்

இதுவே; மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்

விதியே மதியாய் விடும்.

சிவாயநம என்னும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை. மகிழ்வாக வாழ்வதற்கு உரிய தந்திர மந்திரம்

இதுதான். இதுவே நமது அறிவு கண்ட மதியாக இருக்கவேண்டும். அல்லாத அறிவின் மதிப்பீடு எல்லாம் விதியால் நமக்குக் கிடைத்தவை.

குறிப்பு

தண்ணீர் நில நலத்தால் தக்கோர் குணம் கொடையால்

கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - பெண்ணீர்மை

கற்பு அழியா ஆற்றால்; கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள்

அற்புதமாம் என்றே அறி.

உலகில் பல அற்புதங்கள். வியப்பு. தண்ணீரின் இருப்பும் சுவையும் நிலத்தில் நலத்தன்மையால் அமைகிறது. கொடைக்குணம் படைத்தோரைத் தக்கோர் என்கிறோம். கண்ணுக்கு நீர்மை என்னும் நன்னெறி கருணை காட்டுவதால் வெளிப்படுகிறது. பெண்ணுக்கு நீர்மை என்னும் நன்னெறி கற்பு அழியாமல் இருக்கும் அவளது ஆற்றலால் அமைகிறது. வையத்துக்குப் பாதுகாப்பு கடல். இவை எல்லாமே அற்புதம்.

செய் தீவினை இருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்

எய்த வருமோ இரு நிதியம்?-வையத்து

அறும் பாவம் என்ன அறிந்து அன்று இடரார்க்கு இன்று

வெறும் பானை பொங்குமோ மேல்.

செய்தீவினை இருக்கத்தெய்வத்தை நொந்தக்கால் எய்த வருமோ இருநிதியம் வையத்து அறும் பாவம் என்ன அறிந்து அன்று இடரார்க்கு இன்று வெறும்பானை பொங்குமோ மேல் வெறும் பானை பொங்குமோ? (உலையில் அரிசி போட்டு அடுப்பு எரித்தால்தானே சோறு பொங்கும்.) அதுபோல, முன்பு கொடுத்து வைத்திருந்தால்தானே இன்று செல்வம் நமக்குத் திரும்ப வந்து சேறும். பாவம் செய்துவிட்டு, முயன்று ஈட்டியும் பணம் சேரவில்லையே என்று தெய்வத்தை நொந்துகொள்வதால் என்ன பயன்.

பெற்றார் பிறந்தார் பெரு நாட்டார் பேருலகில்

உற்றார் உகந்தார் என வேண்டார் -மற்றோர்

இரணங் கொடுத்தால் இடுவர் இடாரே

சரணம் கொடுத்தாலும் தாம்.

தாய்தந்தையர் உடன்பிறந்தவர் உறவினர்கள், வேண்டியவர் என்று யாராய் இருந்தாலும், இந்தப் பெருலகில் பெருமை மிக்க நாடடில்

வாழ்பவர் ஆயினும்,நச்சரித்து வற்புறுத்தினால்தான் கொடுப்பார்கள். வணங்கிக் கேட்டால் தரமாட்டார்கள்

குறிப்பு

சேவித்தும் சென்று இரந்தும் தெண் நீர்க்கடல் கடந்தும்

பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டு இசைத்தும் போவிப்பம்

பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்

நாழி அரிசிக்கே நாம்.

பாழாப் போன உடம்பைப் பாதுகாப்பதற்காக, வயிற்றுப்பசிக் கொடுமைக்கு நாள்தோறும் ஒரு படி அரிசி வேண்டும். அதற்காக யார;யாருக்கோ கும்பிடு போடுகிறோம். யார்யாரிடமோ சென்று கெஞ்சிப் பிச்சை வாங்குகிறோம். கடல் கடந்து சென்று பாவனைத் தொழில் புரிகிறோம். யார்யாரையோ பாராட்டுகிறோம். பாட்டுப் பாடுகிறோம். அந்தோ! எல்லாமே வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக.

அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்தவாறு ஒக்கும்

கொம்மை முலை பகர்வார் கொண்டாட்டம்-இம்மை

மறுமைக்கும் நன்று அன்று மாநிதியம் போக்கி

வறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் கொம்மைமுலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் இம்மை மறுமைக்கும் நன்று அன்று. மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும். (ஓடத்தில் ஏறி ஆற்றைக் கடக்க வேண்டும்) அதை விடுத்து, கல்லில் செய்த அம்மிமீது ஏறி ஆற்றைக் கடப்பது போல, முலையை ஏலம் போட்டு விற்கும் பெண்களைக் கொண்டாடித் துய்க்கும்இன்பம் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும், மறுபிறவி வாழ்க்கைக்கும் நன்மை பயக்காது. வைத்திருக்கும் பெருஞ் செல்வத்தை அழித்துவிடும். அது ஒரு விதை. கையில் காசில்லாதவனாக்கும் விதை.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.நல்வழி - பெயர்க்காரணம்தருக.

மக்கள் நல்ல வழியில் நடப்பதற்கு உதவும் அறக்கருத்துகளைக் கூறுவதால் நல்வழி எனப்படுகிறது.

2.ஆற்றில் தண்ணீர் ஓடவில்லை என்றால் அந்த ஆறு எதன் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கும்?

ஆற்றில் தண்ணீர் ஓடவில்லை என்றால்,'ஊற்று' மூலம் ஆறு தண்ணீர் கொடுக்கும்,

3.செல்வம் இல்லாதவனை யார் எல்லாம் விரும்பமாட்டார்கள்?

குறிப்பு

செல்வம் இல்லாதவனை அவனது மனைவி கூட விரும்பமாட்டாள்; அவனைப் பெற்றதாயும் விரும்பமாட்டாள்.

4.எத்தொழிலுக்கு ஒப்பான தொழில் எதுவும் இல்லை?

உழவுத் தொழிலுக்கு ஒப்பான தொழில் எதுவும் இல்லை.

5.வன்சொல்லால் வெல்ல முடியாததை எச்சொல்லால் வெல்ல முடியும்?

வன்சொல்லால் வெல்ல முடியாததை இன்சொல்லால் வெல்ல முடியும்

கூறு 7 இன்னா நாற்பது : முதல் பத்து பாடல்கள்

நோக்கம்: நீதி இலக்கியங்களில் இன்னா நாற்பதின் இடத்தினைத் தெரிதல் - இன்னா நாற்பதின் அமைப்பு முறையினை அறிதல் - வாழ்வில் இன்னாதவை எவை என்பதனை அறிதல் - இன்னாதவற்றை நீக்கி வாழ்வில் பயன் பெறுதலின் சிறப்பினை உணர்ந்து பயன் பெறல்.

இன்னா நாற்பது:

நாற்பது என்னும் எண்தொகையால் குறிக்கப்பெறும் நான்கு நூல்கள் கீழ்க்கணக்கில் உள்ளன. அவற்றுள் கார்நாற்பதும், களவழி நாற்பதும் முறையேஅகம், புறம் என்னும் பொருள் பற்றிப் பாடப்பெற்றவை. எஞ்சிய இன்னா நாற்பதும் இனியவை நாற்பதும் அறம் உரைப்பன. இவ் இரண்டும் முறையேதுன்பம் தரும் நிகழ்ச்சிகளும் இன்பம் தரும் செயல்களும் இன்னின்ன எனத் தொகுத்து உரைக்கின்றன. நூலுக்குப் புறம்பான கடவுள் வாழ்த்திலுங்கூட,'இன்னா,இனிதே' என்னும் சொற்கள் அமைந்துள்ளன.

நானாற்பது குறித்து இலக்கண விளக்கப்பாட்டியலில்,

காலம் இடம் பொருள் கருதி நாற்பான்

சால உரைத்தல் நானாற்பதுவே (91)

என்னும் ஒரு சூத்திரம் உளது. இதன் உரையில், காலம்பற்றி வருவது கார் நாற்பது ; இடம் பற்றி வருவது களவழி நாற்பது பொருள் பற்றி வருவன இன்னா நாற்பது இனியநாற்பதாம். இன்னலாக்குதலை இன்னா என்றும், இனிமையாக்குதலை இனிய என்றும் கூறினார் என்று

விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. தண்டியலங்கார உரையிலும் (5) இடம் பற்றியும் காலம்பற்றியும் தொகுத்த நூல்களுக்குக் களவழிநாற்பதும், கார் நாற்பதும் உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

வீர சோழிய உரைகாரர்நால் - நாற்பது நூல்களைப் பின் மொழி எண் தொகை என்பார். அவர் உரைப் பகுதி வருமாறு:

குறிப்பு

“இன்னா என்னும் சொல்லினையுடைய நாற்பது கவியாதொரு நூலின் உண்டு, அந்நூல் இன்னாநாற்பது எனவும், இவ்வண்ணம் இனிய நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது எனவும் வருவன பின் மொழிகள்எண் மொழிகள் ஆதலால்,பின்மொழி எண்தொகை.’ இவ்உரைகாரர் இன்னா நாற்பதை முதலில்கூறி, அதன்பெயர்க்கு விளக்கம் கூறுதலின், இது இனியவை நாற்பதிற்கு முன்னர்த் தோன்றியது என்று கருதலாம். ஏட்டுப் பிரதிகளில் இன்னா நாற்பதின் பின்னரே இனியவை நாற்பது எழுதப்பெற்றிருத்தலும் இக் கருத்தை ஒரு வகையில் வலியுறுத்துகின்றது.

இன்னா நாற்பதில் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக நாற்பது பாடல்கள் உள்ளன. நூல்அமைப்பில் இனியவை நாற்பதினும் இது செவ்வியமுறையை மேற்கொண்டுள்ளது எனலாம். ஒவ்வொரு பாடலிலும் நந்நான்கு கருத்துகளைக்கொண்டு நான்மணிக்கடிகையைப் போன்று இந் நூல் அமைந்த போதிலும், ஒவ்வொன்றையும் இன்னா’ என எடுத்துக் கூறுதலின், இதுஇன்னா நாற்பது’ என்னும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. சிற்சில பொருள்களை இவ்வாசிரியர் மீண்டும் எடுத்துக் கூறுதல் அந்தஅறங்களை வற்புறுத்தி உணர்த்துதற் பொருட்டேயாதல் வேண்டும்.

இந் நூலை இயற்றியவர் கபில தேவர். தமிழுலகில் கபிலர் என்ற பெயருடையார் பலர் உள்ளனர். இவர்களில் முக்கியமாக ஐவரைக் குறிப்பிடலாம். முதலாமவராகக் கூறத்தக்கவர் சங்க காலத்தில் பாரிக்கு உற்ற நண்பராய் விளங்கிய அந்தணராகியகபிலர் இவருக்குப்பின் கூறத்தக்கவர் இன்னாநாற்பது செய்த பிற்சான்றோராகிய கபிலர் அடுத்து, பதினோராந் திருமுறையில் வரும் கபிலதேவ நாயனார் என்பவரைக் குறிக்கலாம். பன்னிருபாட்டியல் என்னும் இலக்கண நூலில் கபிலர் பெயரால் அமைந்த சூத்திரங்கள் உள்ளன. கபிலர் அகவல்’ என்னும் நூலை இயற்றிய கபிலர் ஒருவரும் உள்ளனர். இவர்களுள் பன்னிருபாட்டியலில் குறிக்கப் பெறுபவரையும் இன்னா நாற்பது செய்தவரையும், மொழியின் இயல்பைக் கொண்டு, ஒருவராகத் துணியலாம் என்பர் சிலர். மேற் குறித்த ஒவ்வொருவரும் புகுந்துள்ள துறை வேறுவேறாக இருத்தலையும், அந் நூல்களின் காலம் குறித்து வெவ்வேறு கருத்துகள் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே நிலவுவதையும் நோக்கின், ஐவரும் கபிலர் என்றபெயரில் வேறுவேறு காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் எனக்கொள்ளுதலே தகும்.

குறிப்பு

இன்னா நாற்பதின் ஆசிரியர் தமதுகடவுள் வாழ்த்தில் சிவபெருமான்,பலராமன், திருமால், முருகன் ஆகியோரைக் குறித்துள்ளார் இதனால், இவர் சமயப் பொது நோக்கு உடையார் என்று எண்ண இடமுண்டு. புறநானூறு 56-ஆம் பாடலில் இந் நால்வரும் இம்முறையே கூறப்பட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்திலும்நால்வரும் அடுத்தடுத்துக் குறிக்கப் பெற்றாலும், சிவபெருமானைத் தவிர ஏனையோரைச் சுட்டும் வரிசையில் சிறிது மாறுபாடுள்ளது (5,169-172; 14, 7-10). இவற்றால் இந்நாற் பெருந் தெய்வங்களையும் ஒரு சேரப் போற்றும் வழக்கம் அக்காலத்து இருந்தது போலும்!

கடவுள் வாழ்த்து:

முக் கட் பகவன் அடி தொழாதார்க்கு இன்னா

பொற்பனை வெள்ளையை உள்ளாது ஒழுகு இன்னா;

சக்கரத்தானை மறப்பு இன்னா;

ஆங்கு இன்னா, சத்தியான் தாள் தொழாதார்க்கு.

முக்கண்களுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்காதவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாம். அழகிய பனைக் கொடியையுடையவனாகிய பலராமனைநினையாமல் இருத்தல் துன்பமாம். திருமாலை மறத்தல் துன்பம்தரும். அவ்வாறே சக்தியான் வேற்படையை உடையவனாகிய முருகக் கடவுளின் திருவடிகளைத் தொழாதார்க்குத் துன்பம் உண்டாகும்.

முக்கண் - பகலவன் திங்கள் எரி யென்னும் முச்சுடராகிய மூன்று நாட்டங்கள், பகவன் பகம் எனப்படும் ஆறு குணங்களையும் உடையவன். அறுகுணமாவன: முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல், என்பன. பகவன் என்பது பொதுப்பெயராயினும்முக்கண்' என்னுங் குறிப்பால் இறைவனை உணர்த்திற்று; இறைவனுக்கு உண்மையும் ஏனையர்க்கு முகமனும் எனக் கொள்ளலுமாம்.

நூல்:

பந்தம் இல்லாத மனையின் வனப்பு இன்னா;

தந்தை இல்லாத புதல்வன் அழகு இன்னா;

அந்தணர் இல் இருந்து ஊண் இன்னா;

ஆங்கு இன்னா, மந்திரம் வாயா விடின்.

சுற்றமில்லாத மனையின் அழகு துன்பம். தந்தையில்லாத மகனின் அழகு துன்பம். துறவோர் வீட்டிலிருந்து உண்ணுதல் துன்பம். அவ்வாறே மந்திரங்கள் பயன் தராவிடில் துன்பம்.

குறிப்பு

“சுற்றதத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்

பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்”

என்பவாகலின் சுற்றமில்லாத மனையின் வனப்பு இன்னாவாயிற்று. இனி, அன்பில்லாத இல்லாளின் அழகு, இன்னாவாம் எனினும் அமையும் தந்தையொடு கல்வி போம்’ ஆதலின்தந்தையில்லாத’ என்றதனால் கல்விப் பேற்றையிழந்த, என்னும் பொருள் கொள்ளப்படும். அந்தணா துறவோா இதனை,

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கு

செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்’

என்னும் பொய்யா மொழியா னறிக. துறவறத்தினர் காட்டில் கனி கிழங்கு முதலிய உண்டலேனும், நாட்டில் ஒருவழித் தங்காது திரிந்த இரந்துண்டலேனும், செயற்பாலரன்றி, ஒரு மனையின்கட்டங்கியுண்ணற்பாலரல்ல ரென்க. மந்திரம் இன்னதென்பதனை

“நிறைமொழி மாந்தராணையிற் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப”

என்னும் தொல்காப்பியத்தா னறிக. மந்திரம் அமைச்சரது சூழ்ச்சி எனப்பொருள் கோடலும் ஆம்; சூழாது செய்யும் வினை துன்பம் பயக்கு மென்பது கருத்து.

பார்ப்பார் இல் கோழியும் நாயும் புகல்இன்னா;

ஆர்த்த மனைவி அடங்காமை நற்கு இன்னா;

பாத்து இல் புடைவை உடை இன்னா; ஆங்கு இன்னா

காப்பு ஆற்றா வேந்தன் உலகு.

பார்ப்பாருடைய வீட்டில் நாயும்,கோழியும் இருத்தல் துன்பம். கட்டிய மனைவி கணவனுக்கு அடங்காமை துன்பம். பகுப்பு இல்லாத புடைவையை உடுத்தல் துன்பம். அவ்வாறே காப்பாற்ற அரசன் இல்லாத நாடு துன்பம்.

பார்ப்பாரில்லிற் கோழியும் நாயும் புகலாகா தென்பதனை “மனையுறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது” என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையடியானு மறிக.

கொடுங் கோல் மற மன்னர் கீழ் வாழ்தல் இன்னா;

நெடுநீர் புணை இன்றி நீந்துதல் இன்னா;

கடு மொழியாளர் தொடர்பு இன்னா; இன்னா,

குறிப்பு

தடுமாறி வாழ்தல் உயிர்க்கு.

கொடுங்கோல் அரசனது கீழ் வாழ்தல் துன்பம். தெப்பம் இல்லாமல் பெரிய ஆற்றினைக் கடந்து செல்லுதல் துன்பம். வன்சொல் கூறுவோரது தொடர்பு துன்பம். உயிர்கள் மனம் தடுமாறி வாழ்தல் துன்பம்.

எருது இல் உழவர்க்குப் போகு ஈரம் இன்னா;

கருவிகள் மாறிப் புறங்கொடுத்தல் இன்னா;

திருவுடையாரைச் செறல் இன்னா; இன்னா,

பெரு வலியார்க்கு இன்னா செயல்.

எருது இல்லாத உழவர்க்கு அருகிய ஈரம் துன்பமாம். கருவிகளை இழந்து போரில் புறமுதுகிடுதல் துன்பமாம். செல்வம் உடையவர்களிடம் கோபம் கொள்ளுதலும், திறனுடையவர்களுக்குத் தீங்கு செய்தலும் துன்பமாம்.

சிறை இல் கரும்பினைக் காத்து ஓம்பல் இன்னா;

உறை சோர் பழங் கூரை சேர்ந்து ஒழுகல் இன்னா;

முறை இன்றி ஆளும் அரசு இன்னா;

இன்னா, மறை இன்றிச் செய்யும் வினை.

வேலியில்லாத கரும்புப் பயிரைப் பாதுகாத்தல் துன்பமாம். மழைத்துளி ஒழுகுதலையுடைய பழைய கூரையையுடைய மனையில் வாழ்தல் துன்பமாம். நீதி இல்லாமல் ஆளுகின்ற அரசரது ஆட்சி துன்பமாகும். வெளிப்படையாகச் செய்யும் வேலை துன்பமாகும்.

அற மனத்தார் கூறும் கடு மொழி இன்னா ;

மற மனத்தார் ஞாட்பில் மடிந்து ஒழுகல் இன்னா;

இடும்பை உடையார் கொடை இன்னா; இன்னா,

கொடும்பாடு உடையார் வாய்ச் சொல்.

அறத்தை விரும்பும் நெஞ்சத்தினர் கூறும் கடும் மொழியும் துன்பமாம். வீரத்தன்மையுடையவர்கள் போரில் சோம்பலுடன் இருத்தல்

துன்பமாம். வறுமை உடையவரது கொடை தன்மை துன்பமாகும். கொடுமையுடையாரது வாய்சொல்லும் துன்பமாகும்.

“அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கும்,

இழுக்கா வியன்ற தறம்

என்பவாகலின அறமனத்தார் கூறுங் கடு மொழியும் இன்னாவாயிற்று.

ஆற்றல் இலாதான் பிடித்த படைஇன்னா;

நாற்றம் இலாத மலரின் அழகு இன்னா;

தேற்றம் இலாதான் துணிவு இன்னா; ஆங்கு இன்னா,

மாற்றம் அறியான் உரை.

வலிமையில்லாதவன் கையில்பிடித்த ஆயுதம் துன்பமாகும். மணமில்லாத மலரின் அழகு துன்பமாகும்.தெளிவு இல்லாதவன் செய்யும் வேலை துன்பமாகும். அவ்வாறே சொற்களின் நுட்பத்தை அறியாதவனது சொல்லும் துன்பமாகும்.

பகல் போலும் நெஞ்சத்தார் பண்பு இன்மை இன்னா;

நகை ஆய் நண்பினார் நார் இன்மை இன்னா;

இகலின் எழுந்தவர் ஓட்டு இன்னா; இன்னா,

நயம் இல் மனத்தவர் நட்பு.

ஞாயிறு போலும்நெஞ்சத்தை உடையவர்கள் பண்பில்லாமல் இருத்தல் துன்பமாகும். நகுதலையுடைய நட்பினர் அன்பில்லாதிருத்தல் துன்பமாகும். போரிலே புறமுதுகிடுதல் துன்பமாகும். நீதியில்லாத மனத்தினை உடையவர்களது நட்பு துன்பமாகும்.

கள் இல்லா மூதூர் களிகட்கு நற்கு இன்னா;

வள்ளல்கள் இன்மை பரிசிலர்க்கு முன் இன்னா;

வண்மை இலாளர் வனப்புஇன்னா; ஆங்குஇன்னா,

பண் இல் புரவிப் பரிப்பு.

கள் இல்லாத மூதூரில் கள்ளுண்டு களிப்பார;க்கு மிகவும் துன்பமாகும். வள்ளல்கள் இல்லாதிருத்தல் இரவலர்க்கு மிகவும் துன்பமாகும். ஈகைக் குணமில்லாதவர;களுடைய அழகு துன்பமாகும். அவ்வாறே சேணம் இல்லாத புரவி தாங்குதல் துன்பமாகும்.

பொருள் உணர்வார் இல்வழிப் பாட்டு உரைத்தல் இன்னா;

இருள் கூர் சிறு நெறி தாம் தனிப்போக்கு இன்னா;

அருள் இல்லார் தம் கண் செலவு இன்னா; இன்னா,

பொருள் இல்லார் வண்மை புரிவு.

குறிப்பு

பொருள் அறியும் அறிவுடையார் இல்லாத இடத்தில் பாட்டுரைத்தல் துன்பமாகும். இருள் நிறைந்த சிறிய வழியில் தனியாகப் போகுதல் துன்பமாகும். அருள் இல்லாதவர்களிடம் இரப்போர் செல்லுதல் துன்பமாகும். அதுபோலப் பொருள் இல்லாதவர்கள் ஈதலைப் புரிதல் துன்பமாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்::

1.இன்னாநாற்பது நூலின் ஆசிரியர் யார்?

கபிலர்

2.இன்னாதன என்று மொத்தம் எத்தனை கருத்துகள் இன்னா நாற்பதில் சொல்லப்படுகின்றன?

164.

3.இன்னா நாற்பது - குறிப்பு வரைக

கபிலர் என்னும் புலவர் இயற்றியது இன்னா நாற்பது ஆகும். நாற்பத்தொரு பாடல்களைக் கொண்ட இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தொகுதியுள் அடங்குவது. உலகத்தில் இன்னாதவை என்னென்ன என்பது பற்றி உரைக்கிறது இந்நூல்.

அறிவிற் சிறந்தவர்கள் வீற்றிருக்கின்ற சபையிலே அறிவில்லாத ஒருவன் புகுவது துன்பத்தைத் தரும். இருட்டிய பின்னர் வழியிற் செல்வது பெரிதும் துன்பம் விளைவிக்கும். விளையக்கூடிய துன்பங்களைத் தாங்கக் கூடிய ஆற்றல் இல்லாதவர்களுக்கத் தவம் இந்த சின்னப் பெற்ற அன்னையைப் பேணிக் காப்பாற்றாமல் துன்பமாகும்' என்று மனித வாழ்வில் துன்பத்துக்குரியவதும் இழி நிதி புகட்டும் பாடல்:

இகழ்த்த சான்றோருட் பேதை புகலின்னா அதுதுன்பு, போழ்தின் வழங்கல் பெரிதின்னா

இதேது வாழாதார்; நோன்பின்னா வாங்கின்னா போம்பா விடல்.

கூறு 8 : இனியவை நாற்பது : முதல் பத்து பாடல்கள்,

குறிப்பு

நோக்கம் : அற இலக்கியங்களில் இனியவை நாற்பது பெறும் இடத்தினை அறிதல் - இனியவை நாற்பதின் அமைப்பு முறையினை அறிதல் - நூலின் ஆசிரியர் பற்றித் தெளிதல் - இனியவை நாற்பது உணர்த்தும் இனியனவற்றைத் தெளிந்து வாழ்வில் பின்பற்றி நலம் பெற விழைதல்.

இனியவை நாற்பது:

இனியவை நாற்பது இன்னா நாற்பதோடு பெயர் ஒற்றுமை உடையது. இந்நூலாசிரியரும் கடவுள் வாழ்த்தில் கபிலதேவரைப் போன்றே சிவபெருமானை முற்படக் குறிக்கின்றார் கபிலதேவர் இன்னா என்று சுட்டியதை ஒப்ப, இவரும் தாம்கூறும் அறங்களை இனிது என்னும் சொல்லால் குறிக்கின்றார் இனிய பொருள்களை நாற்பது பாடல்களில் இவர் தொகுத்துக் கூறியுள்ளமையால் இவரது நூல் இனியவை நாற்பது எனவழங்கப் பெறுவதாயிற்று. எனினும்,இன்னா நாற்பதுபோன்ற கட்டுக்கோப்பு இந் நூலகத்து இல்லை. இன்னா நாற்பதில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்கு இன்னாத பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலில் நான்கு இனிய பொருள்களை எடுத்துக் கூறும் பாடல்கள் நான்கே நான்குதான் உள்ளன(1,3,4,5).எஞ்சிய எல்லாம் மும்மூன்று இனிய பொருள்களையே சுட்டியுள்ளன. இவற்றில் எல்லாம் முன் இரண்டு அடிகளில் இரு பொருள்களும், பின் இரண்டு அடிகளில் ஒரு பொருளுமாக அமைந்துள்ளமை கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

மூன்று இனிய பொருள்களை மிகுதியும் எடுத்துக்கூறும் இந்நூல் திரிகடுகத்தோடு ஒத்த பண்புஉடையது என்று கொள்ளலாம். அன்றியும் திரிகடுகத்தில் எடுத்தாளப் பெறும் சொற்பொருளமைதிகளை இனியவை நாற்பதுபெரிதும் அடியொற்றிச் செல்லுகிறது. இவற்றை நோக்கினால், பொருளமைப்பில் திரிகடுகத்தையும், நூல் அமைப்பில் இன்னா நாற்பதையும் இந்த ஆசிரியர் மேற்கொண்டனராதல் வேண்டும். திரிகடுகத்தை இளம்பூரணர் முதலிய பழைய உரைகாரர்கள் எடுத்தாளுதலினாலும், இந் நூலை எவரும் எடுத்தாளாமையினாலும், இந்நூல் திரிகடுகத்திற்குப் பிற்பட்டது என்று கருத இடமுண்டு.

இந் நூலின் பெயரை இனியது நாற்பது' என்றும்,இனியவை நாற்பது' என்றும்,இனிது நாற்பது' என்றும்,இனிய நாற்பது' என்றும், பதிப்பாசிரியர்கள் முதலியோர் குறித்துள்ளனர்.இன்னா நாற்பது' என்பதைப் போல இனியவை நாற்பது' எனஇந் நூற் பெயரைக் கொள்ளுதல் நலம்.

இந் நூலின் ஆசிரியர்,மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ் சேந்தனார் இப்பெயரில் சேந்தனார் என்பது இயற்பெயரர் பூதன்

என்பது இவர் தந்தையார் பெயர் இவர் தந்தையார் மதுரையில் தமிழாசிரியராய்ச் சிறந்து விளங்கியமை குறித்து, மதுரைத் தமிழாசிரியர் என்னும் சிறப்புப் பெயருடன் வழங்கப்பெற்றார்.

குறிப்பு

சேந்தன் என்பது முருகனுக்கு உரிய பெயர்களில் ஒன்று ஆகும். பதினோராந் திருமுறையில் திருப்பல்லாண்டு பாடியவர் சேந்தனார் என்பதும், திவாகரம் செய்வித்தவன் சேந்தன் என்னும் பெயர்பெற்றிருத்தலும் ஈண்டுச் சிந்தித்தற்குரியன.

பூதஞ் சேந்தனார் சிவனை முதலிலும், அடுத்துத் திருமாலையும், பின்னர்ப் பிரமதேவனையும் தமது கடவுள் வாழ்த்தில் குறிப்பிடுகின்றார்

பிரமதேவன் வணக்கம் பின் சளுக்கியர் காலத்திலேதான் பிரபலமாகக்காணப்படுகிறது. கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் இவ் வணக்கம் தமிழ்நாட்டில் புகுந்திருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கருதுகின்றனரர் பொலிசை' என இவர் ஆளும் சொல்(39) இலக்கிய வழக்கிலோ சாசன வழக்கிலோ, இக்காலத்திற்கு முன்னர்க் காணப்பெறவில்லை சீவக சிந்தாமணியிலேதான் (2546) இச்சொல்வழக்குஉள்ளது. எனவே, சீவக சிந்தாமணி தோன்றிய காலப் பகுதியில் இனியவைநாற்பதும் தோன்றியிருக்கலாம். கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக நாற்பது பாடல்கள் இந் நூலில் உள்ளன.

இவற்றுள்,ஊரும் கலிமா' எனத் தொடங்கும் பாடல் ஒன்றுமே (8) ப∴றொடை வெண்பா. ஏனைய எல்லாம் நாலடி கொண்ட அளவியல் வெண்பாக்கள். இந்நூல் முழுமைக்கும் செம்மையாய் அமைந்த பழைய உரை உள்ளது.

கடவுள்வாழ்த்து:

கண்மூன் றுடையான்தாள் சேர்தல் கடிதினிதே

தொல்மாண் துழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே

முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்

சென்றமர்ந் தேத்தல் இனிது.

மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை அடைதல் இனிது. பழமையான திருத்துழாய் மாலையை அணிந்த திருமாலை வணங்குதல் இனிது. நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவன் முன் அமர்ந்து அவனை வாழ்த்துதல் இனிது.

நூல்:

குறிப்பு

பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றல் மிகஇனிதே
நற்சாலையில் கைக்கொடுத்தல் சாலவும் முன்னினிதே
முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே
தெற்றவும் மேலாயார்ச் சோர்வு,

பிச்சையெடுத்தாவது கற்பது இனிது. அப்படி கற்ற கல்வி நல்ல சபையில் உதவுவது மிக இனிது. முத்தையொக்கும் மகளிரது வாய்ச்சொல் இனிது. அதுபோல பெரியோர்களைத் துணையாகக் கொள்ளுதல் இனிது.

ஏவது மாறா இளங்கிளைமை முன்இனிதே
நாளும் நவைபோகான் கற்றல் மிகஇனிதே
ஏருடையான் வேளாண்மை தானினிது
ஆங்கினிதே தேரிற்கோள் நட்புத் திசைக்கு..

சொன்ன வேலைகளை மாற்றமில்லாமல் செய்யும் வேலைக்காரர்களைக் கொண்டிருப்பது இனிதாகும். குற்றங்களில் ஈடுபடாமல் கற்றல் மிக இனிதாகும். ஏரினையும் உழவுமாடுகளையும் சொந்தமாக வைத்திருப்பவன் விவசாயம் செய்வது இனிது. அதுபோல் ஆராயின் செல்லுந்திசையில் நட்புக்கொள்ளுதல் இனிது,

கொல்லாமை முன்இனிது கோல்கோடி மாராயஞ்
செய்யாமை முன்இனிது செங்கோலன் ஆகுதல்
எய்துங் திறத்தால் இனிதென்ப யார்மட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்று.

கொல்லாமை முன் இனிது. அரசன் நடுவு நிலைமை தவறிச் சிறப்பு செய்யாமை இனிது. செங்கோலனாக இருப்பது இனிது. யாவரிடத்தும் திறமையால் கூடியமட்டும் குற்றம் கூறாமை மிக இனிது.

ஆற்றுந் துணையால் அறஞ்செய்கை முன்இனிதே
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பினிதே
வாய்ப்புடைய ராகி வலவைகள் அல்லாரைக்
காப்படையக் கோடல் இனிது.

கூடிய மட்டும் தருமம் செய்தல் இனிது. சான்றோர்களின் பயனுடைய சொல் இனிது. கல்விச் செல்வம் அதிகாரம் ஆண்மை

குறிப்பு

முதலிய எல்லாம் இருந்தும் நான்' என்ற குணம் இல்லாதவனைத் துணையாகக் கொள்வது இனிது.

அந்தண ரோத்துடைமை ஆற்ற மிக இனிதே

பந்தம் உடையான் படையாண்மை முன்இனிதே

தந்தையே ஆயினுந் தானடங்கான் ஆகுமேல்

கொண்டடையா னாகல் இனிது.

பிராமணர்க்கு வேதம் ஓதுதல் இனிது. இல்லறத்தாருக்கு பற்றுபாசம் இனிது. படையுடையானுக்கு வீரம் இனிது. தந்தையே ஆனாலும் அவர் கூறும் தவறானவற்றைச் செய்யாமை இனிது.

ஊருங் கலிமா உரனுடைமை முன்இனிதே

தார்புனை மன்னர் தமக்குற்ற வெஞ்சமத்துக்

கார்வரை யானைக் கதங்காண்டல் முன்இனிதே

ஆர்வ முடையவர் ஆற்றவும் நல்லவை

பேதுறார் கேட்டல் இனிது

வீரனுக்கு வலிமையான குதிரை இனிது. மாலையணிந்த அரசர்களுக்கு போர்க்களத்தில் கரிய மலைபோன்ற யானைகள் சினம் கொண்டு போரிடுதலைப் பார்த்தல் இனிது. அன்புடையார் வாய்ச் சொற்கள் கேட்பது இனிது.

தங்க ணமர்புடையார் தாம் வாழ்தல் முன்இனிதே

அங்கண் விசும்பின் அகல்நிலாக் காண்பினிதே

பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்துயார்க்கும்

அன்புடைய ராதல் இனிது.

தம்மை ஒட்டி வாழும் நண்பர்கள் செல்வத்துடன் வாழ்தல் இனிது. அழகிய அகன்ற வானத்தில் விரிந்த நிலாவைக் காணுதல் இனிது. குற்றமில்லாத செய்கை உடையவராய் அன்புடையவராயிருத்தல் இனிது.

கடமுண்டு வாழாமை காண்டல் இனிதே

நிறைமாண்பில் பெண்டிரை நீக்கல் இனிதே

மனமாண்பி லாதவரை யஞ்சி யகறல்

எனைமாண்புந் தான் இனிது நன்கு.

கடன் வாங்கி வாழாமல் இருத்தல் இனிது. கற்பில்லாத மனைவியை நீக்கிவிடுதல் இனிது. மனத்தின்கண் பெருமை இல்லாதவரை விட்டு அஞ்சி அகலுதல் எல்லாவற்றையும் விட மிக இனிது.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.இனியவை நாற்பது - குறிப்பு வரைக

பூதஞ்சேந்தனார் என்பவர் இயற்றியது இனியவை நாற்பது. இது பொது வெண்பாக்களினால் ஆனது. பண்டைக்கால தமிழ்நூல் தொகுப்புகளில் ஒன்றான பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் இதுவும் மூன்று உலகில் நல்ல அல்லது இனிமையான கருத்துக்களை கூறுவதன் மூலம் மக்களுக்கு நீதி புகட்டுவதே இந்நூலின் நோக்கம், ஒவ்வொரு பாடலும் மூன்று நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

சுற்றியிருப்பவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தல் மிகவும் நல்லது. சுற்றறிந்த பெரியோர்களைத் துணை கொண்டு வாழ்தலும் மிக நன்று சிறிய அளவிலாயினும் தேவைப்படுபவர்களுக்குக் கேட்காமலேயே கொடுப்பது எப்பொழுதுமே நல்லது' என்னும் பொருள்படும் இந்நூற் பாடல் பின்வருமாறு:

“கற்றார்முன் கல்வி உரைத்தல் மிகஇனிதே மிக்காரைச் சேர்தல் மிகமாண முன்இனிதே எள்துணை யானும் இரவாது தான்ஈதல் எத்துணையும் ஆற்ற இனிது.”

இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள நாற்பது பாடல்களைக் கொண்ட நான்கு நூல்களில் இரண்டாவதாகும். இதன் ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ் சேந்தனார் எனப்படுவர். இவர் தந்தையார் மதுரைத் தமிழாசிரியர் பூதன். இவர் வாழ்ந்த நாடு பாண்டி நாடு.

இவர் சிவன், திருமால், பிரமன் முதலிய மூவரையும் பாடியிருப்பதால் சர்வ சமய நோக்குடையவராயிருந்திருக்க வேண்டும். இவர் பிரம்மனைத் துதித்திருப்பதால் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தியவர் என,இன்னா நாற்பதின் பல கருத்துகளை அப்படியே எடுத்தார்க்கு இவர் அவருக்கும் பிந்தியவர் எனலாம். அதனால் இவரது இவர் இந்தக் கி.பி. 725-750 எனப்பட்டது. இவற்றுள்,‘ஊரும் கலிமா’ தொடங்கும் பாடல் ஒன்று மட்டுமே (8) ப∴றொடை வெண்பா ’ அனைத்தும் இன்னிசை வெண் பாவினால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நான்கு இனிய பொருள்களை எடுத்துக் கூறும் பாடல்கள், நான்கு தான் உள்ளன(1, 3, 4, 5). எஞ்சிய எல்லாம் (மும் இனிய பொருள்களையே சுட்டியுள்ளன. இவற்றில் எல்லாம் முன் (6) அடிகளில் இரு பொருள்களும், பின் இரண்டு அடிகளில் ஒரு பொருள் அமைந்துள்ளமை கவனிக்கத் தக்கது. வாழ்க்கையில் நன்மை கருத்துகளைத் தேர்ந்தெடுத்து “இனிது” என்ற

தலைப்பு அமைத்திருப்பதால் இ∴து "இனியவை நாற்பது" எனப்பட்டது.

இதனை "இனிது நாற்பது","இனியது நாற்பது","இனிய நாற்பது" என்றும் உரைப்பர்.

குறிப்பு

2.இனியவை நாற்பது ஆசிரியர் பெயர் யாது?

பூதஞ்சேந்தனார்

3. இனியவை நாற்பதின் கடவுள் வாழ்த்து உரைக்கும் செய்தி யாது?

கண்மூன் றுடையான்தாள் சேர்தல் கடிதினிதே

தொல்மாண் துழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே

முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்

சென்றமர்ந் தேத்தல் இனிது.

மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை அடைதல் இனிது. பழமையான திருத்துழாய் மாலையை அணிந்த திருமாலை வணங்குதல் இனிது. நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவன் முன் அமர்ந்து அவனை வாழ்த்துதல் இனிது.

4. நிறைமாண்பில் பெண்டிரை நீக்கல் இனிதே – விளக்குக

கற்பில்லாத பெண்களை விட்டு நீங்குதல் இனிது.

5.பிச்சை புக்காயினும் மிக இனிதே.– சுட்டியுரைக்க.

பிச்சை புக்காயினும் கற்றல் மிக இனிதே.

6.ஊனைத்தின்று எதைப் பெருக்காமை இனிது.- விளக்குக

ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்காமை இனிது.

7. ஏருடையான் வேளாண்மை தானினிது

சொந்தமாக ஏரினையும் மாடுகளையும் உடையவன் வேளாண்மை மிகவும் இனிதாகும்.

பிரிவு – 3 : பக்தி - இடைக்காலம்

கூறு :9

காாைக்கால் அம்மையாா் : திரு. இரட்டை மணிமாலை – அப்பா்:போற்றித் திருத்தாண்டகம் - சம்பந்தா் : திருநீற்றுப் பதிகம் கோளறு பதிகம் - மணிவாசகா் :சிவபுராணம்.

குறிப்பு

திருவிரட்டை மணிமாலை -காரைக்கால் அம்மையார்

நோக்கம்: சைவ சமயத்தின் நாயன்மார்களுள் காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாற்றினைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் - திருவிரட்டை மணிமாலை என்பதன் அமைப்பு முறையினையும் இலக்கணத்தையும் அறிதல் - திருவிரட்டை மணிமாலை உணர்த்தும் சிவபெருமானின் பெருமைகளை அறிதல் - திருநாவுக்கரசர் வரலாற்றினைத் தெரிதல் - திருத்தாண்டக இலக்கண மரபினையும் திருத்தாண்டகச் செய்திகளையும் அறிதல் - திருஞானசம்பந்தரின் திருநீற்றுப் பதிகத்தின் சிறப்புகளைத் தெரிதல் - மாணிக்கவாசகரின் வரலாற்றினையும் திருவாசகத்தின் பெருமையினையும் அறிந்து பயன் பெறல்.

கிளர்ந்துந்து வெந்துயர் வந்ததும் போதஞ்சி நெஞ்சமென்பாய்

தளர்த்திங் கிருதல் தவிர்த்திகண் டாய்தள ராதுவந்தி

வளர்ந்துந்து கங்கையும் வானதி திடைவளர் கோட்டு வெள்

இழந்திங் களும்எருக் கும்இருக் குஞ்சென்னி ஈசனுக்கே

மனமே! அதிகமாக உயர்ந்து எழுகின்ற கொடுமையான துன்பம் வந்து வருத்தும் பயம் கொண்டு எலும்பு வடிவத்தோடு மண்ணுலகில் வாழ்வதை நீக்கிக்கொள்வதற்காகச் சோர்வில்லாமல் எப்போதும் நீர்ப் பெருக்கோடு விரைந்து செல்லும் கங்கை ஆறையும், வானில் விளங்கும் ஒளி நிறைந்த இளமையான பிறை நிலவையும், எருக்க மலரையும் அணிந்திருக்கும் சடையுடைய இறைவனுக்கு அடிமையாகித் தொண்டு செய்வதை அறிந்து கொண்டாயா? என காரைக்கால் அம்மையார் தன் மனத்தினை நோக்கி வினவுகிறார்.

ஈச னவனல்லா தில்லை யெனநினைந்து

கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து - பேசி

மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத் தென்றும்

பிறவாமைக் காக்கும் பிரான்.

குறிப்பு

தெளிவுரை: மனமே! இறைவன் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை என நினைத்துப் பிறகடவுளர்களைக் கணடு; மனதால் கூச்சம் கொண்டு ஆத்யந்தமற்ற சிவனின் பெருமைகளைப் பேசி அதனை மறக்காத மனம் உடையவர்களை மண்ணுலகில் எக்காலத்திலும் மீண்டும் பிறவியை எடுக்காமல் ஆட்கொண்டு அருள்வான்.

பிரானென்ன தன்னைப்பன் னாள்பர வித்தொழு வாரிடர்கண்

டிராடினேன்ன நிற்கின்ற ஈசன்கண் டீரின வண்டு கிண்டிப் (வாய்)

பொராநின்ற கொன்றைப் பொதும்பர்க் கிடந்துபொம் மென்றுறை

அராநின் நிறைக்குஞ் சடைச்செம்பொன் நீள்முடி அந்தணனே.

தெளிவுரை: வண்டுகள் மொய்த்துச் சிதைக்கின்ற கொன்றைமலர்கள் நிறைந்த சோலையில் தங்கியிருந்து ஓம் என்னும் மந்திரத்தால் ரீங்காரம் செய்துகொண்டு தான் வீற்றிருக்கும் கொன்றை மலரையும் நாகம் தங்கியிருந்து மூச்சுவிடும் செம்மை நிறம் பொருந்திய பொன் போன்ற சடையினையும் நீண்ட சடை முடியினையும் உடைய இறைவன்; உலகப் பொருள்களுக்குகெல்லாம் தலைவன் என்று தன்னை வணங்கிப் பணிபவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு பொறுமையோடு இருக்கமாட்டான் என்று கூறுகின்றபடி எல்லா மனங்களுக்கும் இறைவனாக விளங்குபவன் சிவன் என்று அறிந்து கொள்வீர்களாக.

அந்தணனைத் தஞ்சமென் றாட்பட்டார் ஆழாமே

வந்தணைந்து காத்தளிக்கும் வல்லாளன் - கொந்தணைந்த

பொன்கண்டாற் பூணாதே கோள்நாகம் பூண்டானே

மனமே! இறைவனிடம் நீயா எனக்கு எல்லாம் என்று அடிமையானவர்களைப் பிறசமயங்கள் என்னும் மீள இயலாத படுகுழியில் விழுந்துவிடாமல் முன்தோன்றிக் காத்தருளும் வலிமை உடையவன். சிறப்புடைய பொன்னாலாகிய அணிகலன்களை அணிந்து கொள்ளாமல் விடம் பொருந்திய பாம்பினை அணிந்துருப்பானவனான, இறைவனை எத்தகைய தன்மை உடையவன் என்று நினைத்திருக்கிறாய்?

இனிவார் சடையினிற் கங்கையென் பாளை அங் கத்திருந்த

கனிவாய் மலைமங்கை காணில்என் செய்திகை யிர்சிலையான்

முனிவார் திரிபுரம் மூன்றும் வெந் தன்றுசெந் தீயின்மூழ்கத்

கையில் கொண்டிருக்கும் வில்லால் கோபம் கொண்ட திரிபுர அசுரர்களின் கோட்டைகள் மூன்றும் அன்று அழிந்து போகுமாறு நெருப்பின் தன்மை உடைய நீண்ட அம்பினை எய்த எம்முடைய இறைவனே! இனிமேல் நீண்ட சடையில் கங்கையாகிய பெண்ணை அணிந்திருப்பதைப் பார்த்து உன்னுடைய இடப்பாகத்தில் இருக்கும் மலையரசன் மகளாகிய உம்மையம்மை இவள் யார் எனக் கேட்டால் என்ன சொல்வீர்கள்? சொல்லியருள வேண்டும்.

சங்கரனைத் தாழ்ந்த சடையானை அச்சடைமேற்

பொங்கரவம் வைத்துகந்த புண்ணியனை அங்கொருநாள்

ஆவாவென் றாழாமைக் காப்பானை எப்பொழுதும்

ஓவாது நெஞ்சே உரை.

தெளிவுரை: மனமே! இறைவனை, நீண்ட சடைமுடி உடையவனை, சடையில் பாம்பினை அணிந்திருக்கும் புண்ணியம் நிறைந்தவனை, மனம் உடலை விட்டுநீங்கும் காலதத்தில் உயிர்கள் மீணடும் பூமியில் பிறந்து அருத்தம் கொள்ளாமல் காக்கின்றவனை எப்போதும் சிறிது கணநேரம் கூட மறவாமல் துதிப்பாயாக.

உரைக்கப் படுவது மொன்றுண்டு கேட்கிற்செவ் வான்தொடைமேல்

இறைக்கின்ற பாம்பினை என்றுந் தொடேல்இழிந் தோட்டத்தெங்குங்

திரைகின்ற கங்கையுந் தேநின்ற கொன்றையுஞ் செஞ்சடைமேல்

விரைக்கின்ற வன்னியுஞ் சென்னித் தலைவைத்த வேதியனே.

சடையில் இருந்து கீழிறங்கி ஓடுகின்ற எல்லா இடங்களிலும் அலைகளை எழுப்புகின்ற கங்கையினையும், தேன் நிரம்பிய கொன்றை மலர்களையும், சிவந்த சடையில் மணம் நிரம்பிய வன்னி மலரையும் அணிந்திருக்கின்ற தேவமானவனே! உன்னிடம் சொல்ல வேண்டிய ஓன்று இருக்கிறது. அதனை நீ கேட்க வேண்டும். சிறப்பும் உயர்வும் உடைய மாலையின் மேல் மூச்சோடு சீறும் தன்மை உடைய பாம்பினை

அணிந்திருப்பதை விட்டுவிடுவாயாக. (அடியார்கள் பாம்பினைக் கண்டு அச்சம் கொள்வார்கள்)

வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துப்

காதியனை யாதிரைநன் னாளானைச் - சோதிப்பான்

வில்லேன மாய்ப்புக்கு மாலவினும் மாட்டாது

கில்லேன மாவென்றான் கீழ். (8)

வேதமாகவும் வேதத்தின் உட்பொருளாகவும் வேதத்துக்கு முன் தோன்றியவனாகவும் ஆதிரையான் என்னும் பெயரைப் பெற்றவனாகவும் உள்ள இறைவனின் பாதங்களைக் காண்பதற்காக; வலிமை உடைய பன்றியைப் பூமியின் கீழே தோண்டிச் சென்ற திருமால், தேடியும் காண இயலவில்லை என்று நமசிவாய என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு நின்றான்.

கிழா யினதுன்ப வெள;ளக் கடல்தள்ளி யுள்ளூறப்போய்

வீழா திருந்தின்பம் வேண்டுமென் பீர்வீர வார்புரங்கள்

பாழா யிடக்கண்ட கண்டனென் தோளன்பைம் பொற்கழலே

தாழா திறைஞ்சிப் பணிந்துபன் னாளுந் தலைநின்மினே

பூவுலகில் துன்பமாகிய பிறவிக் கடலில் வீழ்ந்து விடாமல் இறைவனின் பாதங்களில் நீக்கமற இணைந்திருப்பதாகிய பேரின்பத்தின்மேல் விருப்பம் கொண்டு இருந்தால், தன்மை அழிவில்லாதவர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டியிருந்த திரிபுராசுரர்களின் கோட்டைகள் மூன்றையும் அழியுமாறு கண்ணால் பார்த்தருளிய நீலநிறமான கழுத்தை உடையவனும்,எட்டுத் தோள்களை உடையவனுமாகிய சிவனின் பசுமையான பொன்னாலாகிய கழலை அணிந்திருக்கும் பாதங்களை உலக இன்பத்தில் விழுந்து காலம் போக்கமால் வனாங்கிப் பலநாளும் பணிவீர்களாக.

தலையாய ஐந்திணையுஞ் சாதித்துத் தாழ்ந்து

தலையா யினயுணர்ந்தோர் காண்பர் - தலையாய

அண்டத்தான் அதிரையான் ஆலாலம் உண்

எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவனாகிய சிவன் சிவலோகத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவன். அதிரையான் என்று அழைக்கப்படுபவன் . ஆலகால விடத்தை உண்டு கருமையான கழுத்தை உடையவன். அவனது செம்மை நிறமுடைய பொன்னால் செய்யப்பட்ட கழலை அணிந்த பாதங்களை அவனது சிறப்பைக் கூறும் நமசிவாய என்னும்

ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை இடைவிடாது கூறி வணங்கிச் சிவ அருள் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள் காண்பார்கள்.

குறிப்பு

கழற்கொண்ட சேவடி காணலுற் றார்தம்மைப் பேணலுற்றார்

நிழற்கண்ட போழ்தத்து நில்லா ரேதுமின்றித்

தழற்கொண்ட சோதிச்செம் மேனியெம் மானைக்கைம் மாமலர்துய்த்

தொழக்கண்டு நிற்கிற்கு மோதுன்னி நம்மேடுந் தொல்வினையே

கழல்களை அணிந்திருக்கும் சிவந்த பாதங்களைத் தவத்தின் வழிநின்று கண்டு வழிபடும் பேறு பெற்ற இறையடியார்களை விருப்பமுடன் வணங்குவார்களின் நிழலைக் கண்டபோது வினைகள் நில்லாமல் தொலைந்துபோகும். ஒப்புமை கூற இயலாத வெப்பமான ஒளியுடைய சிவந்த வடிவினனான எனமுடைய இறைவனைக் கையினால் மலர்களைத் தூவி வழிபட்டு வணங்குவதைப் பார்த்தும் நெருங்கி வருத்தம் கொள்ளைச் செய்யும் பழமையான வினைகள் நில்லாமல் வலிமை இழந்துவிடும்.

தொல்லை வினைவந்து சூழாமுன் தாழாமே

ஒல்லை வணங்கி உமையென்னும் - மெல்லியலோர்

கூற்றானைக் கூற்றுருவங் காய்ந்தானை வாய்ந்திலங்கு

நீற்றானை நெஞ்சே நினை. (12)

மனமே ! பழமையான வினைகள் வந்து வருத்தம் கொள்ளச் செய்வதற்கு முன்னர் காலம் தாழ்த்தாமல் விரைவாக; உமையம்மையை இடப்பாகம் கொண்டிருப்பவனை, மார்க்கண்டேயனுக்காக இயமனின் மீது கோபம் கொண்டவனை, பொருத்தமாக அமைத்திருக்கின்றன திருநீர் அணிந்த உடல் உடையவனை வணங்கி மனதால் நினைத்திருப்பாயாக.

நினைய தொழுதிகண் டாய்நெஞ்ச மெயிங்கோர் தஞ்சமென்று

மனையா ளையும்மக்கள் தம்மையுந் தேறி யோராறு புக்கு

நனையாச் சடைமுடி நம்பன்நந் தாதைநொந் தாதசெந்தீ

அணையான் அமரர் பிரான் அண்ட வாணன் அடித்தலமே.

மனமே! மண்ணுலகில் ஒப்புமை கூற இயலாத துணை என்று மனைவியையும் குழந்தைகளையும் சுற்றத்தினர்களையும் கருதுவதை

விடுத்தது; கங்கைநதி புகுந்து நனைகின்ற சடைமுடியினை உடைய இறைவனை, நமக்குத் தந்தையானவனை, கெடாத தேவர்களின் தலைவனை, எல்லா அண்டங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் சிவனின் பாதங்களை நினைத்து அன்போடு வணக்கம் செய்வதை அறிந்து கொள்வாயாக.

குறிப்பு

அடித்தலத்தின் அன்றரக்கன் ஐந்நன்கு தோளும்

முடித்தலமும் நீமுரித்த வாறேன் - முடித்தலத்தில்

ஆறாடி ஆறா அனலாடி அவ்வனலின்

நீராடிநெய்யாடி நீ.

இறைவா! சடையில் கங்கையை அணிந்தவனே! வெப்பம் குறையாத நெருப்பில் நடமிடுபவனே, நெருப்பில் தோன்றிய திருநீற்றை அணிந்தவனே, நெய்யினால் நீராட்டப்பட்டவனே, உன்னுடைய பாதங்களால் முன்னாளில் இராவணனின் இருபது தோள்களையும் பத்துத் தலைகளையும் அழித்த தன்மை என்ன சிந்தனையால் விளைந்தது?

நீநின்று தானவர் மாமதில் மூன்றும் நிரந்துடனே

தீநின்று வேவச் சிலைதொட்ட வாறேன் றிரங்குவல் வாய்ப்

பேய்நின்று பாடப் பெருங்கா டரங்காப் பெயர்ந்து நட்டம்

போய்நின்று பூதந் தொழச்செய்யும் மொய்கழற் புண்ணியனே.

பேய்க் கூட்டங்கள் நின்றுகொண்டு வாயினால் பாடவும், மயானமே அரங்கமாக அடியெடுத்துப் போயிருந்து நடனம் செய்யும்போது பூதங்கள் வணங்கி நிற்கும் அருள் நிறைந்த பாதங்களை உடையவனே! அனைவரையும் காக்கும் தருமகுணம் நிறைந்தவனே! நீ நின்று அசுரர்களின் மூன்று கோட்டைகளையும் ஒரே நேரத்தில் நெருப்பில் அழியுமாறு வில்லில் இருந்து அம்பைத் தொடுத்த காரணம் யாது என்று நினைத்து இறங்குகிறேன்.

புண்ணியங்கள் செய்தனவும் பொய்ந்நெரிக்கட் சாரமே

எண்ணியோ ரைந்தும் இசைந்தவால் - திண்ணிய

கைம்மாவின் ஈருரிவை மூவுருவும் போர்த்துகந்த

அம்மானுக் காட்பட்ட அன்பு.

வலிமையான யானையின் உடலில் இருந்து உரித்த தோலை மும்மூர்த்திகளின் வடிவத்தில் போர்த்திக் கொண்டு மகிழ்ந்த தந்தையாகிய சிவனுக்கு அன்பு கொண்டு அடிமையானதனால் செய்த

தருமங்கள் யாவும் தீமைகளின் வழியாக மணதைச் செல்ல விட்டாமல் தடுத்துப் புலன்கள் ஐந்தும் ஒரே வழியின் நின்றன.

குறிப்பு

அன்பால் அடைவதெவ் வாறுகொல் மேலதோ டாடாரவந்

தன்பால் ஒருவரைச் சாராவோட் டாதது வேயுமன்றி

முன்பா யினதலை யோடுகள் கோத்தாவை யர்த்துவெள;ளை

என்பா யினவும் அணிந்தன்கோர் ஏறுகந் தேறுவதே (17)

இறைவா! பாம்பானது தன் அருகில் ஒருவரையும் நெருங்கிவிடாமல் செய்து இருக்கவும் அதோடல்லாமல் பிரமனின் தலையை மாலையாகக் கோத்துத் தலைகள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசி ஒலி எழுப்பவும் மயானத்தில் இருக்கும் வெண்மை நிறம் பொருந்திய எலும்புகளை எல்லாம் மாலையாக அணிந்தது கொண்டு காளை வாகனத்தில் மகிழ்வோடு ஏறி இருக்கும் உன்னை நெருங்கி வந்து அடியார்கள் எவ்வாறு வணங்குவார்கள்?

ஏறலால் ஏறாமற் றில்லையே எம்பெருமான்

ஆறெல்லாம் பாயும் அவிர்சடையார் - வேறோர்

படங்குலவு நாகமுகிழ் பண்டமரர் சூழ்ந்த

தடங்கல்நஞ் சுண்டார் தமக்கு.

என்னுடைய இறைவனே! கங்கையாறு பெருகிப்பாயும் ஒளிபொருந்திய சடையினை உடையவனே! அணிந்திருக்கும் பாம்பினை அல்லாமல் அதைத்தவிர மற்றொருபடம் அமைந்த பாம்பு கக்கிய விடத்தைப் பழங்காலத்தில் தேவர்கள் சூழ்ந்திருந்த பரந்த கடலில் உண்டவனே! உனக்குக் காளையைத் தவிர ஏறிக் கொள்வதற்கு வேறு எதுவும் கிடைக்கவில்லையோ!

தமக்கென்றும் இன்பணி செய்திருப் பேமுக்குத் தாமொருநாள்

எமக்கென்று சொன்னால் அருளுங்கோ லாமிணை யாதுமின்றிச்

சுமக்கின்ற பிள்ளைவெள் ளேறொப்ப தொன்றுதொண்டைகனிவாய்

உமைக்கென்று தேடித் பெறாது னேகொண்ட உத்தமரே.

குறிப்பு

தனக்குத்தானே ஒப்புமையாகக் கூறக்கூடிய தன்னுடைய பிள்ளையான முருகக் கடவுளை வெண்மையான நிறமுடைய காளையை ஒத்தவலிமை உடையவனைக் கோவைக்கனி போன்ற வாயுடைய உமாதேவிக்கு என்று அலைந்து பெறாமல் அப்போதே குழந்தையாகக் கொண்டருளிய இறைவன் அவனுக்கு எப்போதும் இனிமை பொருந்திய இறைத்தொண்டு செய்கின்ற எனக்கு அருளாகிய ஒரு சொல் சொன்னால் அது அவனுடைய அருளுக்குத் தகுந்த செயல்தானே!

உத்தமராய் வாழ்வார் உலந்தக்கால் உற்றார்கள்

செத்தமர மடுக்கித் தீயாமுன் - உத்தமனாய்

நீலாழி நஞ்சுண்ட நெய்யாடி தன்திறமே

கேளாழி நெஞ்சே கிளர்ந்து.

சுக்கரமபோல் விரைவுடைய மனமே! நல்ல செயல்களைச் செய்துவாழ்கின்றவர்கள் உயிரை இழந்தபோது உறவினர்கள் மரக்கட்டைகளை அடுக்கித் தீயிட்டு உடலைச் சாம்பலாக்குவதற்கு முன்னால் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் தலைவனாய், நீண்ட கடலில் தோன்றிய விடத்தை உண்டவனும், நெய் அபிடேகம் செய்து கொண்டவனும் ஆகிய இறைவனின் பெருமையை மகிழ்ச்சி கொண்டு கேட்பாயாக.

அப்பர்: போற்றித் திருத்தாண்டகம் - பதிக வரலாறு:

சுவாமிகள் கயிலை செல்லும் காதல் கொண்டு திருக்காளத்தியினின்றும் புறப்பட்டுத் திருப்பருப்பதம் வணங்கி, தெலுங்கு, கன்னடம், மாளவம், இலாடம்,மத்தியம் ஆகிய நாடுகளைக் கடந்து வாரணாசி சென்று தொழுது கற்சுரத்தை அடைந்து செல்லுகையில் கால்கள் தேய்ந்தமையால் கைகளை ஊன்றிச் செல்ல, அவைகளும் தேய்ந்தன, பின்பு, மார்பால் உந்தியும் புரண்டும் சென்றார். அதனால் அவ்வுறுப்புக்களும் அழிந்தன. ஆகவே, கயிலைமால்வரையின் தாழ்வரையில் செயலின்றிக்கிடந்தார். சுவாமிகளது நிலைக்கு இரங்கிய கயிலைப் பரமர் அவர் கயிலையை அடைவதற்கு அருளாராய் ஒரு முனிவராகி எதிர்தோன்றி, “உம் உறுப்புக்களழிய இப்பாலையில் வந்தது என் கருதி என வினவினார்“மலைமகளுடன் வடகயிலை அண்டர் நாயகர் இருக்கும் அப்பரிசு அடியேன் கண்டு கும்பிடக் காதலின் அடைந்தேன்; ஆளும் நாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன்” என்றார்கள் சுவாமிகள். இறைவர் சுவாமிகளது மன உறுதியைக் கண்டு அருகிலுள்ள பொய்கையைக் காட்டி, “இப்பொய்கையில் மூழ்கி நம்மை நீ கயிலையிலிருந்த அம்முறையைத் திருவையாற்றிற்காண்“ எனப் பணித்து மறைந்தருளினார் சுவாமிகள் தீங்கு நீங்கிய திருமேனியுடன் இறையருளாணையின் வண்ணம்

திருக்கயிலையில் உள்ள பொய்கையில் ஐந்தெழுத்தோதி மூழ்கி ஐயாற்றில் ஒரு வாவியில் உலகெலாம் வியப்ப எழுந்து, வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும் வள்ளலார் கயிலையிலிருந்த கோலம் கண்டு தொழுது பாடியருளியன இது முதல் மூன்று திருப்பதிகங்கள். கயிலை மலையானையே போற்றியருளியதால் இவைமூன்றும் கயிலைத் திருப்பதிகங்களே ஆயின (தி.12 திருநாவு. புரா. 381). சுவாமிகள் பொய்கையில் மூழ்கியதைக் குறிக்குமிடத்தில் (370) சேக்கிழார்"வேற்று மாகிவிண் ணாகிநின் றார் மொழி விரும்பி" என்றது, விண்ணிலே மறைந்து அருள் புரிந்த நிலையை நினைந்து மூழ்கி, அந்நினைவோடே ஐயாற்றில் எழுந்து தாண்டகம் தொடங்கி அருளினார் என்றற்கு என்க.

குறிப்பு: இத் திருப்பதிகம் போற்றி (வணக்கம்) கூறி அருளியது. இதுபோலும் திருப்பதிகங்கள் வேறும் சில உளவாயினும் அகத்தியர் திரட்டினுள், அருச்சனைக்கு இத் திருப்பதிகமே சிறந்தெடுத்து வைக்கப்பட்டது. அடுத்துவருகின்ற இரு திருப்பதிகங்களும் போற்றித் திருப்பதிகங்களேயாகும்.

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

விண்ணாகியும் வேறு பூதங்களாகியும் நிலைபெற்றிருப்பவனே! அடியேனை வேற்றிடத்துக்குத் திரும்பிச் செல்லாதபடி அடிமையாகக் கொண்டவனே! இன்ப ஊற்றாகி உயிர் அறிவினுள்ளே நிலைபெற்றிருப்பவனே! இடையறாத சொற்களின் ஒலியே! சக்தியாகி ஐம்பூதங்களிலும் நான்கு வேதங்களிலும் ஆறு அங்கங்களிலும் இருப்பவனே! காற்றாகி எங்கும் கலந்தவனே! கயிலை மலையில் உறைபவனே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

பிச்சாடல் பேயோ டுகந்தாய் போற்றி

பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி

வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி

மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

குறிப்பு

பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி

போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பேய்களோடு கூத்தாடுதலை உகந்தவனே! பிறவியைப் போக்கும் தலைவனே! உயிர;களைப் பல வகையான பிறப்புக்களில் நிறுத்தி விளையாடுதலில் வல்லவனே! விரும்பி என் உள்ளத்துப் புகுந்தவனே! பொய்யைச் சார்பாகக் கொண்ட முப்புரங்களை அழித்தவனே! என் சிந்தையை விடுத்துப் போகாது இருப்பவனே! பாம்பைக் கச்சாக அணிந்தவனே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி

மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி

உள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி

திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி

தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி

கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. 3

பகைவர் மும்மதில்களையும் அழித்து, விரும்பி என் உள்ளத்துப் புகுந்து, என்னை உருவமுடையவனாகப் படைத்து, என் உயிர் உடம்பின்வழிப் படாதபடி நீக்கி நின் வழிப்படுத்து எனக்கு இன்பமாகிநின்ற செயலுடையவனாய், உலகத்தாரால் முன்னின்று துதிக்கப்படுபவனாய், கருவாய்க்கப்பெற்றுச் சஞ்சரிக்கும் காளமேகம் போல் உலகுக்கு நலன் தருவானாய், உள்ள கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி

வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி

ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி

தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி

தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி

கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

குறிப்பு

தேவர் போற்றும் அமுதமாய், வந்து என் உள்ளம் புகுந்தவனாய், உயிர்களின் குறையைப் போக்கும் அருள் உருவம் உடையவனாய், ஓங்கித் தீப்பிழம்பாய் உயர்ந்தவனாய், தேனை வடித்த தெளிவு போல்பவனாய், தேவர்களுக்கும் தேவனாய், சுடுகாட்டுத் தீயில் கூத்தாடுதலை விரும்பியவனாய் உள்ள கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி

ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி

பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி

பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

நீராவி யான நிழலே போற்றி

நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி

காராகி நின்ற முகிலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஊர்களாகவும் உலகமாவும் பரவியவனே! அனற் பிழம்பாய் ஓங்கி உயர்ந்தவனே! புகழ் வடிவினனாய் எங்கும் பரவியவனே! நீங்காது என் உள்ளத்தில் புகுந்தவனே! நீர் நிறைந்த ஓடைபோலக் குளிர்ச்சி தருபவனே! ஒப்பற்றவனே! கார்முகில் போல அருளவல்லவனே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி

தேவ ரறியாத தேவே போற்றி

புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி

போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி

பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி

கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முதற்கண் சில வேறு தேவர்களாய் நின்று அருள் வழங்கிப் பின் அத்தேவர்களும் நீ ஒருவனேயாகி ஒன்றி நின்றவனே! தேவர்களும் அறிய முடியாத பெரிய தேவனே! புல்லாகிய ஓரறிவு உயிருக்கும் வாழ்க்கை வழங்கியவனே! நீங்காது என் உள்ளத்துப் புகுந்தவனே! உலகுகள் தோறும் பல உயிர்களாக நின்றபவனே! உலகைப் பற்றி அதனைக் கைவிடாதவனே! கல்லின் கண்ணும் உள்ள உயிர்களாய் நிற்கும் ஒளிப்பொருளே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி

பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி

எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி

என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி

விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி

மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி

கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பண்ணின் இசையாகி இருப்பவனே! உன்னைத் தியானிப்பவரின் பாவத்தைப் போக்குபவனே! எண்ணும் எழுத்தும் சொல்லும் ஆனவனே! என் உள்ளத்தை நீங்காத தலைவனே! விண்ணும் தீயும் நிலனும் ஆகியவனே! மேலார்க்கும் மேலாயவனே! கண்ணின் மணி போன்ற அருமையானவனே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி

என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி

உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி

ஊழியே ழான வொருவா போற்றி

அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி

ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி

கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஏனைய உயிர்களைப் போல இமைக்காமல் மூச்சுவிடாமல் இருப்பவனே! என் உள்ளத்தை நீங்காத தலைவனே! பார்வதி பாகனே! பல ஊழிகளையும் கடந்தவனே! பொருந்தாத கொடிய விடத்தை உண்டவனே! முதற் பழையோனே! பொறுமையாகச் செயற்படும் ஞான ஒளி உடையவனே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

குறிப்பு

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி

முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி

தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி

சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி

ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி

அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி

காவாய் கனகத் திரளே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மூத்தலோ பிறத்தலோ இறத்தலோ இல்லாது எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முற்பட்டு என்றும் இயற்கையாகவே விளங்கும் தேவர் தலைவரும் தொழும் தெய்வமே! எங்கும் பரவியிருப்பவனே! ஐயோ! என்று வருந்தும் அடியேனுக்கு எல்லாமாய் இருக்கும் பெருமானே! கனகத்திரள் போல்பவனே! கயிலை மலையானே! அடியேன் துயரங்கள் வருத்த வருந்துகின்றேன். என்னைக் காப்பாயாக. உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி

நீள அகல முடையாய் போற்றி

அடியும் முடியு மிகலிப் போற்றி

யங்கொன் றறியாமை நின்றாய்

போற்றி கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி

கோயிலா என் சிந்தை கொண்டாய் போற்றி

கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி

குறிப்பு

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பெரும்பரப்புடைய வானகத்திற்கு இருப்பிடமாய், எப்பொருளின் நீள அகலங்களையும் தன்னுள் அடக்கியவனாய், உன் அடியையும், முடியையும் காண அரியும், அயனும் தம்முள் மாறுபட்டு முயன்றும் அறிய முடியாமல் அனற்பிழம்பாய் நின்றவனாய்க் கொடிய வலிய கூற்றுவனை உதைத்தவனாய், அடியேனுடைய உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவனாய், கொடிய இடியும் மின்னலும் ஆகியுள்ள கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி

ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி

எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி

இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி

பண்ணா ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி

பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உண்ணாது உறங்காது இருப்பவனே! வேதங்களை ஓதாது உணர்ந்தவனே! உன்பெருமையை நினைத்துப் பார்க்காது செயற்பட்ட இராவணனைச் சிறிதளவு விரலை அழுத்தி நசுக்கி மகிழ்ந்து, அடக்கி ஆள்பவனே! பின் அவன்பால் பண்ணோடு கூடிய இசையின் இனிமையைச் செவிமடுத்தவனே! முன்னரேயே அடியேனுடைய உள்ளத்தில் புகுந்தவனே! உலகுக்குப் பற்றுக் கோடாய் இருப்பவனே! கயிலை மலையானே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

திருநீற்றுப்பதிகம் - திருஞானசம்பந்தர்:

திருநீற்றின் மகிமை:

சைவ நெறியினை பின்பற்றுவோரின் முக்கிய அடையாளங்களில் ஒன்றுதான் இந்த திருநீறு. சிவச் சின்னங்களில் ஒன்றாக வைத்தும் போற்றப்படுகிறது . இது சமயத்தின் தோற்ற ஒழுக்க முறையுண்மைக்கும், முப்பொருள் உண்மைக்கும் அறிகுறியாய் அமைவது. மூன்று விரல்களால் இடப்படும் திருநீற்றின் மூன்று கோடுகள் சிந்தனை, சொல், செயல் என்ற திரி சத்தியங்களை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

திருநீறு பூசிய அடியாரை சிவனாகவே கருதுவது சைவர்கள் இயல்பு, உடம்பெல்லாம் உவர் மண்ணாகிவரும் வண்ணாரை சிவனடியாராக

குறிப்பு

பாவித்து தரையில் விழுந்து வணங்கினார் சேர வேந்தரும்,நாயன்மாரில் ஒருவராகப் போற்றப்படுபவருமான சேரமான் பெருமாள் நாயனார். - மெய்ப்பொருள் நாயனார் முத்தநாதன் தன்னை வாளால் வஞ்சகமாகக் குத்தியபோதும் அவன் பூசியிருந்த திருநீற்றின் பொலிவு கண்டு அவனைக் கொல்ல வந்த தன் மெய்க்காப்பாளனாகிய தத்தனிடம் தத்தா நமர் என்று தடுத்து முத்தநாதன் உயிரைக் காத்தார், மதுரையில் சமண சமயம் சார்ந்து இருந்த கூன் பாண்டியனின் வெப்பு நோயை தீர்க்கவும் அவன் சைவத்திற்கு மாறி சிவப்பணி செய்வதற்கும் திருநீற்றின் பெருமையை விளக்கி திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற பதிகம் இதுவாகும்.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு

சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு

தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு

செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயாந் திருநீறே

திருநீறானது, மந்திரச் சொல் போன்று அச்சம் நீக்கி, வேண்டிய நற்பயனைத் தருவது ஆகும். வானவர;கள் திருநீற்றைஅணிகின்றனர் மனிதர்களுக்கு இது, வானவர்களை விட மேலானதாகி விளங்குவது. அழகினைத் தந்து பொலியும்திருநீறு, துதிக்கப் படும் பொருளாக உள்ளது. உமையவளைப் பாகங்கொண்ட ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனின் திருநீறு இத்தகையது ஆகும்.

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு

போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு

ஓதத் தகுவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு

சீதப் புனல்வயல்சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே

வேதத்தால் போற்றப் படுகின்ற பெருமையுடையது திருநீறு. உலக வாழ்க்கையில், ஏற்படும் பிணிகளையும், மனதால் ஏற்படும் துயரங்களையும், தீர்ப்பது திருநீறு ஆகும். நல்லறிவு தருவதும், அறியாமை மற்றும் பழி முதலியவற்றால் நேரும் புன்மைகளை அகற்றுவதும் திருநீறு ஆகும். திருநீற்றின் செம்மை, ஓதத் தகுந்த பெருமையுடையதும், உண்மைப் பொருளாய் எக்காலத்திலும் விளங்குவதாகும். இது திருவாலவாய் அண்ணலாக விளங்கும் ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு.

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு

சத்திய மாவது நீறு தக்கோர்புகழ்வது நீறு

பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு

சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே

குறிப்பு

திருநீறு, முக்தி இன்பத்தை தருவது. முனிவர் பெருமக்கள் அணியும் பெருமை உடையது. எக்காலத்திலும்மேலானதாக விளங்கி நலம் தருவது. இத்தகைய திருநீற்றின் மகிமை அறிந்து, சிவனடியார்கள் போற்றுகின்றனர்.திருநீறானது மன்னுயிர்களுக்கு, சிவபக்தியைத் தருவதாகும். அதனைப் போற்றி வாழ்த்த இனிமை நல்கும். எட்டு வகையான சித்திகளைத் தரவல்லது. அது ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

காணஇனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு

பேணிஅணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு

மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு

சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

திருநீறு அணிந்தவர்களைக் காணும் அன்பர்கள் இனிமைக் கொள்வார்கள். அத்தகைய திருநீற்றை விரும்பி அணிபவர்களுக்குப் பெருமை கொடுக்கும். வல்லமை தரும். இறப்பினைத் தடுக்கும். நல்லறிவைத் தரவல்லது திருநீறு. மன்னுயிர்களுக்கு உயர்வைத் தரும் ஆற்றல் உடையது இத்திருநீறு. இது ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு

பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்

ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு

தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

திருநீறு மெய்யில் பூசி அணிய, இனிமை சேர்க்கும். புண்ணியம் சேர்க்கும். திருநீற்றின் பெருமை பேச இனியது. உலக பந்தத்தால் உண்டாகும் ஆசைகளை நீக்கி, உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்ல வழி வகுக்கும். எல்லாவற்றிர்க்கும் அந்தமாகத் திகழ்வது திருநீறு. தேசமெல்லாம் புகழ்ந்து போற்றும் சிறப்புடைய இத்திருநீறு, இது ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு

வருத்தம் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு

பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு

திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே

பொன்போன்ற பெரிய செல்வமாக விளங்குவது திருநீறு, அவலமாகும் துன்பத்தைப் போக்குவதும், மனத்தில் வருத்திக் கொண்டிருந்து துன்புறுத்தும் நெஞ்சக் கனலைத் தணித்து விளக்குவதும், சிறப்பினை அளிப்பதும், எல்லாநிலைகளிலும் பொருந்தி விளங்கிச் சிறப்பு தருவதும் திருநீறு. புண்ணியத் தன்மை கொண்டதுடன், புண்ணியம் செய்தபெருமக்கள்விரும்பிப் பூசி, மேலும் பொலிவு கொள்வதற்கும் காரணமாவது திருநீறு. செல்வம் மிக்க மாளிகைகள் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயில் வீற்றிருக்கும் ஈசனார்க்கு உரிய திருநீறு, இத்தகைய சிறப்பினை உடையதாகும்.

குறிப்பு

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு

பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு

துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தமதாவது நீறு

அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே

முப்புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது திருநீறு. இம்மை, மறுமை, ஆகிய இரண்டினுக்கும் உயிர்களுக்குத் துணையாக இருப்பது திருநீறு. நித்தியமாயும், உயர்ந்த பொருளாயும் பயின்று, நுகரும் பொருளாக உடையது நீறு. அது பாக்கியமாக இருந்து விளங்கும் சிறப்புடையது. மாயையின் வயப்பட்டும் சோர்வுற்றும் தடைப்படுத்தும் உறக்க உணர்வினைத் தடுத்து புத்துணர்ச்சி தந்து தூய்மைப்படுத்தும் இயல்புடையது. அத்தகைய திருநீறு, கூர்மையான சூலப் படையுடைய திரு ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு

பராவண மாவதுநீறு பாவம் அறுப்பது நீறு

தராவணம் ஆவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு

அராவணங் கும்திரு மேனி ஆலவா யான்திருநீறே

இராவணன் திருநீறு அணியப் பெருமையுறச் செய்தது. எண்ணத்தால் தகுதியாக்கிப் போற்றி வழி படுவதற்கு உரியது திருநீறு. பராபரனைப் போன்று துதிக்கப் படும் பொருளாக விளங்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும் திருநீறு.தராவனமாக இருப்பது திருநீறு. அது தத்துவமாகவும் விளங்கி நிற்பது. அத்தகையது, அரவம் அணைந்து விளங்கும்திருமேனியராகிய திரு ஆலவாய் அண்ணலுக்கு உரியதாகிய திருநீறு ஆகும்.

மாலொடு அயனறி யாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு

மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு

ஏல உடம்பிடரர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு

ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயான் திருநீ

குறிப்பு

திருமாலும், பிரம்மனும் அறிவதற்கு அரியதாகிய வண்ணத்தை உடையது திருநீறு. தேவர்கள் தமது மெய்யில் பூசிமகிழ்வது திருநீறு. பிணிகளை நீக்கி இன்பத்தைத் தரவல்லது திருநீறு அத்தகைய சிறப்புடையது, நஞ்சினை உண்டமிடற்றுடைய ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக்

கண்திகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு

எண்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு

அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவாயன் திருநீறே

சமணர்களும், சாக்கியர்களும் திகைக்கும் தகைமையில் காட்சி தருவது திருநீறு. திருநீற்றை நெஞ்சில் பதிதத் போதும் இனிமையைத் தரவல்ல அத்தகைய தெய்வீகம் உடையது. எண் திசையில் உள்ள சிவமாகிய மெய்ப் பொருளைச் சரணடைந்த பெருமக்களும் ஏத்தும் சிறப்புடையது திருநீறு. அத்தகையது, தேவர்கள் பணிந்து ஏத்தும் திரு ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

ஆற்றல் அடல்விடையேறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்

போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்

தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்

சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே

வலிமை மிக்க இடப வாகனத்தில் விளங்குகின்ற ஆலவாய் அண்ணலாரின் திருநீற்றைப் போற்றித் துதித்தஞானசம்பந்தர் மன்னவனாகிய கூன் பாண்டியனுடைய தீமையான பிணி யாவும் தீரும் வகையில் தேற்றிச் சாற்றிய இத் திருப் பதிகத்தை ஓத வல்லவர்கள் நல்லவர்களாய்த் திகழ்வார்கள்.

கோளறு திருப்பதிகம் - திருமறைக்காடு:

திருமறைக்காட்டிலிருந்து மதுரைக்குப் புறப்படும் சம்பந்தர் கோள்களின் பாதிப்பு நீங்கப் பாடியது கோளறு பதிகம்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் அப்பர் சுவாமிகளும் மகிழ்ந்து உறவாடி இருந்த திருத்தலங்களுள் ஒன்று. அக்காலத்தில் தென்பாண்டித்

திருநாட்டில் புறச்சமயம் ஓங்கியிருந்தது. சுவாமிகள் திருமடம் அமைத்துத் தங்கியிருந்த போது சிவ சமயத்தை மீட்டெடுக்க பாண்டிய நாட்டுக்கு எழுந்தருள வேண்டும். என பாண்டிய நாட்டின் பட்டத்தரசியான மங்கையர்க்கரசி எனும் மாதரசி - ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு திருமுகம் அனுப்பியிருந்தாள். அதைக் கண்ட திருஞானசம்பந்தர் மதுரையம்பதிக்குப் புறப்படலானார்.அப்போது,அப்பர் சுவாமிகள் - இவ்வேளையில் நாளும் கோளும் நல்லனவாகஇல்லையே!..என, ஞானசம்பந்தரிடம் தனது கவலையைத் தெரிவித்தாரர் ஏனெனில் புறச்சமயத்தாரின் கொடுமைகளை அனுபவித்து மீண்டு வந்தவர் அப்பர் சுவாமிகள். மனம் வருந்திய அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஆறுதல் கூறி - திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அருளிய திருப்பதிகம் இது.

குறிப்பு

வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்

மிக நல்ல வீணை தடவி

மாசறு திங்கள் கங்கை முடி மேல் அணிந்து என்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

சனி பாம்பிரண்டும் உடனே

ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியாரவர்க்கு மிகவே.

எம்பெருமான் மூங்கில் போன்ற தோளினை உடைய உமையவளுக்கு தன் உடம்பினில் பாகம் கொடுத்தவன். ஆலகால விடத்தை உயிர்களைக் காக்கும் பொருட்டு அருந்தி திருக்கழுத்தினில் தாங்கியவன். இனிமையான இசையை எழுப்பும் வீணையை வாசித்துக்கொண்டு இருக்கும் அவன் களங்கமில்லாத பிறையையும் கங்கையையும் தன் திருமுடி மேல் அணிந்து கொண்டு, என் உளம் முழுவதும் நிறைந்து காணப்படுவதால் (அதாவது நான் சிவ சிந்தையில் இருப்பதால்) சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய்,புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, மற்றும் பாம்பாகிய ராகு- கேது என்னும் ஒன்பது கோள்களும் ஒரு குற்றமும் இல்லாதவையாக (என் போன்ற) சிவனடியாருக்கு என்றும் மிக மிக நல்லதையே செய்யும்.

என்பொடு கொம்பொ(டு) ஆமை இவை மார்பிலங்க

எருதேறி ஏழையுடனே

பொன்பொதி மத்தமாலை புனல் சூடி வந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடு ஆறும்

உடனாய நாள்களவை தாம்

குறிப்பு

அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியாரவர்க்கு மிகவே.

திருமாலின் வாமன, பன்றி, கூர்ம அவதாரங்களின் ஆணவத்தை அடக்கி அணிந்து நிற்கும், எலும்பு, கொம்பு, ஆமை ஓடு முதலானவை தன் திருமார்பில் விளங்க, உமையவளுடன் எருதின் மேல் ஏறி பொன்போலொளிரும் ஊமத்தை மலர்களாலான மாலை தரித்து, தலையில் கங்கையணிந்து என் உள்ளத்தே நிறைந்ததால், ஒன்பதாவது விண்மீனாய் வரும் ஆயில்யம், ஒன்பதோடு ஒன்று - பத்தாவது விண்மீனான மகம், ஒன்பதொடு ஏழு - பதினாறாவது விண்மீனான விசாகம், பதினெட்டாவது விண்மீனான கேட்டை, ஆறாவது விண்மீனான திருவாதிரை, முதலான பயணத்திற்கு விலக்கப்பட்ட நாட்கள் எல்லாமும், சிவனடியார் மீது அன்பொடு அவர்க்கு என்றும் நல்லதையே செய்யும்.

பாடல் எண் : 03

உருவளர் பவளமேனி ஒளி நீறணிந்து

உமையொடும் வெள்ளை விடைமேல்

முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி

திசை தெய்வமான பலவும்

அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

அழகிய பவளம் போன்ற திருமேனியில் ஒளி பொருந்திய திருவெண்ணீற்றை அணிந்து மணம் பொருந்திய கொன்றை, திங்கள் ஆகியவற்றை முடிமேல் அணிந்து சிவபிரான் உமையம்மையாரோடு வெள்ளை விடைமீது ஏறிவந்து என் உளம் புகுந்துள்ள காரணத்தால் திருமகள், துர்க்கை, செயமகள், நிலமகள், திசைத் தெய்வங்கள் ஆன பலரும்அரிய

செல்வங்களையே நல்லன வாகத் தரும். அடியாரவர்கட்கும் மிகவும் நல்லனவாகவே தரும்.

பாடல் எண் : 04

குறிப்பு

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபாலிருந்து

மறையோதும் எங்கள் பரமன்

நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

கொதியுறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்

கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்

அதிகுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியாரவர்க்கு மிகவே.

பிறை போன்ற நுதலை உடைய உமையம்மையாரோடு ஆலின் கீழ் இருந்து வேதங்களை அருளிய எங்கள் பரமன் கங்கை, கொன்றை மாலை ஆகியனவற்றை முடிமேல் அணிந்து என் உளம் புகுந்துள்ள காரணத்தால், சினம் மிக்க காலன், அக்கினி, யமன், யமதூதர் கொடிய நோய்கள் முதலிய அனைத்தும் மிக்க குணமுடையனவாய் நல்லனவே செய்யும். அடியவர்களுக்கும் மிகவும் நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 05

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்

விடையேறும் நங்கள் பரமன்

துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்

மிகையான பூதமவையும்

அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியாரவர்க்கு மிகவே.

விடத்தைக் கழுத்தில் அணிந்த நீலகண்டனும், என் தந்தையும், உமையம்மையாரோடு இடபத்தின் மேல் ஏறி வரும் நம் பரம்பொருள் ஆகிய சிவபெருமான், அடர்ந்து கறுத்த வன்னி மலரையும், கொன்றை

மலரையும் தன் முடிமேல் அணிந்து என் உள்ளத்துள் புகுந்து தங்கியுள்ளான். அதனால், கொடிய சினத்தை உடைய அசுரர்கள், முழங்குகிற இடி, மின்னல், துன்பந்தரும் பஞ்ச பூதங்கள் முதலானவையெல்லாம் (நம்மைக் கண்டு) அஞ்சி நல்லனவே செய்யும். அடியவர்களுக்கு மிக நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 06

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோவணத்தர்

மடவாள் தனோடும் உடனாய்

நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதி சூடி வந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்

கொடுநாகமோடு கரடி

ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியாரவர்க்கு மிகவே.

ஒளியும் வரியும் பொருந்திய புலித்தோல் ஆடையும்(வாள் – வரி - அதள் - அது - ஆடை; அதள் -புலித்தோல்), வரிந்து கட்டிய கோவணமும் அணியும் சிவபெருமான் அன்றலர்ந்த மலர்கள், வன்னி இலை, கொன்றைப்பூ, கங்கை நதி ஆகியவற்றைத் தன் முடிமேல் சூடி, உமையம்மையாரோடும் வந்து என் உள்ளத்துள் புகுந்து தங்கியுள்ளான். அதனால், கொல்லும் வலிய புலி(கோளரி உழுவை), கொலை யானை, பன்றி(கேழல்), கொடிய பாம்பு, கரடி, சிங்கம் ஆகியன நல்லனவே செய்யும். அடியவர்களுக்கு மிக நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 07

செப்பிள முலை நன்மங்கை ஒரு பாகமாக

விடையேறு செல்வனடைவார்

ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்

வினையான வந்து நலியா

அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியார்வர்க்கு மிகவே.

செம்பு போன்ற இளந்தனங்களை உடைய உமையவளைத் தன் திருமேனியில் ஒரு பாகமாகக் கொண்டு, இடபத்தின் மேல் ஏறி வரும் செல்வனாகிய சிவபெருமான் தன்னை அடைந்த அழகிய பிறைச் சந்திரனையும், கங்கையையும் தன் முடிமேல் அணிந்தவனாய், என் உள்ளத்துள் புகுந்து தங்கியுள்ளான். அதனால், காய்ச்சல்(சுரம்), குளிர் காய்ச்சல், வாதம், மிகுந்த பித்தம், அவற்றால் வருவன முதலான துன்பங்கள் நம்மை வந்து அடையா. அப்படி அவை நல்லனவே செய்யும். அடியவர்களுக்கு அவை நல்லனவே செய்யும்.

குறிப்பு

பாடல் எண் : 08

வேள்பட விழி செய்து அன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார்ரவர்க்கு மிகவே.

அன்று மன்மதன் அழியும்படி நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து எரித்த சிவபெருமான், இடபத்தின் மேல் உமையம்மையாரோடு உடனாய் இருந்து, தன் முடிமேல் ஒளி பொருந்திய பிறைச்சந்திரன், வன்னி இலை, கொன்றை மலர் ஆகியனவற்றைச் சூடி வந்து என் உள்ளத்துள் புகுந்து தங்கியுள்ளான். அதனால், ஏழ் கடல்களால் சூழப்பட்ட இலங்கையின் மன்னன் ஆன இராவணன் (பிறன்மனை நாடியதாலேற்பட்டது) போன்ற இடர்களும் வந்து நம்மைத் துன்புறுத்தா. ஆழமான கடலும் நமக்கு நல்லனவே செய்யும். அடியவர்களுக்கு அவை நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 09

பல பல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமகளோடு எருக்கு முடி மேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்

மலர்மிசையோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்

வருகாலமான பலவும்

அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல

குறிப்பு

அடியார்ரவர்க்கு மிகவே.

பல்வேறு கோலங்கொண்டருளும் தலைவனும், உமைபாகனும், எருதேறிவரும் எங்கள் பரமனுமாகிய சிவபிரான், முடிமீது கங்கை, எருக்க மலர் ஆகியவற்றை அணிந்து வந்து என் உளம் புகுந்துள்ள காரணத்தால் தாமரை மலர்மேல் உறையும் பிரமன், திருமால் வேதங்கள் தேவர்கள் ஆகியோராலும்கெட்ட காலங்கள், அலைகடல், மேரு ஆகியவற்றாலும் வரும் தீமைகள் எவையாயினும் நமக்கு நல்லனவாகவே அமையும். அடியார்களுக்கும் அவை மிகவும் நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 10

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு

குணமாய வேட விகிர்தன்

மத்தமும் மதியு(ம்)நாகம் முடிமேலணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

புத்தரொடமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்

திருநீறு செம்மை திடமே

அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியார்ரவர்க்கு மிகவே.

பூங்கொத்துக்கள் அணிந்த கூந்தலினளாகிய உமையம்மையாரோடு சென்று குணம் காட்டி அருச்சுனனுக்கு அருள் புரிந்த வேடவடிவம் கொண்ட சிவபிரான் முடிமேல் ஊமத்தை மலர் பிறை, பாம்பு ஆகியவற்றை அணிந்து, என் உளம் புகுந்துள்ள காரணத்தால், புத்தர்களையும் அமணர்களையும் அவ்வண்ணலின் திருநீறு வாதில் தோற்றோடச் செய்யும். நமக்கு வரும் அத்தகைய தீமைகள் நல்லனவற்றையே செய்யும். அடியார்களுக்கும் அவ்வாறே நல்லனவே செய்யும்.

பாடல் எண் : 11

தேனமர் பொழில் கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி

குறிப்பு

வளர் செம்பொன் எங்கும் திகழ

நான்முகன் ஆதியாய பிரமாபுரத்து

மறைஞான ஞான முனிவன்

தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து

நலியாத வண்ணம் உரைசெய்

ஆன சொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்

அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

தேன் பொருந்திய பொழில்களைக் கொண்டதும், கரும்பு, விளைந்த செந்நெல் ஆகியன நிறைந்துள்ளதும், வளரும் செம்பொற்குவியல் எங்கும் நிறைந்திருப்பதும், நான்முகனால் முதன் முதல் படைக்கப்பட்டதுமான பிரமாபுரத்துத் தோன்றி மறைஞானம் பெற்ற ஞான முனிவன் ஆகிய ஞானசம்பந்தன் வினைப்பயனால் தாமே வந்துறும் கோளும் நாளும் பிறவும் அடியவரை வந்து நலியாத வண்ணம் பாடிய சொல்லான் இயன்ற மாலையாகிய இப்பதிகத்தை ஓதும் அடியவர்கள் வானுலகில் அரசு புரிவர்.

இது நமது ஆணை.

திருவாசகம்-சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க

கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க

ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க

ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

நமச்சிவாய வாழ்க. நாதன் திருவடி வாழ்க. கண்ணிமைக்கும் நேரமும் என் நெஞ்சம் பிரியாதவனுடைய திருவடி வாழ்க. திருவாவடுதுறை ஆண்டருளும் குருவாகிய மாணிக்கத்தின் திருவடி வாழ்க. தானே ஆகமமாகி நின்று நமக்கு அருகில் வருபவனுடைய திருவடி வாழ்க. ஒருவனாகியும் பலவுருக்கொண்டும் இருக்கும் இறைவனின் திருவடி வாழ்க. .மாணிக்க வாசகர் தம்முடைய திருவாசகத்தின் முதல் ஒலியாக நமச்சிவாய என்ற திருஐந்தெழுத்தை சொன்னது மிகவும் இனியது. சிவம் வாழ்க என்று கூடத் துவங்காமல் வணக்கத்திற்குரிய

குறிப்பு

நம முதலில் கூறி இறைவனின் சிவ என்ற திருநாமத்தைச் சொல்வது அவருடைய பணிவன்பின் வெளிப்படை.

2.திருவாசகத்தில் சிறப்பிடம் பெறுவது ஆகமம். இம்முதற் பதிகத்திலேயே அதனைப்போற்றி நிற்பது அவருக்கு ஆகமங்கள் பால் உள்ள பெருமதிப்பைக் காட்டுவன. வேதங்கள் இறைவனுடைய இயல்புகூறுகின்ற போது,ஆகமங்கள் அப்பெருமானை எவ்வகைஅடையலாம் என்பது பற்றி நமக்குக் காட்டுகின்றன. வேதங்கள் அறிவானால் ஆகமங்கள் அந்த அறிவின் பயன்பாடு. இவ்வாறு ஆகமங்கள் நமக்குஇறைவனின் அருகில் செல்லும் வழி காட்டுவதாலும், ஆகமங்கள் இறைவனால் அருளிச்செய்யப்பட்டதாலும் இறைவனை,“ஆகம நெறி தந்து அருகில் வரச் செய்கின்ற வள்ளல்” எனப் போற்றுகின்றார்இறைவன் ஒருவனே. (ஏகம் சத் - வேதம், ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் - திருமந்திரம்). அவ்விறைவன் பசுக்களாகிய நாம் உய்வுறும் பொருட்டு பலபல வேடங்கள் தாங்கி நம்மை ஆட்கொள்கிறான்.

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க

கரம் குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க

சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

என்னுடைய வேகத்தைப் போக்கி ஆண்டுகொண்ட மன்னனின் திருவடி வெல்லட்டும். பிறப்பினை நீக்குபவனாகிய தலைக்கோலமுடைய பெருமான் அணி சேர் கழல்கள் வெல்லட்டும்.தன்னை விடுத்து நிற்பவர்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ள (அரிய பொருளாக உள்ள) பெருமானின் பூப்போன்ற மென்மையான கழல்கள் வெல்லட்டும். கைகளைக் கூப்பி வழிபடுவார் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்து இருக்கும் மன்னனுடைய கழல்கள் வெல்லட்டும். தலை தாழ்ந்து வணங்குவார்களை மிக உயர்ந்த நிலைக்கு ஓங்கச் செய்யும் பெருங்குணம் வாய்ந்தவனுடைய கழல்கள் வெல்லட்டும்.

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி

தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி

மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி

சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

எல்லாவற்றையும் உடைமையாகக் கொண்டவனின் திருவடி போற்றி. எம் தந்தை என நின்று அருளுபவனின் திருவடி போற்றி. ஒளி வடிவானவனின் திருவடி போற்றி. சிவன் எனப்பெறும் செம்பொருளின் சிவந்த திருவடி போற்றி. அன்பினில் நிற்பவனான தூயவனின் திருவடி போற்றி. மாயப் பிறப்பினை நீக்கும் உயர்ந்தோனின் திருவடி போற்றி. அமைப்பு சிறந்து விளங்கும் திருப்பெருந்துறையில் இருக்கும் நம் தேவனின் திருவடி போற்றி.

குறிப்பு

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழச் சிவ புராணம் தன்னை

முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

பொருளுரை போற்றுதல்கள். சிவபெருமான் என்னுடைய சிந்தையில் பெருங்கருணையால் வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவனுடைய திருவருளே துணையாகக்கொண்டு அவனுடைய திருவடியை வணக்கம் செய்து உள்ளம் மகிழும் வண்ணம் சிவபுராணமாகிய இதனை முன் செய்த வினைகள் எல்லாம் தீரச் சொல்லுகின்றேன்.

“சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி” என்ற இவ்வரிகள் அன்பினால் நிறை நிற்கின்ற அடியவர்க்கு மட்டுமல்லாது தத்துவம் விரும்புவோருக்கும் பெரும்பொருள் வாய்ந்தது. திருவாசகத்தில் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் கருத்து,“இறைவன் தானே வந்து ஆட்கொள்கிறான்.”

கட்டுண்டு தவிக்கும் பசுக்களாகிய நம் எல்லா உயிர்களின் பொருட்டு அரியவனாகிய இறைவன் எளிமையாக நிற்பது சித்தாந்தத்தில் காண்க. அவ்வாறு எளிமையாக வந்திருக்கும் இறைவனைத் தொழுவதற்கும் அப்பெருமானுடைய அருளையே துணையாகக் கொண்டாலேயே அது முடியும்.

கண் நுதலான் தன் கருணைக்கண் காட்ட வந்து எய்தி

எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி

விண் நிறைந்தும் மண் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஒளியாய்,

எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்று அறியேன்

நெற்றியிலே ஒரு கண்ணுடைய பெருமான் தன்னுடைய கருணைக்கண் காட்டியதால் இங்கு வந்தேன். சிந்தனைக்கு எட்டாத பேரழகு மிக்க கழல்பூண்ட திருவடிகளை தொழுது நின்று, வானம், பூமி மற்றும் இவை தவிர மீதி உள்ளன யாவையுமாய், ஒளிமிக்கதாயும், அளவிடும் எல்லைகள் எல்லாம் கடந்து உள்ள பெருமானே! - உன் பெரிய பெரிய தன்மைகளை மோசமான வினைகளில் கிடக்கும் நான் புகழ்ந்து போற்றும் வகை தெரியாதுஇருக்கிறேன்.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்

புல்லாகவும், சிறு செடிகளாகவும்,புழுவாகவும், மரமாகவும், பலவகை மிருகங்களாகவும், பறவைகளாகவும், பாம்பாகவும், கல்லில் வாழும் உயிராகவும், மனிதராகவும், உடல் நீங்கிய பேய்களாகவும், பலதரப்பட்ட கணக்கூட்டங்களாகவும், வலிமை மிகுந்த அசுரர;களாகவும்,முனிவராகவும், தேவராகவும் இந்த அசையும் மற்றும் அசையாதவற்றால் ஆன (அண்டம்) முழுதும் சென்று எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து களைத்துவிட்டேன், எம்பெருமானே!

மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

உன்னுடைய தங்கத் திருவடிகளைக் கண்டு இன்று உண்மையாகவே வீடு பேறடைந்தேன். நான் உய்யும் பொருட்டு எனது உள்ளத்துள் ஓம் எனும் ஒலியாய் எழுந்த உண்மைப் பொருளே! காளையை ஓட்டி வருபவனே! வேதங்கள் “ஐயா!” எனப் பெரிதும் வியந்து கூறி ஆழமாகவும் பலபல தன்மைகளைப் பெருகி ஆராய்ந்தும் காண முயலுகின்ற மிகச்சிறிய பொருளுமாக இருப்பவனே!

குறிப்பு

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

வெப்பமாகச் சுடுகின்றவரும்,குளுமையாக இருக்கின்றவரும் நீரே.என் உரிமையாளனாக உள்ள மாசற்றவனே! பொய்மைகள் எல்லாம் அகலும் வண்ணம் வந்து அருள்செய்து, உண்மை அறிவாக ஒளிவிடும் மெய்ச்சுடரே! எந்த அறிவும் இல்லாத எனக்கும் இன்பமாம் பெருமானே! அறிவின்மையைப் போக்கும் நல்லறிவே!

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய்,சேயாய், நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

தோற்றம், குறித்த வயது, முடிவு இல்லாதவனே! நீ உலகங்களையெல்லாம் தோற்றுவிக்கின்றாய், தொடர்ந்து (அழியாது) இருக்கச் செய்கின்றாய், (இறுதியில்) அழிக்கின்றாய், அருள் தந்து உய்யக் கொள்கின்றாய், உயிர்களை மாயைக்குள் போக்குவாய்! நீ என்னை உன்னுடைய அடியார் கூட்டத்தில் புகவைப்பாய். மணத்தினும் (வாசனை) நுண்மையான பொருளே! வெகு தொலைவாகியும், மிக அருகில் இருப்பவனே! சொல்லிற்கும் சிந்தனைக்கும் எட்டாது நிற்கும் மறை நாயகனே!

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார்சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

அப்போது கறந்த பாலோடு கரும்பின் சாறும் நெய்யும் கலந்தால் எவ்வாறு இனிக்குமோ அவ்வாறு சிறந்து, அடியவர்கள் மனத்தில் தேன் ஊற்றெடுத்தாற் போல நின்று, இப்பிறவியை முற்றுப் பெறச்செய்யும் எங்களுடைய பெருமானே! ஐந்நிறமும் நீயே ஆனாய்! வானவர்கள்

போற்றி நிற்க அவர்களுக்கு அரியவனாக மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமானே!

வினை நிறைந்த பிறப்பினால் அவதிப்படும் ஆன்மாக்களில் அன்பினால்இறைவன் திருவடி பற்றுபவர்களுக்குக் கடினமான முறைகளினால் அல்ல, மிகவும் எளிதாகவும் தேனினும் இனிய ஊற்றாக அவர்கள் உள்ளத்தில் தோன்றி அவர்களுடைய பாச மலம் அறுக்கிறார் சிவபெருமான்.

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டிப்

புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,

மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலைமலங்கப்

புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

கொடிய வினையில் சிக்குண்டிருக்கும் என்னை மறைத்து மூடிய மாயையாகிய இருளினை செய்யத்தகுந்தது, செய்யத் தகாதது என்னும் விதிகளால் கட்டி, மேலே ஒரு தோலும் சுற்றி, கெட்டுப் போவதாகவும், அழுக்கினை உடையதாகவும் உள்ள திசுக்கள் நிறைந்து, மலத்தினை வெளியேற்றும் ஒன்பது துளைகள் உள்ள வீடான இவ்வுடலை வைத்துக்கொண்டு மயங்கிநிற்க, ஐந்து புலன்களும் ஏமாற்ற,உடலின் கட்டுமானம் விவரிக்கப் படுகிறது.

விலங்கும் மனத்தால், விமலா உனக்கு

கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்

நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி

நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி,

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே

ஒருமைப்படாமல் சிதறுகின்ற சிந்தனைகளை உடைய மனத்தால், மாசிலாதவனே, உன்னிடம் கலந்து நிற்கின்ற அன்பு நிறைந்து, அந்நிறைவால் கசிந்தும், உள்ளம் உருகி நிற்கின்ற நல்ல தன்மை இல்லாத சிறுமையுடையவனாகிய எனக்கும் அருள்செய்து, இந்த உலகில் உணரத்தக்க வண்ணம் கருணையால் வந்து, உன்னுடைய நீண்டு அழகிய கழலணிந்த திருவடிகள் காட்டி, நாயினும் கேவலமான நிலையில் கிடந்த அடியேனுக்குப் பெற்ற தாயினும் அதிகமான அன்பு உடையவனான தத்துவப் பொருளே!

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனே தேன் ஆர்அமுதே சிவபுரனே

பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே

நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

குற்றமற்ற தூய ஒளி மலர்கின்ற மலர் போன்று இனிய சுடரே! ஒளியுருவினனே! தேன் நிறைந்த அமுதமே! சிவபுரத்தை உடையவனே! பாசமாகிய கட்டினை அறுத்துத் திருவருள் புரியும் அறிவிற் சிறந்தோனே!

இனிய அறக்கருணை புரிந்து, அதனால் என்னுடைய நெஞ்சில் வஞ்சனை ஒழிய, என் உள்ளம் நீங்காது நின்று பெருங்கருணை பெருக்கெடுக்கும் பெருவெள்ளமே!

இறைவன் உயிர்கள் பால் அவரவர் தன்மைக்கு ஏற்ப அறக்கருணை, மறக்கருணை காட்டி நல் வழிப்படுத்துகிறாரர் மணிவாசகப் பெருமான், சிவபெருமான் தமக்கு அறக்கருணை புரிவதன் மூலமே நெஞ்சின் வஞ்சமெல்லாம் அகல வழிவகை செய்துவிட்ட வகையைப் போற்றுகின்றார்

ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே

ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே

நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

தெவிட்டாத அமுதமே! அளவுகள் கடந்து நிற்கின்ற பெருமானே! ஆர்வம் முயற்சி இல்லாதவர் உள்ளத்தில் வெளிப்பாடின்றி மறைந்திருக்கும் ஒளியானே! (என் உள்ளத்தை) நீரென உருகச்செய்து, என்னுடைய இன்னுயிராக நிற்பவனே! இன்ப துன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனே! உள் நிற்பவனே!

.இறைவன் எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் உள்ளார் எங்கும் நிறைந்தும் அதே நேரத்தில் எல்லாம் கடந்தும் இருப்பதால் அவரைக் கடவுள் என்கிறோம். ஆயினும் ஆர்வமும் முயற்சியும் உடையவர்கள் சிவபெருமான் திருவருளினால் அவரை உணர்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் அலைவரிசை ஒன்றியையாத ஒலிப்பெட்டி போல அவர் மிக அருகில் இருந்தும்,பேரொளியாக இருந்தும் காண இயலாதவர்களாக உள்ளனர்

இறைவனுடைய எண்குணங்களில் ஒன்று வரம்பில் இன்பமுடைமை. அவ்வாறு இருக்க “இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே” எனக் கூறுவது பொருந்துமா எனக் கேட்டால், இறைவனுக்குப் பிறவற்றால் எவ்வித இன்பமோ துன்பமோ இல்லை. செம்பொருளாக உள்ள அது தன்னுடைய வற்றாத இன்பத்தில் தானே என்றும் மகிழ்ந்து இருக்கும்.

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே

ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே

அன்பினால் தன்னைத் தொழும் அடியார்களுக்கு அன்பே உருவாயவனே! எல்லாமும் தானே ஆகி, எதுவும் தானாக இல்லாது இருக்கின்றவனே! சுடருருக்கொண்டவனே! அடர்ந்த இருளாகவும் இருப்பவனே! பிறப்பு என்பதே இல்லாத பெருமை உடையவனே! முதலாக இருப்பவனே! இறுதியாகவும் இடைப்பட்ட நிலையாகவும் ஆகி இத்தத்துவங்கள் எல்லாம் கடந்தவனே! (காந்தம் போல) என்னை ஈர்த்து என்னை ஆளாக - அடியவனாகக் கொண்டு அருளிய என் தந்தைக்கும் தலைவனே! உன்னைத் தமது கூர்மையான மெய்யறிவின் துணையாகக் உணர்கின்ற பெரியோர்களுடைய சிந்தையின் பார்வை வியத்தற்கு உரிய பார்வை! அவர்களுடைய ஆராயும் திறன் வியத்தற்கு உரிய ஆய்வுணர்வ!

போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே

காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே

ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற

தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் 80

நீங்குவதும், புதிதாக வருவதும், கலப்பதும் இல்லாத புண்ணிய மூர்த்தியே! என்னைக் காக்கின்ற காவல் தெய்வமே! காண்பதற்கு அரியதாக ஒளி மிகுந்து இருப்பவனே! தொடர்ச்சியாகவும் முறையாகவும் வருகின்ற இன்ப வெள்ளமே! தந்தையே! மிகுதியாக நின்ற ஒளி வீசும் சுடரான தோற்றத்தினனாய், சொல்லப்படாத பூடகமான நுண் உணர்வாக இருந்து.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்து இருக்கும் பொழுது அவர் எதனை நீங்குவார் புதிதாக வருவதற்கு அவர் இல்லாத்தது என்ன

குறிப்பு

உள்ளது, அவர் கலந்து இல்லாத பொருள் தான் ஏது - புதிதாகக் கலப்பதற்கு?

இவ்வாறு எல்லாப் பொருளிலும் இருந்த போதிலும், பொருளின் தன்மையால்குறைபடாமல் தான் என்றும் தூயவனான புண்ணிய மூர்த்தியாகவே உள்ளார்.

இறைவன் சொற்களால் சொல்லி முடியாதவர். நுண் உணர்வால் அறியப்படுகிறத.

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

இவ்வுலகில் பல்வேறு விதங்களில் கூறப்பட்டு, மெய்யறிவாக ஆகும் (ஆய்வின் இறுதியில் சாறாகத் தேறும்) தேற்றமே! அந்தத் தேற்றத்தின் பயனான தெளிவே! என்னுடைய சிந்தனையினுள் உண்பதற்க்கு மிகவும் அரியதும் விரும்பத்தக்கதும் ஆன அமுத ஊற்றே! என்னை உடைமையாக ஆள்பவனே! பலவேறு விகாரங்களை உடைய ஊனால் (சதையால்) ஆன இவ்வுடம்பின் உள்ளே கட்டுண்டு கிடக்க இயலவில்லை, எம் தலைவா! அரனே!ஓ!என்று பலவாறு

குறிப்பு:

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லைஉள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

போற்றுதல்கள் செய்து, புகழ் கூறித் தம்முடைய பொய்கள் ஒழிய உண்மையே ஆன அடியவர்கள் மீண்டும் இவ்வுலகுக்கு வந்து வினை நிறைந்த பிறவியில் சிக்குறாது மாயையால் ஆன இவ்வுடலின் கட்டுமானத்தை அழிக்க வல்லானே! வேறு எதுவுமற்றதாகிய இருளில் கூத்து ஆடுகின்ற நாதனே! தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில் ஆடுபவனே! தென்பாண்டி நாட்டை உடையவனே!

இருள் என்பது (ஒளி) இன்மையைக் குறிக்கும். உலகங்கள் எல்லாம் ஒடுங்கிய பின்னர; இறைவனைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாத அந்நிலை ஏதுமற்ற இருள் போன்றது. அவ்விருளில் ஒளியாக இறைவன் ஆடுகின்றார்.

குறிப்பு

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று

சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

அல்லல் நிறைந்த பிறவியை நீக்குவானே! ஓ! என்று சொல்லிற்கு அரிய பெருமானைக் அழைத்து, (இறைவன்) திருவடியை பணிந்து அதன் கீழிருந்து சொல்லிய இப்பாடலின் பொருளினை உணர்ந்து சொல்லுபவர்கள் சிவபுரத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடி நிழலுக்குச் செல்வார்கள், பலராலும் புகழப்பட்டும், தொழப்பட்டும்.

பொருளினை உணர்ந்து சொல்லுவதன் மூலம் உணர்வினோடு ஒருமைப்பட்டுத் தொழுதலால் அவ்வகை வணக்கத்தின் பெருமை வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.“பிரானென்று தன்னைப்பன்” என்று தொடங்கும் பாடலில், எல்லா மனங்களுக்கும் இறைவனாக விளங்குபவன் சிவன் என்பதை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?

வண்டுகள் மொய்த்துச் சிதைக்கின்ற கொன்றைமலர்கள் நிறைந்த சோலையில் தங்கியிருந்து ஓம் என்னும் மந்திரத்தால் ரீங்காரம் செய்துகொண்டு தான் வீற்றிருக்கும் கொன்றை மலரையும் நாகம் தங்கியிருந்து மூச்சுவிடும் செம்மை நிறம் பொருந்திய பொன் போன்ற சடையினையும் நீண்ட சடை முடியினையும் உடைய இறைவன்; உலகப் பொருள்களுக்குகெல்லாம் தலைவன் என்று தன்னை வணங்கிப் பணி பவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு பொறுமையோடு இருக்கமாட்டான் என்று கூறுகின்றபடி எல்லா மனங்களுககும் இறைவனாக விளங்குபவன் சிவன் என்று அறிந்து கொள்வீர்களாக.

2.“அப்பர்போற்றி திருத்தாண்டகம்” - பதிகவரலாறு கூறுக.

சுவாமிகள் கயிலை செல்லும் காதல் கொண்டு திருக்காளத்தியினின்றும் புறப்பட்டுத் திருப்பருப்பதம் வணங்கி, தெலுங்கு, கன்னடம், மாளவம்,

இலாடம், மத்தியம் ஆகிய நாடுகளைக் கடந்து வாரணாசி சென்று தொழுது கற்சுரத்தை அடைந்து செல்லுகையில் கால்கள் தேய்ந்தமையால் கைகளை ஊன்றிச் செல்ல, அவைகளும் தேய்ந்தன, பின்பு, மார்பால் உந்தியும் புரண்டும் சென்றார். அதனால் அவ்வுறுப்புக்களும் அழிந்தன. ஆகவே, கயிலைமால்வரையின் தாழ்வரையில் செயலின்றிக்கிடந்தார். சுவாமிகளது நிலைக்கு இரங்கிய கயிலைப் பரமர் அவர் கயிலையை அணைவதற்கு அருளாராய் ஒரு முனிவராகி எதிர்தோன்றி, "உம் உறுப்புக்களழிய இப்பாலையில் வந்தது என் கருதி" என வினவினாரர் "மலைமகளுடன் வடகயிலை அண்டர் நாயகர் இருக்கும் அப்பரிசு அடியேன் கண்டு கும்பிடக் காதலின் அடைந்தேன்; ஆளும் நாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன்" என்றார்கள் சுவாமிகள். இறைவர் சுவாமிகளது மன உறுதியைக் கண்டு அருகிலுள்ள பொய்கையைக் காட்டி, "இப்பொய்கையில் மூழ்கி நம்மை நீ கயிலையிலிருந்த அம்முறையைத் திருவையாற்றிற்காண்" எனப் பணித்துமறைந்தருளினாரர் சுவாமிகள் தீங்கு நீங்கிய திருமேனியுடன் இறையருளாணையின் வண்ணம் திருக்கயிலையில் உள்ள பொய்கையில் ஐந்தெழுத்தோதி மூழ்கி ஐயாற்றில் ஒரு வாவியில் உலகெலாம் வியப்ப எழுந்து, வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும் வள்ளலார் கயிலையிலிருந்த கோலம் கண்டு தொழுது பாடியருளியன இது முதல் மூன்று திருப்பதிகங்கள். கயிலை மலையானையே போற்றியருளியதால் இவைமூன்றும் கயிலைத் திருப்பதிகங்களே ஆயின (தி.12 திருநாவு. புரா. 381). சுவாமிகள் பொய்கையில் மூழ்கியதைக் குறிக்குமிடத்தில் (370) சேக்கிழாரர் "வேற்று மாகிவிண் ணாகிநின் றார் மொழி விரும்பி" என்றது, விண்ணிலே மறைந்து அருள் புரிந்த நிலையை நினைந்து மூழ்கி, அந்நினைவோடே ஐயாற்றில் எழுந்து தாண்டகம் தொடங்கி அருளினாரர் என்றற்கு என்க.

குறிப்பு

3."எயிலது அட்டதுநீறு" - என்று தொடங்கும் பாடலில் திருநீற்றின் மகிமையை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?

முப்புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது திருநீறு. இம்மை, மறுமை, ஆகிய இரண்டினுக்கும் உயிர்களுக்குத் துணையாக இருப்பது திருநீறு. நித்தியமாயும், உயர்ந்த பொருளாயும் பயின்று , நுகரும் பொருளாக உடையது நீறு. அது பாக்கியமாக இருந்து விளங்கும் சிறப்புடையது. மாயையின் வயப்பட்டும் சோர்வுற்றும் தடைப்படுத்தும் உறக்க உணர்வினைத் தடுத்து புத்துணர்ச்சி தந்து தூய்மைப்படுத்தும் இயல்புடையது. அத்தகைய திருநீறு, கூர்மையான சூலப் படையுடைய திரு ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஈசனுக்கு உரிய திருநீறு ஆகும்.

4. போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே – விளக்குக.

நீங்குவதும், புதிதாக வருவதும், கலப்பதும் இல்லாத புண்ணிய மூர்த்தியே! என்னைக் காக்கின்ற காவல் தெய்வமே! காண்பதற்கு அரியதாக ஒளி மிகுந்து இருப்பவனே! தொடர்ச்சியாகவும் முறையாகவும் வருகின்ற இன்ப வெள்ளமே! தந்தையே! மிகுதியாக நின்ற ஒளி வீசும் சுடரான தோற்றத்தினனாய், சொல்லப்படாத பூடகமான நுண் உணர்வாக இருந்து. அருள்பவன் சிவபெருமான்.

கூறு: 10

நம்மாழ்வார் : முதல் பத்து – உயர்வு அற என்னும் முதல் திருவாய் மொழியும் வீடுமின்என்னும் இரண்டாம் திருமொழியும்

ஆண்டாள் : திருமணக் கனவை உரைத்தல் வலம்புரிக்குக் கிடைத்த பேறு – குலசேகராழ்வார் : ஊனேறு – திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்.

நோக்கம்: ஆழ்வார்களுள் நம்மாழ்வாரின் சிறப்புகளை அறிதல் - நம்மாழ்வார் இயற்றிய பாசுரங்களின் பக்திச் சுவையை உணர்தல் - திருவாய்மொழி உணர்த்தும் திருமாலின் உயர்வினை அறிந்து பயன் கொள்ளல். ஆண்டாள் வரலாற்றினை அறிதல் - ஆண்டாளின் பக்தி மாண்பினை அவர்தம் பாசுரங்களின் வழி அறிந்து பயன்பெறல்.திருமங்கை ஆழ்வாரின் பாசுரச் சிறப்புகளை அறிதல்.

ஆழ்வார் எல்லாரும் பெரிதும் போற்றப்படுபவராயினும், அவர்களுள் நம்மாழ்வார் மிகச் சிறந்தவராகப் போற்றப்படுகின்றார். அவருடைய நூல்களும் அத்தகைய சிறப்பினைப் பெறுகின்றன. அவருடைய நூல்களுள்ளும் திருவாய்மொழி மிகச் சிறந்ததாகும். நம்மாழ்வாரையும் அவருடைய திருவாய்மொழியையும் பாராட்டித் தமிழிலும் வடமொழியிலும் பல நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. நம்மாழ்வாரது காலத்திலேயே, அவருடைய சீடராய் இருந்த மதுரகவிகள் என்பவர், நம்மாழ்வாரையும் அவருடைய நூல்களையும் சிறப்பித்துக் ‘‘கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு’’ என்னும் பத்துப் பாசுரங்கள் அடங்கிய ஒரு நூலை அருளிச்செய்தார். அவர், நம்மாழ்வாருடைய பாசுரங்களைப் பாடுதல் எனக்குப் பேரின்பமாய் உள்ளது; அவரே எனக்குத் தெய்வம்; அவரையன்றி வேறு தெய்வம் அறியேன்; அவர் பாசுரங்களை இசையோடு பாடுதலே எனக்கு இன்பமான பொழுது போக்காகும் என்று பலவாறாகப் போற்றியுள்ளார். அவர் மதுரகவி என்றும் மதுரகவிகள் என்றும், மதுரகவியாழ்வார் என்றும் பெயர் கூறப்பட்டு, ஆழ்வார்களோடு சேர்த்து எண்ணப்பட்டுள்ளார். அவர் அருளிச்செய்த கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்னும் நூல், ஏனைய ஆழ்வார்களுடைய நூல்களோடு நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பு

கம்பர் நம்மாழ்வாரைப் பற்றிச் சடகோபரந்தாதி என்ற ஓர் அரிய நூலை இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் நூறு பாக்களையுடையது. அந்நூலில் நம்மாழ்வாரைப் புகழ்ந்திருப்பதைவிட அவருடைய திருவாய்மொழியை மிகச் சிறப்பாகப் புகழ்ந்துள்ளார். திருமாலினுடைய சிறப்புகள் எல்லாவற்றினும் நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழி அவருக்குக் கிடைத்தது மிகப் பெரிய சிறப்பு என்கிறார்; திருவாய்மொழியை ஆராவமுதக் கவியாயிரம் என்கிறார். திருவாய்மொழியின் முன் பிற கவிகள் பொருள் அற்ற கவிகளே என்கிறார். திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிஎன்ற ஒரு நூல் உளது. அது, திருவாய்மொழியில் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் கருத்தையும் தொகுத்து ஒவ்வொரு வெண்பாவில் அடக்கிக் கூறுகின்றது. திருக்குருகூரில் நம்மாழ்வார் பரம்பரையில் தோன்றி, கல்வியிலும் கவி பாடுவதிலும் சிறந்து விளங்கிய புலவர் சிலர், நம்மாழ்வார் சிறப்புகளையும் அவர் நூல்களின் சிறப்புகளையும் அமைத்துப்பல நூல்களை இயற்றியுள்ளனர். மாறன் அலங்காரம், மாறன் பாப்பாவினம், மாறன் திருப்பதிக்கோவை, மாறன் அகப்பொருள் முதலிய பல நூல்கள் அவ்வாறு இயற்றப்பட்டுள்ளன. திருவேங்கடத்துறைவான் கவிராயர் இயற்றிய மாறன் கோவை என்ற ஓர் அரிய நூலும் உளது.

திராவிடவேதோபநிஷத் சங்கதி, திராவிடவேதோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலி என்ற இரண்டு வடமொழி நூல்கள் திருவாய் மொழியின் சிறப்பைக் கூறத் தோன்றியுள்ளன. தமிழ் நூலைப் பாராட்டி வடமொழி நூல்கள் தோன்றின எனின், அத்தகைய பாராட்டிற்குரியது திருவாய்மொழி ஒன்றேயாகும். திருவாய் மொழியை ஆயிரம் தெலுங்குச் செய்யுளாகவும், ஆயிரம் வடமொழிச் செய்யுளாகவும் பாடியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 'ஆந்திர கீர்வாண சகஷ்ரம்' என்பது பெயர். இவ்வாறு கன்னடத்திலுஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழிலும் வடமொழியிலுமாக இவ்வாறு பல நூல்கள் திருவாய் மொழியைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றன என்றால், திருவாய்மொழியின் செய்யுள் நயமும், இலக்கியச் சுவையும், சமயக் கருத்துக்களும்,பிறவுமே அதற்குக் காரணம் என்பதில் ஐயம் இல்லை. திருவாய்மொழி எல்லாவற்றானுஞ் சிறந்த ஒரு நூலாய் இருப்பதனால், சிறந்த தமிழ் நூல்களின் உரையாசிரியர்கள், இதிலிருந்து இலக்கியக் கருத்துகளுக்கும், சமயக் கருத்துகளுக்கும், இலக்கணக் குறிப்புகளுக்கும் பல மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்கள்.

திருக்குறளுக்குச் சிறந்த உரை எழுதிய பரிமேலழகர், 'பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று, நிலையாமை காணப்படும்,' என்ற குறளின் உரையில் 'அற்றது பற்றெனில், உற்றது வீடு,' என்ற பாசுரப் பகுதியையும், 'ஆரா வியற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே, பேரா வியற்கை தரும்,' என்ற குறளின் உரையில், 'நன்றாய் ஞானங் கடந்து போய் நல்லிந்திரியம் எல்லாம் ஈர்த்து, ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ் உலப்பி லதனை உணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாங் கின் பத்துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றால், அன்றே அப்போதே வீடு

குறிப்பு

மதுவே வீடு வீடாமே, என்ற பாசுரத்தையும், அரசனுக்கு இறைவன் என்று பெயர் கூறப்படுவதை விளக்குமிடத்தில், 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்,' என்ற பாசுரப் பகுதியையும் எடுத்து மேற்கோள் காட்டினர். மற்றும், 'ஆரா வியற்கை அவாநீப்பின்' என்ற குறளின் உரையில் 'களிப்புங் கவர்வும் அற்றுப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்பு அற்று, ஒளிக் கொண்ட சோதியுமாய் உடன் கூடுவது என்றுகொலோ,' என்ற பாசுரப் பகுதியை,"களிப்புக் கவர்ச்சிகளும் பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புகளும் முதலாயின இன்றி உயிர் நிரதிசய இன்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் 'பேராவியற்கை' என்றார் என உரை நடையாகவும் அமைத்து எழுதியுள்ளார். அவர் பாடியருளிய பாசுரங்களுள் ஒன்றே உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் யவன்அவன் என்பதாகும்.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் யவன்அவன்

மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவன்அவன்

அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவன்அவன்

துயரறு சுடரடி தொழுதுஎழுஎன் மனனே.

என் மனமே, தேவர்கள் முதலிய மற்றையோருடைய மேன்மைகள் முழுதும் இல்லை என்று கூறலாம்படி மேன்மேல் உயர்ந்துகொண்டே செல்லுகின்ற நற்குணங்களையுடையவன் யாவனோ அவன், என்னிடத்துள்ள அறிவின்மையாவும் நீங்க, பத்தியின் நிலையை அடைந்த அறிவைத் தந்தான்; அந்த அறிவைத் தந்தவன் யாவனோ அவன், மறதி என்பது சிறிதும் இல்லாத நித்தியசூரிகட்குத் தலைவன் ஆவான். அந்நித்தியசூரிகட்குத் தலைவன் யாவனோ அவனுடைய, எல்லாத் துன்பங்களையும் நீக்குகின்ற ஒளி பொருந்திய திருவடிகளைத்தொழுது இந்தப் பிறவி என்னும் பெருங்கடலினின்றும் கரை ஏறுவாய்.

மனன்அகம் மலம்அற மலர்மிசை எழுதரும்

மனன்உணர் வளவிலன் பொறிஉணர் வவைஇலன்

இனன்உணர் முழுநலம் எதிர்நிகழ் கழிவினும்

இனன்இலன் என்னுயிர் மிகுநரை இலனே.

மனத்தின் குற்றங்கள் எல்லாம் நீங்க, பின்பு மலர்ந்து மேலே எழுகின்ற மனத்தினுடைய யோக ஞானத்தால் அறியப்படுகின்ற ஆத்துமாவின் தன்மையினையுடையவன் அல்லன்; இந்திரியங்களால் அறியப்படுகின்ற உலகத்துப் பொருள்களின் தன்மையினையுடையவன் அல்லன்; எதிர்வு நிகழ்வு இறப்பு என்னும் முக்காலங்களிலும் தனக்கு ஒத்தாரை இல்லாதவன்; மிக்காரையும் இல்லாதவன்; ஞான ஆனந்தமயமாக

இருப்பவன்; இத்தகைய சிறப்புக்களை உடைய இறைவன் என்னுடைய சிறந்த உயிர் ஆவான் என்பதாம்.

இலன்அது உடையன்இது எனநினைவு அரியவன்
நிலனிடை விசும்பிடை உருவினன் அருவினன்
புலனொடு புலன் அலன் ஒழிவிலன் பரந்தஅந்
நலனுடை ஒருவனை நணுகினம் நாமே.

அதனை இல்லாதவன்; இதனையுடையவன், என்று இரு தன்மையாலும் நினைக்க முடியாதவன்; காணப்படுகின்ற இவ்வுலகமும் ஆகாயத்திலுள்ள தெய்வலோகங்களும் முதலாக எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள உயிரில்லாப் பொருள்களை எல்லாமுடையவன்;உயிர்ப்பொருள்களாகிய எல்லாமுடையவன்; காணப்படுகின்ற எல்லாப்பொருள்களும் தானாக இருப்பவன்; அவ்வாறு இருப்பினும், அப்பொருள்களின் குணங்களும் குற்றங்களும் தன்னைச் சாராமல் இருக்கும் தனித்தன்மை உடையவன். இவ்வகையில் எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு நீங்காதவனாகி எங்கும் பரந்திருக்கின்ற அந்நற்குணங்களையுடைய ஒப்பற்ற இறைவனை நாம் சேர்ந்தோம்.

குறிப்பு

நாம் அவன் இவன்உவன் அவள்இவள் உவள்எவள்
தாம்அவர் இவர்உவர் அதுஇது உதுஎது
வீம்அவை இவைஉவை அவைநலம் தீங்கவை
ஆம்அவை ஆயவை அய்நின்ற அவரே.

'நாம்' என்னும் பெயர்ப்பொருளும், 'அவன் இவன் உவன்' என்னும் ஆண்பாற்பெயர்ப்பொருள்களும், 'அவள் இவள் உவள் எவள்' என்னும் பெண்பாற்பெயர்ப்பொருள்களும், தாம் அவர் இவர் உவர்' என்னும் பலர்பாற்பெயர்ப்பொருள்களும், 'அது இது உது எது' என்னும் ஒன்றன்பாற்பெயர்ப்பொருள்களும் ஆகிநிற்பவன் இறைவனே ஆவான். மேலும் அழிகின்ற அந்தப் பொருள்களும் இந்தப் பொருள்களும் உந்தப் பொருள்களும், நல்ல பொருள்களும் தீய பொருள்களும், உண்டாகும் பொருள்களும் உண்டான பொருள்களும் ஆகி நிற்கின்ற எல்லாப்பொருள்களும் அவ்விறைவரே ஆவார்.

அவர்அவர் இறையவர் எனஅடி அடைவர்கள்
அவர்அவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர்
அவர்அவர் விதிவழி அடையநின் றனரே.

முக்குணங்களின் பாற்பட்ட மக்கள், தாம் தாம் அறிந்த அறிந்த வகையாலே, அந்த அந்தத் தேவர்களே இறைவர் ஆவர் என்று

குறிப்பு

நினைத்து, அவர்களுடைய பாதங்களையே பற்றுக்கோடாக அடைவார்கள்; அவர்களால் அடையப்படுகின்ற அந்தத்தேவர்களும், இறைவர் என்று கூறப்படுவதற்கு யாதொரு குறையும் இல்லாதவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள்; 'காரணம் யாது?' எனின், அத்தேவர்கள் தங்களுடைய ஆகமங்களில் விதித்து வைத்த வழியால் அவர்களை வணங்குகின்ற மக்கள் தாம் தாம் விரும்பிய பலனைப் பெறும்படியாக, அத்தேவர்களுடைய உயிருக்குள் உயிராய் நின்று திருமகள் கேள்வனான நாராயணன் திருவருள் புரிகின்றான் என்பதால் ஆகும்.

இறைவன் என்ற சொல்லுக்கு 'எப்பொருளினும் தங்குகின்றவன்' என்று பொருள் கூறுவர் சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியரான அடியார்க்கு நல்லார்.

நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்

நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்

என்றுமோர் இயல்வினர் எனநினைவு அரியவர்

என்றுமோர் இயல்வொடு நின்றஎம் திடரே.

நிற்றல், நில்லாமை இருத்தல், இராமை; கிடத்தல், கிடவாமை; திரிதல், திரியாமை' என ஒன்றுக்கு ஒன்றுமாறுபட்ட தொழில்களையுடையவர் ஆதலால், எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையினையுடையவர் என நினைத்தற்கு அரியவர்; அப்படி நினைப்பதற்கு அரியவர் என்னும் தன்மை எப்பொழுதும் மாறுபடாமல் ஒரே நிலையோடு கூடியிருக்கின்றவர்; வேதங்களால் பரம்பொருள் இவனே என்று உறுதி செய்யப்பட்ட திடத்தையுடையவர்; அவர் என் தலைவர் ஆவர்.

திடவிசும்பு எரிவளி நீர்நிலம் இவைமிசைப்

படர்பொருள் முழுவதும் ஆய்அவை அவைதொறும்

உடல்மிசை உயிர்எனக் கரந்துஎங்கும் பரந்துளன்

சுடர்மிகு சுருதியுள் இவைஉண்ட சுரனே.

உலகங்களை எல்லாம் முடிவு காலத்தில் அழியச் செய்த இறைவன், திடமான ஆகாயமும் நெருப்பும் காற்றும் நீரும் நிலமும் ஆகிய இவற்றைக் காரணமாகக் கொண்டு படர்ந்த எல்லாப் பொருள்களும் தானேயாகி, அவ்வப்பொருள்கள்தோறும் உடலுக்குள் இருக்கின்ற உயிரைப்போன்று மறைந்து, எங்கும் பரந்தவனாய் ஒளிமிக்க வேதத்துள் தோன்றுகின்றவன் ஆவான்.

உளன்எனில் உளன்அவன் உருவம்இவ் வுருவுகள்

உளன்அலன் எனில்அவன் அருவம்இவ் வருவுகள்

உளன்என இலன்என இவைகுணம் உடைமையில்

உளன்இரு தகைமையொடு ஒழிவுஇலன் பரந்தே.

இறைவன் உளன் என்றால் உள்ளவன் ஆவான்; அப்பொழுது உருவத்தோடு இருக்கும் இப்பொருள்கள் எல்லாம் அவனுடைய தூல சரீரமாகும். இறைவன் இலன் என்றாலும் உள்ளவனே யாவான்; அப்பொழுது உருவம் இல்லாதனவாய் இருக்கும் இப்பொருள்கள் எல்லாம் அவனுடைய சூட்சும சரீரமாகும். ஆதலால், உளன் என்றும் இலன் என்றும் கூறப்படும் இவற்றைக்குணமாகவுடைமையின், உருவமும் அருவமும் ஆன தூல சூக்குமப் பொருள்களையுடையவனாய் எங்கும் ஒழிவு இல்லாதவனாகிப் பரந்து இருகின்றவனே ஆவான் என்பதாம்.

குறிப்பு

பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துஉளன்

பரந்தஅண்டம் இதுஎன நிலம்விசும்பு ஒழிவறக்

கரந்தசில் இடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருடொறும்

கரந்துஎங்கும் பரந்துஉளன் இவைஉண்ட கரனே.

உலகங்களை எல்லாம் கற்பாந்தகாலத்து உண்டு காத்த தலைவன், பரந்திருக்கின்ற குளிர்ந்த சமுத்திரத்திலுள்ள நீர் அணுத்தோறும் பரந்திருக்கின்ற அண்டம் இது என்று கூறும்படி பரந்திருக்கின்றான்; அவ்வாறே பூமி ஆகாயம் இவற்றிலும் எங்கும் பரந்து நிறைந்திருக்கின்றான்; மிகவும் சூக்குமமான உடல்தோறும் அவ்வவ்வுடல்களில் வசிக்கின்ற உயிர்தோறும் கண்களுக்குத் தெரியாதவாறு பரந்திருக்கின்றான் என்பதாம்.

நம்மாழ்வாரால் பாடியருளப்பெற்ற பாசுரங்களுள் சிறப்பிடம் பெறுவது ‘வீடுமின் முற்றவும்’ எனத் தொடங்கும் பாசுரம் ஆகும். இப்பசுரம் திருமாலின் பெருமையினையும் அவர் திருவடி தொழுவார் பெறும் பயன்களையும் குறித்து நிற்கின்றது.

வீடுமின் முற்றவும், வீடுசெய்து உம்முயிர்

வீடுடை யானிடை, வீடுசெய் மி(ன்)னே.

பொருள்களிடத்துள்ள ஆசை முழுவதனையும்விடுங்கள். அவ்வாறு விட்டு, உங்களுடைய உயிரை, வைகுந்த உலகத்தையுடைய இறைவனிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

வீடுமின்’ என்பதனை நீட்டும்வழி நீட்டலுக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவார் சேனாவரையர். (தொல். சொல். சூ. 403.) வீடுமின், செய்மின் என்பனவற்றில் ‘மின்’ முன்னிலை ஏவற்பன்மை வினைமுற்று விகுதி ஆகும். ‘வீடுமின் முற்றவும்’ என்ற இடத்து ‘விடல் வேண்டும் வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு,’ என்ற குறட்பகுதியும், ‘அ∴து அப்பொருள்கண்மேற்

குறிப்பு

செல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகு பெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்குவிடல் வேண்டும் என்று கூறினார்,' என்ற அதனுரையும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன, 'பரிவுசெய்து ஆண்டு அம்பலத்துப் பயில்வோன்' (திருக்கோவை 144.) என்றவழி 'பரிவுசெய்து' என்பது ஒரு சொல் நீரதாய்ப் பரிந்து எனப் பொருள் கொள்ளபட்டது போன்று,ஈண்டு 'வீடு செய்து' வீடுசெய்மின்' என்பனவும் ஒரு சொல் நீரன ஆகும்.

மின்னின் நிலைஇல, மன்உயிர் ஆக்கைகள்

என்னும் இடத்துஇறை, உன்னுமின் நீரே.

நிலை பெற்ற உயிர்கள் தங்கியிருக்கின்ற உடல்கள் தோன்றி மறையும் மின்னலைக்காட்டிலும் நிலை இல்லாதன எனுமிடத்து நீங்களே அதனைச் சிறிது நினைத்துப் பாருங்கள் என்பதாம்.

நீர்நுமது என்றிவை, வேர்முதல் மாய்த்துஇறை

சேர்மின் உயிர்க்குஅதன், நேர்நிறை இல்லே.

யான் எனது என்னும் செருக்காகிய இவற்றைப் பக்கவேர் எனப்பெறும் அடியோடு அழித்து, இறைவனைச் சேர்மின்; அவ்வாறு சேர்தற்கு ஒத்ததும் மிக்கதும் இல்லை என்பதாம்.

யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும், என்றார் திருவள்ளுவர்

இல்லதும் உள்ளதும், அல்லது அவன்உரு

எல்லையில் அந்நலம், புல்குபற்று அற்றே.

இறைவனுடைய வடிவம், அழிந்து போகின்ற உடலும் அழியாததான உயிருமாகிய இவற்றின் தன்மையினையுடையது அன்று; எல்லையில்லாத ஆனந்தமயமானது; ஆதலால், வெளிப்பொருள்களிலுள்ள ஆசையினை நீக்கி அவனைப் பற்றுங்கள் என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

அற்றது பற்றுஎனில், உற்றது வீடுஉயிர்

செற்றது மன்னுறில், அற்றுஇறை பற்றே.

புறம்பேயுள்ள ஆசை நீங்குமாயின், உயிரானது வைகுந்தத்தை யடைந்ததாம்; நிலைபெற்ற வைகுந்தத்தை விரும்பினால், அந்தக் கைவல்ய இன்பத்தினையும் அழித்து, அவ்விறைவனுக்கே தீர்ந்து அவனைப் பற்றுவாயாக என்பார் நம்மாழ்வார்.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாம் முறைமை பற்றி, 'பற்றற்றகண்ணே' என்றார்; 'அற்றது பற்றெனில், உற்றது வீடு' என்பதும்

அது பற்றி வந்தது,' என்பது பரிமேலழகருரை, (குறள், 349) 'உற்றது' என இறந்த காலத்தாற் கூறியது, தெளிவு பற்றியே ஆகும்.

பற்றிலன் ஈசனும், முற்றவும் நின்றனன்

பற்றிலை யாய்அவன், முற்றில் அடங்கே

இறைவனும் பற்றையுடையவனாகி உலகத்துப் பொருள்கள் எல்லாமாகவும் நின்றான்; ஆதலால், நீயும் பற்றையுடையையாய் அவ்விறைவனுடைய தொண்டுகள் அனைத்திலும் சேர்க என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

அடங்கெழில் சம்பத்து, அடங்கக்கண்டு ஈசன்

அடங்கெழில் அஃதுஎன்று, அடங்குக உள்ளே.

கட்டிற்குள் அடங்கா அழகியதான செல்வம் முழுவதையும் பார்த்து, அது இறைவனுக்கு அடங்கிய செல்வமாகும் என்று நினைந்து, அச்செல்வத்திற்குள் நீயும் ஒரு செல்வமாக அடங்குக என அறிவுறுத்துவார் நம்மாழ்வார்.

உள்ளம் உரைசெயல், உள்ளஇம் மூன்றையும்

உள்ளிக் கெடுத்துஇறை, உள்ளில் ஒடுங்கே.

மனம் வாக்குக் காயம் ஆகிய இம்மூன்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, மற்றைப் பொருள்களினின்றும் மீட்டு இறைவனிடத்திலே சேர்ப்பாய் என்பார் நம்மாழ்வார்.

ஒடுங்க அவன்கண், ஒடுங்கலும் எல்லாம்

விடும்பின்னும் ஆக்கை, விடும்பொழுது எண்ணே.

அவ்விறைவனிடத்தில் சென்று சேரவே, உங்களிடத்தில் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன எல்லாம் தாமாகவே விட்டு நீங்கும்;அதற்குமேல், உயிரானது உடலை விட்டு நீங்குங்காலத்தை எண்ணி இரு என்பதாம்

எண்பெருக்கு அந்நலத்து, ஒண்பொருள் ஈறுஇல

வண்புகழ் நாரணன், திண்கழல் சேரே

எண்ணாலே மிக்கு இருப்பவனாகவும் மிகப்பலவனாகவும் ஞானத்திற்கு நிலைக்களமாவனாகவும் ஞானமயமாகவும் அழிவு அற்றனவாகவும் இருக்கிற உயிர்களையும், அழிவு அற்ற வளவிய புகழ்களையுமுடைவனாயும் இருக்கின்ற நாராயணனது உறுதியான திருவடிகளைச் சேர்வாய்.

சேர்த்தடத் தென்குரு, கூர்ச்சட கோபன்சொல்

சீர்த்தொடை ஆயிரத்து, ஓர்த்தஇப் பத்தே.

குறிப்பு

தடாகங்கள் சேர்ந்திருக்கிற அழகிய திருக்குருகூரில் அவதரித்த ஸ்ரீசடகோபர், இறைவனுடைய மிக்க புகழைத் தொடுத்து அருளிச்செய்த ஆயிரம் திருப்பாசுரங்களுள் இப்பத்துத் திருப்பாசுரங்களும் ஆராய்ந்து செய்யப்பட்டவை என்பதாம்.திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் நாரணன்தாள்

நாடுநலத் தால் அடைய நன்குரைக்கும் - நீடுபுகழ்

வண்குருகூர் மாறன் இந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்

பண்புடனே பாடியருள் பத்து.

ஆண்டாள்:

ஆண்டாள் தமிழகத்தில் ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவர்,திருமாலைப் போற்றித் துதி செய்த பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒரே பெண்ணாய் அமைந்தவர் ஆண்டாள்.ஆண்டாளைப் பெரியாழ்வாரின் பெண்பாவனை என்று சொல்வாரும் உளர்,ஆண்டாள் திருவில்லிபுத்தூரில் துளசிச் செடியின் கீழ் பெண்ணகுழந்தையாய்க் கிடந்த பொழுது பெரியாழ்வாரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டவர்.கோதை என்னும் பெயருடன் வளர்ந்த ஆண்டாள் தனக்கு விவரம் தெரிந்த நாள் முதல் கண்ணனையே கனவனாய் மனதில் வரித்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவள். ஆண்டாள் அணிந்த மாலையையே பரந்தாமன் விரும்பிக் கொண்டமையால் ‘சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி’ என்று அழைக்கப்பட்டவர். கண்ணனையே தன் கணவனாய் அடைந்த பேறு பெற்றவர். ஆவரால் பாடப்பெற்றவை திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்பன ஆகும்.இவ்விரு நூல்களிலும் இடம்பெற்ற பாடல்களின் எண்ணிக்கை 173 ஆகும். ஆண்டாள் கண்ணனுடன் தனக்கு நிகழ்ந்த திருமணத்தை பற்றிக் கனவு கண்டு பாடிய பாசுரங்களும் கண்ணனின் வாய்ச்சுவை நாற்றம் கேட்டு பஞ்சாசன்னியத்திடம் வேண்டிய பாசுரங்களும் பாடப்பகுதியாய் அமைந்துள்ளன.

திருமணக் கனவை உரைத்தல்:

நாச்சியார் திருமொழி ஆறாம்பத்து. மன்மதனிடம் வேண்டி, எங்கள் சிற்றில் சிதையாதே என்று இறைவனிடமே வேண்டி, உடைகளைத் திருடியவனிடம் கூறைச் சேலை கேட்டு ,தாம் கண்ணனைச் சேருவோமா என்று கூடல் குறி கேட்டு, குயில் விடு தூது வரை வந்தாச்சு.வந்து சேர்ந்தானோ சேரலையோ விருப்பட்டவனிடத்தில் சேரக் கற்பனையையும் கனவையும் துணைக்கு அழைக்கிறாள் ஆண்டாள். கண்ணனோட கல்யாணம் ஆவதாய்க் கனவு காண்கிறாள். பெண் பார்ப்பதில்

ஆரம்பித்து கெட்டி மேளம்கொட்டி, அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து இந்து மத சடங்குகளை அடிப்படையாக வைத்து கனா காண்கிறாள்.

குறிப்பு

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலஞ்செய்து

நாரணன் நம்பி நடக்கின்றான் என்று எதிர்

பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறம் எங்கும்

தோரணம் நாட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

நாளை மணநாள் என நிச்சயம் செய்து, பாளையோடு கூடிய கமுகு (பாக்குமரம்) மரங்களால் அலங்காரம் செய்தனர்; இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் கூட்டம் வந்திருந்து மணத்தை உறுதி செய்தனர்; மணப்புடவை உடுத்தி மணமாலை சூட்டினர். நான்கு திசைகளில் இருந்தும் கொண்டு வந்த தீர்த்தத்தால் நீராட்டி, பார்ப்பனர்கள் மந்திரங்களைச் சொல்ல, புனிதனாகிய கண்ணனோடு என்னை இணைத்துக் காப்புக் கட்டினர்; பெண்கள் மங்கல விளக்கும் கலசமும் ஏந்தினர்.

நாளை வதுவை-மணம் என்று நாள் இட்டு

பாளைக் கமுகு பரிசு உடைப் பந்தற் கீழ்

கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் ஓர்

காளை புகுதக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

நாளைக்குத் திருமணம் என்று நாள் குறித்து பாக்கு மரப் பட்டைகளால் அழகுறச் செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழ் குறிப்பிட்ட அந்த நன்னாளில் அழகு பொருந்திய ஒளிமிக்க சிங்கம் போன்றவன் மாதவன் கோவிந்தன் என்ற பெயர் கொண்ட காளை கம்பீரமாகப் புகுவதைப் போலக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்.

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம் எல்லாம்

வந்திருந்து என்னை மகட் பேசி மந்திரித்து

மந்திரக் கோடி உடுத்தி மண-மாலை

அந்தரி சூட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

இந்திரன் உள்ளட்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வந்திருந்து விழாவினை சிறப்பத்து இதுதான் பெண் என்று பேசி முடுடித்து மந்திரம் சொல்லி மணப்பட்டு உடுத்தி மாதவனன் தங்கையான துர்க்கை மணமாலை சூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி

நால் திசைத் தீர்த்தம் கொணர்ந்து நனி நல்கி

பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்து ஏத்தி

பூப் புனை கண்ணிப் புனிதனோடு என்தன்னைக்

காப்பு நாண் கட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

குறிப்பு

நான்கு திசைகளில் இருந்து தீர்த்தம் கொண்டு வந்து அதனை நன்றாகத் தெளித்து வேதம் ஓதும் அந்தணர்கள் பலர் மந்திரம் சொல்லி பலவித பூக்களை மாலைகளாக அணிந்த பூனிதனான கண்ணனோடு என்னை இணைத்து காப்புப் கணிறு கட்ட கனவு கண்டேன் தோழி நான்

கதிர் ஒளித் தீபம் கலசம் உடன் ஏந்திச்

சதிர் இள மங்கையர் தாம் வந்து எதிர்கொள்ள

மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டு எங்கும்

அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீ நான்

கதிரவன் ஒளபோல ஒளிவீம் தீபங்களையும் பொற்கலசங்களையும் ஏந்தி இளமையான பெண்கள் தாம் முன் வந்து எதிர்கொள்ள வடமதுரை மன்னன் நடப்பதில் அவன் பாதத்தில் இருந்த நிலம் எங்கும் அதிர்கின்றது. அவ்வாறு நிலம் அதிர அவர் நடந்து வந்து மணப்பந்தல் புகுவது போன்று கனவு கண்டேன் தோழி நான்

மத்தளம் கொட்ட வரி-சங்கம் நின்று ஊத

முத்து உடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தற் கீழ்

மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து என்னைக்

கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

மத்தளம் இசைக்க சங்குகள் முழங்க முத்துக்களால் அமைக்கப்பெற்ற விதானத்தினை உடைய பந்தலின் கீழ் மைத்துனன் தம்பியாகிய மதுசூதனன் வந்து எனது கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழி நான்.

வாய் நல்லார் நல்ல மறை ஓதி மந்திரத்தால்

பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதி வைத்து

காய் சின மா களிறு அன்னான் என் கைப்பற்றி

தீ வலஞ் செய்யக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

நன்கு கற்றறிந்த வேதம் ஓதுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் நல்ல மறை ஓதி மந்திரத்தால் கடுங்கோபம் கொண்ட பெரிய

யானையைப் போன்ற கண்ணன் என் கையைப் பற்றி அந்த தீக்குண்டதைச் சுற்றி வர கனவு கண்டேன் நான்

நன்கு கற்றறிந்த மறை (வேதம்) ஓதுவது, வேள்வி செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் , நல்ல மறையோத, அந்தச் சடங்குகளுக்குரிய மந்திரங்களைச் சொல்ல, தீ வளர்த்து அந்த தீக்குண்டதைச் சுற்றிப் பசுமையான நாணலைப் பரப்பி , சின்னச்சின்ன மரக் குச்சிகளை அந்தத் தீயிலே இட்டு, கடுங்கோபம் கொண்ட யானையைப் போன்ற கம்பீரம் மிக்க கண்ணன் என் கையைப் பற்றி ,அவர்கள் வளர்த்த அந்தத் தீயைச் சுற்றி வரக் கனவு கண்டேன் நான்..

குறிப்பு

இம்மைக்கும் ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் பற்று ஆவான்

நம்மை உடையவன் நாராயணன் நம்பி

செம்மை உடைய திருக்கையால் தாள் பற்றி

அம்மி மிதிக்கக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

இந்தப் பிறவிக்கும் இன்னும் ஏழு ஏழு பிறவிக்கும் இவனே நமக்குப் புகலிடம் இவன் திருவடிகளே அடைக்கலம் என்றும் நமக்கானவன் நாராயணன் நம்பி சிவந்த அவர்தம் திருக் கையால் என் கால்களைப்பற்றி அம்மி மீது வைத்து, அந்த அம்மியை மிதிக்கக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்.

வரிசிலை வாள் முகத்து என்னைமார் தாம் வந்திட்டு

எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி

அரிமுகன் அச்சுதன் கைம்மேல் என் கை வைத்துப்

பொரிமுகந்து அட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

அழகிய வில் போன்ற புருவமும் ஒளிமிகுந்த முகத்தையும் கொண்ட என் தந்தை அண்ணன் மார்கள் வந்து தீக்குண்டத்தை நன்றாக வளர்த்து அதன் முன்னே என்னை நிறுத்திச் சிங்கமுகன் கொண்டவன் அச்சுதன் கையின் மேல் என் கையையும் வைத்து அந்தத் தீயில் பொரியைத் தூவுவதாகக் கனவு கண்டேன் தோழீ நான்

குங்குமம் அப்பிக் குளிர் சாந்தம் மட்டித்து

மங்கல வீதி வலஞ் செய்து மா மண நீர்

அங்கு அவனோடும் உடன் சென்று அங்கு ஆனைமேல்

மஞ்சனம் ஆட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

உடல் முழுவதும் குங்குமம் அப்பிக் குளிர்ச்சியான சந்தனமும் பூசி தோரணம் கட்டப்பட்ட மங்கலகரமான வீதிகளில் வலம் செய்து, நறுமணம் கொண்ட வாசனைத் திரவியங்கள் கொண்ட நீரினைக் கொண்டுளங்களுக்கு மஞ்சனம் ஆட்டக் கனவு கண்டேன் தோழீ நான்

ஆயனுக்காகத் தான் கண்ட கனாவினை

வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர்க்கோன் கோதை சொல்

தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்

வாயும் நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே

மாயவனை தன் மாணாளனாக வரித்துக்கொண்டு திருவில்லிபுத்தூர் பெரியாழ்வாரின் மகளான கோதை நாச்சியார் பாடிய அத்தமிழ் மாலை பத்தினையும் பாடுவார் அவ் உலகில் நன்மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர்.

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ::

நாச்சியார் திருமொழி ஏழாம்பத்து.கடலில் பிறந்து கண்ணனின் கைகளிலே தவழும் வெண்சங்கைப் பார்த்து ஆண்டாள் பாடும் பத்துப் பாடல்கள் இதனுள் இடம்பெற்றுள்ளன. கண்ணனின் திருவாய் முத்தம் வேண்டி, அவன் வாயமுதம் எப்படி இருக்கும் என்று வெண் சங்கினைப் பார்த்துக் கேட்கின்றாள் ஆண்டாள். தான் துய்த்து இன்புற வேண்டியதை அனுபவிக்கும் வெண் சங்கினைப் பார்த்து ஆற்றாமையால் பாடிய பாடல்கள் இவை.

கருப்பூரம் நாறுமோ? கமலப் பூ நாறுமோ?

திருப் பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ?

மருப்பு ஒசித்த மாதவன் தன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்

விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல் ஆழி வெண்சங்கே

பச்சைக் கருப்பூரம் மணக்குமோ அல்லது தாமரைப்பூ மணம் வருமோ கண்ணனின் பவளம் போன்ற சிவந்த வாய் மிக இனித்துக் கிடக்குமோ குவலய பீடம் என்னும் யானையின் கொம்பை உடைத்த மாதவனின் வாயின் சுவையும் அதன் மணமும் எப்படி இருக்கும் என வேண்டி விரும்பிக் கேட்கின்றேன் அதைச் சொல்லேன் கடல் வெண்சங்கே

கடலிற் பிறந்து கருதாது பஞ்சசனன்

உடலில் வளர்ந்துபோய் ஊழியான் கைத்தலத்

திடரிற் குடியேறி தீய அசுரர்

நடலைப் பட முழங்கும் தோற்றத்தாய் நற் சங்கே

சங்கே!நீ கடலில் பிறந்தாய் அந்தப் பிறந்த இடத்தையும் மறந்தாய் பஞ்சசனன் உடலிலே வளர்ந்தாய் இறுதியில் ஊழியான் கைத்தலத்தில் இடரில் குடியேறித் தீய அசுரர் நடலைப்பட குடியேறி தீமை செய்யும் அசுரர் நடுநடுங்க துன்பப்படும்படி முழங்கும் தோற்றமுடையவன் ஆனாய் நல்ல சங்கே !

குறிப்பு

தட வரையின் மீதே சரற்கால சந்திரன்

இடை உவாவில் வந்து எழுந்தாலே போல் நீயும்

வட மதுரையார்-மன்னன் வாசுதேவன் கையில்

குடியேறி வீற்றிருந்தாய் கோலப் பெருஞ் சங்கே

பெரிதாக நின்ற மலையின் மீதே இலையுதிர் கால சந்திரன் அந்தப் பெரு மலைகளுக்கு இடையில் வந்து எழுந்தாற் போல நீயும் வடமதுரை மன்னன் வாசுதேவன் கையில் குடியேறி வீற்றிருந்தாய் அழகிய பெரும் சங்கே !

சந்திர-மண்டலம் போல் தாமோதரன் கையில்

அந்தரம் ஒன்று இன்றி ஏறி அவன் செவியில்

மந்திரம் கொள்வாயே போலும் வலம்புரியே

இந்திரனும் உன்னோடு செல்வத்துக்கு ஏலானே

சந்திர மண்டலம் போல் தாமோதரன் கையில் எப்போதும் அங்கே இருந்து கொண்டு அவனோட காதில் ஏதோ இரகசியம் பேசுவாய் போல சங்கே அந்த இந்திரன் கூட உன்னோட இந்த செல்வத்துக்கு ஈடாக மாட்டான்

உன்னோடு உடனே ஒரு கடலில் வாழ்வாரை

இன்னார் இனையார் என்று எண்ணுவார் இல்லை காண்

மன் ஆகி நின்ற மதுசூதன் வாயமுதம்

பன்னாளும் உண்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே

உன்னோடு கூடவே பிறந்த ஒரே கடலில் வாழ்பவர்களை இன்னார் என அடையாளம் கண்டு மதிக்க எவரும் நினைப்பதில்லை என்பதைப் பார் எந்நாளும் நிலைத்து நின்ற மதுசூதனன் வாய் எச்சில் எப்பொழுதும்நீ ஒருவன் மட்டுமே உண்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே

போய்த் தீர்த்தம் ஆடாதே நின்ற புணர் மருதம்

சாய்த்து ஈர்த்தான் கைத்தலத்தே ஏறிக் குடிகொண்டு

சேய்த் தீர்த்தமாய் நின்ற செங்கண் மால்தன்னுடைய

வாய்த் தீர்த்தம் பாய்ந்து ஆட வல்லாய் வலம்புரியே

குறிப்பு

எவ்வளவோ புண்ணிய நதிகள் நாட்டிலே இருக்க அங்கெல்லாம் போய்த் தீர்த்தம் ஆடாமலே , மருத மரமாய் நின்றவர்களைச் சாய்த்து அவர்களின் சாபம் தீர்த்தவன் கைத் தலத்தில் ஏறிக் குடி கொண்டு இளமையான , வேர்க்கும் உடம்புடன் நின்ற செம்மையான திருமாலுடைய வாய்த் தீர்த்தம் உன் மீது படும் அளவுக்கு பாய்ந்து ஆட வல்லமை பெற்றாய் வலம்புரியே !

செங்கமல நாள்-மலர்மேல் தேன் நுகரும் அன்னம் போல்

செங்கண் கருமேனி வாசுதேவனுடைய

அங்கைத் தலம் ஏறி அன்ன-வசஞ் செய்யும்

சங்கு-அரையா உன் செல்வம் சால அழகியதே

செங்கமல நாண்மலர் மேல் தேன்நுகரும் அன்னம் போல் தேன் நுகரும் அன்னம் போல சிவந்த கண்களும் கருத்த மேனியும் கொண்ட வாசுதேவனுடைய அழகிய கைத்தலம் ஏறி அங்கே கண் வளரும் சங்குகளின் தலைவா ! உன் செல்வம் மிகவும் அழகியதே !

உண்பது சொல்லில் உலகு அளந்தான் வாயமுதம்

கண்படை கொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே

பெண் படையார் உன் மேல் பெரும் பூசல் சாற்றுகின்றார்

பண் பல செய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே

நீ உண்பது பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் அது உலகளந்தான் வாய் அமுதம் நீ உறங்குவது பற்றிச் சொல்வதென்றால் அது கடல் வண்ணம் கொண்டவன் கைத்தலத்திலே இவ்வாறு நீ செய்வதனால் பெண்கள் கூட்டம் உன் மீது பெரும் குற்றம் சாற்றுகின்றனர் சண்டை போடுகின்றனர் இப்பெண்கள் அனுபவிக்க வேண்டியவற்றை நீ ஒருவனே அனுபவிப்பது பண்பு அல்லவே நியாயமற்றதைச் செய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே !

பதினாறாம் ஆயிரவர் தேவிமார் பார்த்திருப்ப

மது வாயிற் கொண்டாற்போல் மாதவன் தன் வாயமுதம்

பொதுவாக உண்பதனைப் புக்கு நீ உண்டக்கால்

சிதையாரோ உன்னோடு? செல்வப் பெருஞ்சங்கே

பதினாறு ஆயிரம் தேவிமார்கள் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க மதுவினை வாயினில் கொண்டவனைப் போல மாதவனின் வாய் அமுதம் என்ற பொதுச் சொத்தை நீ ஒருவனாக தேனினை உண்பவன் போல நீ உண்டால் இதை வேடிக்கை பார்க்கும் பெண்கள் மனம் சிதைந்து போய் நோக மாட்டாரோ ? செல்வம் மிக்க பெரும் சங்கே !

குறிப்பு

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடும்

வாய்ந்த பெருஞ் சுற்றம் ஆக்கிய வண்புதுவை

ஏய்ந்த புகழ்ப் பட்டர்பிரான் கோதை தமிழ் ஈரைந்தும்

ஆய்ந்து ஏத்த வல்லார் அவரும் அணுக்கரே

பாஞ்ச சன்னியத்தை பத்ம நாபனோடும் பெரும் உறவாக்கிய அழகிய வில்லிபுத்தூரில் பிறந்தவளும் நிறைந்த புகழ்பெற்ற பட்டர்பிரான் பெரியாழ்வார் மகள் கோதை சொன்ன இந்தப் பத்து தமிழ்ப் பாமாலையை பொருள் புரிந்து பாட வல்லவர்கள் கண்ணனுக்கு நெருக்கமாவார்கள்

ஊனேறு பெருமாள் திருமொழி:

திருமங்கை ஆழ்வார்:

பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் இளையவர். சோழநாட்டில் உள்ள திருவாலிதிருநகரி என்னும் ஊருக்கு அருகில் அமைந்துள்ள திருக்குரையலூரில் பிறந்தவர்.இவரின் இயற்பெயர் கலியன் என்பதாகும்.இவர் தொடக்கத்தில் சோழ மன்னனிடம் படைத்தளபதியாய் இருந்தார். சோழ மன்னன் இவரின் வீரத்தினைக் கண்டு திருமங்கை நாட்டின் மன்னனாக்கினான். அது முதல் 'திருமங்கை ஆழ்வார்' என அழைக்கப்பட்டார்.இவரால் பாடப்பெற்ற இலக்கியங்கள் திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்,திருநெடுந்தாண்டகம், திருக்குறுந் தாண்டகம், பெரிய திருமொழி என்பனவாகும். இவர் பாடிய பாசுரங்களுள்திருவேங்கடமலையில் நிற்கும் இறைவனின் அருளைப் பெற திருவேங்கட மலையில் ஏதேனும் ஆகேனோ என்று எண்ணிப் பாடிய பாசுரங்கள் பாடப்பகுதியாய் அமைந்துள்ளன.

ஊனேறு:

'திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனே திருவேங்கடமலையில் நிற்கிறான். மனிதனாகப் பிறந்தவன் திருவேங்கடமலையின் சம்பந்தத்தைப் பேறவேண்டாமா? திருவேங்கடவன் விரும்பி வாழும் மலையன்றோ குளிரருவி வேங்கடம்!அம்மலையில் ஏரிக்கரையில்

வாழும் நாரையாய்ப் பிறக்கமாட்டேனா!திருவேங்கடச் சுனையில் வாழும் மீனாக இருக்கமாட்டேனா!அம்மலையில் இருக்கும் சண்பக மரமாகவோ, புதராகவோ, திருமலையில் ஒரு பாகமாகவோ, அம்மலையில் பெருகும் காட்டாறாகவோ, மலைமேல் செல்லும் வழியாகவோ, அம்மலையில் உள்ள பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றாகவோ பிறக்கமாட்டேனோ? திருவேங்கடவா!உன் சன்னிதியில் ஒரு படியாக இருந்துகொண்டு உன் பவள வாயைச் சேவித்துக்கொண்டே இருப்பேன்"என்று தம் ஆர்வத்தைக் கூறுகிறார் ஆழ்வார்

திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்:

வேங்கடத்தே குருகாய்ப் பிறக்கவேண்டும்

ஊனேறு செல்வத் துடற்பிறவி யான்வேண் டேன்,

ஆனேறேழ் வென்றா னடிமைத் திறமல்லால்,

கூனேறு சங்க மிடத்ததான்தன் வேங்கடத்து,

கோனேரி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே.

நப்பின்னைப் பிராட்டியை மணப்பதற்காக ஏழு எருதுகளை வென்ற கண்ணனின் அடிமையாய் வாழும் நல் வாழ்கையை அன்றி வலிமை மிக்க புயத்தில் அழகிய கரங்களும் மார்பும் கொண்ட வாழ்க்கையை நான் வேண்டேன். வளைந்துள்ள சங்கினை தன் இடக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் திருவேங்கடத்தானின் கோனேரி தீர்த்தத்தில் வாழும் கொக்காய் பிறப்பேன்.

திருவேங்கடச் சுனையில் மீனாய்ப் பிறக்கவேண்டும்:

ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்குழ,

வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்,

தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங்க டச்சுனையில்,

மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே. 2

அளவில்லாத செல்வத்துடன் அரம்பையர்கள் சூழப்பட்ட வானுலகத்தை ஆளும் பெரும் வாய்ப்பினையும் மண்ணுலகத்தில் அரசாள்வதையும் நான் வேண்டேன். தேனால் நிரம்பிய பூக்களைக் கொண்ட சோலைகள் உடைய திருவேங்கடத்தில் இருக்கும் நீர்ச்சுனையில் மீனாய்ப் பிறக்குப் பெரு வாய்ப்பு உடையேன் ஆவேன்.

வேங்கடவனுக்குப் பொன்வட்டில் பிடிக்கவேண்டும்:

பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனு மிந்திரனும்,
துன்னிட்டுப் புகலரிய வைகுந்த நீள்வாசல்,
துன்னிட்டுப் புகலரிய வைகுந்த நீள்வாசல்,
மின்வட்டச் சுடராழி வேங்கடக்கோன் தானுமிழும்,
பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவேனாவேனே.
3

பின்னலை அணிந்த சடையை உடைய சிவபெருமானும் பிரமனும் இந்திரனும் விரைந்து காண்பதற்காக வைகுந்த வாசலில் குழுமி நிற்கின்றனர்,நீ மின்னலைப் போன்ற சுழலும் வட்ட வடிவினை உடைய சக்கரத்தைக் கொண்டுள்ளாய். திருவேங்கடத்துத் தலைவா! நீ எச்சிலை உழிழும் போது அதனைத் தாங்குவதற்கான பொன் வட்டிலைப் பிடித்து நின்று என்றும் உன்னுடனே எல்லா இடத்திற்கும் செல்லும் பேறு பேறுவேன் ஆகுக.

வேங்கடத்தில் செண்பக மரமாய் இருக்கவேண்டும்:

ஒண்பவள வேலை யுலவுதண் பாற்கடலுள்,
கண்துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்கு,
பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்து,
செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடையே னாவனே.
குனம்ப

அருமை நிறைந்த பவளங்களை அலைகள் கரையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் மாயோனே! உன் கழலிணைகள் காண்பததற்கான வழிகள் தெரிந்து விட்டன. வண்டுகள் பாடல்களைப் பாடி திரியும் திருவேங்கட மலையில் ஒரு செண்பக மரமாய் நிற்கும் பேறு பெறுவேன் ஆவேன். தினந்தோறும் உன் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனையாய் செண்பக மலர்கள் தந்து எப்போதும் உன் திருவடிகளில் நிலையாக இருப்பேன்.

வேங்கடத்தில் முள்செடியாய் இருக்கவேண்டும்:

கம்ப மதயானை கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து
இன்பமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான் வேண்டேன்
ஏம்பெருமான் ஈசன் எழில் வேங்கட மலைமேல்

குறிப்பு

தம்பகமாய் நிற்கும் தவமுடையேன் ஆவேனே

வலிமையும் அழகும் மிக்க பட்டத்து யானையின் கழுத்தின் மீதேறி இன்பத்தை நுகரும் செல்வத்தையும் அரசாட்சியையும் நான் வேண்டேன்.எனக்கும் இந்த ஈரேழ் உலகங்களுக்கும் தலைவனான திருவேங்கடநாதனின் திருமலைமேல் ஒரு முள்செடியாய் நிற்கும் தவமுடையேன் ஆவேனே!

வேங்கடத்தில் பொற்சிகரமாய் இருக்கவேண்டும்:

மின்னனைய் நுண்ணிடையார் உருப்பசியும் மேகலையும்

அன்னவர் தம் பாடலோடு ஆடலவை ஆதரியேன்

தென்னவென வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்துள்

அன்னனைய பொற்குவடாம் அருந்தவத்தன் ஆவேனே

மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிய இடையினை உடைய ஊர்வசியும் மேனகையும் அவர்களைப் போன்றவர்களும் பாடியும் ஆடியும் மகிழ்விக்கும் இன்பங்களை நான் விரும்பேன்.அவர்களின் பாடல் ஆடலை விட இனிமையான தேனினைப் போல் வண்டுக் கூட்டங்கள் பண்களைப் பாடி ஆடும் திருவேங்கட மலையில் ஆழம் மிகுந்த பொற்சிகரமாய் ஆகும் அரிய தவத்தை உடையவன் ஆவேனே!

வேங்கடத்தில் காட்டாறாய் இருக்கவேண்டும்:

வானாளும் மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவர்தம்

கோனாகி வீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வறியேன்

தேனார் பூஞ்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்

கானாறாய்ப் பாயும் கருத்துடையேன் ஆவேனே

வானத்தில் இருக்கம் விண்மீன்களை எலவ்லாம் தன் ஒளியால் வென்று வானத்தை ஆளும் முழுவெண்மதியைப் போல் வெண்கொற்றக்குடையின் கீழ் அரசாளும் மன்னவர்கள் எல்லாம் திறத்தால் வென்று அவர்கள் தலைவனாக வீற்றிருக்கும் பெருமையும் நான் வேண்டேன்.தேன் நிரம்பும் பூக்கள் உடைய சோலைகளைக் கொண்ட திருவேங்கட மலைமேல் ஒரு காட்டாறாய்ப் பாயும் எண்ணத்தைக் கொண்டவன் ஆவேனே

வேங்கடத்தில் வழியாய்க் கிடக்கவேண்டும்:

பிறையேறு சடையானும் பிரமனும் இந்திரனும்

முறையாய பெருவேள்விக் குறை முடிப்பான் மறையானான்

வெறியார் தண்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்

நெறியாயக் கிடக்கும் நிலையுடையேன் ஆவேனே

குறிப்பு

8.பிறையினைத் தன் சடையில் அணிந்திருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமனும் இந்திரனும் முறையுடன் உன்னை வேண்டிச் செய்யும் பெரும் வேள்விகளுக்கான பயன்களைத் தந்து அவர்களின் குறை தீர்ப்பாய்.அவர்கள் முறை என்ன என்று அறியும் வகை சொல்லும் வேதங்களாய் நின்றாய்! நறுமணம் கமழும் குளிர்ந்த சோலைகளைக் கொண்ட திருவேங்கட மலையில் அடியவர்கள் உன் திருக்கோயிலை அடையும் வழியாகக் கிடக்கும் நன்னிலை உடையவன் ஆவேனே!

வேங்கடத்தில் படியாய்க் கிடக்கவேண்டும்:

செடியாய வல்லினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே

நெடியானே வேங்கடவா நின் கோவிலின் வாசல்

அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்

படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய்க் காண்பேனே

9.பற்பல பிறவுகளாய் செய்த ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைங்த காட்டுச் செடிகளைப் போல் இருக்கும் என் வலிய வினைக் கூட்டங்களைத் தீர்க்கும் திருமகள் மணாளா! நான் என்றோ செய்த சிறிய நல்வினையை நினைவில் நெடுங்காலம் கொண்டு எனைக் காப்பவனே நெடியவனே! திருவேங்கடவா! உன் கோயிலின் வாசலில் அடியவர்களும் வானவர்களும் அரம்பையர்களும் வந்து உன்னைக் காணுமாறு ஒரு படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய்க் காண்பேனே!

வேங்கட மலையில் புதராக இருக்கவேண்டும்:

அந்த மலையில் ஏதேனும் ஒரு பொருளாக ஆவேன்

உம்ப ருலகாண் டொருகுடைக்கீழ், உருப்பசிதன்

அம்பொற் கலையல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்,

செம்பவள வாயான் திருவேங் கடமென்னும்,

எம்பெருமான் பொன்மலைமே லேதேனு மாவேனே.

தேவர்கள் உலகெலாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்டு ஊர்வசியின் அழகிய பொன்னாடைகள் அணிந்த இடையிலிருந்து கிடைக்கும் இன்பத்தைப் பெற்றாலும் அதனை நான் விரும்பேன்.சிவந்த வாயினை உடைய திருவேங்கடத்தானின் திருவுளப்படி திருவேங்கடமலையில் ஏதேனும் ஆவேனே

குறிப்பு

பகவானின் பக்தர்களாக ஆவர்:

மன்னியதண் சாரல் வடவேங் கடத்தான்றன்,

பொன்னியலும் சேவடிகள் காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி,

கொன்னவிலும் கூர்வேல் குலசே கரன்சொன்ன,

பன்னியநூல் தமிழ்வல்லார் பாங்காய பக்தர்களே.

என்றென்றும் குளிர்ந்த சாரல் வீசும் திருவேங்கடத்தில் அருள் செய்யும் திருவேங்கடத்தானின் பொன் போலும் அழகிய திருவடியைக் காண்பதற்கு இறைஞ்சி எதிரிகளை வெல்லும் கூரிய வேலினை உடைய குலசேகரன் சொன்ன இந்தத் தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லி மனத்தில் வைத்தவர்கள் இறைவனுக்கு மிகவும் நெருக்கம் உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1..உயர்வறஉயர்நலம் எனும் பாடல் கருத்தினைத் தருக.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் யவன்அவன்

மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவன்அவன்

அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவன்அவன்

துயரறு சுடரடி தொழுதுஎழுஎன் மனனே.

என் மனமே, தேவர்கள் முதலிய மற்றையோருடைய மேன்மைகள் முழுதும் இல்லை என்று கூறலாம்படி மேன்மேல் உயர்ந்துகொண்டே செல்லுகின்ற நற்குணங்களையுடையவன் யாவனோ அவன், என்னிடத்துள்ள அறிவின்மையாவும் நீங்க, பத்தியின் நிலையை அடைந்த அறிவைத் தந்தான்; அந்த அறிவைத் தந்தவன் யாவனோ அவன், மறதி என்பது சிறிதும் இல்லாத நித்தியசூரிகட்குத் தலைவன் ஆவான். அந்நித்தியசூரிகட்குத் தலைவன் யாவனோ அவனுடைய, எல்லாத் துன்பங்களையும் நீக்குகின்ற ஒளி பொருந்திய திருவடிகளைத்தொழுது இந்தப் பிறவி என்னும் பெருங்கடலினின்றும் கரை ஏறுவாய்.

2. மத்தளம் கொட்ட என்னும் ஆண்டாள் பாடலின் கருத்தினைத் தருக.

மத்தளம் கொட்ட வரி-சங்கம் நின்று ஊத

முத்து உடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தற் கீழ்

மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து என்னைக்

கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

மத்தளம் இசைக்க சங்குகள் முழங்க முத்துக்களால் அமைக்கப்பெற்ற விதானத்தினை உடைய பந்தலின் கீழ் மைத்துனன் தம்பியாகிய மதுசூதனன் வந்து எனது கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழி நான்.

குறிப்பு

3.கற்பூரம் நாறுமோ என ஆண்டாய் வேண்டுவது யாது?

கருப்பூரம் நாறுமோ? கமலப் பூ நாறுமோ?
திருப் பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ?
மருப்பு ஒசித்த மாதவன் தன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல் ஆழி-வெண்சங்கே

பச்சைக் கருப்பூரம் மணக்குமோ அல்லது தாமரைப்பூ மணம் வருமோ கண்ணனின் பவளம் போன்ற சிவந்த வாய் மிக இனித்துக் கிடக்குமோ குவலய பீடம் என்னும் யானையின் கொம்பை உடைத்த மாதவனின் வாயின் சுவையும் அதன் மணமும் எப்படி இருக்கும் என வேண்டி விரும்பிக் கேட்கின்றேன் அதைச் சொல்லேன் கடல் வெண்சங்கே

4. திருவேங்கடச் சுனையில் மீனாய்ப் பிறக்கவேண்டும் என ஆழ்வார் வேண்டுவது யாது?

ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்சூழ,
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்,
தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங்க டச்சுனையில்,
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே.

அளவில்லாத செல்வத்துடன் அரம்பையர்கள் சூழப்பட்ட வானுலகத்தை ஆளும் பெரும் வாய்ப்பினையும் மண்ணுலகத்தில் அரசாள்வதையும் நான் வேண்டேன். தேனால் நிரம்பிய பூக்களைக் கொண்ட சோலைகள் உடைய திருவேங்கடத்தில் இருக்கும் நீர்ச்சுனையில் மீனாய்ப் பிறக்குப் பெரு வாய்ப்பு உடையேன் ஆவேன்.

5.வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருவேங்கடத்தானின் சிறப்புகள் யாவை?

செடியாய வல்லினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா நின் கோவிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய்க் காண்பேனே

குறிப்பு

9.பற்பல பிறவுகளாய் செய்த ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைங்த காட்டுச் செடிகளைப் போல் இருக்கும் என் வலிய வினைக் கூட்டங்களைத் தீர்க்கும் திருமகள் மணாளா! நான் என்றோ செய்த சிறிய நல்வினையை நினைவில் நெடுங்காலம் கொண்டு எனைக் காப்பவனே நெடியவனே! திருவேங்கடவா! உன் கோயிலின் வாசலில் அடியவர்களும் வானவர்களும் அரம்பையர்களும் வந்து உன்னைக் காணுமாறு ஒரு படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய்க் காண்பேனே!

பிரிவு – 4 :

பக்தி – பிற்காலம்

கூறு 11

பட்டினத்தார் : திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை – திருமூலர் : அறஞ்செய்வான் திறம், அறம் செய்யான் திறம்.

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை:

நோக்கம்:பட்டினத்தார் பற்றி அறிதல் - மும்மணிக்கோவையின் இலக்கணத்தை அறிதல் - திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை உணர்த்தும் சிவபெருமானின் பெருமைகளை தெரிதல். திருமூலரின் வரலாற்றினை அறிதல் - அறம் செய்தலின் திறத்தினை அறிதல்.

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை என்னும் சைவ நூல் பதினோராம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. மும்மணிக்கோவை என்பது ஒரு சிற்றிலக்கியம் இதன் ஆசிரியர் பட்டணத்துப் பிள்ளையார். சென்னையிலுள்ள திருவொற்றியூர் பகுதியில் வாழ்ந்தவர். காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டு.

திருவிடைமருதூர்க் கோயிலிலுள்ள சிவபெருமானை இந்த நூல் போற்றிப் பாடுகிறது.

இந்த ஆசிரியர் இயற்றிய திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவையிலுள்ள ஆசிரியப்பாக்கள் இணைகுறள் ஆசியப்பாக்களாக உள்ளன. இந்த நூல் நேரிசை ஆசிரியப்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

வெண்பா

கண்ணென்றும் நந்தமர்க்கோர் காப்பென்றும் கற்றிருக்கும் எண்ணென்றும் மூல எழுத்தென்றும் - ஒண்ணை மருதவப்பா என்றுமுனை வாழ்த்தாரேல் மற்றும் கருதவப்பால் உண்டோ கதி.

வந்திக்கண் டாய்அடி யாரைக்கண் டான்மற வாதுநெஞ்சே சிந்திக்கண் டாய்அரன் செம்பொன் கழல்திரு மாமருந்தைச் சந்திக்கண் டாயில்லை யாயின் நமன்தமர் தாம்கொடுபோய் உந்திக்கண் டாய்நிர யத்துன்னை வீழ்த்தி உழக்குவரே.

புதுமையான சொல்-தொடர்கள்

வந்திக்கண்டாய், சிந்திக்கண்டாய், சந்திக்கண்டாய், உந்திக்கண்டாய் என்னும் புதுமையான தொடர்கள் இவரது நூலில் காணப்படுகின்றன. அவை முறையே வந்திப்பாயாக (வாழ்த்துவாயாக), சிந்திப்பாயாக,

சந்திப்பாயாக, உந்திப்பாயாக (துள்ளிக் குதித்துச் செல்வாயாக) என்னும் பொருள் தருபவை.

திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை:

குறிப்பு

சிவபெருமான் கோயில்கொண்டருளிய திருவிடை மருதென்னும் திருப்பதியை அகவல், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறையென முறைப்படத் தொடுத்த முப்பது செய்யுட்களாற் போற்றிப்பரவிய பனுவலாதலின் இது திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

தெய்வத்தாமரை செவ்வியின் மலாந்து எனத் தொடங்கும் இப்பிரபந்தத்தின் முதற்பாடல் உமையொரு பாகராகிய அர்த்தநாரீச்சுரர்திருக்கோலத்தின்இயல்பினை அழகுற விரித்துரைக்குந்திறம் படிக்குந்தோறும் இன்பந் தருவதாகும். அடியார்கள் பிறிதொன்றில் ஆசையின்றிப் பருகி மகிழ்தற்குரிய பெருந்தேனுக இறைவன் இடைமருதில் வீற்றிருந்து அருள்புரியும் சிறப்பினையும் அத்திருப்பதியை அடைந்து இறைவனை வழிபட்டதால் தாம் பெற்ற பெரு நலங்களையும் அடிகள் விரித்துரைப்பதாக அமைந்தது,

வருந்தேன் இறந்தும் பிறந்தும் மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப் பொருந்தேன் நரகிற் புகுகின்றிலேன் புகழ் மாமருதிற் பெருந்தேன் முகந்துகொண்டுண்டு பிறிதொன்றி இருந்தேன் இனிச் சென்றிரவேன் ஒருவரை லாசையின்றி யாதொன்றுமே எனவரும் பாடலாகும். அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த, பொந்தைப்பரவி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ என்ற திருவாசகத் தொடர்ப்பொருளை உளங்கொண்ட திருவெண்காட்டடிகள் இப்பாடலில் புகழ்மாமருதிற் பெருந்தேன்’ என இடைமருதீசனைப் போற்றியதிறம் நினைந்து மகிழத்தகுவதாம்.

“இடைமருதினை இடமாகக்கொண்டு எழுந்தருளிய என்தந்தையே, அடியேன் பிறவிச்சுழியில் அகப்பட்டுத் தடுமாறும்போது யானுற்ற துன்பத்தினையும் என்னைப் பெறும் நிலையில் என்தாயுற்ற துன்பத்தினையும் உள்ள வாறு அறிவார் உயிர்க்குயிராகிய நின்னைத்தவிர வேறு யாருளர்? பெருகிய துன்பந்தருவதாகிய இப்பிறவிச் சுழலிற்பட்டு யான் இனிப்பிறக்கும் வலியுடையேனல்லேன். நின்னை உறுதுணையாகப்பற்றிவழிபடும் ஒரு நெறியைத் தவிரப் பிறவிநோய் களைதற்குப் பிறிதொரு வழியும் இல்லை. மீண்டுவாராவழி அருளும் நின் திருவருள் நெறியில் ஒழுகுதற்கு விருப்பு வெறுப்பற்ற ஒருமை மனம் வேண்டும். ஐம்புல வேடர்களின் ஆணைவழி கட்டுப்பட்டு நின்று தானல்லாதவற்றைத் தானெனக் கருதும் மயக்க நிலையினையுடையது என்மனம். இம் மனத்தைக் கொண்டு நின்னை நினைந்துபோற்றுதல் எங்ஙனம் இயலும்? கல்லைத்தெப்பமாகக் கொண்டு கடலைக் கடக்க வெண்ணிய பேதையர் என்னைத்தவிர வேறு

யாருளர்? பிறப்பெனும் பெருங்கடலை அடியேன் கடத்தலும் வேண்டும். அங்ஙனங் கடத்தற்கு உறுதுணையாக நின்னை நினைத்தலும் வேண்டும். ஒரு நெறியில் நின்று நின்னை நினைந்து போற்றும் வண்ணம் என் மனத்தை நீ திருத்தி யருளுதலும் வேண்டும்" எனத் திருவெண்காட்டடிகள் இடைமருதீசனை வேண்டுவதாக அமைந்தது இம்மும் மணிக் கோவையின் நான்காம் பாடலாகும். "அவனருளாலே அவன் அருள் வணங்கி" எனத் திருவாதவூரடிகள் அருளிய வண்ணம் இறைவனை நினைந்து போற்றுதற்கும் அவனருள் வேண்டும் என்ற உண்மை இப்பாடலில் நன்கு அறிவுறுத்தப் பெற்றமை காணலாம்.

குறிப்பு

செல்வத்துடன் வாழ்ந்திருக்கின்றோமெனச் செருக்குற்று இரவலர்க்கு உதவாது தன்னுயிரைப் பாதுகாத்தல் ஒன்றையே குறிக்கொண்டு தன்னல் ஏனையுயிர்கள் படுந்துனபத்தினைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது இம்மைப் பயனும் மறுமைப் பயனும் இல்லையென்று துணிந்து தாம் விரும்பியவாறு செய்தொழுகி மின்னலைப்போல் தோன்றி யழியும் இயல்பினவாகிய உலகியற் செல்வத்தை நிலை பேறுடையதாக விரும்பித் தன்னையும் ஒப்பற்ற பெருந்தலை வராக மதித்து வாழ்தல் கீழ்மக்கள் வாழ்வாகும். இறைவனுடைய திருவடியைப் பற்றி நின்று உலகியலில் நேரும் இடையூறுகளைக் கண்டு அஞ்சுதலைவிடுத்து மக்கள் மனைவி சுற்றம் செல்வம் என்பவற்றைப் பொருளெனக் கருதாது இறைவனது திருவருளையே பொருளாக எண்ணி இந்திர பதத்தால் அடையும் பெருஞ்செல்வமும் எட்டுச்சித்திகளும் தாமே வந்த காலத்தும் அவற்றை மறுத்தொதுங்கிக் கிழிந்த கந்தையும் ஒட்டிட்டுத் தைத்த கோவணமும் அறுந்த கீளுடையுமாகக் கிடைத்தவற்றை யுடுத்துச் சிதைவுற்ற ஓடொன்றை உண்கலனுகக் கையில் ஏந்தித் தம்மை நோக்கிவந்து பிச்சையிடுவோர் உளராயின் அவர்தந்தவற்றை நின்ற நிலையிலேயே உண்டு தரையையே பாயாகக்கொண்டு நீங்காத சாந்தம் என்னும் மனையைக் கூடி எவ்வுயிர்களையும் தம்மக்களெனக் கருதி யாவரிடத்தும் ஒப்ப அன்பு செய்தல் அருட்செல்வர்களாகிய கடவுட் தொண்டர்களின் உயர்ந்த வாழ்வாகும். இவ்விருவகை வாழ்க்கையினையும் ஆராய்ந்து நோக்குங்கால், விலங்குகளது காலின் குளம்படியாகிய சிறிய பள்ளத்தில் தங்கிய நீரும் ஊழிக்காலத்தில் அளப்பரியதாய்ப் பொங்கிய பெருங் கடல் நீரும் நீரென்ற பொதுமையான் தம்முள் ஒக்கு மாயினும் அளவாற் சிறிதும் ஒவ்வாதனவாம். ஆதலின் சிவனடியார்களுக்குத் தொண்டுபட்டு அவர்கள் குணத்துடன் நெடுங்காலம் பழகி அன்னோர்காலாலிட்ட பணியைத் தலையாலே செய்து அத்தொண்டினலுளதாம் பேற்றினை அடைந்து இன்புறுதலொன்றைத் தவிரப்பெறத் தக்கபேறு பிறிதொன்று மில்லை என அடிகள் இடைமரு தீசனைப் பணிந்து போற்றுவதாக அமைந்தது, இம் மும் மணிக் கோவையின் ஏழாம் பாடலாகும்.

இதன் கண் தாம் மேவன செய்தொழுகும் கயவர் வாழ்வும் இறைவனது அருள் வழியொழுகும் மெய்த்தொண்டர் வாழ்வும் இன்ன வென அடிகள்

விளக்கிய திறம் அடிகளது செம்மை மனத் தின் சிறப்பினை இனிது புலப்படுத்தல் காணலாம்.

குறிப்பு

மருதமாணிக்கத் தீங்கனியாகிய சிவபோகத்தை விளைக்குந் தொழிலினராகிய தொண்டரது உழவின் திறத்தையும், அவ் உழவினை மேற்கொள்ளாது மனமெனும் புனத்தை வறும் பாழாக்கித் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயனின்றிக் கழியும் ஏனையோரது இழிவையும் புலப்படுத் துவது, இம்மும்மணிக் கோவையின் பத்தாம் பாடலாகும். மனமெனும் புதைதில் முளைத்துள்ள வஞ்சனையாகிய மரத்தை வேருடன் அகழ்ந்து நீக்கி, அன்பெனும் பாத்தி கோலி மெய்ம்மையாகிய எருவிட்டுப் பத்தி யென்னும் விதையை விதைத்து, ஆர;வமாகிய நீரைப் பாய்ச்சி, ஐம் பொறிகளென்ற பட்டி மாடுகள் உள்ளே நுழையாதபடி சாந்தமாகிய வேலியை அமைத்துக் காக்க, ஞான மெனும் முளை முலைத்தெழுந்து, அருளாகிய பசுந்தளிர்கள் தளிர்த்து விளங்க, ஒழியாத காமம் வெகுளியாகிய களை களைக் களைந்தெறிந்து சேமமாகக் காத்துவரும் நிலையில் அப்பயிர் செம்மையாக வளர்ந்து மெய்மயிர் முகிழ்த்துக் கண்ணிரரும்பிக் கடிமலர் மலர்ந்து திருவைந்தெழுத் தெனுங் காய் தோன்றி, நீலகண்டமும் முக்கண்ணும் எட்டுத் தோள்களும் ஐந்து திருமுகமும் பவளம்போலும் செந்நிறமுடையதாய் வெள்ளே நீறுபூசி அறுசுவை யதனினும் மிக்க சுவையுடையதாய்க் காணினும் கேட்பினும் கருதினும் இனிமை தருவதாய் நிலவெல்லையைக் கடந்து உயர;ந்த மருத மாணிக்கமென்னும் இனிய கனி மெல்ல மெல்லமுற்றிப் பழுத்து எளிதிற் கைவரப் பெற்றுத் தொண் டவுழவராகிய மெய்யடியார்கள் அக்கனிலனை இனிதின் அருந்திச் செம்மாந்திருப்பார்கள். இங்ஙனமாகவும் சிலர் தம் மனமாகிய புனததைப் பணப்டுத்தாது வறும் பாழாக்கிக் காமக் காடுமுடி ஐமபுல வேடர்கள் ஆறலைத்துத் திரியவும் சிற்றின்பமாகிய கானல் நீர் ஓடவும் கல்லாவுணர்வாகிய மானினம் வருந்தியுழலவும் ஆசையெனும் விதை விழுந்து யானெனப் பெயர் கூறப்பட்ட நச்சு மரமாக முளைத்து நீண்டு வளர்ந்து பொய்மையாகிய கிளைகளை எம்மருங்கும் விட்டுப் பாவமாகிய தழைகளைத் தழைத்துப் பூவென்று சொல்லும்படி கொடுமை யென்ற அரும்புகளே யீன்று தீமை மலர்ந்து துன்பமாகிய பல காய்களைக் கொத்தாகத்தாங்கிப் பின்பு அவை மரணமெனும் கனி யாகப் பழுத்து உதிர நரகிடை வீழ்ந்து தமக்கும் பிறர;க்கும் பயனின்றிக் கணப்பொழுதில் இறந்தொழிகின்றார்கள் என உருங்க அணியமைய இப்பாடலில் அடிகள் விரித்துக் கூறியுள்ளார்.

இதன்கண் தொண்ட உழவரது அரிய முயற்சியாக அடிகள் வெளியிட்டருளிய செய்திகள், மெய்ம்மையாம் உழவைச்செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப் பொய்ம்கையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனு நீரைப் பாய்ச்சித்தமமையும் நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச் செம்மையுள் நிற்பராகிற் சிவகதி

விளைடிமன்றே. எனவரும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பாடற்குச் சிறந்த விளக்க வுரைப் பகுதியாக அமைந்தமை ஒப்புநோக்கி யுணரத் தகுவதாகும்.

குறிப்பு

உயிர் எவ்வியல்பினது என ஆராயப்புகுந்து தத்துவ சோதனை செய்து தம்மியல்பினையுணராது வருந்திய அடிகள், இறைவனது திருவருள் நாட்டம் பெற்றவுடனே உயிராகிய தம்மையும் இறைவனையும் உணரப்பெற்ற திறத்தை விரித்து உரைப்பது, மேவிய புன்மயிர்த் தொகையோ எனத் தொடங்கும் பதின் மூன்றும் பாடலாகும். "நாடி, எலும்பு, நரம்பு முதலிய உடலுறுப்புக்களுள் உயிராகிய யான் யார் என்று என்னைத் தேடிப் பார்த்தும் என்னைத் தெளிய அறிந்து கொண்டேனல்லேன். இவ்வாறு தம்மைப்பற்றி ஆராய்ந்தறிகின்ற ஆராய்ச்சியறிவின் கண்ணே இதனைத் தெளிவிப்பதாகிய அறிவு வேறு உண்டென்று ஆராய்ந்து நோக்கி அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றும்

இறைவனது திருவடி ஞானத்தால் அம்முதல்வனையும் உணர்ந்து அவனது பேரறிவினுள்ளே தாம் அடங்கி நின்று அங்ஙனம் அறியும் பொருளாகிய தம்மையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் உணரும் பயிற்சி பெருதார் உயிராகிய தம்மை அறிய வல்லுநரல்லர் என்பதனை,நாடியோ என்போ நரம்புசிக் கோழையோ தேடி யெனையறியேன் தேர்ந்தவகை-நாடி அரன் தன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காளுர் என்னும் என அறிவார்

இன்று. எனவரும் வெண்பாவில் ஆசிரியர் மெய்கண்ட தேவ நாயனுர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வெண்பா திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவையில் வரும் மேவிய புன்மயிர்த் தொகையோ என்ற முதற் குறிப்புடைய திருப்பாடற் பொருளை அடியொற்றியமைந்த தென்பது இவ்விரு செய்யுட்களையும் ஒப்புநோக்கியுணர்வார்க்கு இனிது விளங்கும்

"நின்னக் காணுமாநத் தன்னையுங் காளுத்

தன்மையோரே"

என ஒதியவற்றுள் ஏனைப் பசு பாசங்களும் சிவஞானத்தானன் றி அறியப்படாவென்பது போதரும் " என்றும்," ஆன்மா பிற வுயிர்களைத் தனித்த முதலாய்ப் பிரித்தறியுமாறு இல்லையாயினும் சிவத்தைத் தரிசிக்கும் வழித் தான் அதுவாய் நின்று தைனையறியுமாறு போலப் பிறவுயிர்களையும் அச் சிவத்தின் வண்ணமாய்க் கண்டறிதல் அமைவுடைத்தென்பது, என்னையுங்கண்டேன் பிறரையுங் கண்டேன் தின்னிலை யனைத்தையுங்கண்டேன் என்னே நின்னைக் காணுமாந்தர் தன்னையுங் காணுத் தன்மையோரே" என்பதனுற் புலனும்" என்றும் சிவஞான முனிவர் இத் திருப்பாடற் பொருளை இனிது விளக்கியுள்ளார் சிவரூபத்தால் ஆன்ம தரிசனமும் சிவ தரிசனத்தால்

ஆன்ம சுத்தியும் ஆமாறு கூறிற்று இப்பாடல் எனக்கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

குறிப்பு

சிவபெருமானை நினையாமலும் திருவைந் தெழுத்தினை முறைப்படி ஓதாமலும் பச்சிலையும் நீருங்கொண்டு வழிபாடு செய்யாமலும் வேறு யாராகவோ நினைக்கும் புறச்சமயத்தாருள்ளத்திலும் இடை மருதீசன் பொன்னர் திருவடியே நண்ணி அருள் வழங்கும். ஆறு சமயத்தார் செய்யும் வழி பாடுகளெல்லாம் இடைமருதீசனொருவனையே வந்து சார்வன என்னும் உறுதியுடையவர் திருவெண்காட்டடிக ளென்பதுஓராதே யஞ்செழுத்து முன்குதே பச்சிலையும் நேராதே நீரும் நிரப்பா தே-யாராயோண்ணுவா ருள்ளத் திடைமருதர் பொற்பாதம் நண்ணுவா மென்னுமது நாம். அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆறு சமயங்கள் ஒன்றென்று ஒவ்வாது. துரைத்தாலும்-என்றும் ஒருதனையே நோக்குவா ருள்ளத் திருக்கும் மருதனையே நோக்கி வரும். எனவரும் மும்மணிக்கோவைச் செய்யுட்களால் இனிது புலனும். இப்பாடல்கள்,

எங்கேனும் யாதாகிப் பிறந்திடினுந் தன்னடியார்க் கிங்கே யென் றருள் புரியும் எம்பெருமான் என ஆளுடைய பிள்ளையாரும்,

“விரிவிலா அறிவிஞர்கள் வேருரு சமயஞ்செய்து

எரிவினுற் சொன்னரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்“ “ஆறு சமயத் தவரவரைத் தேற்றுந் தகையன ““ஆரொருவ ருள்குவா ருள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந்தோன்றும் “என ஆளுடைய அரசரும் அருளிய பொருளுரைகளை இனிது புலப்படுத்தி அடிகளது சமயப் பொதுமையை நன்கு அறிவுறுத்துவனவாதல் காண்க

உயிர்களது நலங்கருதி உடல், கருவி, உலகு, நுகர் பொருள் என்பவற்றைத் தந்தருளிய இறைவன், தன் அருளாலரின் பெருவாழ்வை எவ்வுயிர்க்கும் உரியதாக அமைத்து வைத்துள்ளானதலின், அவன்பால் ஒரு சிறிதும் குற்றமில்லை.அப்பெருமான் நினைந்து போற்றி அவனரு ளால் இடர்ப்பகைகளைக் களைந்து கூற்றுவனது ஆற்றலை யழித்து இறப்பையும் பிறப்பையும் இகழ்ந்து வானேரது பசுவாகியகாமதேனுவின் கன்றைப் போன்று கவலையற்றுத் திரியும்

பேரின்வாழ்வினைப்பெறும் வசதி, எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாக இறைவல்லை அளிக்கப்பெற்றுளது. அவ்வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாத தீவினையாளர் கண்ணதே குற்றம். அ:.து எவ்வாறென்ருல், அறுசுவை யுடன் கூடிய நல்ல உணவு சமைக்கப் பெற்றிருக்கவும் அதனைப் புசியாது ஒருவன் பசியால் வருந்துதல் அவ்வுன வின் குற்றமன்று. நல்ல மணப் பொருள் விரவிய இன் சுவைத் தண்ணீர் இருக்கவும் நீர்வேட்கையுடையாரைு வன் அந்நீரைப் பருகாது வருந்துதல் நீரின் குற்றமன்று. நன்னிழலைத் தரும் குளிர் பூஞ்சோலை வழியிடையேயிருக்க அவ்வழியேசெல்வாளுரெுவன்அதன்கண்

குறிப்பு

தங்கி இளைப்பாருது உடல் வியர்க்கக் கடுவெயிலில் நடந்து வருந்துதல் நிழலின் குற்றமன்று. இவ்வாறு சார்ந்தவர்க்கு நலஞ்செய்யும் சங்கரளுகிய இறைவன் எவ்வுயிர்க்கும் தன்னருளை உரிமைப்படுத்தி வைத்துள்ள திறத்தையும் அப்பெருமான நினைந்து உய்தி பெருத தீவினையாளர் களது அறியாமையையும் கூறி இரங்குவதாக அமைந்தது, இம்மும்மணிக்கோவையின் பதினரும் பாடலாகும்.

இறைவனது திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தை யோக ஞானங்களால் முதிர்ந்த துறவிகள் ஓதினுலும் அன்றி மனைவி மக்களொடுவாழும் ஏனையோர் ஓதினுலும் அவ்விருதிறத்தாரும் இறைவனருளில் திளைத்தலுறுதி யென்பது திருவெண்காட்டடிகள் கருத்தாகும். உடல் வலியிற் சிறந்தாளொருவனுல் உயர வீசியெறியப்பட்டு விரைந்து சென்ற கல்லும், வலியில்லாதாளுரெுவனுல் வீசப்பட்டுத் தாமதித்து மேலே சென்ற கல்லும் நிலத்தின் இயல்பாகிய ஈர்ப்பாற்றலால் நிலத்தின் கண் ஒருங்கு விழக் காண்கின்றோமே;. அதுபோல இறைவனது திருநாமமும் தன்னையோதுவாரது ஞானத்தின் வன்மை மென்மை காரணமாக மாறுபடாது தனக்கு ஆதாரமாகிய இறைவ னருளால் ஈர்க்கப்பட்டு ஓதுவாரனைவர்க்கும் ஒப்ப நலஞ் செய்யுஞ் சிறப்புடைத்தென்பதனை,வல்லா ளுரெுவன் கைம்முயன் றெறியினும் மாட்டா ஒருவன் வாளா எறியினும் நிலத்தின் வழாஅக் கல்லேபோல் நலத்தின் வழார் நின் நாமம் நவின்றரே. எனவருந் தொடரால் அடிகள் விளக்கிய திறம் வியந்து போற்றத்தக்கதாகும்.

இறைவனை வழிபட்டு வரம் பல பெற்ற வானவர் முனிவர் அடியார்கள் இன்னின் ரெைனக் குறித்துப் போற்றுவது, இம் மும்மணிக்கோவையின் இருபத் தெட்டாம் செய்யுளாகும். இதன்கண் வித்தகப் பாடல் முத்திறத் தடியரும் திருந்திய அன்பிற் பெருந்துறைப் பிள்ளையும் அத்தகு செல்வத் தவமதித் தருளிய சித்தமார் சிவ வாக்கிய தேவரும் னச் சைவ சமய குரவர் நால்வரையும் பெருஞ்செல்வத்தைத் துறந்த செம்மனச் செல்வராகிய சிவ வாக்கிய தேவரையும் குறித்துப் போற்றிய அடிகள்,

வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்தும் ஓடும் பல்நரி யூளைகேட் டரனைப் பாடின வென்று படாம்பல வளித்தும் குவளைப் புனலில் தவளை அரற்ற ஈசன் றன் னை யேத்தின வென்று காசும் பொன் னுங் கலந்து தூவியும் வழிபடும் ஒருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய செழுவிதை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு பிடித்தலும் அவன் இப் பிறப்புக்கென்னஇடித்துக் கொண்டவன் எச்சிலே நுகர்ந்தும் மருத வட்டத் தொரு தனிக் கிடந்த தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி உம்மைப் போல எம்மித் தலையும் கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தடுத் திரந்தும் கோயில் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப வாய்த்த தென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்தும் காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு வேம்புகட் கெல்லாம் விதானம் அமைத்தும் விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று

குறிப்பு

புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த பெரிய அன்பின் வரகுண தேவர்எனச் சிவபத்திச் செல்வராகிய வரகுண தேவர் செய்த பேரன்பின் செயல்களை விரித்துரைத்துப் போற்றியுள்ளாரர் இங்குப் புகழ்ந்து போற்றப்பெற்ற பெரிய அன்பின் வர குணதேவராவார்புயலோங் கலர் சடை யேற்றவன் சிற்றம்பலம் புகழும் மயலோங் கிருங்களியான வரகுணன்" எனவும்,"வரகுணனுந் தென்னவன் ஏத்து சிற்றம் பலத்தான்" எனவும் திருவாதவூரடிகளாற் போற்றப் பெற்ற முதல் வரகுண பாண்டியர் என்பது முன்னர் விளக்கப்பெற்றது.

திருமூலர்:

திருமூலர் கயிலாயத்தில் நந்தி தேவர் திருவருள் பெற்றிருந்த அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகளைப் பெற்றிருந்த சுந்தரநாதர் என்னும் சிவயோகியாய் இருந்தவர்.அகத்தியர்பால் கொண்ட அன்பினால் சிலகாலம் அவருடன் தங்க வந்தவர், தில்லையில் சிவபெருமானை வணங்கி வரும் வழியில் காவிரிக்கரையில் சாத்தனூரில் மூலன் என்னும் இடையன் ஒருவன் இறந்து கிடக்க, அவன் அருகில் இருந்து பசுக்கூட்டங்கள் அழுதல் கண்டு அவற்றின் துயர் தீர்க்க அவன் உடலில் புகுந்து வாழ்ந்தார். மூலன் உடலில் புகுந்தமையால் 'திருமூலர்' என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகவும் வருடத்திற்கு ஒரு பாடல் வீதம் பாடப்பெற்றவையே திருமந்திரம் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. இந்நூல் தமிழ் மூவாயிரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சிறப்பினை உடைய இந்நூல் திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையில் வைத்துப் போற்றப்படுகிறது. அதனுள் இடம்பெற்றுள்ள அறம் செய்வான் திறம்,அறம் செய்யான் திறம் ஆகியன பாடப்பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

அறம் செய்வான் திறம்:

தாம் அறிவார்:

தாம் அறிவார் அண்ணல் தாள் பணிவார் அவர்

தாம் அறிவார் அறம் தாங்கி நின்றார் அவர்

தாம் அறிவார் சில தத்துவர் ஆவார்கள்

தாம் அறிவார்க்குத் தமர் பரன் ஆமே.

தம்மை அறிந்தவர் சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்குவர். தம்மை அறிந்தவர் அறத்தை மேற்கொண்டு செய்து செய்து வருவர் தம்மை அறிந்தவர் உண்மையை உணரும் தத்துவர்கள் ஆவர் தம்மை அறிந்தவர்க்கு இறைவனே உறவினன் ஆவான்.

செய்ய முடிந்தவை, செய்ய வேண்டியவை:

யாவர்க்கும் ஆம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை

யாவர்க்கும் ஆம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை

யாவர்க்கும் ஆம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி

யாவர்க்கும் ஆம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே.

குறிப்பு

எல்லோராலும் செய்ய முடிந்த செயல்கள் இவை. உணவு உண்ண அமரும் முன்னர் இறைவனுக்கு ஒரு வில்வத்தைச் சமர்பித்தல்; தினமும் ஒரு பசுவுக்கு ஒரு கைப்பிடி பச்சைப் புல்லை அளித்தல்; தான் உண்ணும் முன்னர் பிறர் ஒருவருக்கு ஒரு கவளம் உணவு அளித்தல், எல்லாரிடமும் இனிய சொற்களைப் பேசுதல். இவற்றை ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டும்.

பயன் அறியார்:

அற்றுநின்றார் உண்ணும் ஊணே அரன்என்னும்

கற்றன போதம் கமழ்பவர் மானிடர்

உற்று நின்று ஆங்கு ஒரு கூவற் குளத்தினில்

பற்றி வந்து உண்ணும் பயன் அறியாரே.

அகப் பற்றும், புறப் பற்றும் நீங்கியவர்கள் சிவஞானியர் உணவை நாடி அவர்கள் எங்கும் செல்ல மாட்டார்கள். அவர்களைத் தேடிச் சென்று நாம் அளிப்பதே உணவே அறம். இந்த உண்மையை அறிந்த பிறகும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குபவர்கள் பலர் ஒரு கிணற்றங் கரையிலோ, குளத்தங் கரையிலோ தங்கி இருக்கும் ஞானியரை வருந்தி வருந்தி அழைத்து வந்து உணவு அளிப்பதிலையே!

அறம் செய்வீர்:

அழுக்கினை ஓட்டி அறிவை நிறையீர்

தழுக்கிய நாளில் தருமம் செய்வீர்

விழித்திருந்து என் செய்வீர் வெம்மை பரந்து

விழிக்க அன்று என் செய்வீர் ஏழை நெஞ்சீரே.

மன மலங்களை அகற்றி அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளவில்லை. செல்வம் இருந்தபோதிலும் அறச் செயல்களைச் செய்யவில்லை. உலகில் இப்படிக் காலத்தைக் கழிப்பதால் என்ன பயன் விளையும்? நெருப்பில் உடல் எரியுமபோது அறம் செய்யாதவர் நிலை என்னவாகும்? அறம் செய்யும் உள்ளத்தைப் பெறாத மனிதர்களே! இதனைச் சிந்தியுங்கள்!

தவம் செய்வீர்:

குறிப்பு

தன்னை அறியாது, தாம் நல்லார் என்னாது, இங்கு

இன்மை அறியாது, இளையர் என்று ஓராது,

வன்மையில் வந்திடும் கூற்றம் வருமுன்னம்

தன்மையின் நல்ல தவம் செய்யும் நீரே.

உயிர்களைக் கவரும் யமன் இவற்றைச் சிந்திக்க மாட்டான். உன் நிலைமையை பற்றி சிறிதும் சிந்திக்க மாட்டான். நீங்கள் மிகவும் நல்லவர் என்ற சிந்திக்க மாட்டான்.நீங்கள் வறுமையில் வாடுவதையும் சிந்திக்க மாட்டான். நீங்கள் வயதில் இளையவர் என்றும் சிந்திக்க மாட்டான். வலிமை உடைய யமன் வந்து சேரும் முன்பே நீங்கள் உடலை நிலைக்கச் செய்யும் அரிய தவத்தை மேற்கொள்வீர்!

வினைகளைக் கடப்பார்:

வழி நடப்பார் இன்றி, வானோர் உலகம்

கழி நடப்பார் நடந்தார் கரும்பாரும்

அழி நடக்கும் வினை ஆசு அற ஓட்டிட்டு

ஒழி நடப்பார் வினை ஓங்கி நின்றாரே.

அறவழியில் நிற்பவர் அடைவர் தேவர் உலக இன்பம். தீய நெறியில் நடப்பவர்களுக்குக் கிடைக்காது இந்த இன்பம். அவர்கள் இருள் மிக்க நரகத்தில் நடப்பவர்கள் ஆவார்கள். காமம், கோபம், மயக்கம் போன்ற மன மலங்களை ஒழித்து விட்டு நல்ல வழியில் நடப்பவர்கள் வினைகளைக் கடந்து நிற்பார்கள்.

துறக்கம் ஆள்வர்:

கனிந்தவர் ஈசன் கழல்அடி காண்பர்

துணிந்தவர்ஈசன் துறக்கம் அது ஆள்வர்

மலிந்தவர் மாளும் துணையும் ஒன்று இன்றி

மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்து ஒழிந் தாரே.

கனிந்த மனதுடன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணை செய்பவர் இறைவனின் திருவடிகளின் தரிசனம் பெறுவார் உலகப் பற்றினை ஒழித்துவிட்டு மனம் துணிந்து தவம் செய்பவர் இறைவனுடன் இணையும் சாயுஜ்ய நிலையை அடைவர் உலக வாழ்வில் இருந்துகொண்டு அறம் அற்ற செயல்களைச் செய்தால் இறைவன் ஆசி

கிடைக்காது. காலனின் சினம் கிடைக்கும். அஞ்சத் தகுந்த நரகத்தில் இடம் கிடைக்கும்.

குறிப்பு

அறம் அறியாரே:

இன்பம் இடர் என்று இரண்டு உற வைத்தது
முன்பு அவர் செய்கையினாலே முடிந்ததும்
இன்பம் அது கண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பு இலார் சிந்தை; அறம் அறியாரே.

இன்பமும், துன்பமும் பொருந்தியுள்ளன உலகினில். முற்பிறப்பில் செய்த அறச் செயல்கள் இன்பம் தரும். முற்பிறப்பில் செய்த மற்றச் செயல்கள் துன்பம் தரும். இதைக் கண்ட பிறகும் பிறருக்கு எதையும் கொடுக்காத மனிதர்கள் அன்பு என்பதே இல்லாதவர்கள். அவர்கள் அறத்தை அறியாதவர்கள்.

தீமை செய்பவன் ஒரு விலங்கு
கெடுவதும் ஆவதும் கேடுஇல் புகழோன்
நடு அல்ல செய்து இன்பம் நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவது எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யின் பசு அது ஆமே.

ஒருவன் கேட்டை அடைவதும் ஆக்கத்தை அடைவதும் இறைவன் இச்சைப் படி நடக்கின்ற செயல்கள் ஆகும். நேர்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்பவன் இன்பம் அடைவதை இறைவன் ஒருநாளும் அனுமதிக்க மாட்டான். எனவே பிறருக்கு அன்புடன் கொடுப்பதையும் வறியவர்க்கு மனம் கனிந்து இடுவதையும் சிந்தனை செய்யுங்கள். பிறர் இன்பத்தைக் கெடுப்பவன் ஒரு விலங்குக்குச் சமம்.

புன் மக்களைப் போற்றன்மின்:

செல்வம் கருதிச் சிலர் பலர் வாழ்வு எனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லம் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கு எய்த விற்குறி ஆமே.

செல்வம் கருதி அறிவற்ற புன்மக்களைப் போற்றிப் புகழாதீர்கள். அவர்கள் தரக் கூடிய அழிகின்ற செல்வத்தை நாடி வாடாதீர்கள். அழியாத செல்வம் ஆகிய வீடு பேறைத் தரவல்லவன் இறைவன். அவனையே என்றும் நாவாறப் போற்றிப் புகழுங்கள். வில் வீரனின் அம்பு இலக்கைத் தவறாது அடையும்.அது போன்றே உங்கள்

வார்த்தைகள் இறைவனை அடையும். அவன் உங்கள் வறுமையை நீக்கி வாழ்வில் இன்பம் தருவான்.

அறம் செய்யான் திறம்:

குறிப்பு

பயன் அறியார்:

எட்டி பழுத்த, இருங்கனி வீழ்ந்தன,

ஒட்டோய நல்லறம் செய்யாதவர் செல்வம்

வட்டிகொண்டு ஈட்டியே மண்ணில் முகந்திடும்

பட்டிப் பதகர் பயன் அறியாரே.

எட்டி மரம் பழுத்தது. பெரிய கனிகள் தரையில் வீழ்ந்தன. ஆனால் யாரும் அவற்றை நாடிச் செல்லவில்லை. வட்டி வாங்கி உலகில் பெரும் பொருள் சேர்ப்பவர் அதன் உண்மையான பயனை அறியார் அறம் செய்யார் அவர்கள் செல்வமும் எட்டிக் கனிகள் போன்று பயனற்றவையே.

அறம் அறியார்:

ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும்போயின்

கழித்தன கற்பனை; நாளும் குறுகிப்

பிழிந்தன போலத் தம் பேரிடர் ஆக்கை

அழிந்தன கண்டும் அறம் அறியாரே.

காலம் கழிந்து சென்றது. ஊழிகள் ஓடிச் சென்றன. கற்பனைகள் எல்லாம் கனவாகி மறைந்து விட்டன. வாழ்நாட்கள் குறுகின. உடல் சாறு பிழிந்த சக்கையானது. பலவிதத் துன்புற்ற பின்னர் அந்த உடல்கள் அழிந்து பட்டன. இவற்றை எல்லாம் கண்ட பிறகும் உலகத்தவர் அறம் என்பதையே அறியாதவர்களாக இருகின்றார்களே!

பிறப்பும், இறப்பும்:

அறம் அறியார் அண்ணல் பாதம் நினையும்

திறம் அறியார் சிவலோக நகர்க்குப்

புறம் அறியார் பலர் பொய்ம்மொழி கேட்டு

மறம் அறிவார், பகை மன்னி நின்றாரே.

அறம் என்பதையே அறியாமல் பலர் உலகில் வாழ்கின்றனர் இறைவனைத் துதிக்கும் திறன் என்பதையும் இவர் அறியார் சிவலோகத்தின்பக்கமான சுவர்க்கம் போன்றவற்றையும் அறியார் லௌகீக வாழ்வில் பற்பல பொய்மொழிகளைக் கேட்கின்றனர் பலவிதமான பாவச் செயல்களை இவர்கள் செய்கின்றனர் அதனால் பிறப்பு இறப்பு என்றவற்றில் இவர்கள் பொருந்தி நிற்கின்றனர்

குறிப்பு

அறம் செய்யாவிட்டால்:

இருமலும் சோகையும் ஈளையும் வெப்பும்

தருமம் செய்யாதவர் தம்பாலது ஆகும்;

உரும், இடி, நாகம், உரோணி, கழலை

தருமம் செய்வார் பக்கல் தாழகிலாவே.

அறம் செய்யாதவர்க்கு வந்து விளையும் இருமல், சோகை, கோழை, ஜுரம் போன்றவை. மின்னலும் , இடியும், பாம்பும், தொண்டை நோயும், கட்டிகளும் அறம் செய்பவர்களை ஒரு நாளும் அண்டாது.

நரகத்தே நிற்றிரோ:

பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்

இரவலர்க்கு ஈதலை ஆயினும் ஈயார்

கரகத்தால் நீர் அட்டிக் காவை வளர்க்கார்

நரகத்தே நிற்றிரோ நல்நெஞ்சி னீரே.

தன் புகழையே என்றும் விரும்பி வாழ்வார் இறைவனைப் பணிந்து வணங்க மாட்டார் தன்னை அண்டி இரந்து நிற்பவற்கு ஏதும் ஈயார் குடத்தால் நீர் ஊற்றி வழிப் போக்கர்கள் தங்குவதற்குக் குளிர்ந்த சோலைகளையும் வளர்க்க மாட்டார்கள்.

வினைகளைக் கடப்பார்:

வழி நடப்பார் இன்றி, வானோர் உலகம்

கழி நடப்பார் நடந்தார் கரும்பாரும்

அழி நடக்கும் வினை ஆசு அற ஓட்டிட்டு

குறிப்பு

ஒழி நடப்பார் வினை ஓங்கி நின்றாரே.

அறவழியில் நிற்பவர் அடைவர் தேவர் உலக இன்பம். தீய நெறியில் நடப்பவர்களுக்குக் கிடைக்காது இந்த இன்பம். அவர;கள் இருள் மிக்க நரகத்தில் நடப்பவர்கள் ஆவார்கள். காமம், கோபம், மயக்கம் போன்ற மன மலங்களை ஒழித்து விட்டு நல்ல வழியில் நடப்பவர்கள் வினைகளைக் கடந்து நிற்பார்கள்.

துறக்கம் ஆள்வார்:

கனிந்தவர்ஈசன் கழல்அடி காண்பர்

துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம் அது ஆள்வர்

மலிந்தவர் மாளும் துணையும் ஒன்று இன்றி

மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்து ஒழிந் தாரே.

கனிந்த மனதுடன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணை செய்பவர் இறைவனின் திருவடிகளின் தரிசனம் பெறுவார் உலகப் பற்றினை ஒழித்துவிட்டு மனம் துணிந்து தவம் செய்பவர் இறைவனுடன் இணையும் சாயுஜ்ய நிலையை அடைவர். உலக வாழ்வில் இருந்துகொண்டு அறம் அற்ற செயல்களைச் செய்தால் இறைவன் ஆசி கிடைக்காது. காலனின் சினம் கிடைக்கும். அஞ்சத் தகுந்த நரகத்தில் இடம் கிடைக்கும்.

அறம் அறியாரே:

இன்பம் இடர் என்று இரண்டு உற வைத்தது

முன்பு அவர் செய்கையினாலே முடிந்ததும்

இன்பம் அது கண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்

அன்பு இலார் சிந்தை அறம் அறியாரே.

இன்பமும் துன்பமும் பொருந்தியுளள்ளன உலகினில் முற்பிறப்பில் செய்த அறச் செயல்கள் இன்பம் தரும். முற்பிறப்பில் செய்த மறச் செயல்கள் துன்பம் தரும். இதைக் கண்ட பிறகும் பிறருக்கு எதையும் கொடுக்காத மனிதர்கள் அன்பு என்பதே இல்லாதவர்கள். அவர்கள் அறத்தை அறியாதவர்கள்.

தீமை செய்பவன்:

கெடுவதும் ஆவதும் கேடுஇல் புகழோன்

நடு அல்ல செய்து இன்பம் நாடவும் ஒட்டான்

இடுவதும் ஈவது எண்ணுமின் இன்பம்

படுவது செய்யின் பசு அது ஆமே.

ஒருவன் கேட்டை அடைவதும் ஆக்கத்தை அடைவதும் இறைவன் இச்சைப் படி நடக்கின்ற செயல்கள் ஆகும். நேர்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்பவன் இன்பம் அடைவதை இறைவன் ஒருநாளும் அனுமதிக்க மாட்டான். எனவே பிறருக்கு அன்புடன் கொடுப்பதையும் வறியவர்க்கு மனம் கனிந்து இடுவதையும் சிந்தனை செய்யுங்கள். பிறர் இன்பத்தைக் கெடுப்பவன் ஒரு விலங்குக்குச் சமம்.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.புன் மக்களைப் போற்றன்மின் எனக் குறிக்கப்படுவன யாவை?

செல்வம் கருதிச் சிலர் பலர் வாழ்வு எனும்

புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்

இல்லம் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்

வில்லி இலக்கு எய்த விற்குறி ஆமே.

செல்வம் கருதி அறிவற்ற புன்மக்களைப் போற்றிப் புகழாதீர்கள். அவர;கள் தரக் கூடிய அழிகின்ற செல்வத்தை நாடி வாடாதீர்கள். அழியாத செல்வம் ஆகிய வீடு பேறைத் தரவல்லவன் இறைவன். அவனையே என்றும் நாவாறப் போற்றிப் புகழுங்கள். வில் வீரனின் அம்பு இலக்கைத் தவறாது அடையும். அது போன்றே உங்கள் வார்த்தைகள் இறைவனை அடையும். அவன் உங்கள் வறுமையை நீக்கி வாழ்வில் இன்பம் தருவான்.

2.வினைகளைக் கடப்பவர் யாவர்?

அறவழியில் நிற்பவர் அடைவர் தேவர் உலக இன்பம். தீய நெறியில் நடப்பவர;களுக்குக் கிடைக்காது இந்த இன்பம். அவர்கள் இருள் மிக்க நரகத்தில் நடப்பவர்கள் ஆவார்கள். காமம், கோபம், மயக்கம் போன்ற மன மலங்களை ஒழித்து விட்டு நல்ல வழியில் நடப்பவர்கள் வினைகளைக் கடந்து நிற்பார்கள்.

3..எவன் விலங்கினுக்குச் சமம் எனத் திருமூலர் கூறுகிறார்?

கெடுவதும் ஆவதும் கேடுஇல் புகழோன்

நடு அல்ல செய்து இன்பம் நாடவும் ஒட்டான்

இடுவதும் ஈவது எண்ணுமின் இன்பம்

படுவது செய்யின் பசு அது ஆமே.

ஒருவன் கேட்டை அடைவதும் ஆக்கத்தை அடைவதும் இறைவன் இச்சைப் படி நடக்கின்ற செயல்கள் ஆகும். நேர்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்பவன் இன்பம் அடைவதை இறைவன் ஒருநாளும் அனுமதிக்க மாட்டான். எனவே பிறருக்கு அன்புடன் கொடுப்பதையும் வறியவர்க்கு மனம் கனிந்து இடுவதையும் சிந்தனை செய்யுங்கள். பிறர் இன்பத்தைக் கெடுப்பவன் ஒரு விலங்குக்குச் சமம்.

கூறு 12

தாயுமானவர்: பரிபூராணானந்தம் பாடல்கள் - வள்ளலார் :தெய்வமணி மாலை

நோக்கம்:தாயுமானவரின் வரலாற்றினைத் தெரிதல் - பரிபூராணந்தத்தின் சிறப்பினை அறிதல் - தாயுமானவர் சிவபெருமானிடம் வேண்டுவன பற்றி அறிதல்.

தாயுமானவர் பரிபூரணானந்தம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1706-1744) திகழ்ந்த பெரியார் தாயுமான சுவாமிகள். திருமறைக் காட்டிலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே கேடிலியப்பப் பிள்ளையின் இரண்டாவது மகனாய்ப் பிறந்தார் திரிசிரபுரத்தில் விசயரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கரின் கணக்கராகத் தந்தை பணி புரிய, வட மொழி, தென்மொழி இரண்டுங் கற்ற இவர் மௌன குரு என்பாரிடம் அறிவுரை பெற்றார் தந்தையார் இறந்தவுடன் அரசு வேலையிலமர்ந்தார் நாயக்கர் இறந்த பின் அரசி மீனாட்சி தன்பாற் காட்டிய முறையற்ற அன்பு காரணமாக ஒரு நாளிரவு ஊரை விட்டோடினார் இராமநாதபுரத்தில் தன் தமையனோடு இருந்தார் அவர் கட்டாயப்படுத்தியதால் மட்டுவார் குழலி என்ற பெண்ணை மணந்தார் கனகசபாபதி எனும் ஆண்குழந்தை ஈன்ற மனைவி மறையவே யோகஞானங்களில் சிறக்கத் துறவு பூண்டார் சைவ சித்தாந்தம், அத்வைதம் ஆகிய இரு நிலைக்கும் ஒரு வகை சமரசம் கண்டவர் உபநிடதக் கருத்துகளையும் மற்ற ஞான நூல்களின் உட்பொருளையும் மிகத் தெளிவாகத் தமிழில் பாடியவர் என பேராசிரியர் மு.வரதராசனார் இவரைப் பாராட்டுகிறார்.

இவரது பாடல்கள் தமிழ்மொழியின் உபநிடதம்எனப்படுகின்றன. ஆழ்வார்களைப் போன்றுகாதல் துறைகளின் வாயிலாக உயர்ந்த உண்மைகளை உலகுக்கு உணர்த்தினார் கண்ணி ன்றழைக்கப்படும் இரண்டடிப் பாடல் வகையை இவர் கையாள்கிறார் இவரது பாடல்கள் அனைத்தும் தாயுமானவர் பாடல்கள் என்ற நூலாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. சிற்சில இடங்களில் சித்தர் கருத்தை ஒத்துப் பாடும் இவர் தம் காலத்தில் சமயப் போராட்டங்களையும் பூசல்களையும் கண்டு

மனம் வெறுத்துச் சமரச ஒளியையே அதிகம் பாடியுள்ளார் தேசோமயானந்தம், கருணாகரம், பரஞ்சோதி, பரதெய்வம் போன்ற சொற்கள் இவர்க்கே உரியவை. “சும்மாஇருக்க அருளாய்” என்று இறைவனிடம் வேண்டுபவர்.

குறிப்பு

தான் செய்யும் இறைவழிபாட்டை,

நெஞ்சகமே கோயில் நினைவே சுகந்தம் அன்பே

மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே

(பராபரக்கண்ணி - 151)

என்று கூறுகிறார். ஆனந்தக் களிப்பு, பைங்கிளிக் கண்ணி, ஆகாரபுவனம் என்பன கண்ணி வடிவில் அமைந்தவை. மொத்தம் 1452 பாக்களை 56 பிரிவுகளில் இவர் பாடியுள்ளார்.

பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே

மெய்யநினை மெய்யெனவே மெய்யுடனே காண்பேனா - காண் (காண்பேனா கண்ணி - 6)

என்று ஏங்கிய இவர் 1659-இல் இராமநாதபுரத்தில் உள்ள முகவையில் நித்திய சமாதியடைந்தார்.

பரிபூரணானந்தம்:

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன

மனோவாயு நிற்கும்வண்ணம்

வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்துறவு

மார்க்கத்தின் இச்சைபோல

நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேன்அந்த

நினைவையும் மறந்தபோது

நித்திரைகொள் வேன்தேகம் நீங்குமென எண்ணிலோ

நெஞ்சந் துடித்தயருவேன்

பேசாத ஆனந்த நிட்டைக்கும் அறிவிலாப்

பேதைக்கும் வெகுதூரமே

பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய

பேரின்ப நிட்டை அருள்வாய்

பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்

பழுத்தொழுகு தேவதருவே

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் மொழிகளை வாய் ஓய விடாது மொழியும் உரைத்தொண்டு அல்லது மனம் அடங்கும் வண்ணமும், அதற்கு ஏதுவாகிய உயிர்ப்பு ஒடுங்குமாறும், இடையறாப் பழக்கமாகப் பயின்றறியேன். அந்நினைவையும் மறந்தபோது துறவு நெறியில் வேட்கையுடையேன் போன்று, பிறர் விழையுமாறு அவர் தம் மனங்குழைய விளங்க இணக்கமுற விரித்துரைப்பேன். நெடுந்துயில் கொள்வேன்; உடம்பு குறிப்பின்றியும் நீங்கிவிடுமென எண்ணுவேனாயின் மனம் துடிதுடித்து நனிமிக வாடுவேன்; கூறவொண்ணாத பேரின்பமான நிட்டைக்கும், நல்லறிவு சிறிதுமில்லாத பேதையேனுக்கும் நெடுந்தொலைவே. ஆயினும் வையத்து அலகைக் குணம் படைத்து உன்னருளின்றி உழன்று திரியும் பேதையாகிய அடியேனுடைய பொருந்தா இயல்பினை யறிந்து ஏழைநாயேனுக்கும், ஒப்பற்ற செந்நெறியுமாகிய சித்தாந்த சைவ நன்னெறியாகிய என்றும் பொன்றாப் பேரின்ப நிட்டையினைத் தண்ணளிபுரிந்து அருள் செய்வாயாக.

தெரிவாக ஊர்வன நடப்பன பறப்பன

செயற்கொண் டிருப்பனமுதல்

தேகங்க ளத்தனையும் மோகங்கொள் பௌதிகஞ்

சென்மித்த ஆங்கிறக்கும்

விரிவாய பூதங்கள் ஒன்றோடொன் றாயழியும்

மேற்கொண்ட சேடம்அதுவே

வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூன்யம் உபசாந்த

வேதவே தாந்தஞானம்

பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருள்அருட்

பெற்றோர்கள் பெற்றபெருமை

பிறவாமை யென்றைக்கும் இறவாமை யாய்வந்து

குறிப்பு

பேசாமை யாகுமெனவே

பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே

பரிபாக காலமலவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

அறிவுடனே கூடித் தவழ்வனவும், நடப்பனவும், பறப்பனவும், தொழில் மேற்கொண்டு இருப்பனவும் முதலாகிய மாயா காரிய உடம்புகளனைத்தும், மயக்கத்தினை மேல் மேற்கொள்விக்கும் பூதத் தொடர்பாகிய பௌதிகம் எனப்பட்டு முதல்வன் ஆணையினால் தோற்றமுற்றுப் பிறந்தனபோன்று மாற்றமாகிய ஒடுக்கமுற்று இறக்கும். பரப்பாயுள்ள ஐம்பெரும் பூதங்கள் ஒன்றினொன்றா யொடுங்குவதாகிய அடக்கத்தினை எய்தும். இவற்றிற்கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற என்றும் பொன்றாது ஒன்றுபோல் நின்று நிலவும் எஞ்சியுள்ள மெய்ப்பொருளே, அறிவுப் பெருவெளியெனவும், பற்றுக்கோடில்லதெனவும், பெரும்பாழெனவும், வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லதாகிய உபசாந்தத்தினை விளைவிக்கின்ற பண்டை நான் மறைகளினாலும், அவற்றின் முடிபுகளினாலும் சொல்லப்படும் மூதறிவாகிய சிவஞான மெனவும யாண்டும் நீங்காத பேரொளிப் பிழம்பில் தோன்றுகின்ற திருவருள் எனவும், அத் திருவருளினை அடைந்தோர்கள் எய்திய அரிய பெருமை எனவும், எந்நாளிலும் பிறவாமையும், இறவாமையும் ஆகிவந்து, அடியேனுக்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டு, எம்பெருமானே! நீர் பெருந்தண்ணளியுடன் எழுந்தருளி வந்ததற்குச் சிறந்த காரணம் அடியேனுடைய செவ்வியாகிய பரிபக்குவ காலமல்லவோ என்கிறார் தாயுமானவர்.

ஆராயும் வேளையில் பிரமாதி யானாலும்

ஐயவொரு செயலுமில்லை

அமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர

ராமென இருந்தபேரும்

நேராக வொருகோபம் ஒருவேளை வரஅந்த

நிறைவொன்று மில்லாமலே

நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன

நிர்வாக ரென்றபேரும்

பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்

புலம்புவார் சிவராத்திரிப்

போதுதுயி லோமென்ற விரதியரும் அறிதுயில்

போலேயிருந்து துயில்வார்

குறிப்பு

பாராதி தனிலுள்ள செயலெலாம் முடிவிலே

பார்க்கில்நின் செயலல்லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

நன்றாக ஊன்றி எண்ணி நோக்கும்பொழுது, நான்முகன் முதலாகிய தேவர்களுக்கு ஆயினும், ஐயனாகிய முழுமுதல்வனே ஒரு செயலும் ஒருபொழுதும் இல்லை; முதற்குணமாகிய சாத்துவிகம் மிகுந்து அளவில்லாத அமைதியுடன், வீணாகப் பேசும் இயல்பு ஒரு சிறிதுமில்லாத, குணத்திற்கு மிகுந்த குளிர்ச்சி வாய்ந்த திங்களையொத்தவர் இவரென்று யாவரும் மதிக்கும்படி வீற்றிருந்த பெரியவரும், ஒரு காலத்தில் சிறிது வெகுட்சி வந்தால் அவர்பால் முன் இயல்பாக அமைந்துள்ள சால்பாகிய பெருந்தன்மை சிறிதுமில்லாமலே, அடக்க முடியாதபடி பெருமூச்செறிந்து, நிலைதவறிக் குளறுவர். உரையாடுவதில் மிக்க திறலினர் என்று பிறரால் சொல்லப்பட்டவர்களும், (முன்னரே நன்கு) ஆராய்ந்தவராய், சிறந்த ஒரு செய்தியைப்பற்றி விரித்து விளக்கிப் பேசி வருமிடத்துப், பொருத்தமில்லாத வேறொன்றைப் பேசிப் (பிறர் கைகொட்டி எள்ளி நகையாடும்படி புலம்பாநிற்பர்; பெரிய நோன்பினை மேற்கொண்ட விரதமுடையாரும், சிவராத்திரியில் துயிலோமென்று உறுதியுடன் நின்றும், தம்மை அறிந்து விழித்து உறங்கும் யோகியர் போன்று இருந்து தம்மை அறியாது தூங்கிவிழுவர்; ஆதலால் நிலமுதலாயுள்ள எல்லா இடங்களிலும்நடக்கும் செயல்கள் அனைத்தும் முடிவில் திருவருளின் துணைகொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால் சிவபெருமானே நின்னுடைய திருவருளாற்றலின் திருச்செயல் அன்றோ?.

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே

அம்மாயை யில்லாமையே

யாமெனவும் அறிவுமுண் டப்பாலும் அறிகின்ற

அறிவினை யறிந்துபார்க்கின்

எண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வஅரு ளல்லாமல்
இல்லையெனு நினைவும் உண்டிங்(கு)
யானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
இன்பமெனும் அன்பும் உண்டு
கண்டன எலாம்அல்ல என்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்களோயக்
கண்மூடி யொருகண மிருக்கஎன் றாற்பாழ்த்த
கா்மங்கள் போராடுதே
பண்டையுள கா்மமே கா்த்தா வெனும்பெயர்ப்
பக்ஷம்நான் இச்சிப்பனோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

அண்டமாகிய உலகமும், பகிரண்டமாகிய புறவுலகமும். மாயை வேறுபாடுகளாகிய காரியங்களாம்; அம் மாயை இல்லாமை போன்று தோற்றுவதாகிய அறிவும் உண்டாகும்; அதற்குமேலும் உணர்கின்ற உணர்ச்சியை உணர்ந்துபார்க்குமிடத்து; எட்டுத் திசைகளையும் விளங்கச் செய்யும் ஒப்பில்லாத முழுமுதல்வனின் தண்ணளியல்லாமல், அம் மாயா காரிய உலகம் இல்லை யென்கிற நினைவும் உண்டு; இவ்விடத்து, யான் என்னும் அகப்பற்றும், எனது என்னும் புறப்பற்றும் ஆகிய செருக்குகள் ஒழியும்படி, நாலாம் நிலையாகிய துரியத்தின் கண் திருவருளால் நிறைந்து நிலைத்து நிற்பதே, மாறா இன்பமென்று சொல்லப்படுகின்றதன் வித்தாகிய அன்பும் உண்டு; கண்ணால் சுட்டியறியப்படும் பொருள்களெல்லாம் நிலையான மெய்ப்பொருள்கள் அல்லவென்று மறுத்தொதுக்கி, புறக்கருவிகளும், அகக் கரணங்களும் செயலற்று ஒடுங்கும் படி, ஒரு நொடிப்பொழுது, கண்களை மூடிக்கொண்டு செறிவெனப்படும் யோகத்தி லிருப்போமென்று தொடங்கினால், பாழாப் போன (ஏன்ற வினைகளாகிய) பிராரத்த வினைகள் (மடிதற்று வலிய முன்வந்து தடுக்க முடியாதபடி) பெரும்போர் புரிகின்றனவே முன்னமே அமைந்துள்ள வினைகளே, வினை முதலாகிய கருத்தா எனும் பெயர் கொள்ளும்படி நேசம் வைத்து அவற்றுக்கு அடங்கி விழைவு கொள்வேனோ? என்கிறார் தாயுமானவர்.

சந்ததமும் எனதுசெயல் நினதுசெயல் யானெனுந்
தன்மைநினை யன்றியில்லாத்

குறிப்பு

தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த

சமரச சுபாவமிதுவே

இந்தநிலை தெளியநான் நெக்குருகி வாடிய

இயற்கைதிரு வுளமறியுமே

இந்நிலையி லேசற் றிருக்கஎன் றால்மடமை

இதசத்ரு வாகவந்து

சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்

திரும்புமோ தொடுவழக்காய்ச்

சென்மம்வரு மோஎனவும் யோசிக்கு தேமனது

சிரத்தையெனும் வாளும் உதவிப்

பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்

பாதுகாத் தருள்செய்குவாய்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

எக்காலத்தும் எளியேனுடைய செய்கை, நின்னுடைய திருவருட் செய்கையே. நான்என எண்ணுந்தன்மை உன்னை அல்லாமல் இல்லாத நிலைமையினால் நான் உனக்கு வேறுமல்லேன்; வேதாந்தமும், சித்தாந்தமும் வேறுபாடின்மையாகிய ஒற்றுமையாகும்; இதுவே அவ்விரண்டின் இயல்பாகிய தன்மையாகும்; இவ்வரிய பெரிய நிலையை அறிந்து துணிய, அடியேன் மனம் உருகி உடைந்து, நனிமிக வாடிய மெய்த்தன்மை, நின்னுடைய அந்தண்மை நீங்காத திருவுள்ளம் அறியுமே; இத்தகைய அரிய நிலையிலேயே மனத்தினை ஒடுக்கிச் சிறிது இருத்தல் வேண்டும் என்று உன்னினால் அறியாமை உட்பகையாக வந்து, அடியேன் மனத்தில் நீங்காது குடிகொள்ளுகின்றதே; மலம் மாயை வினைகள் மீண்டும் வந்து அடியேனைப் பற்றுமோ எனவும், அதுவாயிலாக தொடர்வழக்காக அடுத்தடுத்துச் சொல்லரிய அல்லற்பிறவி நேர்ந்து விடுமோ எனவும் எளியேன் மனம் எண்ணுகின்றதே. திருமாமுறை எனப்படும் இறைவன் நூல்களின்கண் உறுதியான முழு நம்பிக்கையாகிய படைக்கலத்தையும் தந்தருளி, பிறவி வேர் அற்றுப் போம்படி, திருவடியுணர்வாகிய சிவஞான மெனப்படும் உள்ளத்துரனையும் தந்தருளி அடியேனை ஓம்பி யருள்வாயாக.

குறிப்பு

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுலன் அடங்குமிடமே
பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
போனஇட மென்பர்சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வேயிருந்த
நாமென்பர் சிலர்உருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
நாடில்அரு வென்பர்சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலையமென் றிடுவர்சிலர்
பேசில்அரு ளென்பர்சிலபேர்
பின்னும்முன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர்
பிறவுமே மொழிவர்இவையால்
பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலால்
பரமசுக நிட்டைபெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

ஐம்பெரும் பூதங்களும் ஒடுங்குதற்கு முதற்காரணமான மாயையே. முதலென்பர் சிலர்; பொறிகள் ஐந்தினாலும் கவரப்படும், புலன்களாகிய நுகர்பொருள்கள் ஐந்தும் ஒடுங்குமிடமே முதற்பொருள் என்பர் சிலர்; சிலர் அகக்கலன்களாகிய அந்தக்கரணங்கள் ஒடுங்குமிடமே முதற்பொருளென்பர்; சிலபேர் முக்குணமும் ஒடுங்குமிடமே முதற்பொருளென்பர் ஒலிமுதல் எனப்படும் நாதவடிவமே முதற்பொருளென்பர் சிலர்; சிலர் முதல் ஒலியாகிய விந்து வடிவமே முதற்பொருளென்பர்; நடுவாக இருந்த ஆருயிர்க ளெனப்படும் நாமே முதற்பொருளென்பர் சிலர்; சிலர் உருவப்பொருளே முதற் பொருளென்பர்; சிலபேர், நன்றாக ஊன்றி ஆராயுமிடத்து அருவப் பொருளே முதற் பொருளென்பர். வேற்றுமை கெட்டொழிய உயிர் உணர்வாகிய சிற்றறிவு ஒழிந்தகன்ற இடமே முதற் பொருளென்பர் சிலர்; சொல்லுமிடத்துத் திருவருளே முதற் பொருளென்பர் சில பேர்; அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத பாழே முகற்பொரு ளென்பர் சிலர்; வேறு நிலைகளையும் முதற்பொருளென மொழிவர் சிலர்; இவற்றால் பாதரசம் போன்று (அடியேன்) மனமானது (ஒரு நிலைப்படாது) வேகமான அசைவினை

அடையுமே அன்றி மேலான இன்பத்தைப் பயக்கும் நிட்டையினை அடையுமோ? என வேண்டி நிற்பார் தாயுமானவர்

குறிப்பு

அந்தகா ரத்தையோர் அகமாக்கி மின்போல்என்

அறிவைச் சுருக்கினவரார்

அவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றாய்

அழுந்தவுந் தலைமீதிலே

சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான

சுகநிட்டை சேராமலே

சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவும் உண்டுண்டு

தூங்கவைத் தவரார்கொலோ

தந்தைதாய் முதலான அகிலப்ர பஞ்சந்

தனைத்தந்த தெனதாசையோ

தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ

தற்கால மதைநோவனோ

பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ

பரமார்த்தம் ஏதுமறியேன்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

அறியாமை ஆகிய அகவிருளை ஒரு வீடாக்கி, மின்னலைப்போல, எளியேனுடைய அறிவினைச் சுருங்கச் செய்து அவ்விடத்து வைத்தவர் யார்? அந்த அறிவும் தான் பிடித்ததனையே நிலைக்களமாகக் கொண்டு, அதில் மூழ்கவும், என்னுடைய தலையின்மீது, உரிமையாய் எழுதிவைப்பதற்குக் கற்றது யார் உண்மையாகிய மூதறிவுப் பேரின்பங்களுக்கு ஏதுவாகிய ஒருமை நிலையாகிய நிட்டையினைப் பொருந்தாமல், சோற்றினை யடைத்துவைத்த துருத்திபோலும் உடம்பினை (என்றும் பொன்றா) நிலையுடைய ஒன்றெென நினைத்து, பல முறை உண்டதே உண்டு உறங்கும் செயலைச் செய்வித்தவர் யாவர்? அப்பன் அம்மை முதலாகிய உலக முழுவதனையும் உண்டாக்கினதற்குக் காரணம் அடியேனுடைய ஆரா விருப்பமோ? என்னை யானே நொந்துகொள்வேனோ, அயலவரையே நொந்துகொள்வேனோ நீங்காப் பிறப்புச் சிறையினை யுண்டாக்கிய பழவினையினை

நொந்துகொள்வேனோ? இப்பொழுதுள்ள பொல்லாக் காலத்தை நொந்துகொள்வேனோ, மேலான மெய்ப்பொருள் சிறிதும் உணர்ந்திலேன்.

குறிப்பு

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த

மனதுசாட் சியதாகவே

மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த

மரபுசம ரசமாகவே

பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும்

பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத ஆனந்த

போகமே வீடென்னவே

நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்ததும்

நின்னதருள் இன்னும்இன்னும்

நின்னையே துணையென்ற என்னையே காக்கவொரு

நினைவுசற் றுண்டாகிலோ

பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்

பற்றாக நிற்கஅருள்வாய்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

ஊழின்மையால் வாராதனவெலாம் ஒழிக; ஊழால் வருவனவெலாம் வந்து எய்துக; மனமானது திரிபின்றி நடுநிலை நீங்காது சான்றாக நின்று, பொருந்தும் படியான நிலை தந்ததும், மறை முடிவும் முறை முடிவும் ஆகியவற்றின் மரபுகள் பொதுமையாகவே. இன்றியமையாது அறியும்படி உய்த் துணரத்தக்க அறிவினை எழுப்பியருளியதும்,) இப் பொய்யுடலை என்றும் நிலையாக நிற்பதன்று எனத் துணிய, மெய்யுணர்வு வழியினை அளித்தருளியதும், என்றும் பொன்றாத பேரின்பப் பெரு நுகர்வே வீடுபேறென்று; நீரின் தன்மையாக இடையறாதுருகி யோடும்படி, உள்ளன்பைக் கொடுத்தருளியதும் உன்னுடைய திருவருளே; மேலும் மேலும், உன்னுடைய திருவடியே நிலையான துணையென்று சிக்கெனப் பற்றின அடியேனைக் காத்தருள, ஒப்பற்ற திருவுளம் சிறிது உண்டாகுமானால், நில முதல் ஒலி யீறாகவுள்ள மெய்களால் அறியப்படாத வாய்வாளா (மோன) நிலையையே இடையறாப்

பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு எளியேன் அந்த நிலையில் நழுவாது நிற்கும்படி தண்ணளி புரிந்தருள்வாய்;

குறிப்பு

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய

ஆலம்அமு தாகவிலையோ

அக்கடலின் மீதுவட அனல்நிற்க வில்லையோ

அந்தரத் தகிலகோடி

தாழாமல் நிலைநிற்க வில்லையோ மேருவுந்

தனுவாக வளையவிலையோ

சத்தமே கங்களும் வச்ரதர னாணையில்

சஞ்சரித் திடவில்லையோ

வாழாது வாழவே இராமனடி யாற்சிலையும்

மடமங்கை யாகவிலையோ

மணிமந்த்ர மாதியால் வேண்டுசித் திகள்உலக

மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ

பாழான என்மனங் குவியஒரு தந்திரம்

பண்ணுவ துனக்கருமையோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

மிகுந்த ஆழமாகவுள்ள கடலானது செய்கரையில் தன் எல்லை கடவாது அடங்கி நிற்க இல்லையோ? கொடிய ஆலாலமானது உன் திருவருட்குத் திருவமிழ்த வுணவாக மாறுதல் எய்தவில்லையோ? அப் பெருங்கடலின் நடுவே வடவைத் தீயானது, அவியாமல் நிலைநிற்கவில்லையோ? வானத்தின் நடுவில் அளவில்லாதனவாகிய அண்டங்கள் ஒன்றுக் கொன்று ஏற்றத்தாழ்வின்றி ஒப்ப நின்று கவிழாமல் ஒன்றோடொன்று ஈர்ப்பாற்றலுக்கு உட்பட்டு நிலைநிற்கவில்லையோ? மேருவென்று சொல்லப்படும் பனிமலை ஒருகாலத்து வளைந்து நின் திருக்கை வில்லாக அமையவில்லையோ? எழுவகையாகச் சொல்லப்படும் மேகங்களும் இருதலைச் சூலமாகிய வச்சிரப்படையினையுடைய வானவர்கோன் கட்டளையினால் முறையுறப் பொழியவில்லையோ? புகழுடன் வாழும்படி இள நங்கையாகிய அகலிகையானவள இராமன் கால்பட்டதும் கல்வடிவம் நீங்கிப் பண்டைய பெண் வடிவம் எய்த வில்லையோ? சிவமணியாலும், திருவைந் தெழுத்தாகிய செந்தமிழ்

மந்திரத்தாலும், திருவெண்ணீறு முதலாகிய மருந்துகளாலும் (நின் திருவருள் துணைபெற்ற) அவரவர்கள் விழைந்துள்ள பேறுகளாகிய சித்திகளை உலகியல் முறையில் வைத்தருள வில்லையே? பயன்பெறப் பயிலாத பாழான அடியேனுடைய மனமானது உள் முகப்பட்டு ஒடுங்கி, நின் குவிய ஒரு செய்முறை பண்ணியருள்வது நின் திருவருட்கு அருமையாகுமோ?

ஆளினுங் கடல்மீதிலே

ஆணைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக

அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்

நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்

நெடுநா ளிருந்தபேரும்

நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி

நெஞ்சுபுண் ணாவர்எல்லாம்

யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர உண்பதும்

உறங்குவது மாகமுடியும்

உள்ளதே போதும்நான் நான்எனக் குளறியே

ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்

பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற

பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

ஆசைக்கு யாண்டும் ஒரு வரம்பில்லை. நிலவுலகமனைத்தினையும் ஒரு குடைக்கீழ் ஆளினும கடல் நடுவண் காணப்படும் எண்ணிலாத் தீவுகளையும் தன்னடிப்படுத்துத் தன் ஒப்பற்ற ஆணையினை அவற்றின்கண்ணும் செலுத்தவே நாணாளும் எண்ணும். எண்ணமும் முயற்சியும் மேலிட்டுச் சேறலும் கொள்வர். செல்வக் கோமானாகிய குபேரனையொத்த பெரும் பொருட் குவியலை வரம்பின்றி யடைந்தவர்களும், மேலும் பொருட் குவியல் தொகுக்க உன்னிச் செம்பு முதலிய பொருள்கள் பொன்னாக மாறும் இரசவாதத் தொழிலுக்குக் காடும் மலையும் நாடுமாய்த் திரிந்தலைந்து வாடுவர்; இவ்வுலகில் அளவிறந்த காலம் சிற்றின்ப நுகர்ச்சியை இடையறாதுற்று வாழ்ந்தவரும், மனநிறை வெய்தாதுஇன்னும் என்றும் அழியாமல் அவ்வுடலுடனே

குறிப்பு

கூடியிருக்க நினைந்து காயகற்பமென்னும் மருந்து தேடி உள்ளுடைந்து நெஞ்சு புண்ணாவர் இவ்வனைத்தும் ஆழ்ந்து எண்ணுங்காலை வயிற்றுப் பசிநோய் தீரச் சோற்று மருந்துண்ணவும், உடலிளைப்புத் தீர அயர்ந்து உறங்குவதுமாகவே முடியும். ஆதலால் வினைக்கீடாகக் கிடைத்தவற்றை உள்ளதே போதுமென்று நிறைவுற்று ஆணவ முனைப்பினால் நான் நான் என்று ஆங்கார மேலிட்டுக் குளறுதல் புரிந்து ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பற்றிப், பாசமெனப்படும் மும்மலப் பிணிப்பாகிய பெருங்கடலுள் வீழாமல், மனமடங்குதலாகிய தூய அடிமை நிலையினை அடியேற்கு அருள்புரிவாயாக.

தெய்வ மணி மாலை:

வள்ளலார்:

வள்ளலார் கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மருதூரில் புரட்டாசி மாதம் பத்தொன்பதாம் தேதி (05 –– 10 – 1823) இல் பிறந்தார். இவரது சகோதரர் சமயச் சொற்பொழிவு ஆற்றி வந்தமையாலும் இயல்பிலேயே சமயத் தொடர்புடைய குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தமையாலும் இளமை தொடங்கியே இறை உணர்வுடன் வாழ்ந்து வந்தார். தொடக்கத்தில் உருவ வழிபாட்டின் மேல் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த வள்ளலார் பின்னர் ஒளி வழிபாட்டினை மேற்கொண்டு வாழலானார். அருட்பெரும் ஜோதி அருட்பெரும்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி என்னும் இவரது கோட்பாடு மிகச் சிறப்புப் பெற்றதாகும். உயிர்க்கொலை புரியாமை, பசியாற்றல் என்பதனை மானிடர்கள் பின்பற்றி வாழ்தல் வேண்டும் என்று வழிகாட்டினார். சத்திய தருமசாலை, சத்திய ஞான சபை என்பனவற்றை வடலூரில் தோற்றுவித்து நடத்தினார். இவரால் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் திருவருட்பா என்று அழைக்கப்படுகின்றன.இந்நூல் ஆறு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. இதில் முதல் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள தெய்வமணிமாலை பாடப்பகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளது.

தெய்வ மணி மாலை - 1

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி யன்பருள்

திறலோங்கு செல்வ மோங்கச்

செறிவோங்க வறிவோங்கி நிறைவான வின்பந்

திகழ்ந் தோங்க அருள் கொடுத்து

மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வணமோங்க

வளர்கருணை மயமோங்கி யோர்

வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி யானந்த

குறிப்பு

வடிவாகி யோங்கி ஞான

உருவோங்கு முணர்வினிறை யோளியோங்கி யோங்குமையில்

ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்

உறவோங்கு நின்பதமேன் னுளமோங்கி வளமோங்க

உய்கின்ற நாளேந்த நாள்

தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே.

மரங்கள் நிறைந்த சென்னையிலுள்ள கந்தகோட்டத்துள் கோயில் கொண்டு உயர்கின்ற கந்த வேளே, குளிர்ந்த தோற்றத்தை உடைய தூ ய மாணிக்க மணிகளுள் அருள் நிறைந்த சைவ மணியாய்த் திகழும் ஆறு முகங்களையுடைய தெயய்வமாகிய மணியே, யாவரும் விரும்புதலையுடைய நல்வினைகளைச் செய்தளையுடைராதலால் அன்பும் அருளும் திறலும் மிக்க செல்வம் சிறக்கவும் அடக்கம் அமையவும் அறிவு மேன்மையுற நிறைந்த இன்பம் மிக்கு விளங்கவும் திருவருளை வழங்கி, மணமுடைய செந்தாமரை மலரின் நிறமுற்று மிகுகின்ற கருணையுருவாய் ஒப்புற உயர்ந்த தெள்ளிய அமுதப் பெருக்காய் ஆனந்த வடிவுற்றுச் சிறந்து ஞானப் பொருள் கொண்ட உணர்வின்கண் நிறை ஒளி மிக்குத் திகழும் மயில்மேல் இவர்ந்துயிர்ந்து எவ்வுயிர்க் கண்ணும் போருந்தும் நின்னுடைய திருவடி என் உள்ளத்தில் தங்குதலால் பெறலாகும் அருட்செல்வம் பெற்று உய்தி பெருங்காலம் எப்போது?

தெய்வ மணி மாலை - 2

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது

பசுவேது பாச மேது

பத்தியேது அடைகின்ற முத்தியேது அருளேது

பாவ புண்ணியங்க ளேது

வரமேது தவமேது விரதமேது ஒன்றுமிலை

மனம்விரும் புணவுண்டு நல்

வதிர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு

மலர் சூடி விளையாடி மேற்

கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டு வாழ்ந்தவரோடு

குறிப்பு

கலந்து மகிழ்கின்ற சுகமே

கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனேனுங்

கயவரைக் கூட தருள்

தரமேவு சென்னையிற்கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

மேன்மை பொருந்திய சென்னைக் கந்த கோட்டத்தில் எழுந்தருளும் கந்த வேளே , தூய மணிகளுட் சைவ மணியாம் சண்முகத் தெய்வமணியே, பரம் என்பது யாது? வினையாவது யாது? வினியின் பயன் என்பது யாது? பத்தி, பசு, பாசம் என்பன யாவை? பத்தியாவது யாது? அதனால் அடைகின்ற முத்தி என்பது யாது? அருள் என்பது யாது? பாவ புண்ணியங்கள் யாவை? வரம் என்றும் தவம் என்றும் விரதம் என்றும் கூறுவன ஒன்றும் இல்லை. மனம் ஆசைபடுகின்ற உணவையுண்டு, நல்ல ஆடையுடுத்து இலமகளிரை நாடி யடைந்து மணம் வீசும் பூக்களைச் சூடிப் பலவகையாக விளையாடி கைகளை அம்மகளிர; மேற்செலுத்தி அவர்களுடைய முலையைப் பற்றி மெய்யோடு மெய்கலந்து மகிழ்கின்ற சுகமே கண்கண்ட சுகம்; இதுவே, வாழ்வின் கைகண்ட பயன் என்று கருதி மொழிகின்ற கீழ் மக்களோடு கூடாதாவாறுஅருள் புரிவாயாக

தெய்வ மணி மாலை - 3

துடியென்னும் இடையனம் பிடியென்னும் நடைமுகில்

துணையென்னும் பிணைய லளகஞ்

சூதென்னு முலைசெழுந் தாதென்று மலைபுனற்

சுழியென்ன மொழிசெயுந்தி

வடியென்னும் விழிநிறையு மதியென்னும் வதனமென

மங்கையர்தமை அங்க முற்றே

மனமென்னும் ஒருபாவி மயிலென்னும் அதுமேவி
மாழ்கநான் வாழ்க விந்தப்
படியென்னு மாசையைக் கடியென்ன வென்சொலிப்
படியென்ன வரியாது நின்
படியென்ன வென்மொழிப் படியின்ன வித்தைநீ
படியென்னு மென் செய்குவேன்
துடிதுன்னு மதில் சென்னை கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்ய மணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே

குறிப்பு

மேகம் படியும் மதில் பொருந்திய சென்னைக் கந்த கோட்டத்தில் எழுந்தருளும் கந்த வேளே, தூய மணிகளுட் சைவமணியாம்,ஷண்முகத தெய்வ மணியே,இடை துதியை நிகர்க்கும் எனவும், செழித்த தாது எனப்படும் அலையையுடைய நீரின்கண் தோன்றும் சுழியை போல்வது உந்தி எனவும், மாவடு நிகர;க்கும் கண் எனவும், முழு திங்கள் போலும் முகம் எனவும், புகழப்படும் மகளிரின் மேனியைப் பற்றி மனமாகிய ஒருபாவி , காம மயில் என்னும் அதனை எய்தி மயங்குதலால், நான் வாழ்வு பெற இவ்வுலகியல் ஆசையை நீக்க என்று சொல்லும் என்னுடைய சொல் இத்தகையது என்று சொல்லவும், அதனை அறிந்து கொள்ளாமல் நின் சொற்படி என்ன? யன் சொல்லும் மொழின்படி இவ்வித்தையை நீ படித்து நடப்பாயாக என்று சொல்லுவதால் இதற்கு என்ன செய்வேன்?

தெய்வ மணி மாலை - 4

வள்ளலுனை யுள்ளபடி வாழ்த்துகின்றோர்
மதித்திடுவ தன்றி மற்றை
வானவரை மதியென்னி னானவரை யொருகனவின்
மாட்டினும் மறந்து மதியேன்
கள்ளமறு முள்ளமுறு நின் பதமலால் வேறு
கடவுளர் பதத்தை யவர்என்
கண்ணெதிர் அடுத்தைய நண்ணென வளிப்பினும்

கடுவென வெறுத்து நிற்பேன்

எவ்வளவு மிம்மொழியி லேசுமொழி யன்றுண்மை

என்னை யாண்டருள் புரிகுவாய்

குறிப்பு

என் தந்தையே யெனது தாயே யென் இன்பமே

என்றனறிவே யென்னன்பே

தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்தகோட்டத்துள் விளங்கும் கந்த வேளே, சண்முகம் படைத்த தெய்வமணி யாயவனே, எனக்குத்தந்தையும், தாயுமாய், இன்பமும், அறிவும் அன்புமாயிருப்பவனே, வள்ளலாகிய உன்னை உண்மையாக வாழ்த்தி வழிபடுபவர்களை நன்கு மதிக்காமல் வானவர்களை மதித்தொழுக என சொன்னால் அவர;களைக் கனவிலும் ஒருமுறையேனும் மறந்தும் மதிக்க மாட்டேன்; உன் திருவடியை யன்றி, வேறு தெய்வங்களின் பாதத்தை அவர்கள் என்கண் காணநின்று வழிபடு என அருளிச்செய்யினும் விடமெனக் கருதி வெறுத்து விலகி விடுவேன். இவ்வாறு கூறும் என் சொற்கள் அவர்களைஇகழும் குறிப்புடையன அல்லால் என்னை ஆட்கொண்டு அருள் புரிக.

தெய்வ மணி மாலை - 5

பதி பூசை முதலநற் கிரியையான் மனமெனும்

பசுகரணம் ஈங்க சுத்த

பாவனை யறச்சுத்த பாவனையில் நிற்குமெய்ப்

பதியோக நிலைமை யதனால்

மதிபாச மற்றதி னடங்கிடு மடங்கவே

மலைவில் மெய்ஞ்ஞான மயமாய்

வரவு போக்கற்ற நிலை கூடுமென வெனதுளே

வந்துணர்வு தந்த குருவே

துதிவாய்மை பெறுசாந்த பதமேவு மதியமே

துரிசறு சுயஞ் சோதியே

தோகை வாகனமீ திலங்கவரு தோன்றலே

சொல்லரிய நல்ல துணையே

ததிபெறும் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

கந்த கோட்டத்தினுள் வீற்றிருக்கும் கந்த வேளே, சண்முகங்களையுடைய தெய்வ மணியே, துவாத சாந்த நிலையில் காட்சி வழங்கும் அமுத சந்திரணே,சுயம் பிரகாச வடிவே, மயிலாகிய வாகனததில் ஞானக்கண் காணத்தோன்றும் பெருமானே, நல்ல துணைவனே, சிவபூசை முதலான செயல் வகைகளால் மனமாகிய பசுகரணம் இவ்விடத்து அசுத்தமான பாவனைகள் உற்ற அழுக்குகள் நீங்கவே, தூய சிவநினைவில் நிலை பெறும்; ஆங்குத் தோன்றும் சிவயோகத்தால் பாச வகைகள் நீங்கிச் சிவத்தின்கண் அடங்கி யொழியும்; பிறவிச் சுழலில் புகுதலும் மீளலும் இல்லா சிவபோக நிலை வந்தடையும் என அறிவுரை அளித்த குருமூர்த்தியே வணக்கம்.

தெய்வ மணி மாலை - 6

காமவுட் பகைவனுற் கோபவெங் கொடியனும்

கனலோப முழு மூடனும்

கடுமோக வீணனும் கொடு மதமெனும் துட்ட

கண் கெட்ட ஆங்காரியும்

ஏமமறு மாச்சரிய விழலனும் கொலையென்

றியம்பு பாதகனுமாம் இவ்

வெழுவரும் இவர்க்குற்ற வுறவான பேர்களும்

எனைப்பற் றிடாம லருள்வாய்

சேமமிகு மாமறையி னோமெனும் மருட்பதத்

திறனருளி மலய முனிவன்

சிந்தனையின் வந்தனை யுவந்த மெய்ஞ்ஞானசிவ

தேசிக சிகாரத்னமே

தாமமொளிர் சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

குறிப்பு

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

பெரு நகரமான சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் எழுந்தருளும் கந்தசாமிக் கடவுளே, வேதங்களின் ஓம் என வழங்கும் அருள் மொழியின் கூறுகளை அகத்திய முனிவர;க்கு அருளி, அவர் சிந்தனைக்கண் வைத்துச் செய்த வழிபாட்டுக்கு அருளிய பெருமானே, காமம் எனும் உட்பகைவனும், கோபம்எனும் கொடியவனும், லோபம் எனும் முழு மூடனும், மோகம் எனும் வலையும்கொடிய மதம் எனும் துட்டத்தனமும், ஆங்கார உருவினனும்,மாச்சரியம் எனும் விழலனீம், கொலை எனப்படும் பாதகனுமாகிய எழுவரும், இவர்களின் உறவினரான பிறரும் எனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளாதவாறு அருள் செய்தல் வேண்டும்

தெய்வ மணி மாலை - 7

நிலையுறு நிராசையா முயர்குலப் பெண்டிரோடு

நிகழ் சாந்தமாம் புதல்வனும்

நெறிபெறு முதாரகுண மென்னுநற் பொருளுமருள்

நீக்கு மறிவாம் துணைவனும்

மலைவறு நிராங்கார நண்பனும் சுத்தமுறு

மனமெனும் நல்லே வலும்

வருசகல கேவல மிலாத விடமும் பெற்று

வாழ்கின்ற வாழ் வருள்வாய்

அலையிலாச் சிவஞான வாரியே யானந்த

அமுதமே குமுத மலர் வாய்

அணிகொள் பொற்கொடி பசுங்கொடி யிருபுறம் படர்ந்

தழகுபெற வருபொன் மலையே

தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

கந்த கோட்டத்தில் எழுந்தருளும் கந்த வேளே, சண்முகத் தெய்வமணியே, சிவஞானக்கடலே அமுதமானவனே, வலப்புறத்தில் வள்ளியுடனும் இடப்புறத்தில் தெய்வானையுடனும், அழகு திகழ வரும் பொன்மாலை போன்ற பெருமானே, நிலைத் ஆசையில்லாமையும் சாந்த மும் நன்னெறியும் மயக்கத்தைப் போக்கும் நல்லறிவும், அடக்க இயல்பான நிராங்காரமும், தூய்மையுற்ற மனமும், சுத்த நிலையமாகிய இடமும் கொண்டு வாழும் சிவபோக வாழ்வை அருள்வாயாக.

தெய்வ மணி மாலை - 8

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற

உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்

உறவு கலவாமை வேண்டும்

பெருமைபெறும் நினது புகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை

பேசா திருக்க வேண்டும்

பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமான பேய்

பிடியா திருக்க வேண்டும்

மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை

மறவா திருக்க வேண்டும்

மதி வேண்டும் நின்கருணை நிதி வேண்டும் நோயுற்ற

வாழ்வினான் வாழ வேண்டும்

தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

தருமம் செய்வோர் மிகுந்துள்ள சென்னையில் உள்ள கந்த கோட்டத்துள் எழுந்தருளும் கந்த வேளே, ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன் உன் மலர் போன்ற திருவடிகளை நினைக்கும் உத்தமர்களின் உறவே எனக்கு வேண்டும். உள்ளத்தில் ஒன்றும் புறத்தில் ஒன்றுமாகப் பேசும் வஞ்சகர் உறவு எனை அடையாதவாறு காக்க வேண்டும். பெருமையுடைய உன் புகழையே நான் பேசுபவனாகவும், பொய்ம்மை மொழிகளைப் பேசாதவனாகவும் இருக்க வேண்டும். பெருமைதரும் பெருநெறியையே கடைபிடிப்பவனாக அமைய வேண்டுமே அன்றி மதம் எனும் பேயால் பிடிபடாதவனாக இருக்க வேண்டும் இயல்பாகவே தோன்றும் பெண்ணாசையை மறந்தொழியவும், அதற்கீடாக உனை மறவாதொழுக வேண்டும். மதிநுட்பமும், உன் கருணையும், நோயற்ற வாழ்வும் அளித்து அருள வேண்டும்.

தெய்வ மணி மாலை - 9

ஈஎன்று நான்ஒருவர் இடம்நின்று கேளாத

இயல்பும்என் னிடம்ஒருவர்ரீ

திடுஎன்ற போதவர்க் கிலைஎன்று சொல்லாமல்

இடுகின்ற திறமும்இறையாம்

நீஎன்றும் எனைவிடா நிலையும்நான் என்றும்உள

நினைவிடா நெறியும்அயலார்

நிதிஒன்றும் நயவாத மனமும்மெய்ந் நிலைநின்று

நெகிழாத திடமும்உலகில்

சீஎன்று பேய்என்று நாய்என்று பிறர் தமைத்

தீங்குசொல் லாததெளிவும்

திரம்ஒன்று வாய்மையும் துஷய்மையும் தந்துநின்

திருவடிக் காளாக்குவாய்

தாய்ஒன்று சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்

தலம்ஓங்கு கந்தவேளே

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே.

ஒரு பொருளை எனக்கு தானமாக கொடுங்கள் என்று நான் யாதொருவரிடமும் போய் “ஈ” (யாசகமாக கொடு) என்று மன்றாடக்கூடிய

குறிப்பு

நிலையும், அப்படிக் கேட்பதையே என் இயல்பாக கொள்ளாமையும் என்னிடம் ஒருவர் வந்து ஒரு பொருளை தானமாக தந்துதவுங்கள் என்று கேட்கும்போது அவர் கேட்பதை மறுக்காமல், கேட்கும் பொருளை அளித்துதுதவ வேண்டும் என்று நிலைதவறாத, உறுதியான கொள்கையும் யாவர்க்கும் இறைவனான நீ என்னை மறவாமல், எந்நேரமும் என்னருகில் இருந்து அருளக் கூடிய உன்னத நிலையும் நான் ஒரு நொடிகூட உள்ளத்தால் உன்னை மறவாமல், எந்நேரமும் உன்னையே சிந்தையில் வைத்து போற்றிப் பாடக் கூடிய பக்தி நெறியும் அடுத்தவர;களின் பொருள் மீது பேராசைப் பட்டு, அதனை கவர வேண்டாம். அதனை திருட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட வாராத நல்ல மனமும் மெய்யானாதான உனை அடையும் வழியிலிருந்து என்றென்றும் பிறழாமல், மனம் தளராமல் இருக்கக்கூடிய உறுதியும் அடுதத்வரை சீ,பேய், நாய் என்று இகழ்சொற்களால் தூற்றாமல் இருக்கக்கூடிய தெளிவான, அன்பான சிந்தனையும் இதில் பிறதத்மை என்று அர்த்தம் கொண்டால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்பதென் கருத்து.ஒருவரின் பிறப்பைக் கொண்டு அவரை வன்சொற்களால் இகழாத அன்பான சிந்தனையும் உறுதியாய் இவையெல்லாவற்றையும், அவற்றுடன் கூட முக்கியமாக சத்தியத்தையே என்றும் பேசும் தன்மையும், உடற்தூ ய்மையுடன் சேர்த்து மனத்தூய்மையும் எனக்கு அருளிச்செய்து, உன் அழகிய தெய்வீகத் திருவடிகளை அடையக் கூடிய தகுதியை உடையவனாக என்னை செய்வாய்!யார் இவையெல்லாம் தந்தருள வேண்டும்? சென்னையிலிருக்கும் கந்தக்கோட்டத்தமெனும் போற்றப்படற்குரிய(வளர்) தலத்தில் அனைவரும் புகழ, என் தாயின் ஸ்தானத்தில் நிற்கும் கந்தவேளே!

தனக்குள்ளேயே எல்லாமுமாய் நிற்கும் மணியே!உன்னையே நினைத்து, தம்முள் இழுத்து, நிறுத்தியிருப்போர்க்கு முடிவில்லாமல் அருளும் சைவ மணியே!ஆறுமுகத்தை உடைய என் தெய்வமணியே!

தெய்வ மணி மாலை - 10

கரையில்வீண் கதையெலா முதர்கருங் காக்கைபோல்

கதறுவார் கள்ளுண்ட தீக்

கந்தம் நாறிட வூத்தை காதம் நாறிட வுறு

கடும் பொய்யிரு காதம் நாற

வரையில்வாய் கொடுதர்க்க வாதமிடுவார்சிவ

மணங்கமழ் மலர்ப்பொன் வாய்க்கு

மவுன மிடுவாரிவரைமுடரென வோதுறு

வழக்குநல் வழக்கெனினும் நான்

உரையிலவர் தமையுறா துனதுபுகழ் பேசுமவ

ரோடுறவு பெற வருளுவாய்

குறிப்பு

உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மானுமுள்

ளுவப்புறு குணக்குன்றமே

தரையிலுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமொங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

தெய்வயானையையும், வள்ளிநாயகியையும் விரும்பும் குணக்குன்றே, நிலவுலகில் உயர்ந்த சென்னைக் கந்த கோட்டத்தில் ஓங்கும் கந்த வேளே, தெய்வமணியே, பயனற்ற கதைகளையெலாம் முதிய காக்கைப் போல உரைப்பாரிடமும், கள்ளுண்ட ஊத்தை வாய் நாற்றம் நெடுந்தூரம் பரவ பேசுவாரிடமும், பொய்ச்சொல் இருகாத தூரம் பரவ பேசுபவரிடமும், வரையின்றி தர்க்கம் செய்வோரிடமும், சிவமணம் கமழும் சொற்களை வாயால் ஓதாமல் மவுனம் கொள்பவரிடமும் நான் உறவு கொள்ளாமல் உன் புகழ் பேசும் நல்லோரிடம் உறவு பெற அருள் செய்ய வேண்டும்.

தெய்வ மணி மாலை - 11

நாம்பிரமம் நமையின்றி யாம்பிரமம் வேறில்லை

நன்மை தீமைகளு மில்லை

நவில்கின்ற வாகியாந் தரமிரண்டினு மொன்ற

நடுநின்ற தென்று வீணாள்

போம்பிரம நீதி கேட்போர் பிரமையாகவே

போதிப்பர் சாதிப்பர் தாம்

புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று

போந்திடிற் போக விடுவார்

சாம்பிரம்மா மிவர்கள் தாம் பிரமமெனு மறிவு

தாம்பு பாம்பெனு மறிவு காண்

சத்துவ வகண்டபரி புரணா காரவு

சாந்த சிவசிற் பிரம நீ

தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

கந்தப் பெருமானே, தெய்வ மணியே, அளவுக்கு அகப்படாத பெருவெளியில் விளங்கும் ஞானப் பெரிய பொருளாகிறவன் நீ; நாமே அப்பிரமமாகிய பெரிய பொருள்; நம்மைமன்றிப் பிரமம் என வேறு இல்லை; நன்மை தீமை என்பதும் இல்லை; புறப்பூஜை, அகப்பூஜை என ஒன்றும் கிடையாது பிரமதியானமே நடுநிலையானது என நாளை வீணாக்குவர் பிரம நீதிகள் எனக் கூறி தர்க்க நெறியில் சாதிப்பர் அந்நிலையில் தம் புல்லிய நெறிகளைக் கைவிட மாட்டார் செய்வினை புகுந்து துன்பம் விளைவிக்கும் போது தம் பிரமக் கொள்கையைக் கைவிடுவர் சாகும் பிரமங்களாகிய இவர்கள் தம்மைப் பிரமம் எனச் சொல்லும் அறிவு தாம்புக் கயிறைப் பாம்பென்று எண்ணும் மயக்க அறிவேயாகும்.

தெய்வ மணி மாலை - 12

பார்கொண்ட நடையில் வன்பசி கொண்டு வந்திரப்

பார் முகம் பார்த்திரங்கும்

பண்புநின் திருவடிக் கன்புநிறை யாயுளும்

பதியு நன்னிதியு முணர்வும்

சீர்கொண்ட நிறையுமுட் பொறையு மெய்ப்புகழும் நோய்த்

தீமையொரு சற்று மணுகாத்

திறமுமெய்த் திடமு நல்லிடமு நின்னடியர் புகழ்

செப்புகின்றோ ரடைவர்காண்

கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலு மயிலுமொரு

குறிப்பு

கோழியங் கொடியும் விண்ணோர்

கோமான்றன் மகளுமொரு மாமான்றன் மகளுமால்

கொண்ட நின் கோல மறவேன்

தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

பெரிய வீடுகள் நிறைந்த சென்னயிற் கந்த கோட்டத்துள் விளங்கும் கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, மிகுந்த பசியுடன் இரப்பவரிடம் மனம் இரங்கும் பண்பும், உன் திருவடிக்கண் அன்பும், நிறைந்த வாழ்நாளும், வீடும், நன்மை செய்ய செல்வமும், உணர்வும், சிறப்புடைய நிறையும், எதையும் பொறுத்துக் கொள்ளும் பொறுமையும், நிலைத்த புகழும், நோயோ தீங்கோ ஒரு சிறிதும் அணுகா கூறுபாடும், மெய்வன்மையும், நல்லோர் உறையும் இடமும், உன் அடியார் புகழ் பேசுவோர் பெறுவார்களாக. வேற்படையும், சேவற் கொடியும், மயில் ஊர்தியும் பொருந்திய தோற்றத்தையும், தெய்வானையும், வள்ளியும் காதல் கொண்ட நின் கோலத்தையும் நான் மறவேனாகுக.

தெய்வ மணி மாலை -13

வன்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ

வானை யொருமான் தாவுமோ

வலியுள்ள புலியை யோர் எலி சீறுமோ பெரிய

மலையை யோர்ஈச் சிறகினால்

துன்புற வசைக்குமோ வச்சிரத் தூணொரு

துரும்பினால் துண்டமாமோ

சூரியனை யிருள்வந்து சுழுமோ காற்றில்மழை

தோயுமோ இல்லையது போல்

அன்புடைய நின்னடியர் பொன்னடியை யுன்னுமவர்

அடிமலர் முடிக்கணிந் தோர்க்

கவலமுறுமோ காம வெகுளி யுறுமோ மனத்

தற்பமும் விகற்ப முறுமோ

தன்புகழ் செய் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

கந்தப் பெருமானே, தெய்வ மணியே, பெரிய நெருப்பை புழு பற்ற முடியுமா? வானகத்தை மான் தாவியடைய முடியுமா? புலியை எலி நேர் நின்று சீற முடியுமா? பெரிய மலையை ஈ தன் சிறகால் அசைக்க முடியுமா? வச்சிரத்தாலான தூணை சிறு துரும்பினால் துண்டாக்க முடியுமா? சூரியனை இருள் சூழ்ந்து கொள்ள முடியுமா? மழைநீர் உறைவது போல் காற்றை உறையச் செய்ய முடியுமா? ஒருகாலும் முடியாது. அதுபோல உன் திருவடியை சிந்தித்து பரபுவரை அவலமோ, காமமோ, வெகுளியோ அடைய முடியுமா?

தெய்வ மணி மாலை -14

கானலிடை நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனும்

காணுறு கயிற்றி லரவும்

கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்

கதித்த பித்தளையி னிடையும்

மானலிற் கண்டுளம் மயங்கல்போற் கற்பனையை

மாயையிற் கண்டு வீணே

மனனயென்றும் மகவென்றும் உறவென்றும் நிதியென்றும்

வாழ்வென்றும் மான மென்றும்

ஊனலி னுடம்பென்றும் உளமென்றும்

உள்ளென்றும் வெளியென்றும் வான்

உலகென்றும் அளவறு விகாரமுறநின்ற வெனை

உண்மை யறிவித்த குருவே

தானமிகு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

தான தருமம் மிகுந்த சென்னை கந்த கோட்டத்தில் எழுந்தருளும் கந்த வேளே,தெய்வ மணியே,கானலில் நீரும், மரக்கட்டையில்கள்வனும்,கயிற்றின்கண் பாம்பும் கிளிஞ்சலில் வெள்ளி போலவும் மெருகிட்ட பித்தளைபொன் போலவும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பத் தோன்றி உள்ளம் மயங்குவது போல, மனம் காட்டும் மாயையைக் கண்டு மனைவி எனவும், மகவெனவும், உறவு எனவும், நிதி எனவும், வாழ்வு எனவும், மானம் எனவும், உடம்பு எனவும், உயிர் எனவும், உள்ளமெனவும், உள் எனவும், வெளி எனவும், வான் எனவும், மண்ணுலகு எனவும் நின்ற எனை உண்மை உணர்வித்த குருவே, உனக்கு என் வணக்கம்.

தெய்வ மணி மாலை -15

கற்றொளிகொள் உணர்வினோர் வேண்டாத விப்பெருங்

கன்ம வுடலிற் பருவம் நேர்

கண்டழியு மிளமைதான் பகல் வேடமோ புரைக்

கடனீர் கொலோ கபடமோ

உற்றொளியின் வெயிலிட்ட மஞ்சளோ வானிட்ட

ஒருவிலோ நீர்க் குமிழியோ

உலையனல் பெறக் காற்றுள் ஊதும் துருத்தியோ

ஒன்றுமறியே னிதனை நான்

பற்றுறுதியாக் கொண்டு வனிதையர்கண் வலையினில்

பட்டுமதி கெட்டுழன்றே

பாவமே பயில்கின்ற தல்லாது நின்னடிப்

பற்றணுவு முற்றறி கிலேன்

சற்றையகல் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் விளங்கும் கந்தவேளே, தெய்வ மணியே, ஞான உணர்வு கொண்ட சான்றோர் விரும்பாத உடம்பில் பல பருவங்களைக் கொண்டு நீங்கும் இளமைப் பருவம், பகல் வேடமோ, கபடத் தோற்றமோ, வானவில்லோ, நீர்க்குமிழியோ, ஒன்றையும் அறியேன். உன் திருவடிக்கண் பற்றுக்கொண்டு ஒழுகுவது நல்வினையாகும். அதனை நான் செய்யாமல் மகளிர் கண்பார்வையாகிய வலையில் அகப்பட்டு அறிவிழந்து பாவமே செய்கின்றேன். இனி யான் யாது செய்வது?

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -16

சடமாகி யின்பந் தராதாகி மிகுபெருஞ்
சஞ்சலா காரமாகிச்
சற்றாகி வெளிமயல் பற்றாகி யோடுமித்
தன்மை பெறு செல்வமந்தோ
விடமாகி யொரு கபட நடமாகி யாற்றிடை
விரைந்து செலும் வெள்ளமாகி
வேலை யயாகி யாங்கார வலையாகி முதிர்
வேனிலுறு மேக மாகிக்
கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாய்க்
காலோடு நீராகியே
கற்பிலா மகளிர் போற் பொற்பிலா துழலுமிது
கருதாத வகை யருள்வாய்
தடமேவு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்ய மணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

சென்னைக் கந்த கோட்ட கந்தசாமிக் கடவுளே, தெய்வ மணியே, சடப் பொருளாய், பெரும் மனக்கலக்கம் தரும் வடிவமாய், நிலையிலாத் தன்மையாய் விளங்கும் செல்வம் தன்னையுடையவர்க்கு விஷமாய், உள்ளதை மறைத்து இல்லார் போல் கபட நாடகமாடுவதற்கு ஏதுவாய், காட்டாற்று வெள்ளம் போல விரைந்து நீங்கும் தன்மையுடையதாய், ஒருகால் அதிகமாவதும் ஒருகால்

குறைவதுமாகிய கடலலைப் போன்றதாய், வாய்க்கால் நீர் வேண்டும் நெல்லுக்கும், வேண்டாத புல்லுக்கும் பாய்வது போல நல்லார் பொல்லார் என எவர்க்கும் பயன்படுவதாய் விளங்கும் செல்வத்தை விரும்பாத வண்ணம் எனக்கு அருள் புரிக.

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -17

உப்புற்ற பாண்டமென வொன்பது துவாரத்துள்

உற்றசும் பொழுகு முடலை

உயர்கின்ற வானிடை யெறிந்தகல்லென்றும் மலை

யுற்றிழியு மருவி யென்றும்

வெப்புற்ற காற்றிடை விளக்கென்றும் மேகமுறு

மின்னென்றும் வீசு காற்றின்

மேற்பட்ட பஞ்சென்றும் மஞ்சென்றும் வினை தந்த

வெறுமாய வேட மென்றும்

கப்புற்ற பறவைக் குடம்பை யென்றும் பொய்த்த

கனவென்றும் நீரி லெழுதும்

கையெழுத் தென்றுமுட் கண்டு கொண்டதி லாசை

கைவிடே னென் செய்குவென்

தப்பற்ற சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்தப் பெருமானே, தெய்வ மணியே, உப்பு வைத்த மட்பாண்டம் போலப் புறத்தே நீரும் சீயும் கசியும் இவ்வுடம்பு , வானில் எறிந்த கல் போல, மலையிலிருந்து விழும் அருவி போல, வேகமாய் வீசும் காற்றில் ஏற்றி வைத்த விளக்கு போல, மழைமேகத்திடைத் தோன்றும் மின்னல் போல, காற்றில் பறக்கும் பஞ்சு போல, மரக்கிளையிற் கட்டப்பட்ட பறவைக்கூடு போல, நீர்மேல் எழுதும் எழுத்துப் போல இவ்வுடம்பு நிலையிலாதது. உப்பு வைத்த மட்பாண்டம் போலப் புறத்தே நீரும் சீயும் கசியும் இவ்வுடம்பின் மீது ஆசை நீங்கி அருள் செய்க.

தெய்வ மணி மாலை -18

குறிப்பு

எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும்
ஏக்கற்றி ருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமானுனை வணங்காத மூடர்தலை
இகழ்விற் கெடுக்குந் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
கலநீர் சொரிந்த அழுகண்
கடவுணின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேட்கும் செவி
பந்தமற நினையெணாப் பாவிகள்தம் நெஞ்சம்
பகீரென நடுங்கும் நெஞ்சம்
பரமநின் றிருமுன்னர்க் குவியாத வஞ்சர்க்கை
பலியைற்க நீள் கொடுங்கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

அழகான சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் விளங்கும் கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, உன்னை வாழ்த்தாத பேய் மக்களின் வாய், குடிக்கும் கூழுக்காகப் பிறர் முன் ஏங்கி நிற்கும் வெறும் வாயாகும்; உனை வணங்கா மூட மக்களின் தலை, எரிக்கப்படும் விறகு சுமக்கும் தலையாகும்; உன் ஞானத் திருமேனியைக் காணா கீழ் மக்களின் கண்கள், புன்கணீர் சொறியும் அழுங்கண்ணாகும்; உன் புகழைக் கேட்காத வீணர்களின் காது, கீழான சாவு கேட்கும் காதுகளாகும்; பந்தம் அகற்ற அருளும் உனை எண்ணாத பாவிகளின் நெஞ்சம், அச்சத்தால் பகீரென நடுங்கும் நெஞ்சம்; உன் முன் கூப்பாத கைகள் பிறர்முன் பிச்சைப் பெற ஏதுவாய் வளையும் கைகள்; மேலும் அவரின் பிறப்பே மண்ணுக்குச் சுமையாகும்.

தெய்வ மணி மாலை -19

ஐயநின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதெள்

ளமுதுண்டு உவந்த திருவாய்

அப்பநின் திருவடி வணங்னோர் தலைமுடி

குறிப்பு

யணிந்தோங்கி வாழுந்தலை

மெய்நின் திருமேனி கண்டபுண்ணியர் கண்கள்

மிக்கவொளி மேவு கண்கள்

வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி

விழாச்சுபம் கேட்கும்செவி

துய்யநின் பதமெண்ணு மேலோர்க ணெஞ்சமெய்ச்

சுக ரூபமான நெஞ்சம்

தோன்றலுன் றிருமுன் குவித்த பெரியோர் கைகள்

சுவர்ண மிடுகின்ற கைகள்

சையமுயர் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

மலையை விட புகழால் உயர்ந்த சென்னைக் கந்த கோட்ட பெருமானே, தெய்வ மணியே, உன் புகழைப் பேசும் அருட்செல்வர்களின் வாய், அமுதுண்டு மகிழும் திருவாயாகும்; உன் திருவடியை வணங்கினவர் தலை, மணிமுடி அணியும் சிறப்பான தலையாகும்; உன் திருமேனியைக் கண்டு மகிழும் புண்ணியர்களின் கண்கள், அருளொளி பொருந்திய கண்கள்; உன் புகழைப் பிறர் சொல்லக் கேட்கும் வித்தகரின் காதுகள், மணவிழா முதலிய சுபச்செய்திகளையே கேட்கும் திருச்செவிகளாகும்; உன் பாதத்தை எண்ணும் மேலோர்களின் நெஞ்சம், மெய்யான சுகவடிவான நெஞ்சமாகும்; உன்னை வணங்கும் கைகள் பொன்னை வாரி வழங்கும் கைகள்; அத்தகைய மேன்மையானவர்களின் புகழை வேறென்ன சொல்ல?

தெய்வ மணி மாலை -20

உழலுற்ற வுழவுமுத லுறுதொழி லியற்றிமலம்

ஒத்தபல பொருளீட்டி வீண்

குறிப்பு

உறுவயிறு நிறைய வெண் சோறடைத் திவ்வுடலை

ஒதிபோல் வளர்த்து நாளும்

விழலுற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினே னையவிவ்

வெய்யவுடல் பொய் யென்கிலேன்

வெளிமயக் கோமாய விடமயக்கோ வெனது

விதி மயக்கோ வறிகிலேன்

கழலுற்ற நின்றுணைக் கான்மலர் வணங்கிநின்

கருணையை விழைந்து கொண்டெம்

களைகணே யீராறு கண்கொண்ட வென்றனிரு

கண்ணே யெனப் புகழ்கிலேன்

தழைவுற்ற சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்த வேளே, சைவமணியே, தெய்வ மணியே, உழவு முதலான தொழில்கள் செய்து பலவகையான பொருளைத் தேடிக் குவித்து வீணான வயிறால் இவ்வுடம்பை ஒதி மரம் போல நாளும் வளர்த்துவீழும் இவ்வாழ்வை விரும்பினேன்; இவ்வுடம்பை பொய்யென எண்ணவில்லை; இதற்கு காரணம் தோற்ற மயக்கமோ, பிறவி மயக்கமோ, என் விதி செயும் மயக்கமோ அறிய முடியவில்லை. அதனால் உன் திருவடிகளை வணங்கவில்லை. உன் பன்னிரண்டு கண்களை புகழவில்லை; என் மயக்கத்தை ஒழித்து அருள் புரிக

தெய்வ மணி மாலை -21

வானமெங் கேயமுத பானமெங்கே யமரர்

வாழ்க்கை யபிமான மெங்கே

மாட்சி யெங்கே யவர்கள் சூழ்ச்சி யெங்கே தேவ

மன்னர் சாட்சி யெங்கே

ஞான மெங்கே முனிவர் மோன மெங்கே யந்த

நான்முகன் செய்கை யெங்கே

நாரணன் காத்தலை நடத்த லெங்கே மறை

நவின்றிடு மொழுக்க மெங்கே

குறிப்பு

ஈனமங்கே செய்த தாருகனை ஆயிர

விலக்கமுறு சிங்க முகனை

எண்ணரிய திறல்பெற்ற சூரனை மறக்கருணை

ஈந்துபணி கொண்டிலை யெனில்

தானமிங் கோ்சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்த பெருமானே, சண்முகங்களையுடைய தெய்வ மணியே, தாருகாசுரனிடமும், சிங்கமுகாசுரனிடமும், சூரனிடமும் போர் புரிந்து பின் அவர்களுக்கு நல்லறிவு தந்து தன் திருவடியை வணங்குவித்தாய்; உன் கருணை இல்லையேல் வானுலகமோ, அமுதபானமோ, வானவரின் வாழ்வோ, அவர;களின் தேவரெனும் அபிமானமோ, மாட்சிமையோ, இந்திரனின் ஆட்சியோ இல்லாது மறைந்திருக்கும்; ஞானமோ, முனிவர;களின் தவமோ, பிரம தேவனின் படைப்புத் தொழிலோ, திருமாலின் காத்தல் தொழிலோ, வேதங்கள் உரைக்கும் ஒழுக்கமோ நடைப்பெற்றிருக்காது

தெய்வ மணி மாலை -22

மனமான வொருசிறுவன் மதியான குருவையும்

மதித்திடா னின்னடிச் சீர்

மகிழ்கல்வி கற்றிடான் சும்மா விரான்காம

மடுவினிடை வீழ்ந்து சுழல்வான்

சினமான வெஞ்சுரத் துழலுவனு லோபமாம்

சிறுகுகையி னூடு புகுவான்

செறுமோக விருளிடைச் செல்குவான் மதமெனும்

செய்குன்றி லேறி விழுவான்

குறிப்பு

இனமான மாச்சரிய வெங்குழியி னுள்ளே
இறங்குவான் சிறிது மந்தோ
என்சொல் கேளானெனது கைப்படான் மற்றிதற்
கேழையே னென்செய்குவேன்
தனநீடு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்த வேளே, சைவமணியே, தெய்வமணியே, என் மனமாகிய சிறுவன் அறிவாகிய குருவையும் மதிப்பதில்லை; உன் திருவடிப்புகழை உரைக்கும் கல்வியைக் கற்கவுமில்லை; சும்மா இருக்கவுமில்லை; காமம் எனும் மடுவில் வீழ்ந்து சுழல்கிறான்; சினம் எனும் வெம்மை நிலவும் நிலத்தில் திரிகிறான்; உலோபம் எனும் சிறு குகையில் புகுந்து கொள்கிறான்; மோகம் எனும் இருளில் இடர்படுகிறான்; மதம் எனும் குன்றின் மேல் ஏறிக் குப்புற வீழ்கிறான்; மாற்சரியம் எனும் குழியில் இறங்குகிறான்; அந்தோ, என் சொல்லைக் கேளாவிட்டாலும் அவன் என் கைக்கு அகப்படுகிறானில்லை. இதற்கு ஏழையாகிய நான் என்ன செய்வேன்? நீ தான் துணை செய்ய வேண்டும்.

தெய்வ மணி மாலை -23

வாய்கொண் டுரைத்தலரி தென்செய்கே னென்செய்கேன்
வள்ளலுன் சேவடிக் கண்
மன்னாது பொன்னாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை
வாய்ந்துழலு மெனது மனது
பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு கோலினான் மொத்துண்டு
பித்துண்ட வன்குரங்கோ
பேசுறு குலாலனாற் சுழல்கின்ற திகிரியோ
பேதை விளையாடு பந்தோ
காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங்கோ பெருங்
காற்றினாற் சுழல் கறங்கோ

காலவடிவோ இந்த்ர சாலவடிவோ எனது

கர்ம வடிவோ அறிகிலேன்

தாய்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

தாய்மைச் செயல் சிறந்த சென்னைக் கந்தக்கோட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, என் மன இயல்பை வாயால் உரைக்க முடியாது எளியேன் என் செய்வேன்; வள்ளலாகிய உன் சேவடிக்கண் என் மனம் நில்லாமல் பொன்னாசை, மண்ணாசை, பெண்ணாசை கொண்டு உழல்கிறது. மேலும், என் மனம் பேய் பிடித்துக் கள் குடித்துக் கோலால் அடியுண்டு பித்துபிடித்த குரங்கா, குயவனால் சுழற்றப்படும் சக்கரமா, சிறுவரால் விளையாடப்படும் பந்தா, பிற உயிர் மேல் பாயும் கொடிய விலங்கா, காற்றில் சுழலும் காற்றாடியா, காலன் வடிவா, இந்திர ஜால வடிவா, என் வினையின் வடிவா இன்னதென்று நான் அறியேன். இதனை உன் சேவடிக்கண் ஒன்றி நிற்குமாறு அருள் செய்க.

தெய்வ மணி மாலை -24

கற்ற மேலவரொடும் கூடி நில்லேன் கல்வி

கற்குநெறி தேர்ந்து கல்லேன்

கனிவு கொண்டுனது திருவடியை யொருகனவிலும்

கருதிலே னல்ல னல்லேன்

குற்றமே செய்வதென் குணமாகு மப்பெருங்

குற்றமெல் லாங்குணமெனக்

கொள்ளுவது நின்னருட் குணமாகும் என்னில் எண்

குறைதவிர்த் தருள் புரிகுவாய்

பெற்றமேல் வருமொரு பெருந்தகை யினருளுருப்

பெற்றமுந் தோங்கு சுடரே

பிரண வாகார சின்மய விமல சொருபமே

பேதமில் பரப் பிரமமே

தற்றகைய சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

குறிப்பு

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

தன்னளவில் அழகமைந்த சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் சிறக்கும் கோயிலில் எழுந்தருளும் கந்தவேள் கடவுளே, தெய்வ மணியே, ஒப்பற்ற சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெற்று விளங்கும் சுடரே, ஓங்கார வடிவாய் ஞான மயமாய் தூய உருவாய் திகழும் பிரமப் பொருளே, கல்வியைக் கற்கும் நெறி அறிந்து நான் கற்றிலேன்; கற்றுணர;ந்த மேன்மக்களோடு கூடி நிற்கவில்லை; உள்ளம் உருகி உன் திருவடியைக் கனவிலும் நினைக்கவில்லை; நல்ல பண்புடையவனும் அல்ல குற்றம் செய்வதே என் குணமாகும். அக்குற்றங்களையெலாம் குணமாகக் கொண்டருளுவது உன் அருட் குணம் என்பதால் என் குறைகளைப் பொறுத்தருளுக.

தெய்வ மணி மாலை -25

பாய்ப்பட்ட புலியன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம்

பாழ்ப்பட்ட மனையில் நெடுநாள்

பண்பட்ட கழுநீரும் விண்பட்ட வின்னமுது

பட்ட பாடாகு மன்றிப்

போய்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடுநற்

பூண்பட்ட பாடு தவிடும்

புண்பட்ட வுமியுமுயர் பொன்பட்ட பாடவர;கள்

போக மொரு போக மாமோ

ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச் சேய்ப்பட்ட நின்னடிக்

காட்பட்ட பெரு வாழ்விலே

அருள்பட்ட நெறியுமெய்ப் பொருள்பட்ட நிலையுமுற அ

மர்போகமே போகமாம்

தாய்ப்பட்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

குறிப்பு

கந்தப் பெருமானே, தெய்வ மணியே, புலி போலவும் நாய் போலவும் கயவர்கள் தம் வீடுகளில் சோறு வடித்த நீருக்கு படும்பாடு தேவர்கள் அமுது பெறப் பட்ட பாடு போலாகும்; வயல் புல்லுக்கும், தோட்டப் பூவுக்கும் அவர்கள் படும் பாடு நல்ல அழகிய பூ ஆரத்திற்கு படும் பாடாகும்; இவ்வாறு பெரும்பாடுபட்டு நுகரும் போகம் போகமாகாது. அறிவால் ஆராயப்படும் வேதமுடிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட உன் திருவடிக்கு ஆட்படும் நெறியே நிலையான போகம் உயர்வான போகமாகும்.

தெய்வ மணி மாலை -26

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு

தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்

செங்கனியை விட்டு வேப்பங் கனியை யுண்ணுமொரு

சிறுகருங் காக்கை நிகர்வார்

நாவலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசிநின்

நற்புகழ் வழுத்தாத பேர்

நாய்ப்பால் விரும்பியான் றூய்ப்பாலை நயவாத

நவையுடைப் பேயராவார்

நீவலந் தரநினது குற்றேவல் புரியாது

நின்றுமற் றேவல் புரிவோர்

நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக் கிறைக்கின்ற

நெடிய வெறு வீணராவர்

தாவலம் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

மருத வயல்கள் பொருந்திய சென்னையிற் விளங்கும் கந்த வேளே, தண்ணிய ஒளி பொருந்திய தூய மணிகளுள் சைவமணியாய்த் திகழும் ஆறுமுகம் கொண்ட தெய்வ மணியே, சேவல் கொடியைக் கொண்ட உன்னை விட்டு வேறு தெய்வங்களை வழிபடுவோர் செவ்வாழைக் கனியை விட்டு வேப்பம் பழத்தை உண்ணும் காக்கைக்கு ஒப்பாவர் சொல்லழகின்றி வேறு புகழைப் பேசி உன் புகழை ஓதாதோர் நாயின் பாலை விரும்பி பசுவின் தூய பாலை விரும்பாத பேய் மக்களாவர் உன் பொருட்டு ஏவின பணி புரியாமல் பிறர்க்கு அரும்பணி செய்பவர் நெல்லுக்கு நீர் இறைக்காமல் புல்லுக்கு இறைக்கும் வீணராவர்.

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -27

பிரமனினி யென்னைப் பிறப்பிக்க வல்லனோ

பெய்சிறையி லின்னும் ஒருகால்

பின்பட்டு நிற்குமோ முன்பட்ட குட்டில்

பெறுந் துயர் மறந்து விடுமோ

இரவுநிற முடையியமன் இனியெனைக் கனவினும்

இறப்பிக்க வெண்ண முறுமோ

எண்ணுறா னுதையுண்டு சிதையுண்ட தன்னுடல்

இருந்த வடு எண்ணுறானோ

கரவுபெறு வினைவந்து நலியுமோ அதனையொரு

காசுக்கு மதியே னெலாம் கற்றவர்கள் பற்றுநின் திருவருளை யானும்

கலந்திடப் பெற்று நின்றேன்

தரமருவு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே.

மேன்மை பொருந்திய சென்னை கந்தசாமிக் கடவுளே, தெய்வ மணியே, பெரியோர்கள் பற்றாக நினைக்கும் உன் திருவருளில் யானும் கலந்து கொள்ளும் பேறு பெற்றேன் ஆதலால், பிரமதேவன் எனை மீண்டும் பிறக்கச் செய்யும் வலிமையுடையவனா? பிரணவப் பொருளை சொல்லாததால் நீ பிரமனை

சிறையிலடைத்ததையையும், அதற்கு முன் அவன் துன்புற நீ குட்டியதையும் மறந்திருப்பானோ? எமன் எனை இப்பொழுது இறக்கச் செய்ய கனவிலும் நினைப்பானோ? மார்க்கண்டன் பொருட்டு சிவபெருமானால் உதையுண்டு புண்பட்டு ஆறிய தன் வடுவை நினைப்பானோ? மறைந்திருந்து தாக்கும் வினையை ஒரு காசுக்குக் கூட மதிக்க மாட்டேன்.

தெய்வ மணி மாலை -28

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற

நிலனுண்டு பலனுமுண்டு

நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட

நெறியுண்டு நிலையு முண்டு

ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு

உடையுண்டு கொடையு முண்டு

உண்டுண்டு மகிழவே யுணவுண்டு சாந்தமுறும்

உளமுண்டு வளமு முண்டு

தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள

செல்வங்கள் யாவுமுண்டு

தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நின்பதத்

தியான முண்டாயி னரசே

தாருண்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

உயரிய மாடி வீடுகள் நிறைந்த சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் கோவில் கொண்டருளும் கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, தேனையுண்ணும் வண்டு இனம் சூழும் கடம்பமாலையணியும் உன் திருவடிகளைத் தியானிப்போர்க்கு, நீர்நிலைகளில் உள்ள நீரை முகந்து பெய்யும் கார்முகிலின் தண்ணீரை உண்டு விளையும் நிலபுலங்களும் அவற்றால் எய்தும் பயனும் உண்டாகும்; அதனால் நிதியுண்டாகும்; புகழ் உண்டாகும்; நல்ல அறிவுண்டாகும். உயர்கதி பெறும் நெறியும் அதனால் எய்தப்படும் நிலையும் உண்டாகும். ஊரும் பேரும்

உண்டாகும்; நவமணிகள் பதித்த ஆபரணங்களும் உண்டாகும்; உயர்ந்த ஆடைகளும் உண்டாகும்; இல்லாதவர்க்கு கொடுக்கும் ஈகைச் செயலும் உண்டாகும்; இனியன உண்டுமகிழ மேலான உணவும் உண்டாகும்; உள்ளத்தில் சாந்தமும் ஞான உணர்வும் உண்டாகும்; ஊர்தியாய் தேரும் யானையும் குதிரையும் மற்றும் செல்வங்கள் அனைத்தும் உண்டாகும்.

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -29

உளமெனது வசநின்ற தில்லையென் தொல்லைவினை

ஒல்லைவிட் டிடவு மில்லை

உன்பதத் தன்பில்லை யென்றனக் குற்றதுணை

யுனையன்றி வேறுமில்லை

இளையனவ னுக்கருள வேண்டுமென் றுன்பால்

இசைக்கின்ற பேருமில்லை

ஏழையவனுக் கருள்வ தேனென்று னெதிர்நின்று

இயம்புகின் றோரு மில்லை

வளமருவு முனது திருவருள் குறைவ தில்லைமேல்

மற்றொரு வழக்கு மில்லை

வந்திரப் போர்களுக் கிலையென்ப தில்லைநீ

வன்மனத் தவனு மல்லை

தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, என் உள்ளம் என்வசமாய் நிற்பதில்லை; என் முன்வினையும் விரைவில் விட்டு நீங்கவில்லை; உன் திருவடியில் அன்பு செய்வதுமில்லை; எனக்கு உற்ற துணை உனையன்றி யாருமில்லை; இவனுக்கு அருள் செய்யவேண்டும் என உன்னிடம் எனக்காக எடுத்துரைப்பவருமில்லை; அவனுக்கு அருள் புரிவது எதற்கு என உன் திருமுன் நின்று எனை எதிர;த்து மொழிபவருமில்லை; உன் அருட்செல்வம் குறைந்து போவதுமில்லை; உன்னிடம் இரப்பவர்க்கு

இல்லையென நீ சொல்வதும் கிடையாது; நிலைமைஇவ்வாறிருக்க உன் அருள் பெறாது நான் வருந்துவதற்கு காரணம் அறியேன்.

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -30

எத்திக்கு மென்னுளம் தித்திக்கும் இன்பமே

என்னுயிர்க் குயிராகு மோர்

ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே

என்பெருஞ் செல்வமே நன்

முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான

மூர்த்தியே முடிவிலாத

முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்

முத்தாடும் அருமை மகனே

பத்திக்கு வந்தருள் பரிந்தருளும் நின்னடிப்

பற்றருளி யென்னை யிந்தப்

படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாப்

பண்ணாம லாண்டருளுவாய்

சத்திக்கு நீர்ச் சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

முழங்குகின்ற கடற்கரையில் உள்ள சென்னை நகர் கந்தகோட்ட கந்தசாமிக் கடவுளே, தெய்வ மணியே, எப்பக்கம் நோக்கினும் உள்ளத்தில் தோன்றி இனிக்கும் இன்ப வடிவே, என் உயிர்க்குயிராய் விளங்கும் தனிப் பொருளே, ஆனந்த போகம் தருபவனே, எனக்கு கிடைத்த பெருஞ் செல்வமே, முக்திப் பேற்றுக்கு முழுமுதலான பெருமானே, மெய்யுணர்வின் உருவே, முடிவிலாத முருகப் பெருமானே, நெடியோனாகிய திருமால் மருமகனே, சிவபெருமான் முத்தமிட்டு இன்புறும் அரிய மகனே,உன் திருவடியை எனக்குப் பற்றாக உதவி இவ்வுலகில் திரியும் குடிகளில் ஒருவனாக்காமல் ஆட் கொண்டருளுவாயாக.

குறிப்பு

தெய்வ மணி மாலை -31

நான்கொண்ட விரதநின் னடியலாற் பிறர்தமை

நாடாமை யாகுமிந்த

நல்விரத மாங்கனியை இன்மையெனு மொருதுட்ட

நாய்வந்து கவ்வி யந்தோ

தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வே னென்செய்வேன்

தளராமை யென்னும் ஒருகைத்

தடிகொண் டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்

தன்முகம் பார்த் தருளுவாய்

வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை

மழையே மழைக் கொண்டலே

வள்ளலே யென்னிருகண் மணியே யெனின்பமே

மயிலேறு மாணிக்கமே

தான்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

கந்தவேள் கடவுளே, தெய்வ மணியே, தெள்ளிய அமுதக்கடல் உருவாயவனே; கருணையாகிய மழையே; அம்மழையைப் பொழியும் மேகமே, வள்ளலே, என் கண்ணின் மணி போல்பவனே, யான் பெறும் இன்ப வடிவே, மயில் மேல் அமர்ந்து வரும் மாணிக்க மணியே, நான் கொண்ட கொள்கை நின் திருவடியன்றிப் பிறரை நாடிச் செல்லாமையாகும்; இந்த கொள்கையாகிய கனியை வறுமையெனும் ஒரு துட்டதனம் படைத்த நாய் தன் வாயாற் கவ்வி ஓடுகிறதே, நான் என்ன செய்வேன்? தளர்ச்சியிலாமை என்ற கைத்தடி கொண்டு அடித்துத் துரத்த வலிமையில்லைதவனாக உளேன்; அதனால் என் முகம் பார்த்து அருள் நல்க வேண்டுகிறேன்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

குறிப்பு

1.தாயுமானவர்பற்றிக் குறிப்புவரைக.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1706-1744) திகழ்ந்த பெரியார் தாயுமான சுவாமிகள். திருமறைக் காட்டிலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே கேடிலியப்பப் பிள்ளையின் இரண்டாவது மகனாய்ப் பிறந்தார் திரிசிரபுரத்தில் விசயரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கரின் கணக்கராகத் தந்தை பணி புரிய, வட மொழி, தென்மொழி இரண்டுங் கற்ற இவர் மௌன குரு என்பாரிடம் அறிவுரை பெற்றார் தந்தையார் இறந்தவுடன் அரசு வேலையிலமர்ந்தார் நாயக்கர் இறந்த பின் அரசி மீனாட்சி தன்பாற் காட்டிய முறையற்ற அன்பு காரணமாக ஒரு நாளிரவு ஊரை விட்டோடினார் இராமநாதபுரத்தில் தன் தமையனோடு இருந்தார் அவர் கட்டாயப்படுத்தியதால் மட்டுவார் குழலி என்ற பெண்ணை மணந்தார் கனகசபாபதி எனும் ஆண்குழந்தை ஈன்ற மனைவி மறையவே யோகஞானங்களில் சிறக்கத் துறவு பூண்டார் சைவ சித்தாந்தம், அத்வைதம் ஆகிய இரு நிலைக்கும் ஒரு வகை சமரசம் கண்டவர் உபநிடதக் கருத்துகளையும் மற்ற ஞான நூல்களின் உட்பொருளையும் மிகத் தெளிவாகத் தமிழில் பாடியவர் என பேராசிரியர் மு.வரதராசனார் இவரைப் பாராட்டுகிறார்.

இவரது பாடல்கள் தமிழ்மொழியின் உபநிடதம்எனப்படுகின்றன. ஆழ்வார்களைப் போன்று காதல் துறைகளின் வாயிலாக உயர்ந்த உண்மைகளை உலகுக்கு உணர்த்தினார் கண்ணி ன்றழைக்கப்படும் இரண்டடிப் பாடல் வகையை இவர் கையாள்கிறார் இவரது பாடல்கள் அனைத்தும் தாயுமானவர் பாடல்கள் என்ற நூலாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. சிற்சில இடங்களில் சித்தர் கருத்தை ஒத்துப் பாடும் இவர் தம் காலத்தில் சமயப் போராட்டங்களையும் பூசல்களையும் கண்டு மனம் வெறுத்துச் சமரச ஒளியையே அதிகம் பாடியுள்ளார் தேசோமயானந்தம், கருணாகரம், பரஞ்சோதி, பரதெய்வம் போன்ற சொற்கள் இவர்க்கே உரியவை. “சும்மாஇருக்க அருளாய்” என்று இறைவனிடம் வேண்டுபவர்

2.நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு என வள்ளலார் குறிப்பன யாவை?

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற

நிலனுண்டு பலனுமுண்டு

நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட

நெறியுண்டு நிலையு முண்டு

ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு

உடையுண்டு கொடையு முண்டு

குறிப்பு

உண்டுண்டு மகிழவே யுணவுண்டு சாந்தமுறும்

உளமுண்டு வளமு முண்டு

தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள

செல்வங்கள் யாவுமுண்டு

தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நின்பதத்

தியான முண்டாயி னரசே

தாருண்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

உயரிய மாடி வீடுகள் நிறைந்த சென்னைக் கந்த கோட்டத்துள் கோவில் கொண்டருளும் கந்த வேளே, தெய்வ மணியே, தேனையுண்ணும் வண்டு இனம் சூழும் கடம்பமாலையணியும் உன் திருவடிகளைத் தியானிப்போர்க்கு, நீர்நிலைகளில் உள்ள நீரை முகந்து பெய்யும் கார்முகிலின் தண்ணீரை உண்டு விளையும் நிலபுலங்களும் அவற்றால் எய்தும் பயனும் உண்டாகும்; அதனால் நிதியுண்டாகும்; புகழ் உண்டாகும்; நல்ல அறிவுண்டாகும். உயர்கதி பெறும் நெறியும் அதனால் எய்தப்படும் நிலையும் உண்டாகும். ஊரும் பேரும் உண்டாகும்; நவமணிகள் பதித்த ஆபரணங்களும் உண்டாகும்; உயர்ந்த ஆடைகளும் உண்டாகும்; இல்லாதவர்க்கு கொடுக்கும் ஈகைச் செயலும் உண்டாகும்; இனியன உண்டுமகிழ மேலான உணவும் உண்டாகும்; உள்ளத்தில் சாந்தமும் ஞான உணர்வும் உண்டாகும்; ஊர்தியாய் தேரும் யானையும் குதிரையும் மற்றும் செல்வங்கள் அனைத்தும் உண்டாகும்

3.அந்தகாரத்தையோர் அகமாக்கி என்னும் பாடல் உணர்த்தி நிற்கும் பொருளைக் குறித்துரைக்க.

அந்தகா ரத்தையோர் அகமாக்கி மின்போல்என்

அறிவைச் சுருக்கினவரார்

அவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றாய்
அழுந்தவுந் தலைமீதிலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டை சேராமலே
சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவும் உண்டுண்டு
தூங்கவைத் தவரார்கொலோ
தந்தைதாய் முதலான அகிலப்ர பஞ்சந்
தனைத்தந்த தெனதாசையோ
தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோவனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்தம் ஏதுமறியேன்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

அறியாமை ஆகிய அகவிருளை ஒரு வீடாக்கி, மின்னலைப்போல, எளியேனுடைய அறிவினைச் சுருங்கச் செய்து அவ்விடத்து வைத்தவர் யார்? அந்த அறிவும் தான் பிடித்ததனையே நிலைக்களமாகக் கொண்டு, அதில் மூழ்கவும், என்னுடைய தலையின்மீது, உரிமையாய் எழுதிவைப்பதற்குக் கற்றது யார் உண்மையாகிய மூதறிவுப் பேரின்பங்களுக்கு ஏதுவாகிய ஒருமை நிலையாகிய நிட்டையினைப் பொருந்தாமல், சோற்றினை யடைத்துவைத்த துருத்திபோலும் உடம்பினை (என்றும் பொன்றா) நிலையுடைய ஒன்றென நினைத்து, பல முறை உண்டதே உண்டு உறங்கும் செயலைச் செய்வித்தவர் யாவர்? அப்பன் அம்மை முதலாகிய உலக முழுவதனையும் உண்டாக்கினதற்குக் காரணம் அடியேனுடைய ஆரா விருப்பமோ? என்னை யானே நொந்துகொள்வேனோ, அயலவரையே நொந்துகொள்வேனோ நீங்காப் பிறப்புச் சிறையினை யுண்டாக்கிய பழவினையினை நொந்துகொள்வேனோ? இப்பொழுதுள்ள பொல்லாக் காலத்தை நொந்துகொள்வேனோ, மேலான மெய்ப்பொருள் சிறிதும் உணர்ந்திலேன்.

குறிப்பு

கூறு-13

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு : பராபரக்கண்ணி

நோக்கம்: குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பற்றி அறிதல் - பராபரக்கண்ணியின் இலக்கணம் அறிதல் - பராபரக்கண்ணியின் வழி குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபுவின் பக்தி மாண்பினை அறிதல்.

பராபரக்கண்ணி- குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு

தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் சங்க இலக்கியங்களை அடுத்து எழுந்த காப்பியங்கள் பக்தி இலக்கியங்கள்,சிற்றிலக்கியங்கள் என பல்வேறு இலக்கிய வகைகள் தோன்றிச் செழித்தன. கி.பி. 18,19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிற்றிலக்கியங்களுடன் தனித்தனிப் பாடல்களும் தோன்றி எழுதியவரின் பெயரில் தொகுத்து வெளியிடும் தொகுப்பு முயற்சியும் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் அமைந்த நூல்களுள் ஒன்றே குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் என்னும் தொகுப்பு.

தொண்டி நகருக்கருகில் அமைந்துள்ள குணங்குடி என்னும் ஊரில் கி.பி. 1792 (ஹிஜ்ரி 1207) இல் தோன்றினார். இவருடைய தந்தையார் தமிழ்ப் புலமை சான்ற திரு.நயினார் முகமது என்பவர். தாயார் திருமதி பாத்திமா என்பவர். பெற்றோர் இவருக்குச் சூட்டிய திருப்பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதிர் என்பது இளமை முதலே திருக்குர்ஆன் ஓதி முற்றும் கற்றுணர்ந்து “ஆலீம்” என்னும் பட்டம் பெற்றவர். கீழக்கரையைச் சார்ந்த தைக்கா சாகிபு என்பாரின் மாணாக்கராய்த் திகழ்ந்து அனைத்தும் கற்றுத் தேர்ந்தார். இவர் பற்றறுத்த பண்பாளர்.

கி.பி. 1813 இல் மௌல்விசாகிபு என்பவரிடம் முறையாகத் தீட்சைப் பெற்று பகலில் நோன்பு, இரவில் தொழுகை, யோகா நிட்டையில் ஆழ்தல் எனக் கொண்டு வழலானார். திருப்பரங்குன்றம், சதுரகிரி, புறாமாலை, நாகமலை, ஆனைமலை, காடு, செடிகள் நிறைந்த புதர்கள், குப்பைமேடுகள் எனத் தங்கி தவமியற்றி வந்தார்.

சருகு, கிழங்கு, காய்கள், கனிகள் இவற்றையே உணவாகக் கொண்டார். மக்கள் இவரை அற்புதச் சித்தர், பித்த நடையர், போதை வெறி கொண்டவர் என்றெல்லாம் கருதினர். ஆனால் பலருக்கு இவர் ஞானோபதேசம் செய்துள்ளார். பல சித்துகளும் புரிந்துள்ளார்.

இறுதி நாட்களில் சென்னை இராயபுரத்தில் சப்பாத்திக் கள்ளி,மூங்கில்காடு, முட்புதர்கள் நிறைந்த பகுதியில் தனியாக தவம் செய்து வந்தார். அப்பகுதி இப்போது

பாவா லெப்பை சாகிபு தோட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தமது கருதப் பொதுமக்களுக்கு எழுதிக் காட்டினார். கி.பி. 1833 இல் பரிபூரணர் ஆனார்.

சரவணப்பெருமாள் ஐயர் இவர்மீது நான்மணிமாலையும், ஐயாசாமி முதலியார் இவர்மீது தோத்திரப்பாவும் கீர்த்தனமும், சபாபதி முதலியார் பஞ்சரத்தினமும், செய்கு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை ஆலீம் புலவர் இவர் மீது ஒருபா ஒருப.ஃதும், தோத்திரப்பாவும், 290 அடிகள் கொண்ட வாயுறை வாழ்த்தும் பாடியுள்ளனர்.

குணங்குடியாரின் பாடல்களில் பத்து, சதகம், கொச்சகம், அனந்தக்களிப்பு, கண்ணி, கீர்த்தனை என்னும் சிற்றிலக்கிய அமைப்புகளைக் காணலாம். இவர் எழுதியுள்ள மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 1079 என்பர்.

அண்ட புவனமென்றும் ஆடுதிருக் கூத்தினையான்

கண்டு மகிழ்ந்திடவே காட்டாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! அண்டங்களிலும், உலகத்திலும், எல்லா காலங்களிலும் நீ ஆடிக் கொண்டிருக்கக் கூடியதான திருக்கூத்தினை, தரிசனம் செய்து நான் மகிழ்ந்திடும் படியாக, எனக்குக் காட்டி அருள வேண்டும்.

ஆதியாய் ஆண்டவனாய் அ.ஃததுவாய் நின்ற பெருஞ்

சோதியாய் நின்மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! முதற்பொருளாகவும், இறைவனாகவும், அது அதுவாகவும், சோதி வடிவமாகவும், ஏதுமற்ற நிர்மலப் பொருளாகவும் எங்களைச் சூழ்ந்துள்ளாய்!

வேத மறைப்பொருளை வேதாந்தத் துஉட்கருவை

ஓதி உனையறிந்தார் உண்டோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! வேதத்தின் பொருளினையும் வேதாந்தத்தின் உட்கருவான பொருளினையும் ஓத, அதன்மூலமாக உன்னை அறிந்தவர்கள் யார் இருக்கின்றார்கள்?

அண்ட புவனமுடன் ஆகாச மென்று உசும்பிக்

கொண்டாடும் மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தே பராபரமே.

பராபரமானவனே! அண்டங்களும், உலகங்களும், வானில் வாழ்கின்றவர்களும் என்று அனைவரும் அனைத்துப் பொருள்களும், வணங்கிக் கொண்டாடக் கூடியதான உண்மை ஞானக் கடத்தனவனே!

நாவாற் புகழ்க்கெட்டா நாயகனே நாதாந்தம்

பூவாய் மலர்ந்திருக்கப் பூத்தாய் பராபரமே.

குறிப்பு

பராபரமானவனே! நாவினால் புகழ்ந்திடக் கூடியதான செயலாலும் தொட முடியாததான உயர்ந்த தன்மையுடைய நாயகனே? இனிய இசையானது பூவின் வாசம் எங்கும் பரவுவது போன்ற தன்மையுடன் மலர்ந்த மலர் நீயே ஆவாய்.

பேரால் பெரிய பெரும்பொருளே பேதைதனக்கு

ஆரா ரிருந்தும்பலன் ஆமோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! பெயர் சொன்னாலேயே அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவில் புகழ் பெற்றதான பெரிய பொருளாக விளங்கிடக் கூடியவனே! ஏழையாகிய எனக்கு யார் இருந்தும் அதனால் என்ன பயன் உள்ளது.

மாராய நற்கருணை மாவருள்சித் தித்திடவே

பாராயோ ஐயா பகராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஐயனே! எனக்குக் கிடைத்திடாத உயர்ந்த தன்மை உடையதான உன்னுடைய திருவருள் நிலையானது, எனக்குக் கைகூடும் படியாக அருள் செய்திட மாட்டாயா?

ஆனாலு முன்பாதம் யாசித்து இருப்பதற்குத்

தானாய் இரங்கியருள் தாராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! எப்படியானாலும் உன்னுடைய திருவடிகளை அடைந்திட விரும்பி வேண்டுவதற்கும், நீயாகவே மனமிரங்கி அருள் செய்திட வேண்டும்.

நாதாந்த மூல நடுவீட்டுக்குள் இருக்கும்

மாதவத்தோர்க்கு ஆன மருவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! நாதத்துவத்தின் முடிவான மூலத்தின் நடுவிட்டினுள் எழுநத்ருளியுள்ள பெருமையுடையவர்களான தவ ஆற்றல்களை உடையவர்களின் நட்புக்குரிய பொருளானவனே!

உடலுக்கு உயிரேஎன் உள்ளமே உன்பதத்தைக்

கடலுமலை யும்திரிந்து காணேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உடலினுள்ளிருக்கின்ற என்னுடைய உயிரே! என்னுடைய மனமே! உன்னுடைய திருவடிகளைக் கடலிலும் மலையிலும் அலைந்து திரிந்து தேடியும் கூட காணவில்லை நான்!

குறிப்பு

மாந்திரத்துக்கு எட்டா மறைப்பொருளே மன்னுயிரே

சேர்ந்தஎழு தோற்றத்தின் சித்தே பராபரமே.

பராபரமானவனே! எல்லா விதமான உயர்ந்த மந்திரங்களாலும் கூட உணர்ந்திட முடியாததான வேதப் பொருளானவனே! நிலைத்த தன்மை உடைய உயிரே! சேர்ந்துள்ளதான ஏழுவகை யானப் பிறவிகளிலும் ஆடிடக் கூடியதான சித்துப் பொருளானவனே!

தனியேனுக்கு ஆதரவு தாரணியில் இல்லாமல்

அனியாயம் ஆவதுனக்கு அழகோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! இந்த உலகத்தில் எந்த ஒரு துணையும் ஆதரவுமில்லாமல், அநியாயமாய்த் தனிமையாகக் கிடந்து கெட்டழிவதில் உனக்கு விருப்பமோ?

ஓடித் திரிந்து அலைந்தும் உன்பாதம் காணாமல்

வாடிக் கலங்குகிறேன் வாராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் பல இடங்களிலும் தேடி, ஓடித்திருந்தும், அலைந்தும் உன்னடைய திருவடிகளைக் காணாமல், மனம் வாடிக் கலங்கி நிற்கின்றேன். ஆகையினால், இனியாவது, தேவரான நீர் இந்த ஏழையின் முன்னர் எழுந்து அருள் செய்து காட்சிதர வரவேண்டும்.

தூராதி தூரம் தொலைத்துமதில் உன்பாதம்

பாராத பாவத்தால் பயந்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! மிக நீண்ட தூரங்களெல்லாம் அலைந்து திரிந்தும், அங்கெல்லாம் உன்னுடைய பாதங்களை தரிசனம் செய்ய முடியாமல், நான் வீணான பாவியானதனை எண்ணி பயந்தேன்.

தேடக் கிடையலத திரவியமே தேன்கடலே

ஈடுனக்கும் உண்டோ இறையே பராபரமே

பராபரமாமவனே! தேடினாலும் கிடைத்திடாத செல்வமே! தேனான கடலே! தலைவனே! உனக்கு இணையானவர் யார் இருக்கின்;றார்கள்?

குறிப்பு

அரிய பெரும்பொருளே அன்பாய் ஒருவார்த்தை

பரிபூ ரணமாய்ப் பகராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே!அருமையான பெரிய பொருளே! நீ என்மேல் அன்பான ஒரு சொல்லை, மனப்பூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

ஐயோ எனக்கு உதவும் ஆதரவை விட்டுவிட்டுத்

தையலரைத் தேடித் தவித்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! அய்யா, அடியவனான எனக்கு உதவி செய்யக் கூடியவரான உங்களையும் உங்கள் ஆதரவினையும் விட்டுவிட்டு, பெண்களின் மீது ஆசைகொண்டு தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தேன்.

எத்திசையும் நோக்கில் இசையாத் திருக்கூத்தாய்

வித்தைவிளை ஆட்டு விளைப்பாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! எந்தத் திசையைப் பார்த்தாலும், பொருத்தமில்லாததான திருக்கூத்தினை ஆடியபடி நீ விளையாட்டினை வித்தையாகச் செய்து கொண்டிருப்பாய்.

எப்பொழுதும் உன்பதத்தில் என்கருத்தே எய்துதற்கு

இப்பொழுதே கைப்பிடித்தாய் இறையே பராபரமே.

பராபரமானவனே! எல்லாக் காலங்களிலும் உன்னுடைய திருவடிகளிலேயே என்னுடைய மனமானது பதிந்து கிடக்க வேண்டும். அதற்காக இப்பொழுதே, அடியவனாகிய என் கையினைப் பிடித்து, என்னைஆட்கொள்ள வேண்டும்

வாதுக்கு அடரவரும் வம்பரைப்போல் தோசிமனம்

ஏதுக்கு அடர்வதுயான் எளியேன் பராபரமே.

பரபரமானவனே! வாதம் செய்வதனையே தொழிலாக உடையவர்கள் வீணான வம்புகளைத் தேடி அலைவர். அவர்களைப் போன்று பாவியாகிய என்னுடைய மனமும் அலைந்து கொண்டிருப்பது ஏன்? நான் அத்தகைய வலிமை உடையவன் இல்லை.

கண்ணே மனோன்மணிய கண்பார்வைக் கெட்டதா

விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே.

பரபரமானவனே! என்னுடைய கண்ணே! மனோன்மணியே! கண்ணின் பார்வைக்கு எட்டாமல் விரிந்து ஆகாயத்திலும் அடங்கிடாத வெட்ட வெளியாக உள்ளவனே!

குறிப்பு

அடக்க தாம்மாய ஐம்பொறியைக் கட்டிப்

படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே.

பரபரமானவனே! ஐம்பொறிகளை அடக்கி ஆள்வது என்பது மிகவும் அறிய செயலாகும். ஆனாலும், அப்பொறிகளைக் கட்டிவைத்து அடக்கி அழக்கூடியதான அறிவினை எனக்கு அருளிச் செய்திடவேண்டும்.

எத்தவங்கள் செய்தாலும் இன்பமுடன் உன்பதத்தை

முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே.

பரபரமானவனே! உயிரானது முக்திநிலையினை அடைந்த தவத்தில் சிறந்த பெரியவர்கள், எத்தகையான கடினமான தவங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், உன்னுடைய திருவடிகளை எப்போதும் மறவாமல் இருப்பார்கள்.

சொல்லுக்கு இணங்காத சூத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க

அல்லும் பகலும்எனக்கு ஆசை பராபரமே.

பரபரமானவனே! வார்த்தைகளில் அடக்கிட முடியாததான உயர்ந்த தன்மையுடையதான மந்திரங்களின் பொருளினை உணர்ந்த கொண்டிருப்பதற்கே எனக்கு இரவும் பகலும் ஆகின்றது.

நாற்றச் சடலமதை நம்பார் முகர்ந்திருக்க

பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! நாற்றம் வீசக்கூடியதான இந்த உடலானது நிலை யற்றது, என்பதனை நம்பாதவர்கள், முகர்ந்து பார்த்திடும் படியாக பூத்த மலர்ப் பூவே!

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே திரிந்தலைந்தே

ஆற்றாமல் நின்றுகளைத்து அழுதேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே சோற்று முட்டையினைப் போன்றதான இந்த உடலினைச் சுமந்து, திரிந்து, அலைந்ததனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் ஏற்பட்ட களைப்பினால் அழுதேன்.

காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லாய் அணைந்திருக்கச்

சூத்திரமாய் நின்றாய் கழியை பராபரமே.

பராபரமானவனே! காற்றுத் துருத்தியான உடல் கல்லினைப் போன்றதென்று நினைத்து நான் அதையே சேர்ந்திருந்தேன். அதனுள் நீ சூத்திரமாய் நிறைந்திருந்தாய்.

குறிப்பு

கோலத் திருவடிவு கோதையர்கள் ஆசையினால்

ஆலைக் கரும்புபோல் ஆனேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! பெண்களின் மீது கொண்ட ஆசையின் காரணமாக, அழகான என்னுடைய உடலானது, ஆலையில் பட்ட கரும்பினைப்போல மெலிந்துவிட்டது.

கேளாயோ என்கவலை கேட்டுஇறங்கி யேஎன்னை

ஆளாயோ ஐயாபாழ் ஆனேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய துன்பம்தரும் கவலைகளைக் கேட்டு நீ, மனமிரங்கி, என்னை, உன்னடிமையாக ஆட்கொள்ள மாட்டாயா? நானே உன்பாற்பட்டவன் அல்லவா?

எத்தனைதான் குற்றம் எதிர்த்தடிமை செய்தாலும்

அத்தனையும் நீபொறுப்பது அழகே பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் எவ்வளவு தவறுகளைச் செய்தாலும், அவை அனைத்தையும் நீ பொறுத்துக் கொள்வது ஓர் அழகாகும்!

அல்லல் வினையால் அறிவுகெட்ட ஆன்மாவாய்

நெல்லும் பதரும்என நின்றேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான்,துன்பத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடியதான,நல்வினை,தீவினைகளினால் நெல்லும்,பதரும் போல் நிலையில்லாமல் இருந்தேன்.

சொல்லரிய ஞானச் சுடரே ஒருவார்த்தைச்

செல்வம் பொழிந்திடநீ செப்பாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! சொல்வதற்கு அறியதான ஞானஒளியாகத் திகழ்பவனே! ஒரு வார்த்தையான உபதேசமொழியினை, நீ எனக்குச் செல்வம் நிறையும் படியாகச் சொல்லிச் திருவருள் செய்திட வேண்டும்.

நித்தம் உனைத்தொழ நிர்மூட னாய்இருக்கும்

பித்தனாய் ஏன்காண் பிறந்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஒவ்வொரு நாலும் உன்னை வணங்காத முழு அறிவற்றவனாகப் பைத்தியம் போன்றவனான இயல்புடைய நான் ஏன் பிறந்தேன்

குறிப்பு

பராபரமானவனே! கற்றத்தவர்களும்,உறவின் முறையோர்களும், என் பெற்றோர்களால், நான் உன்னைப் பிரிந்து விட்டேன்.

ஏழை முகம்பார்த் தெளியேனை எப்பொழுதும்

ஆழாம லாண்டர்ளேன் னழகே பராபரமே.

பராபரமானவனே! அழகிய வடிவுடையவனே! நீ, ஏழை யாகிய என்னுடைய முகத்தினைப் பார்த்த, உன்னடிமையாகிய என்னை, எல்லா காலங்களிலும், தீவினையுனுள் மூழ்கி விடாமல் ஆட்கொண்டு அருள் செய்ய வேண்டும்.

பாவ உடலெடுத்துப் பாதகனா யான்பிறந்துன்

ஆவி கெடுவதுனக் கழகோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! பாவமாகிய உடல் எடுத்து நான் பாவியை அலைந்து, அதனால் என்னுடைய உயிரானது சீர் அழிவது என்பது உனக்கு அழகாகுமோ?

வாராயோ வென்னிடத்தில் வந்தோருக்கா லென்றன்முகம்

பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னிடம் நீ எழுந்தருள மாட்டாயா? அப்படி ஒரு முறையாவது வந்து என்னுடைய முகத்தினைக் கொஞ்சமம் நீ பார்க்க மாட்டாயா? அதை நீயே சொல்வாய்!

பார்க்கப் பலவிதமாய்த் பல்லுயிருக் குள்ளிருந்தும்

ஆர்க்குந் தெரியாம லானாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! பார்ப்பதற்குப் பல கோணங்களில், பல உயிர்களுக்குள்ளும் நீ நிறைந்திருக்கக் கூடியதான அச் செய்தியினை யாருமே தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி உள்ளாய்.

ஆனாலும் பொல்லா தரும்பாவி யாகவுடல்

ஏனோ வெடுத்தேனா நெந்தாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய தந்தையே! எப்படி யானாலும், பொல்லத கொடிய பாவியான நான் ஏன், இந்த உடலினை எடுத்தேன்!

கர்ப்பூர தீபக் கனலொளிபோற் காட்சிதர

குறிப்பு

முப்பாழும் பாழாய் முடித்தாள் பராபரமே.

பராபரமானவனே! கற்பூரத்தினுள் தோன்றும் ஒளியினைப் போன்று, எனக்கு உன்னுடைய அழகான காட்சியினைத் தந்து அருள்செய்து என்னுடைய பழைமையான வினைகள் யாவும் பாழாகும்படிச் செய்து என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

கரும்பே நவரசமே கடலமுதே கண்மணிக்குள்

அரும்பொருளாய் நின்ற வழகே பராபரமே.

பராபரமானவனே! கரும்பே! நவரசமே! கடலில் தோன்றிய அமிர்தமே! என்னுடைய கண்ணின் மணிக்குள் அருமையான பொருளாய் நிறைந்திருக்கக் கூடியதான அழகே!

ஏழை யடியேனை யெப்படியுங் கைப்பிடித்து

ஆளா திருப்பதுனக் கழகோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஏழை அடியவனான என்னை, எவ்விதத்திலாவது, கைப்பிடித்து

ஆட்கொள்ளாமல் இருப்பது உனக்கு அழகான செயலாகுமா?

ஆளாயோ வையா யடியேன் பிதற்றுதலைக்

கேளாயோ வென்றன் கெதியே பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஐயனே! எனக்குக் கதியானவனே! என்னை ஆட்கொண்டு அருள் செய்திட மாட்டாயா?

ஊனாகி யுள்ளுயிரி லொட்டாத வக்கருவாயத்

தானாகி நின்ற தனுவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஊனாகவும், அதனுள் கலந்துள்ளதான உயிரினில் ஒட்டாத கரவாகவும், தானாகவும் இயங்கிடக் கூடியதான தனுவே!

பொன்னால் மயக்கெடுத்துப் புத்திகெட்டு நானெனவே

பன்னாளு நின்றாற் பலனோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! தங்கம் முதலான செல்வங்களின் மீது மயக்கம் கொண்டும், அதனால் அறிவுநிலை தடுமாறி, நான் என்ற ஆணவத்துடன் பலகாலமும் வளர்வதனால் என்ன பலன் உண்டாகும்?

குறிப்பு

இல்லல்லா கூவென் றெனைமறந்து கொண்டுனையே

சொல்லவருள் மெய்ஞ்ஞானச் சுடரே பராபரமே.

பராபரமானவனே!என்னையே நான் மறந்து,எப்போதும் உன்னையே இல்லல்லா' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கான உண்மை ஞானச் சுடரே! தேவனே எனக்குத் திருவருள் செய்திட வேண்டும்.

ஐயோ வடிமைதனக் காரிருந்து மென்னபலன்

கையாற் கவந்தணைக்கக் காணேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! அந்தோ! அடியவனான எனக்கு யார் இருந்தும் என்ன பயன்? கைகளினால் என்னை கட்ழ அணைத்திட வழியினைக் காணமுடியவில்லை.

ஆனாலு மேழை யடியேனுக் காதரவாய்த்

தானா யிரங்கியரு டாராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! அந்தோ ! அடியவனான எனக்கு யார் இருந்தும் என்ன பயன்? கைகளினால் என்னை கட்டி அணைத்திட வழியினைக் காணமுடிவில்லை .

தூங்கி யிருந்து தொழுவோர் முகம்பார்க்கும்

வேங்கைப் புலியாக்கு விப்பாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! தூங்கிக் கொண்டிருந்து விட்டு, உன்னை வணங்கக்கூடியவர்களின் முகங்களைப் பார்க்கின்ற போது வேங்கைப் புலியினைப் போன்று கொதித்தெழும்படி செய்திடுவாய்.

கண்ணே கருத்தேயேன் கண்மணியே கண்ணிறைந்த

விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே.

பராபரமானவனே! கண்ணே! என்னுடைய கருத்தானவனே ! என்றன் கண்மணியே! என்றன் கண்ணினுள் நிறைந்துள்ளதான ஆகாயத்தினுள்ளும் அடங்கிடாததான வெட்டவெளியாக இருக்கக் கூடியவனே!

காசாசை கொண்டு கலங்கியே கெட்டலைந்த

தோஷியாய் நின்றேன் துணையே பராபரமே.

பராபரமானவனே! பணத்தின் மீது ஆசை கொண்டு, அதனால் மனம் கலங்கிக் கொட்டு அழிந்து பாவியாக நிற்கின்றேன்.

ஐயோ வெனதுதுயா ராரிடத்திற் சொல்லி நின்று

கையெடுக்கப் போறெனென் கண்ணே பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய கண்ணே! என்னுடைய துன்பங்களைப் பற்றி யாரிடம் சொல்லி கையெடுத்து வணங்கி வேண்டப்போகின்றேன்.

என்னதான் செய்திடுவேன் என் விதியைச் சொல்லியழ

உன்னையன்றி வேறெனக்கும் உண்டோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் என்னதான் செய்வேன்? என்னுடைய விதியினைப் பற்றிச் சொல்லி அழுவதற்கு உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு யார் இருக்கின்றார்கள்?

முகக்கண் விழியொளியோ முத்திதரும் உத்தமனே

அகக்கண் திறந்தோர்க்கு அறிவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! மூன்று கண்களில் ஒளியானவனே! முக்தியினை அளித்திடக்கூடியவனான உத்தமனே! உன்னுடைய ஞானக்கண்ணினைப் போல், தம்முடைய அகத்தின் கண்களைத் திறந்தவர்களுக்கு அறிவாகத் திகழ்ந்திடக் கூடியவனே!

முப்பாழும் பழாய்னன் முத்திபெற் றிருக்களனைக்

கைப்பிடிப்ப தெப்போதென் கண்ணே ! பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய கண்ணே! என்னுடைய அனைத்து வினாக்களும் பழாய்ப் போய் அழிந்து முக்தியினை அடையும்படியாக என்னைக் கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்வது எப்போது?

உல்லாச மகா ஒளிதான் பரந்திடஉன்

செல்வம் பொழிந்திடவே செப்பாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! மகிழ்ச்சி என்பதான ஒளியானது என்னுடைய மனம் முழுவதும் பரவும் படியாக உன்னுடைய அருட்செல்வம் பொழியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுவாயாக!

மாச்சரியஞ் செய்யு மதமொடுங்கி முத்திபெறக்

காட்சி தருவதெப்போ கண்ணே பராபரமே

பராபரமானவனே! கண்ணே! மாச்சரியம் செய்யக் கூடியதான மதமானது ஒடுங்கி, நான் முக்தியினை அடைந்திடும் படியாக எனக்குக் காட்சி கொடுப்பது எப்பொழுது?

குறிப்பு

சண்டாளன் என்றென்னைச் சகலர்உரை யிட்டாலுங்.

கொண்டணைப்ப துண்பாரம் குருவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! குருவே! என்னைப் பார்க்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் சண்டாளன் என்று என்னை இகழ்ந்த போதும், என்னைக் கொண்டணைத்து ஆதரிப்பது உன்னுடைய பொறுப்பாகும்.

முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான முச்சுடரைக் காணாமற்

செத்திறந்து போனாலென் செய்வேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! முக்தியினைத்தரக் கூடியதான உண்மை ஞானம் தரும் முச்சுடரைக் காணாமலேயே நான் இறந்து போனால் என்ன செய்வேன்?

தன்னை யறிந்து உணரத் தயையாய் ஒருவார்த்தை

இன்னபடி என்றே இயம்பாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் என்னை உணர்ந்து கொண்ட பின்னர், தலைவனான் உன்னையும் அறிந்து கொள்ளும்படியாக எனக்கு ஒரு வார்த்தை, “இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும்” என்று சொல்லுவாய்!

களியேகண் டுஉன்னுடைய கைப்பிடிப்போ மென்றுசற்றே

எளியேன் முகம்பார்த்து இரங்காய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உன்னுடைய கைகளைப் பிடித்து மகிழ்ச்சியினை அடைந்திடலாம் என்று ஏங்குகின்ற ஏழை எளியவனாகிய என்னுடைய முகத்தினைப் பார்த்து, சிறிதாவது என்மீது இரக்கம் கொள்வாயாக.

பாசவினை போக்கிப் பலபிணையைப் பாழாக்கி

ஆசைவைப்போர் தங்கள் அருளே பராபரமே.

பராபரமானவனே! பாசம் என்பதான நல்வினை தீவினைகளை நீக்கி, பல செயல்களையும் அழித்து விலக்கி. உன்மீது பற்றுவைத்துருப்பவர்களுக்கு அருள் செய்திடக் கூடியவனே!

ஆளவரு வோம்என்று அன்பாய் ஒருவார்த்தை

ஏழை முகம்பார்த்து இயம்பாய் பராபரமே.

குறிப்பு

பராபரமானவனே! "நான் வந்து உன்னை ஆட்கொண்டு அருள் செய்திடுவேன்" என்று இந்த ஏழையின் முகத்தினைப் பார்த்து ஒரு சொல்லாவது சொல்வாயாக!

நிலைக்காட்டும காயம் நிசமென்று நிச்சயித்த

புலையாட்டல் என்றுதள்ளப் போமோ பராபரமே.

பராபரமானவனே! உண்மை இது தான் என்று உணரச் செய்யக் கூடியதான,

இந்த உடலும் உண்மையானது என்று உறுதியாக நினைத்துச் செயல்படக்

கூடியதான புலையாட் டல்கள் என்றைக்கு விலகிச் செல்லுமோ?

பரக்கத் பலவிதமாய்ப் பலசமய மகாஒரு

வாக்கை வெளிப்படுத்தி வாய்ப்பை பராபரமே .

பராபரமானவனே! பார்ப்பதற்கு பல விதங்களாகவும் பல சமயங்களாகவும் உள்ள நீங்கள், எனக்கு, ஒரு வார்த்தையினை வெளிப்படுத்திட வேண்டும்.

ஆனால் எளியேனுக்கு ஆதரவே இல்லாமற் போனால்

உனக்கழகோ புகலாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உன்னுடைய அடியவன் நான். ஆனாலும் எனக்கு எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லை என்பது உனக்கு அழகாகுமோ, அதனைச் சொல்ல வேண்டும்.

நிச்சாப் பெருகிவர நிரம்பும் ஆனந்தவெள்ளம்

பாய்ச்சாயோ ஐயா பகராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! அய்யா! நீங்காமல் பெருகி வந்து நிறைந்திடக் கூடியதான ஆனந்த மென்னும் வெள்ளம் பாய்ந்திடும் படியாகச் செய்திடுவாயா? என்று சொல்ல வேண்டும்.

கண்ண மிடுங்கருவி கரணமதைச் சுட்டோர்கள்

தனக்குள் தானம் தனுவே பராபரமே.

பராபரமானவனே! தவறு செய்திட உதவுகின்ற கருவிகளையும், காரணங்களையும், சுட்டொழித்தவர்களுக்குள், தானாகவே, நிறைந்திருக்கக் கூடிய தனுவானவன் நீயே ஆவாய்!

குறிப்பு

காயாமற் காய்த்துக் கனிந்து சொரிவதற்கு

மாயமாய்ப் பூத்த மலரே பராபரமே .

பராபரமானவனே! காயாமல் காய்த்துக் கனிந்து, சொரிவதற்காக மாயமான முறையில் பூத்த மலர் நீயே!

உயிருக் குயிரான வுட்கருவுக் குள்ளமைவே

தயையா யெனக்குதவி தந்தாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உயிரின் உயிராக விளங்கிடக் கூடியதான உட்கருவினுக்குள்

இருக்கக் கூடிய அமைப்பே! என்மீதும் கருணைகாட்டி என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

அறிவை யறிவோருக் கானந்த வெள்ளமதாய்க்

கரையறவே பொங்குங் கடலே பராபரமே.

பராபரமானவனே! உண்மை அறிவினை உணர்ந்தவர்களுக்குள்ளே, ஆனந்த வெள்ளமாகக் கரைகடந்து பொங்கிடக் கூடியதான கடல் போன்றவனே!

மறைப்பொரு ளைக்காணா மடையணிவ றென்றிம்பிச் சிரிப்பார்

சிரிக்கிலென்ன செய்வேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! வேதப் பொருள்களின் நிலைகளை உணர்ந்து காணாத அறிவு நிலையில் குறைந்த மடையன் இவன் என்று என்னைப் பார்த்துச் சொல்லிச் சிரிப்பார்கள் அப்போது நான் என்ன செய்வேன்?

குருவிளக்குங் குருவாடியைக் கொள்கையுடன் போற்றாமல்

அறிவு மயங்குகின்ற னையா பராபாரமே.

பராபரமானவனே! ஐயனே! கொள்கையினை விளக்கி உரைத்திடக் கூடிய குருவின் திருவடிகளை உயர்ந்த நோக்கத்துடன் வணங்கிப் போற்றுதல் செய்யாமல், நான் என்னுடைய அறிவு நிலையில் மயங்குகின்றேன்.

வல்லாரைக் கெஞ்சி வலியாரைக் கால்பிடித்திட்டை

இல்லாரை நம்பி யிருந்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! வலிமையடையவர்களிடம் கெஞ்சியும், கால்களை பிடித்தும் வலிமை இல்லாதவர்களை நம்பியும் இதுவரை வாழ்ந்தேன்.

குறிப்பு

சொல்லும் பதர்தூற்றிச் சூத்திரத்தைப் பாராமற்

கல்லுநெல்லும் போலாக் கலந்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! சொல்லக்கூடியதான பதர்போன்ற வார்த்தைகளைத் தூற்றி சூத்திரம் என்பதன் உண்மையைப் பொருளினைப் பார்த்திடாமல், கல்லையும் நெல்லையும் போலக் கலந்து கிடந்தேன்.

செய்யமுழுதுஞ் சுற்றியுமுன் சீர்பாதங் காணாமற்

ருகைதழுதே னீயுந் தெரிவாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! பதினான்கு உலகங்களையும் சுற்றி வந்தும் கூட, உன்னுடைய திருவடிகளைக் காண முடியாமல் நான், என்ன செய்வதென்று புரியாமல் திகைத்து அழுது கொண்டிருந்தேன் என்பது உனக்கும் தெரியும்.

கள்ளாகி கருத்துக்களைக் கட்டோ டறுத்தவருக்கு

உள்ளிருக்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியே பராபரமே.

பராபரமானவனே! தீய எண்ணங்களை அடியோடு ஒழித்து விட்டவர்களுக்கு உள்ளே எழுந்தருளியிருக்கக் கூடியதான உண்மையான ஞான ஒளியவனே!

கும்பிக் கிரைவிரும்பிக் கொடுப்பார் தமைத்தேடிச்

சம்பித் தெரிந்தே சலித்தேன் பராபரமே

பராபரமானவனே! வயிற்றிகால உணவினைத் தேடித்தரக் கூடியவர்களைத் தேடித்தேடி திரிந்து என்னுடைய மனம் சலித்து விட்டேன்.

காண்களா வாசை கடித்தாலென் காலும் முகமும்

வீங்காதோ வையா விதியே பராபரமே.

பராபரமானவனே! காணக் கூடியவற்றில் எல்லாம் ஆசைப்பட்டு கடித்தால் என்னுடைய காலும் முகமும் வீங்கிவிடும் அல்லவே? தலைவனே! இது என்னவிதியோ?

தூங்காமற் தூங்கித் தொழுதிருக்க என்னுடைய

அங்காரா மெல்லா மகட்டறாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! தூங்காமல் தூங்கித் தொழு வணங்கிக் கொண்டிருக்கக்

கூடிய என்னுடைய ஆவணங்களை எல்லாம் நீக்கிட வேண்டும்.

குறிப்பு

தேனமிர்த மூரத் திவ்யமது ரஞ்செய்த தானா யொருவார்த்தை தாராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! தன் அமிர்தமானது ஊற்றெடுக்கவும், திவ்வியமான மதுரம் சிந்தும் கூடியதான தன்மையினைப் போன்றதான ஒரு சொல்லினைத் தாமாகவே எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும்.

சாத்திரங்க லோதுஞ் சதுர்மறையோர்க் கெட்டதா

சூத்திரமாய் நின்ற சுழியே பராபரமே.

பராபரமானவனே! சாத்திரங்களை எல்லாம் தெளிவாக ஓதிடக் கூடிய அந்தணர்களுக்கும் எட்டாத மந்திரப் பொருளாக நிற்கின்ற சுழியே!

வேற்றோருவர் காணாத வேதாந்த துட்பொருளைப்

பார்த்தோர்க ளெய்தும் பலனே பராபரமே.

பராபரமானவனே! மற்றவர்களால் உணர்ந்திட முடியாததான வேதாந்தங்களில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன ரகசியமான உண்மைப் பொருளினை உணர்ந்தவர்கள் அடைந்திடக்கூடிய பயனே!

சாதி சனத்துடன் சார்த்திருந்து பட்டதுயர்

பொதுமபோ தும்போதும் போதும் பராபரமே.

சுற்றத்தவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்த்ததனால் இதுவரை அடைந்துள்ள துன்பங்களே எனக்குப் போதுமானதாகும்.

உற்றாரை நம்பியிருந்த தொருபலனுங்

காணாமற் சீதா லெனக்கதுதான் சின்னம் பராபரமே.

பரப்பமானவனே! உறவினர்களை நம்பியிருந்தது அதனால் எந்த ஒரு பயனும்

இல்லாமல் இறந்து விட்டால் எனக்கு அதுவே ஒரு அவமானச் சின்னமாகிவிடும்.

செல்லு முறையறிந்து சித்திவழி காணாமற்

கழுமரம் போலானேன் கண்ணே பராபரமே.

பராபரமானவனே!செல்லக் கூடியதான வழியினை உணர்ந்து சென்று உன்னை அடைந்திடும் வழியினைப் பற்றி தெரிந்திடமையினால் கள்ளினையும் மரத்தினையும் போல நான் கிடந்தேன்.

குறிப்பு

ஓகோ உனையறிந்து மொருபலனுங் காணாமற்

போகாமற் காதருளென் புணையே பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய கண்போன்றவனே! அந்தோ! உன்னை உணர்ந்தும் கூட, அதனால் ஒரு பயனையும் காணாமல் போய்விடாதபடியாக என்னை நீ காத்து அருள் செய்ய வேண்டும்.

உன்னை யறிவதற்கோ வுடலெடுத்தே னென்றென்னைச்

சின்னஞ்சொல் வார்கட்கென் செய்வேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உன்னை உணர்ந்திடுவதற்குதானா இந்த உடலினை எடுத்தேன். என்று நினைத்து என்னை கேலி செய்பவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வேன்?

தெரியாத வின்பத் தெளிவா யருண்மயமாய்ப்

பரிபூ ரணமுடனே பாராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! யாரும் அறிந்திடாத ஆனந்தத்தின் தெளிவாகவும், திருவருள் மயமாகவும், இருக்கக் கூடியதான பரிபூரணத்தினால் னே என்னைச் சிறிது தயவுடன் பார்த்து அருள் செய்திட வேண்டும்.

ஆச்சி தன்னைத்தேடி யாசைவைத் தலையாமற்

பூச்சியா யேனோ பிறந்தேன் பாராபமே.

பராபரமானவனே! ஆச்சியினைத்தேடி (தாய் என்ற பொருள்) அவள் மீது ஆசைவைத்து அன்பு கொண்டு அலைந்திடாமல் பூச்சியாக ஏன் பிறந்தேனோ?

காசை விரும்பிக் கலங்கிநின் றுன்பாத

ஆசை விரும்பா தலைந்தேன் பராபரமே.

பராபரமானவனே! உன்னுடைய பாதங்களில் ஆசை வைத்து அலைந்திடாமல் பணத்தின் மீது ஆசை வைத்து, அதனால் கலங்கி மனதுடன் அலைந்து கலங்கித் திரிகின்றேன்.

சாகாமற் செத்துதயச் சச்சிதா னந்தமயப்

பாகமா யாகமும் பாறை பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் சாகாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒருவேளை மரணம் நேர்ந்தாலும், தோன்றக் கூடியதான சத்துத் சித்து ஆனந்த நிலைகளை அடைந்திட தேவரீர் திருமுகம் பார்த்து அருள் செய்திட வேண்டும

வாராயோ வையா வந்திறங்கிக் கொண்டணைக்கப்

பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! வரமாட்டாயா? அப்படி வந்தாலும் மனதில் கருணையுடன் எனக்கு அருள் செய்திட வேண்டும் என்று எண்ணிட மாட்டாயா?

இச்செய்தியிணைப்;பற்றி எனக்கு சிறிது கருணை செய்ய வேண்டும்.

ஆசைவழிப் பாசநெறி யத்தனையுங் கட்டறுத்து

வாசிதனி லேற்றியெனை வைத்தாள் பராபரமே.

பராபரமானவனே! ஆசை என்ற வலையினைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய பாசத்தின் வழிகளை எல்லாம் கட்டறுத்து என்னை சரம் என்கிற குதிரையின் மீது ஏற்றி ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

வேஷந் தனைப்போட்டு வேதாந்த சாத்திரத்தைக்

காசு பணம்பறிக்கக் கற்றேன் பராபரமே

பராபரமானவனே! வேஷங்களைப் போட்டு வேதாந்த சாத்திரங்களைப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் கற்றுக் கொண்டேன்.

செய்தெல்லாங் குற்றஞ் சிறியேன் றனக்கிரங்கிக்

கைதூக்கிக் கொண்டருளென் கண்ணே பராபரமே.

பராபரமானவனே! என்னுடைய கண்ணே! நாம் செய்தவை அனைத்தும் தவறுகளே ஆகும். ஆனாலும் என்மீது மனமிரங்கி, என்னைக் கை தூக்கிவிட்டு ஆதரிக்க வேண்டும்.

மாளா மயக்கருத்து மணக்கறையை தான் தழுவி

ஆளாக்கிக் கொள்வாயென்றையா பராபரமே.

பராபரமானவனே! நீக்கிட முடியாததான மயக்கங்களையும் நீக்கி, மனதின் கலக்கங்களையும் நீக்கி, என்னை உன்னுடைய அடிமையாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டமங்கு மிங்கிருக்க நாதாந்த முத்திநிலை

குறிப்பு

காட்டா யணைந்தருளேன் கண்ணே பராபரமே.

பரபரமானவனே! என்னுடைய கண்ணே! பார்வையானது இங்கும் அங்கும் அலைகின்ற போது நாதாந்தத்தின் மோட்ச நிலையினைக் காட்ட மாட்டாய். ஆனாலும் என்னைச் சேர்த்துக் கொண்டு அருள் செய்திட வேண்டும்.

சிந்தை தனைத்தெளிந்து சித்திமுத்தி பெற்றுயர்ந்த

உன்றன் குணங்குடியார்க் குயிரே பராபரமே.

பராபரமானவனே! மனதினை தெளிவடையச் செய்து, முத்தியினையும், சித்தியினையும் பெற்று உயர்நிலையடைந்த உன்னுடைய குணங்குடியார்க்கும் உயிராய்த் திகழ்பவனே!

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பற்றி குறிப்பு வரைக.

தொண்டி நகருக்கருகில் அமைந்துள்ள குணங்குடி என்னும் ஊரில் கி.பி. 1792 (ஹிஜ்ரி 1207) இல் தோன்றினார். இவருடைய தந்தையார் தமிழ்ப் புலமை சான்ற திரு.நயினார் முகமது என்பவர். தாயார் திருமதி பாத்திமா என்பவர். பெற்றோர் இவருக்குச் சூட்டிய திருப்பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதிர் என்பது இளமை முதலே திருக்குர்ஆன் ஓதி முற்றும் கற்றுணர்ந்து “ஆலீம்“ என்னும் பட்டம் பெற்றவர். கீழக்கரையைச் சார்ந்த தைக்கா சாகிபு என்பாரின் மாணாக்கராய்த் திகழ்ந்து அனைத்தும் கற்றுத் தேர்ந்தார். இவர் பற்றறுத்த பண்பாளர்.

கி.பி. 1813 இல் மௌல்விசாகிபு என்பவரிடம் முறையாகத் தீட்சைப் பெற்று பகலில் நோன்பு, இரவில் தொழுகை, யோகா நிட்டையில் ஆழ்தல் எனக் கொண்டு வழலானார். திருப்பரங்குன்றம், சதுரகிரி, புறாமாலை, நாகமலை, ஆனைமலை, காடு, செடிகள் நிறைந்த புதர்கள், குப்பைமேடுகள் எனத் தங்கி தவமியற்றி வந்தார்.

சருகு, கிழங்கு, காய்கள், கனிகள் இவற்றையே உணவாகக் கொண்டார். மக்கள் இவரை அற்புதச் சித்தர், பித்த நடையர், போதை வெறி கொண்டவர் என்றெல்லாம் கருதினர். ஆனால் பலருக்கு இவர் ஞானோபதேசம் செய்துள்ளார் பல சித்துகளும் புரிந்துள்ளார்.

இறுதி நாட்களில் சென்னை இராயபுரத்தில் சப்பாத்திக் கள்ளி, மூங்கில்காடு, முட்புதர்கள் நிறைந்த பகுதியில் தனியாக தவம் செய்து வந்தார். அப்பகுதி இப்போது பாவா லெப்பை சாகிபு தோட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தமது கருதப் பொதுமக்களுக்கு எழுதிக் காட்டினார். கி.பி. 1833 இல் பரிபூரணர் ஆனார்.

2.கழுமரம் போல் ஆனேன் என்று குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு குறிப்பன யாவை?

செல்லு முறையறிந்து சித்திவழி காணாமற் கழுமரம் போலானேன் கண்ணே பராபரமே.

குறிப்பு

பராபரமானவனே! செல்லக் கூடியதான வழியினை உணர்ந்து சென்று உன்னை அடைந்திடும் வழியினைப் பற்றி தெரிந்திடமையினால் கள்ளினையும் மரத்தினையும் போல நான் கிடந்தேன்.

3.சாகாமற் செத்து என்னும் பாடலின் பொருளைத் தருக.

சாகாமற் செத்துதயச் சச்சிதா னந்தமயப் பாகமா யாகமும் பாறை பராபரமே.

பராபரமானவனே! நான் சாகாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒருவேளை மரணம் நேர்ந்தாலும், தோன்றக் கூடியதான சத்துத் சித்து ஆனந்த நிலைகளை அடைந்திட தேவரீர் திருமுகம் பார்த்து அருள் செய்திட வேண்டும

4..தூங்காமற் தூங்கித் தொழுதிருக்க என்னும் பாடலின் பொருளைத் தருக.

தூங்காமற் தூங்கித் தொழுதிருக்க என்னுடைய அங்காரா மெல்லா மகட்டறாய் பராபரமே.

பராபரமானவனே! தூங்காமல் தூங்கித் தொழு வணங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய என்னுடைய ஆவணங்களை எல்லாம் நீக்கிட வேண்டும்.

கூறு-14

தேசிய விநாயகம் பிள்ளை : ஆசிய ஜோதி

நோக்கம்:கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளையின் வரலாற்றினை அறிதல்.ஆசியஜோதியின் வழி புத்தரின் சிறப்புகளையும் கவிமணியின் கவியாற்றலையும் அறிதல்.

ஆசிய ஜோதி:

கவிமணிதேசிகவிநாயகம் பிள்ளை:

முன்னுரை::

மனிதனாய்ப் பிறந்து கடவுளான உயர்ந்த மனிதனின் உருவத்தை நம் மனதில் மாறாத சுவடாக தேசிக விநாயகம் பிள்ளை ஆசிய ஜோதியைத் தந்துள்ளார். இந்தியாவில் பிறந்திருந்தாலும் புத்தரின் கொள்கைகள் சீனா, ஜப்பான், இலங்கை மற்றும் பிற அயல்நாடுகளில் விழுது பரப்பியிருப்பது வியக்கத்தக்கது. மண் பயனுற வேண்டும் என்பதற்காகத் தன் அரச வாழ்வைத் துறந்தார் புத்தர். இந்து மற்றும் சமண சமங்களின் நெருக்கடியின் காரணமாக சித்தார்த்தனின் போதிமரம் தேடத்தொடங்கினார் இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த புத்தரின் வாழ்வை வாசிக்கி தருணத்தில், அந்த வாழக்கையிலும் காதல் பொதிந்திருக்கிறதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. புத்தரின் துறவு வாழ்வுக்கு முன்பு யசோதரைக்கும் புத்தருக்கும் இடையிலிருந்த புனிதமான காதல் நம்மை வியக்க வைக்கிறது! மனிதனுக்கு மனிதன் பல்வேறு வகையாகச் சிதைந்து கிடப்பதற்கு காரணம் ஆசைதான் என்பதை உணர்ந்த அவர் லௌகீக வாழ்வைத் துறந்து, இந்த உயிர்கள் இப்படியெல்லாம் வதைபடுகின்றனவே, இதற்கெல்லாம் உண்மையான காரணம் என்ன என்ற உண்மையைத் தேட கிளம்பினார்அந்த தேடலில் வெற்றியும் பெற்றார் இன்று உலகமே பௌத்தக் கொள்கைகளைக் கண்டு வியக்கிறது, நேசிக்கிறது.

புத்தர் அவதாரம்:

வையகத்தில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் வாடியது. அவை வழியறியாது வருத்தமுற்றது. உண்மை கூறுபவர் எவரும் இவ்வுலகில் இல்லை எண்ணரிய சென்மங்கள் எடுத்து முன்னம் எவ்வுடம்பின் எவ்வுயிர்க்கும் இடர்களைந்தேன். மண்ணுலகம் ஈடேற இன்னும் ஓர்கால் மனித உடல் தாங்கமனத்து ஆசை கொண்டேன். இப்பிறப்பு இன்றி வேறுபிறப்பு எனக்கு இங்கு இல்லை என்னை வழிபட்டு வாழும் ஒப்பரிய அடியவர்கள் எவர்க்கும் இல்லை. இதுவே உண்மை ஆகும் வானெழுந்து வளர் இமய மலையின் தென்பால் வாழும்உயர் சாக்கியர்தம் மன்னனுக்கு யானுமொரு மகனாகச் செல்வேன் என்றான். இமையவரை நோக்கி அருள் நிறைந்த இறைவன்.

சுத்தோதனன் மனைவி அலர்மங்கை கனவு ஒன்று கண்டாள். எந்நாடும் எவ்வுயிரும் இன்புறுகின்ற அளவில் கனவு கண்டாள். அக்கனவு என்னவென்றால் கண்ணுக்கு அழகிய காட்சியளித்து கதிரொளி போன்று ஒளி வீசி திசை எட்டும் அவ்வொளி பரவி, காம தேனுவின் பால்நிறம் பெற்ற அவ்வொளி,மன்னனும் மதவேழம் போன்றிடுமீன் - இந்த வையம் ஒளிர ஒளிவிடுமீன்என்றளவில் ஒளியினை வீசிக்கொண்டு விண்னை விட்டு விரைந்து கீழிறங்கி வீதியெலாம் ஒளி வீசி வந்து மண்ணகம் வந்து தேவி மாயை வயிற்றில் புகுந்தது.

விண்ணகம் விட்டு விரைந்திறங்கி – வரும்

வீதியெலாம் ஒளி வீசி வந்து

மண்ணகம் வாழ வலந்திரிந்து – தேவி

மாயை வயிற்றில் புகுந்ததுவே

வலமருங்கில் விண்மீன் வயிற்றில் பாய மாதேவி துயில் எழுந்து மகிழ்ச்சியுற்றாள். உலகறியா திருவருளை வியந்து நின்றாள். ஒரு தாயும் கண்டறியா இன்பம் கண்டாள்.

குறிப்பு

காலைக் கதிரோன் உதிக்குமுன் - ஆசிய

கண்ட மெலாம் ஒளி கண்டதுவே;

வேலைத் திரைகள் அடங்கினவே - திசை

வெற்புகள் நின்றுகூத் தாடினவே.

பட்ட மரங்கள் தளிர்த்தனவே - எங்கும்

பாழ்ங்கிணறும் ஊறிப் பொங்கினவே;

திட்டுத் திடர்மணற் காடும் - சுடுகாடும்

சில்லென்று பூத்துச் சிலிர்த்தனவே.

சீரிய ஓடை குளங்களிலே - நல்ல

செந்தா மரைகள் மலர்ந்தனவே;

பாரிலே அவ்விராக் கண்ட - புதுமையைப்

பாடிட வல்லவர் யாரேயம்மா!

வெண்மையான சுடர் உலகில் தோன்ற, சோலைகள் எல்லாம் பொன்னிறமாக தெரிந்தது. தேவி மாயை மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாள். மறுநாள் மன்னவன் தேவிக் கண்ட கனவின் பயனைப்பற்றி பெரியோரிடம் கேட்டான்..அதற்கு அவர்கள் தேவி கண்ட கனவு நற்கனவு சீரான அழகான ஆண்மகனை தேவி பெறுவாள். அந்தச் செல்வ மகன் தெய்வமகனாவான். ஞான குருவாகிஉண்மை உபதேசங்கள் செய்வான். இந்தப் புவி முழுவதும் ஆள்வான். அவனுடைய மகிமையை எடுத்துரைப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல என்றார்

ஒருநாள் பகலில் உச்சியம் பொழுதில் அரண்மனை யருகில் அணிமலர் மலர்ந்து நறுமணம் வீசுமோர் நந்த வனத்தில் தழையும் பூவும் தலையில் தாங்கிக் கோயிலில் நட்டார் கொடிமரம் போல வளருமோர் அசோக மரத்தின் நிழலில் மாயாதேவி வந்து நின்றனள். நிற்கவே,உரிய காலம் உறுவதை உணர்மரம், உணராப் பொருளெதும் உலகினில் இல்லை; மாலர்முடி வணங்கி வளைந்து கவிந்தொரு தழைவீ டாகச் சமைந்து நின்றது.

பாரிடம்,

பன்மலர் மலாந்தொரு பஞ்சணை யாயது;

பக்கத் தொழுமொரு பாறையும் பிளந்து,

மதலையை ஆட்ட மஞ்சனை நீரை

ஓடும் அருவியாய் ஒழுக விட்டது.

தேவி,

நோவு நொம்பலம் நோக்கா டின்றியோர்

மகவினைப் பெற்று மகிழ்ச்சி யுற்றனள்.

அழகான மகனொடு தேவி அரண்மனைக்கு வர சுத்தோதனன் காவலர்களுக்குஆணையிட்டான்.நான்கு திசையையும் காக்கும் காவலர்கள் நின்று வணங்கினார் வெள்ளியில் அங்கி அணிந்து கொண்டு வெண்முத்தை பரிசாக கொண்டு வந்தார் உம்பர்கோன். நீலக்குதிரையில் ஏறி நீலமணி கொண்டு வந்தார் எமன். சிவந்த குதிரை மேல் ஏறி உயர்ந்த செம்மணிக் கேடகத்தை நாகர்கள் படைசூழ கொண்டு வந்தார் வருணன். பொன்னிறமான குதிரையேறி பொன்னில் செய்த கிடுகு மேந்தியர்களோடு குபேரன் வந்தார் தெய்வ மகனை கண்டு இவர்கள் யாவரும் வணங்கினர்.

ஆண்ட விருதுகள் யாவும் கரந்துலகு ஐயுறா தங்குவந்தர்; - அவர்

பூண்ட வடிவால் உடையால் அப்பல்லக்குப் போகியர் தாமேயானார்

தேவர் இவரென யாவருங் கண்டு தெளிந்திடா வாறுவந்து - திசைக்

காவலர் கூடிச் சிவிகையைத் தோளிலே காவியெ டுத்தனவே.

உம்பரும் அன்று மனிதராய் மாறி உலாவிக் களித்துநின்றார் - என்றும்

அம்புவி வாழ இறைவனும் வந்தங்கு அவதரித் தான் எனவே.

பின்னார் மன்னர் சுத்தோனனிடம் கற்றறிந்த பெரியோர்கள் மன்னனை வணங்கி இவ்வாறு கூறினர்.

உலகம் முழுதும் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளும் மன்னன், அலகில் புகழுடையான்,ஆண்மைத் திருவுடையான், ஓராயிரமாண்டுக்கு ஒருமுறை தோன்றுவமவன்.சீரார் பெருமான், உன் செல்வமகனாய்வந்தான்; எண்ணற் கரியபேறு ஏழுபெரும் பேறுஇந்த மண்ணில் அவனுக்கு வாய்த்திருப்ப துண்டு ஐயா! தெய்வீக மான திருவாழி ஒன்றாகும்.

எய்தற் கரிய இரத்தினம் ஒன்றாகும்; ஆகாய வீதிசெலும் அசுவமும் ஒன்றாகும்; மதயிற் சிறந்தவொரு மந்திரி தானுண்டு; சதுரில் தளராவோர்

தளகர்த்தன் தானுண்டு; காலை திருவின் கவினிற் சிறந்தநங்கைசே லொத்த கண்ணியொரு தேவியும் உண்டு" என்றார்

இவற்றையெல்லாம் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ச்சிக் கொண்டு விழா எடுக்க ஏற்பாடு செய்தான். வீதி எங்கும் குலை வாழை கட்டினர் தோரணம் நட்டனர். கோலமிட்டனர். கோயில்களில் தீபம் ஏற்றினர்.வீதிகளில் மலர்களால் பந்தல் செய்தனர் பெண்கள் விளக்குகள் ஏற்றினர், குழல் ஊதினர்,பல்வேறு வித்தைகள் செய்தனர் பட்டுச் சேலைகளால் அலங்காரம் செய்தனர்.இவ்வாறு நகரெங்கும் விழாக் கோலம் பூண்டது வந்த பலநாட்டு மன்னர்களும் வணங்கினர் அரசன் சுத்தோதன் தன் மகனுக்கு சித்தார்த்தன் எனப் பெயரிட்டார் இவனைக் காண அசிதமா முனிவன் வந்தார் தேவி மாயையை வணங்கினார் வணங்கிய முனிவர் இவ்வாறு கூறினார்

குறிப்பு

மதலாய்! நின்னடி மலரினைத் தொழுதேன்

அவனே நீயாம் ஐயம் அதற்கில்லை!

பகவன் நீயே! பரமன் நீயே!

புனிதன் நீயே! புராணன் நீயே!

தருமன் நீயே! தலைவன் நீயே!

ஆதி நீயே! அறவோன் நீயே!

ஆயிர வாரத் தாழியான் நீயே!

உண்மை ஒளியால் உள்ளிருள போக்கி

நன்மை விளைக்கும் ஞாயிறு நீயே!

யானும் இன்றுஉன் இணையடி பணிந்து,

பாரிற் பிறந்த பயனெலாம் பெற்றேன்.

மன்னா; மன்னவ! மானிடத் தருவில்

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு அப்பால்

ஒருமுறை மலரும் ஒண்மலர் இதுவாம்.

மலரிதன் மணமே அறிவின் மணமாய்

மனத்தின் மாசு மாற்றிடும், ஐயா!

மலரிதன் மதுவே அருளின் மதுவாய்

மன்னுயிர்க்கு இன்பம் வளர்த்திடும், ஐயா!

இம்மா மகனை ஈன்றவர் போல

மாதவஞ் செய்தோர் மாநிலத்து உண்டோ?

மேலும், முனிவர் மன்னனை பார்த்து அரிவாள் போல் உன் நெஞ்சினை அறுக்கும் நெடுந்துயர் ஒன்று இம்மகவால் உனக்கு வரும். மங்கையர்க்கரசி மாயாதேவி! வாழ்க்கை உனக்கு துன்பம். அதனால் ஏந்திய முத்தினை ஈன்றபின் சிப்பி மறைவது போல, இன்றிலிருந்து ஏழாம் நாள் இறவா இன்ப வீடு எய்துவது உண்மை என்று முனிவர் உரைத்தார்.

அருள் உரிமை:

உலகம் முழுதும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆளும் அண்ணல் அரண்மனையருகில் உள்ள மலர்ந்த மலர்கள் நிறைந்த இடத்திற்கு வந்தார் அப்போது தேவதத்தன் என்பான் அன்னப் பறவை ஒன்றை அம்பால் எய்த அது சித்தார்த்தன் காலடியில் இரத்தம் வழிய வீழ்ந்தது. அதனைக் கண்ட சித்தார்த்தன் அன்னப்பறவையை தழுவி அதன் வேதனை நீக்க முற்பட்டார் அப்போது சேவகன் ஒருவன் வந்து என் அரச குமரன் ஓர் அன்னப்பறவையை வீழ்த்தினர் வீழ்ந்த இடம் இது எனவே, அன்னப்பறவையை அனுப்புங்கள் என்றார். அதற்கு சித்தார்த்தன் பதிலுரையாக,

எய்த அம்பினால் - பறவை

இறந்து வீழ்ந்திடுமேல்,

எய்த வர்க்காகும் - உரிமை;

யாதும் ஐயமில்லை.

நீண்ட சிறகினிலே - விசைதான்

நின்றி ருப்பதல்லால்,

மாண்ட தில்லைஅன்னம் - உயிர்த்து

வாழு கின்றதப்பா!

சந்தேகம் வேண்டாம் - அதனைத்

தரமு டியாதப்பா!

எந்த உயிரையும் - காப்பது!

என் கடமையப்பா!

சாற்றும் உரைகேட்டுத் - தேவ

தத்தனம் ஓடிவந்து,

சீற்றம் எழுந்தவனாய் - நின்று

செப்பும் மொழியிதுவாம்;

குறிப்பு

என்று கூற தேவதத்தன், சித்தார்த்தனிடம் வாதிட்டான். இருவரும் பெரியோரிடம் சென்று நீதி கேட்டனர்

அப்போது புரோகிதன் ஒருவன் தன் நீதியைக் கூறினான்.

உயிரைக் கொன்றிடவே - முயலும்

ஒருவ னுக்குஅந்த

உயிரின் மேலேதும் - உரிமை

உண்டோ? கூறும் ஐயா!

உயிரைக் காப்பவனே - என்றும்

உயிர்க்கு உடையவனாம்;

அயர்வு வேண்டாம், ஐயா! - இதுவே

அறநூல் விதி ஐயா!

இன்னும் வீண்வாதம் - பேசி

இருப்பதேன்? ஐயா!

அன்னம் சித்தார்த்தன் - பொருளாம்

ஐய மில்லை, ஐயா!"

என்று நீதி எடுத்துணரச் செய்து மன்றி லிருந்து மாய மாகமறைந்து போயினன்; மறையும் அந்நேரம், பையர வொன்று பதுங்கி அவ்வழி ஊர்ந்து செல்வதை ஒருவன் கண்டனன்; சிற்சில காலை தேவரும் இந்த வடிவந் தாங்கி வருவதுண்டு என்பரால்! யாதோ உண்மை? யாவரே அறிவார்? என்றான்.

காதல் பிறந்த கதை:

அசிதா மா முனியும், கனா நூல் கற்றவரும் கணித்து சொன்னதும் நிகழும் அரண்மனை செல்வத்தில் அவனுக்கு ஆசை இல்லை எனவே நீள் நிலம் புரக்கும் நெறியின் மீது அவன் ஆசை கொள்ள உபாயம் செய்ய வேண்டும் என்கின்றனர். அறமுது கிழவன் அமைச்சன் ஒரு உபாயம் கூறுகிறான். விழா ஒன்று எடுத்து அவ்விழாக் கூட்டத்திற்கு அழகிய கன்னியர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்போம் என்கின்றனார் சாக்கிய

நாட்டு ஆடல் பாடல் அனைத்திலும் கற்ற திறம் வெளிப்படுத்த சிறந்தவர்க்கு பரிசு வழங்க வேண்டும். அழகி எவளால் அவனது திருமுகம் வாட்டம் நீங்கி மலர்ச்சி பெறுமோ, அவள் அரசிளங்குமரன் வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியாவாள் என்கின்றனர். அழகிகள் வந்தனர். சித்தார்த்தன் அனைவருக்கும் பரிசுகளை வழங்கினான் பரிசுகள் மீதம் இல்லை அப்போ,அங்கையற் கண்ணி அழகின் செல்வி தீங்களைப் பழிக்கும் திருமுக விலாசினி பங்கய மீதெழாப் பாக்கியலெட்சுமி யசோதரை என்னும் யெளவன குமாரிஎழுந்து வந்து நேரேதிரே நின்று எனக்குப் பரிசேதும் ஈவதற்கு இல்லையோ?” என்று கேட்க. இருந்த பரிசுகள் யாவும் போயின் ஆயினும்,மாநகர் போற்றும் மங்கையர் மணியே!

இதனைப் பரிசாய் ஏற்றுக் கொள்” எனத் தன்,மார்பிற் கிடந்த மரகத மாலையைக் கழற்றி யசோதரைக் கன்னியின் அழகிய திருவரை சுற்றிச் சேர்ந்து கட்டினன். கட்டவே,கண்களும் கண்களும் கவந்து பேசின, கண்களும் கண்களும் கலந்து பேசின பேச்சில் பிறந்தது காதலே! சித்தார்த்தனுக்கும், யசோதரைக்கும் காதல் பிறந்தது. சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவ கீதம்: ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் யசோதரையின் அந்தப் புரத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அழகிய வீணையொன்று ஒரு புறத்தில் இருக்கிறது. காற்று வீசும் பொழுது அந்த வீணையிலிருந்து ஒலி உண்டாகிறது. அந்த ஒலியில் கலந்திருக்கும் தேவகீதம் சித்தார்த்தனுடைய செவிக்கு மட்டுமே கேட்கிறது. தேவகீதத்தில் பொதிந்துள்ள பொருள் தேடும் இடங்களெல்லாம் ஓய்வு தேடியும் இல்லை. ஓடி அலையும் காற்று நாங்கள் உயிர்கள் எல்லாம் பிறக்கும் இடம் எது?இந்த உயிர்கள் மீண்டும் செல்லும் இடம் எது? எங்கிருந்து நாங்கள் வந்தோம் எதற்காக வந்தோம் இந்த உண்மையை அறிவார் யார்? நாங்க சுத்த சூனியத்தில் நின்று தோன்றிய ஆவிகள் மாறிவரும் துயரால் இன்ப வாழ்வு எங்களுக்கு இல்லை. நித்திய ஆனந்தத்தை அடையும் வழி பற்றி சிந்தனை செய்வாய்.

அன்பு இருக்குமெனில் - அதிலும்

அளவ றியவொண்ணா

இன்பம் எய்திடலாம் - ஐயம்

யாது மேயில்லை;

கண்ட வாழ்விதுதான் - நிலையாக்

காற்றின் வாழ்வேயாம்;

கொண்ட தந்தியின்மேல் - எழும்

குரலே போன்றதுவாம்.

சாலவேஉலகம் - துயரால்

தளர்ந்து வாடுதையா!

மாலை மாலையாக் - கண்ணீர்

வடிய விடுகுதையா!

வாழ்வு மாயமெனும் - உண்மை

மனத்திற் கொள்ளாமல்,

நாளும் நைந்திடுதல் - எமக்கு

நகைப்பே தருகுதய்யா!

நீல மேகந்தான் - ஆணையால்

நிலையில் நின்றிடுமோ?

தாலத் தோடும்நதி - கையால்

தடுக்க மாறிடுமோ?

துன்பச் சுழியிலே - விழுந்து

சுழலும் உலகத்தை

இன்பக் கரையேற்ற – நீயும்

இரங்கிட வேண்டும்.

குறிப்பு

இந்த வையம் முழுவதையும் ஆளவந்த அவதரித்த ஐயனே! மாயப் பொய்மைகளைக் கண்டு மயங்கிடாதே என யசோதரை வீணை இசைத்து தேவகீதம் பாடுகின்றாள்.

சித்தார்த்தன் துறவு:

பள்ளியறையில் யாசோதரை கனாக்கண்டு “காலம் வந்தது” என்று வாய் புலம்புகிறாள்.சித்தார்த்தன் அதைக் கேட்டுக் கவலையிலிறங்கி, வானில் நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கிறான். உரிய காலம் வந்தது என்றறிந்ததும் துறவு பூணத் துணிகிறான். விரைவில் எழுந்து மன்னர் குமரன் வெளியில் இறங்கி வானை நோக்கினான். கோள்கள் எல்லாம் உரிய காலம் இதுவெனக் கூறின.

நன்மை தரும்வழி நாடுகின் றனையோ? மணிமுடி தாங்கி மன்னர் மன்னனாய் நீள்நிலம் புரக்க நினைக்கின் றனையோ? உலகி

குறிப்பு

லுள்ள உயிரெலாம் உய்ய நாடும் இழந்து நகரும் இழந்து வீடும் குடியும் விட்டவ னாகி தன்னந்தனியே தரணியின் மீதுழ்ஆண்டி யாக அலைந்து திரியா எண்ணுகின்றனையோ? யாதுஉன் விருப்பம்? தெரிந்துநீ உள்ளம் தேறு வாய்" எனக் கூறின் அவனும் குறிப்பின் உணர்ந்தனன், எங்கும் மூடி இருண்ட இருளில் காற்றொடு முன்னம் கலந்து வந்த தெய்வ கீதமும் செவியுறக் கேட்டனன்.

ஐயமில்லை, நம்ஐயன் தங்கிய நித்திரை கொள்ளும் தன் மனைவியை விடுத்து முடிமீது ஆசை முழுதும் விட்டேன் என்றார் சித்தார்த்தன் போர்க்களம் சென்று உதிரப்பெருக்கில் வெள்ளி எனக்கூறும் தீவினை இனி நான் புரியேன். பாலையை வாழிடமாக்குவேன். ஏழைகள் எதனொடும் அன்பு செய்வேன். தோழமையோடு அனைவர். துணியையும் அரையில் அற்றுவேன். தெருத் தெருவாய் திரிந்து பருக்கையை உண்டு பட்டினி போக்குவேன் பாரில் உயிர்கள் படும் துயரெல்லாம் புகுந்து என் உள்ளம் புண்படுகின்றது. ஆதலின்,இன்ப வாழ்வை இகழ்ந்து நீக்கினேன்: துன்ப வாழ்வைத் துணிந்து போற்றினேன், சிறிய பெரிய தேவர் தம்முள் எல்லாம் வல்லார் எவரும் உளரோ?இரக்கமுள்ளார் இருக்கின் றனரோ? கண்ணால் அவரைக் கண்டவர் உண்டோ? வணங்கி நித்தம் வழிபடுவோர்க்கு அவர் செய்திடும் நன்மை சிறிதும் உளதோ? எத்தனை எத்தனை எத்தனை மனிதர்—

அன்ன சாலையில் அந்தணர் நிதமும்

உண்டு களிக்க உணவிடு கின்றனர்?

அன்னியர்க்கு அல்ல அடியவர்க்கு எனினும்

இவ்வுல கதனில் யாதும் ஒருநலம்

செய்தறி யாத தேவரை நோக்கிக்

கங்கா தரனே, கண்ண பிரானே! காப்பாய் காப்பாய் காப்பாய்'என்ன,

(அன்பின் மிகுதியோ? அச்சமோ அறியேம்)

தொழுது போற்றும் தோத்திரப் பாக்கள்

வானில் முழங்கும் வல்லிடி போல

என்றும் எங்கும் எழுந்திடுகின்றன

இவற்றால்,

உயிர்கள் அடையும் ஓயாத் துயரோ

யாதும் ஒருதுயர் இம்மி யளவும் நீங்கி, எவரும் நித்தியானந்த வாழ்வடைந்து இங்கு வாழ்வதும் உண்டோ? அருமை மங்கையர் அன்பு

நிறைந்து சிக்கிச் சுழன்று திகைப்புவோரே, உலகில் வாழும் உயிரின் பிறப்பிடம் அறிவிற் கெட்டா தாயினும், அவ்வுயிர் படிப்படி யாய் இப் படியின் மீதுஓர்அணுவாய்க் கொசுவாய் அரிக்கும் புழவாய் பாம்பாய் மீனாய்ப் பறவையாய் மருகமாய் மனிதனாய்ப் பூதமாய் வானுறை தேவனாய்த் தெய்வமாய்த் தோன்றித் திரும்பவும் அவ்வழி மண்ணாய் அணுவாய் மாறுதல் இயல்பாம் ஆதலின்,மக்கள் வருந்தி வாழ்கின்றனர். ஊமைகள் போல உளருகின்றனர் உடலின் உறுதியும்,ஊக்கமும் உடையோன் காசினி ஆள நினைப்பானே ஆனால் நன்மை தீமை எந்நாளும் ஒன்றாய்க் கலந்து தங்கும் இக்காசினி மீது வாழ்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையோன் என்றார். மேலும் என்குடி, என்கிளை, என்வாழ்வு, என்சுகம், என் இளம் பருவம், என் சிங்காசனம், நான் வாழும் அரண்மனை யாவும் வெறுத்தேன் என் அன்பின் உருவம் யசோதரையையும் மறந்து, காதலில் மலர்ந்த வயிற்றில் வளரும் மகவினை மறந்து, உண்மை ஞானம் இவ்வுலகெலாம் ஒளிரச் செய்வது என் கடன் சிறிது காலம் பிரிகிறேன் எனக் கூறி வாடி வருந்தும் மன்னுயிரெல்லாம் அடையும் துன்பம் அனைத்தும் ஒழிக்க இரவில் ஞானி சித்தார்த்தன் சென்றார்

புத்தரும் ஏழைச்சிறுவனும்:

அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் வழி நடந்த களைப்பால் சோர்ந்து கிடந்தார் அவரைக் கண்ட ஓர் இடைச் சிறுவன், தான் தாழ்ந்த குலத்தினனாதல் பற்றி, தன் கலயத்தில் பால் கறந்து அவருக்குக் கொடுக்கத் தயங்கினான். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வுகள் பாரட்டலாகாது என்று புத்தர் அவனுக்குப் போதித்த வரலாறு.

ஆடுகள் மேய்த்து வந்த ஆயர் சிறுவன் வாடிக்கிடந்த சித்தார்த்தன் மயக்கம் தெளிய தழைகள் வெட்டி நிழல் தர நட்டான் பின் வெள்ளாடு ஒன்றை அழைத்து வந்து வள்ளல் மயக்கம் தெளிய வாயில் மடுவை வைத்து பாலைக் கறந்து விட்டான். மயக்கம் தெளிந்த சித்தார்த்தன் கலத்தில் பாலைக் கேட்டான். ஆனால் சிறுவன் தீண்டத்தகாதவன் என்று கூற வள்ளல் இவ்வாறு கூறினார்.

ஓடும் உதிரத்தில் - வடிந்து

ஒழுகும் கண்ணீரில்,

தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி

தெரிவ துண்டோ அப்பா!

எவர் உடம்பினிலும் - சிவப்பே

இரத்த நிறமப்பா!

எவர்விழி நீர்க்கும் - உவர்ப்பே

இயற்கைக் குணமப்பா!

நெற்றியில் நீறும் - மார்பில்

நீண்ட பூணூலும்

குறிப்பு

பெற்றுஇவ் உலகுதனில் - எவரும்

பிறந்த துண்டோ அப்பா!

பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில்

பெருமை வாராதப்பா!

சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல

செய்கை வேண்டும், அப்பா!

நன்மை செய்பவரே - உலகம்

நாடும் மேற்குலத்தார்

தின்மை செய்பவரே - அண்டித்

தீண்ட ஒண்ணாதார்."

சித்தார்த்தன் கூறிய மொழிக் கேட்டு ஆயர் சிறுவன் கலத்தில் பாலைக் கறந்துகொடுத்தான்.சித்தார்த்தன் தளர்ச்சி நீங்கினான்.

கருணைக்கடல்:

அரச வாழ்வைத் துறந்து நள்ளிரவில் வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் பிம்பிசார மன்னனுடைய யாகத்துக்காக கொண்டு செல்லப்பட்ட ஆட்டு மந்தையின் மத்தியில், துன்புற்றிருந்த ஒரு நொண்டி ஆட்டு குட்டியை தம் தோளில் சுமந்து கொண்டு சென்று, யாகசாலையை அடைந்து, மன்னனுக்கு அறவுரை போதித்து நாடெங்கும் உயிர்க் கொலையை நிறுத்திய வரலாறு.

இத்தனையும் கண்டுமனம் இரங்கி, நொண்டும்

இளமறியை இருகரத்தின் எடுத்து. வையம்

அத்தனையும் தாங்குபுயம் அணிய ஏந்தி,

அருளுருவாம் அண்ணலும் அத்தாயை நோக்கி;

வள்ளலும் உள்ளம் வருந்தி, யானும் - அந்த

மாமகம் காண வருவேனென்று,

துள்ளும் மறியுஞ் சுமந்துகொண்டு - தாயும்

சேர்ந்து தொடர வழி நடந்தார்

மானேந்தும் ஈசனுளம் நாண, ஆட்டின் மறியேந்து பெருங்கருணைப் புனித வள்ளல், வானேந்து மதில்மீது கொடிகள் ஆடும் மாநகரின் திருவாயில் வந்தபோதுபிம்பிசாரன் யாசசாலை நடுவினில் வந்தார் மந்திரம் ஓதினர் பண்டங்கள் வாரி இறைத்தனர் ஆடுகள் வெட்டிய இடம் உதிர ஆறாகஓடியது. இதனைக் கண்ட சித்தார்த்தன் பிம்பிசாரன் முன் தோன்றி,வாழும் உயிரினை வாங்கிவிடல் - இந்த மண்ணில் எவர்க்கும் எளிதாகும்.

குறிப்பு

வீழும் உடலை எழுப்புதலோ - ஒரு

வேந்தன் நினைக்கினும் ஆகாதையா!

ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்துப் பொசுக்கிநீர்

ஆக்கிய யாகத்து அவியுணவை

ஈட்டும் கருணை இறைவர் கைகளில்

ஏந்திப் புசிப்பரோ? கூறுமையா!

மைந்தருள் ஊமை மகனை ஒருமகன்

வாளால் அரிந்து கறிசமைத்தால்

தந்தையும் கண்டு களிப்பதுண்டோ? - இதைச்

சற்றுநீர் யோசித்துப் பாருமையா!

பிள்ளையைக் கொன்று கறி சமைத்தீர் - அதன்

பெற்றோரை உண்ண அழைத்துநின்றீர்

வள்ளளே உள்ளந் தெளிந்தவரே

மன்னுயி ரெல்லாம் உலகில் - ஒருதாயின்

மக்களென் றுண்மை அறிந்திலீரோ?

தன்னுயிர் போற்றிப் பெரும்பழி செய்வது

சண்டாளர் கண்ட நெறியலவோ?

பாரில் உதிரம் குளிப்பதனால் - ஒரு

பாவமும் நீங்குவ தில்லைஐயா!

தாயென நம்பி வரும்உயிரை - யாக

சாலை நடுவில் கிடத்திஒரு

பேயெனக் கீறிப் பிளப்பதனால் - என்ன

குறிப்பு

பேறும் பெயரையும் பெற்றீரையா

இதனைக் கேட்ட மன்னன் பிம்பிசாரன் மனம் திரும்பினான் அன்று முதல் மாதம் மும்மாரி பொழிந்தது, நாடு செழித்தது, நகரம் சிறந்தது, செம்மை வளர்ந்தது, தீமை தேய்ந்தது. புத்தன் உரை பொன்னுரையானது.

புத்தரும் சுஜாதையும்:

பரமதயாளன்,சுஜாதை இருவரும் சேனானியில் வசித்து வந்தனர். உண்மையும், அறிவும் உடையவர் எளிமையும், பொறுமையும், இரக்கமும் உடையவர்கள் இருவரும் இல்லறம் இனிது நடத்தி வருகின்றனர் அவர்களுக்கு மைந்தன் இல்லாக் குறை இருந்தது. தேவி சுஜாதை தினம் தினம் அரசு சுற்றினாள் நோன்பு பல நோற்றாள். பொற்றா வங்கள் பொலிவுற எடுத்து வனத்தின் தெய்வம் வாழ்மரத் தடியில் வைத்து நின்று வணங்குவேன் என்றொரு நேர்த்திக் கடனும் நேர்ந்தி திருந்தனர். அப்பால்,திருவரு ளாலொரு செல்வக் குமரனைப் பெண்மணி யவளும் பெற்றனள். பெற்று மூன்று மாதம் முற்றிய பின்னர் ஒருகை, மைந்தனை யேந்தி மார்போடு அணைக்க, ஒருகை,தேவினுக் குரிய தீஞ்சுவைய முது தாங்கிய கலசத்தைத் தாங்க, ஒருநாள் அடவியில் அமைந்த ஆலயம் நோக்கி அன்ன மெனஅவள் அசைந்து சென்றனள். மரத்தின் அடியில் வையகம் வாழ மாதவம் செய்யும் வள்ளலைக் கண்டனள். வேண்டி நின்றனன் வேண்டுதல் கேட்டவள் மதலையின் மீதுகண் வைத்த வண்ணமே,சிந்தையில் எண்ணம் சித்தி யாகுக' என்று வாழ்த்தினள். ஏந்திய மதலை, கடவுள் முனிவனைக் கண்டுதன் கரங்களை நீட்டிய அதிசயம் நினைத்தற்கு அரியதாம்!

ஐயனும்,

உண்ட உணவாலவ் உடல்வலி யுற்றுச் சிந்தை முற்றும் தெளிந்தவனாகி, வாடா மலர்கள் மலர்ந்து சொரியும் போதி விருட்சம் பொலிபூங் காவினை நாடிச் சென்றனன் ஞானம் பெறவே.

புத்தரும்மகனிழந்த தாயும்:

சிறிது காலஞ் செல்ல, சுஜாதையின் மகவு இறந்து விடுகிறது. அப்போது புத்தர் அவ்வூர் வர அவள் தன் மகவை உயிர்ப்பிக்குமாறு அவரை வேண்டுகிறாள். அவர் அவளுக்கு அறிவுரை கூறி,பிறப்புளதேல் இறப்பு முண்டு'என்பதைப் போதிக்கிறார்.

தலைநாளில் நீ கண்ட சிறுமகனும் இன்று தள்ளாடும் உயிரோடு கிடக்கின்றான் ஐயா! தொலையாத கொடும்பாவி யானும்இனி இந்தத் தொல்லுலகில் வாழ்வதிலோர் பயனுண்டோ ஐயா?

குறிப்பு

பால்மணம் மாறாத சிறு பாலகன் அறியாமல் பட அரவை பண்டமெனக் கொண்டு விளையாடி விட்டான்.அன்பாக அரவிட்ட சிறுமுத்தம் அவன் உயிரை

மாய்த்து விட்டது. பெற்ற வயிறு துடிக்குது பிள்ளை வேறு எனக்கு இல்லை உள்ளம் இரங்க வேண்டும் ஐயா என்கிறாள் சுஜாதை. அதனைக் கேட்ட புத்தன் இவ்வாறு கூறுகிறார்

தாயே! நின் மனக்கவலை - ஒழிந்திடத்

தக்கநல் மருந்தளிப்பேன்;

சேயினை எழுப்பிடுவேன் - விளையாடித்

திரியவும் செய்திடுவேன்.

நாவிய கடுகுவேண்டும் - அதுவுமோர்

நாவுரி தானும் வேண்டும்

சாவினை அறியாத - வீட்டினில்

தந்ததா யிருக்கவேண்டும்!

பக்கமாம் பதிகளிலே - சென்றுநீ

பார்த்திது வாங்கிவந் தால்,

துக்கமும் அகலும்மா! - குழந்தையும்

சுகமாக வாழுமம்மா!”

என்றுரைத்த மொழிகேட்டு, அவ்வேழை மார்பில் ஏந்தி;யணைத் திடுமகனோடு ஊரில் எங்கும் சென்றுகடு கிரந்துவெறுங் கைய ளாகித் திரும்பிமுனி திருவடியைச் சிரமேற்கொண்டு,நாவிக்கொழித்த நாவுரிக்கடுகு அளந்து என் மடியில் அளித்திட வந்தவனிடம் உன் வீடு சாவறியாத தனி மனையா எனக்கேட்டேன். என் உரைக் கேட்டு கணவனை இழந்த கைம்பெண், தந்தையை இழந்த தமியன், மைந்தனை இழந்த வறியவன், தமையனை இழந்த தங்கை, மாமனை இழந்த மருகி, அன்னையை இழந்த அகதி என்ப பிறந்தவா; இறப்பதும் இறந்தவா; பிறப்பதும் உலகின் இயற்கை என ஆறுதல் மொழிக் கூறினார்.

ஐயமிடு மனைகளிலே மரண மென்றும்

அறியாத மனையெதும்இல்லை யில்லை;

வையகத்தில் பிறப்புளதேல் இறப்பு முண்டு;

மாற்றரிய விதியிதுவென் றுணர்ந்து கொண்டேன்;

கையமர்ந்த மகவினையும் கானி லிட்டேன்;

கண்விழியாப் பிணம்வைத்துக் காப்ப துண்டோ?

செய்யதிரு வடிபணிந்து போற்றி

இந்தச் செய்தியினைத் தெரிவிக்க வந்தேன்" என்றாள்.

எங்கும் இல்லாத பொருள் தேடச் சென்ற நீ தான் நினைத்த பொருளை பெற்று வந்தாய். இந்தப் பெரிய நிலத்தில் உண்மையெல்லாம் நான் அறிய செல்கிறேன். அம்மா உன் மகனை அடக்கம் செய்ய போ என்று புத்தன் உரைத்தான்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.புத்தர் அவதாரம் குறித்து எழுதுக.

வையகத்தில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் வாடியது அவை வழியறியாது வருத்தமுற்றது உண்மை கூறுபவர் எவரும் இவ்வுலகில் இல்லை.எண்ணரிய சென்மங்கள் எடுத்து முன்னம் எவ்வுடம்பின் எவ்வுயிர்க்கும் இடர்களைந்தேன் மண்ணுலகம் ஈடேற இன்னும் ஓர்கால் மனித உடல் தாங்கமனத்து ஆசை கொண்டேன்.இப்பிறப்பு இன்றி வேறுபிறப்பு எனக்கு இங்கு இல்லை என்னை வழிபட்டு வாழும் ஒப்பரிய அடியவர்கள் எவர்க்கும் இல்லை. இதுவே உண்மை ஆகும்.வானெழுந்து வளர் இமய மலையின் தென்பால் வாழும்உயர் சாக்கியர்தம் மன்னனுக்கு யானுமொரு மகனாகச் செல்வேன்" என்றான்.

2.சித்தார்த்தனும் ஏழைச்சிறுவனும் குறித்து எழுதுக

அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் வழி நடந்த களைப்பால் சோர்ந்து கிடந்தார் அவரைக் கண்ட ஓர் இடைச்சிறுவன், தான் தாழ்ந்த குலத்தினனாதல் பற்றி, தன் கலயத்தில் பால் கறந்து அவருக்குக் கொடுக்கத் தயங்கினான். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வுகள் பாரட்டலாகாது என்று புத்தர் அவனுக்கு போதித்த வரலாறு.

ஆடுகள் மேய்த்து வந்த ஆயர் சிறுவன் வாடிக்கிடந்த சித்தார்த்தன் மயக்கம் தெளிய தழைகள் வெட்டி நிழல் தர நட்டான் பின் வெள்ளாடு ஒன்றை அழைத்து வந்து வள்ளல் மயக்கம் தெளிய வாயில் மடுவை வைத்து பாலைக் கறந்து விட்டான். மயக்கம் தெளிந்த சித்தார்த்தன் கலத்தில் பாலைக் கேட்டான். ஆனால் சிறுவன் தீண்டத்தகாதவன் என்று கூற வள்ளல் இவ்வாறு கூறினார்.

ஓடும் உதிரத்தில் - வடிந்து ஒழுகும் கண்ணீரில்,

தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி தெரிவ துண்டோ அப்பா!

எவர் உடம்பினிலும் - சிவப்பே

இரத்த நிறமப்பா! எவர்விழி நீர்க்கும் - உவர்ப்பே

இயற்கைக் குணமப்பா!

நெற்றியில் நீறும் - மார்பில் நீண்ட பூணூலும்

பெற்றுஇவ் உலகுதனில் - எவரும் பிறந்த துண்டோ அப்பா!

பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில் பெருமை வாராதப்பா!

சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல செய்கை வேண்டும், அப்பா!

நன்மை செய்பவரே - உலகம் நாடும் மேற்குலத்தார்

தின்மை செய்பவரே - அண்டித் தீண்ட ஒண்ணாதார்."

சித்தார்த்தன் கூறிய மொழிக் கேட்டு ஆயர் சிறுவன் கலத்தில் பாலைக் கறந்து கொடுத்தான்.சித்தார்த்தன் தளர்ச்சி நீங்கினான்.

3. புத்தரும் மகனிழந்த தாயும் குறித்து விவரி?

சிறிது காலஞ் செல்ல, சுஜாதையின் மகவு இறந்து விடுகிறது. அப்போது புத்தர் அவ்வூர் வர அவள் தன் மகவை உயிர்ப்பிக்குமாறு அவரை வேண்டுகிறாள். அவர் அவளுக்கு அறிவுரை கூறி,பிறப்புளதேல் இறப்பு முண்டு'என்பதைப் போதிக்கிறார்.

தலைநாளில் நீ கண்ட சிறுமகனும் இன்று தள்ளாடும் உயிரோடு கிடக்கின்றான் ஐயா! தொலையாத கொடும்பாவி யானும்இனி இந்தத் தொல்லுலகில் வாழ்வதிலோர் பயனுண்டோ ஐயா?

பால்மணம் மாறாத சிறு பாலகன் அறியாமல் பட அரவை பண்டமெனக் கொண்டு விளையாடி விட்டான்.அன்பாக அரவிட்ட சிறுமுத்தம் அவன் உயிரை

மாய்த்து விட்டது. பெற்ற வயிறு துடிக்குது பிள்ளை வேறு எனக்கு இல்லை உள்ளம் இரங்க வேண்டும் ஐயா என்கிறாள் சுஜாதை. அதனைக் கேட்ட புத்தன் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

தாயே! நின் மனக்கவலை - ஒழிந்திடத் தக்கநல் மருந்தளிப்பேன்;

குறிப்பு

சேயினை எழுப்பிடுவேன் - விளையாடித் திரியவும் செய்திடுவேன்.

நாவிய கடுகுவேண்டும் - அதுவுமோர் நாவுரி தானும் வேண்டும்

சாவினை அறியாத - வீட்டினில் தந்ததா யிருக்கவேண்டும்!

பக்கமாம் பதிகளிலே - சென்றுநீ பார்த்திது வாங்கிவந் தால்,

துக்கமும் அகலும்மா! - குழந்தையும் சுகமாக வாழுமம்மா!”

என்றுரைத்த மொழிகேட்டு, அவ்வேழை மார்பில் ஏந்தி;யணைத் திடுமகனோடு ஊரில் எங்கும் சென்றுகடு கிரந்துவெறுங் கைய ளாகித் திரும்பிமுனி திருவடியைச் சிரமேற்கொண்டு, நாவிக்கொழித்த நாவுரிக்கடுகு அளந்து என் மடியில் அளித்திட வந்தவனிடம் உன் வீடு சாவறியாத தனி மனையா எனக்கேட்டேன். என் உரைக் கேட்டு கணவனை இழந்த கைம்பெண், தந்தையை இழந்த தமியன், மைந்தனை இழந்த வறியவன், தமையனை இழந்த தங்கை, மாமனை இழந்த மருகி, அன்னையை இழந்த அகதி என்ப பிறந்தவர் இறப்பதும் இறந்தவா; பிறப்பதும் உலகின் இயற்கை என ஆறுதல் மொழிக் கூறினார்.

ஐயமிடு மனைகளிலே மரண மென்றும் அறியாத மனையெதும்இல்லை யில்லை;

வையகத்தில் பிறப்புளதேல் இறப்பு முண்டு; மாற்றரிய விதியிதுவென் றுணர்ந்து கொண்டேன்;

கையமர்ந்த மகவினையும் கானி லிட்டேன்; கண்விழியாப் பிணம்வைத்துக் காப்ப துண்டோ?

செய்யதிரு வடிபணிந்து போற்றி இந்தச் செய்தியினைத் தெரிவிக்க வந்தேன்” என்றாள்.

எங்கும் இல்லாத பொருள் தேடச் சென்ற நீ தான் நினைத்த பொருளைப் பெற்று வந்தாய். இந்தப் பெரிய நிலத்தில் உண்மையெல்லாம் நான் அறிய செல்கிறேன். அம்மா உன் மகனை அடக்கம் செய்ய போ என்று புத்தன் உரைத்தான்.

மாதிரி வினாத்தாள் - I

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - காரைக்குடி

தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

முதுகலைத் தமிழ் - முதலாமாண்டு - முதற் பருவம்

31912 - அற இலக்கியங்களும் சமய இலக்கியங்களும்

காலம்: 3 மணி **மொத்த மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ(10 X 2 = 20)

I.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக:

1.கல்வியின் பயன் யாது? என திருக்குறள் குறிப்பிடுகிறது?

2.உலகத்து வாழும் உயிர்களுக்கு அமிழ்தம் எது?

3.கல்லாமல் பாகம்படுவது எது?

4.நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு எனப் பாடியவர் யார்?

5.பிறவாமை காக்கும் பிரான் எனப்படுபவர் பெயரைத் தருக.

6.மரம் போக்கிக் கூலிகொண்டார் - இடம்பெற்ற நூல் எது?

7.திருவேங்கடத்தில் செண்பகமாய் பிறக்க வரம் வேண்டுபவர் பெயரைக் குறிப்பிடுக.

8.கல்லாமல் பாகம்படும் - சுட்டியுரைக்க.

9.திருக்குறளோடு ஒப்ப வைத்து உரைக்கப்படும் நூல் எது?

10.இனியவை நாற்பதின் ஆசிரியர் பெயரைத் தருக.

பகுதி -ஆ

II.ஒருபக்க அளவில் விடை தருக: **(5 X 5 = 25)**

11 (அ) திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்திகளைத் தருக.

(அல்லது)

(ஆ) கல்லாமையின் இழிநிலையை சுட்டியுரைக்க.

12 (அ) இறைமாட்சிக் கருத்துகள் யாவை?

(அல்லது)

(ஆ) பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால் - விளக்கி எழுதுக.

13 (அ) திருவிரட்டை மணிமாலை – விளக்கி வரைக

(அல்லது)

(ஆ) துயரறு சுடரடி தொழுதெழு மனமே – நம்மாழ்வர் வழி விளக்குக.

14 (அ) உயர்குடிப் பிறந்தோரின் சிறப்பினை நல்வழி' - வழி விவரிக்க.

(அல்லது)

(ஆ) பராபரக்கண்ணி குறித்து எழுதுக.

15 (அ) தருமம் செய்யாதவர் நிலையைத் திருமூலர் எங்ஙனம் விளக்குகின்றார்?

(அல்லது)

(ஆ)சித்தார்த்தன் துறவு மேற்கொண்ட விதத்தினை விளக்குக.

பகுதி - இ

III.எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடை தருக: (3 **X** 10 = 30)

16. "புணர்தல் இன்பம்" - என்னும் வள்ளுவரின் கூற்றை ஆராய்க.

17.இன்னா நாற்பதின் கருத்துகளைத் தொகுத்துரைக்க.

18.போற்றித் திருத்தாண்டகச் செய்திகளைக் கட்டரைக்க.

19.ஆண்டாள் கண்ட திருமணக்கனவினை விளக்கி வரைக.

20. குலசேகராழ்வார் திருவேங்கட மலையில் என்னென்ன பொருட்களாகப் பிறக்க ஆசைப்படுகின்றார்? விவரிக்க.

மாதிரி வினாத்தாள் - II

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - காரைக்குடி

தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

முதுகலைத் தமிழ் - முதலாமாண்டு - முதற் பருவம்

31912 - அற இலக்கியங்களும் சமய இலக்கியங்களும்

காலம்: 3 மணி **மொத்த மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 **X** 2 = 20)

1.மனக்கவலை யாருக்கு மாற்றல் அரிது?

2.அந்தணர் எனப்படுவோர் யாவர்?

3.நாய்காற்சிறுவிரல் - உவமையை சுட்டியுரைகக்க.

4.யாருடைய கடுமொழி இன்னாதது?

5.இனியவை நாற்பதின் ஆசிரியர் பெயரைச் சுட்டுக.

6.கோளறு பதிகம் எங்கு பாடப்பெற்றது?

7.நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு – எனப்பாடியவர் யார்?

8.பிறவாமை காக்கும் பிரான் யார்?

9திருவிரட்டை மணிமாலையின் இலக்கணத்தைத் தருக.

10.ஆசியஜோதி எனக் குறிக்கப்படுபவர் பெயரைத் தருக.

பகுதி -ஆ

II.ஒருபக்க அளவில் விடை தருக: (5 **X** 5 = 25)

11 (அ) வான்சிறப்பு அதிகாரத்தினை விளக்கி எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) கல்வியின் பெருமைகளைச் சுட்டியுரைக்க.

12 (அ) துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில் - விளக்குக.

(அல்லது)

(ஆ) திருத்தாண்டகம் குறித்து எழுதுக.

13 (அ) பராபரக்கண்ணி– விளக்கி வரைக

(அல்லது)

(ஆ) நிறைகுடம் நீர்தளும்பல் இல்– விளக்குக.

14 (அ) திருநீற்றின் பெருமைகளை திருஞானசம்பந்தர் வழி விவரிக்க.

(அல்லது)

(ஆ) வலம்புரிக்குக் கிடைத்த பேறாக ஆண்டாள் உரைப்பன யாவை?

15 (அ) இறைவனின் திருவடிகளைக் கண்டு மாணிக்கவாசகர் குறிப்பன யாவை?

(அல்லது)

(ஆ) வள்ளலாரின் அருட்திறத்தை விளக்குக.?

பகுதி - இ

III.எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவத்தில் விடை தருக. (3 X 10 = 30)

16.நீத்தார் பெருமை குறித்து வள்ளுவர் உரைப்பனவற்றைக் கட்டுரைக்க

17.நட்புக் கொள்ளும் வழிமுறைகளை நாலடியார் வழி விவரி

18.ஆனந்த நிலையை அமையும் வழியைத் தாயுமானவர் வழி விளக்குக.

19.இன்பமும் துன்பமும் இல்லாதவன் இறைவன் - சிவபுராணம் கொண்டு தொகுத்துரைக்க.

20.சித்தார்த்தன் துறவு மேற்கொண்ட திறத்தினை விவரி

மாதிரி வினாத்தாள் - III

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - காரைக்குடி

தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

முதுகலைத் தமிழ் - முதலாமாண்டு - முதற் பருவம்

31912 - அற இலக்கியங்களும் சமய இலக்கியங்களும்

காலம்: 3 மணி **மொத்த மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

1.பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தாதார் யார்??

2.அரசருள் ஏறு எனப்படுவோர் யாவர்?

3.குருத்திற் கரும்பு தின்றற்றே - உவமையை சுட்டியுரைகக்க.

4.கிணற்று அகத்துத் தேரை போல் ஆகாதார் யார்?

5.ஊனைத் தின்று எதனைப் பெருக்காமை இனிது?

6.எயிலது அட்டது எது?

7. திருவேங்கடமுடையான் விஷயம் யாரால் பாடப்பட்டது?

8.சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி யார்?

9.தனியேனுக்கு ஆதரவு தனிமையில் இல்லை எனப் புலம்பியவர் பெயரைத் தருக.

10. சிறப்பு வேண்டும் எனில் நல்ல செய்கை வேண்டும் - யார் கூற்று?

பகுதி -ஆ

II.ஒருபக்க அளவில் விடை தருக: (5 X 5 = 25)

11 (அ) நட்புக் கொள்ளும் வழிமுறைகளை நாலடியார் வழி விளக்குக.

(அல்லது)

(ஆ) ஈயாமையின் இழிவினைச் சுட்டியுரைக்க.

12 (அ) இன்ன நாற்பதின் வழி இன்னாதவற்றை விளக்குக.

(அல்லது)

(ஆ) மன்னர் மாண்புகளாக வள்ளுவர் உரைப்பன யாவை?

13 (அ) தான் பாச நீக்கம்' அடைந்தது குறித்து மாணிக்கவாசகர் உரைப்பன யாவை?

(அல்லது)

(ஆ) நல்வழி வழி ஔவையார் உரைப்பனவற்றை விளக்குக.

14 (அ) ஆசறு நல்ல அவைநல்ல திருஞானசம்பந்தர் வழி விவரிக்க.

(அல்லது)

(ஆ) கருப்பூரம் நாறுமோ என ஆண்டாள் வினவி நிற்பதனை விளக்கியுரை.

15 (அ) அறம் என்பதன் திறம் பற்றி திருமூலர் குறிப்பன யாவை?

(அல்லது)

(ஆ) வள்ளலார் குறித்து ஏழுதுக

பகுதி - இ

III.எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவத்தில் விடை தருக. (3 X 10 = 30)

16.கல்வியின் மேன்மைகளாக வள்ளுவர் உரைப்பனவற்றைக் கட்டுரைக்க

17.திருநாவுக்கரசரின் பக்தித் திறத்தினைப் போற்றித் திருத்தாண்டகம் வழி விளக்குக

18. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபுவின் பக்தியினை பராபரக்கண்ணியின் மூலம் விவரி

19. கரைக்கால் அம்மையார் இறைவன் மேல் தாய்மை அன்பினை நும் பாடப்பகுதி கொண்டு நிறவுக.

20. சித்தார்த்தரின் கருணை உள்ளத்தினை ஆசியஜோதி வழி விவரி.